

ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

6

ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ ΠΩΣ
ΖΟΥΝ
ΑΝΑΜΕΣΑ
ΜΑΣ

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ
ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ

ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟΜΟΣ 6

**ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ ΠΩΣ
ΖΟΥΝ
ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ**

ΤΟΜΟΣ 6

Αφιερωμένο στη μνήμη
του Βασίλη Κουφολιά
(HELLAS EVOLUTION)

Τίτλος: Γιατί και πώς ζουν ανάμεσά μας
SET : 978 - 960 - 6662 - 79 - 9

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ:

Β. Ηρακλείου 13 (2^{ος} όροφος)

τηλ.: 2310 50.50.50

Θεσσαλονίκη

Πανεπιστημίου 57 (1^{ος} όροφος)
Αθήνα

---

www.liako.gr

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Από όλα όσα έχω γράψει ως τώρα στη σειρά «Γιατί και πως ζουν ανάμεσά μας», εκείνο που έχει κάνει την μεγαλύτερη εντύπωση, δεν είναι οι Νεφελίμ, ούτε η ύπαρξη της Κοίλης Γης. Την μεγαλύτερη εντύπωση έχει προκαλέσει η ύπαρξη του Πολέμαρχου του Θεού. Αυτό το υπερσύνθετο ον, η μεγαλύτερη πολεμική μηχανή όλων των εποχών, ο μεγαλύτερος στρατηλάτης που γνώρισε η υφήλιος απετέλεσε το αντικείμενο του συνόλου σχεδόν των αποριών που γεννήθηκαν από τους δεκάδες χιλιάδες αναγνώστες των βιβλίων της σειράς.

Εκτός από τον Πολέμαρχο όμως, δεκάδες είναι οι πρωταγωνιστές, οι πραγματικοί πρωταγωνιστές, της ιστορίας του πλανήτη. Μιά ιστορία που δεν είναι απλά παραπονημένη, αλλά παντελώς άγνωστη στο σύνολο σχεδόν των ανθρώπων.

Τίθεται λοιπόν το εξής θέμα. Αν πράγματι η ζωή που ζούμε εδώ είναι προσωρινή και εικονική και η παντοτεινή ζωή ακολουθεί, τι νόημα έχει το να ξέρουμε ή να μην ξέρουμε την πραγματική μας ιστορία;

Η αλήθεια είναι ότι οι λεπτομέρειες της πρόσφατης ιστορίας μας, της ιστορίας δηλαδή των τελευταίων τριών χιλιάδων ετών, μας κάνει αυτό που είμαστε, μας δίνει την ταυτότητα του είναι μας, μας μιλάει για τους γενναίους μας προγόνους, για τους αγώνες μας για την ελευθερία, δεν μας μιλάει όμως για τον πλανήτη φυλακή στον οποίο ζούμε, ούτε για τους δεσμοφύλακες που ζουν ανάμεσά μας. Ποια είναι η Λευκή και ποια η Μαύρη Αδελφότητα; Τι είναι το Μπεν Τζαράχ Μωλ; Ποια είναι η Λίλιθ Λαμασθού;

Αφήστε με λοιπόν να σας διηγηθώ για το πώς βρεθήκαμε εδώ και για το τι διαδραματίστηκε την εποχή που τη Γη κυβερνούσαν οι «θεοί».

Αφήστε με επίσης να σας πω για το πώς βρέθηκε το περιβόητο πλέον σπαθί στη Λέσβο στον Μανταμάδο, και πώς εξηγείται, το ότι ένα γιαπωνέζικο σπαθί, το φυλάει ο Αρχάγγελος Μιχαήλ στην εκκλησιά του. Τέλος αφήστε με να σας πω για το πώς θα χωρίσει η ήρα απ' το σιτάρι ξεκινώντας από την πόλη των θεών, το Αραντίς.

Θα χρειαστεί να πάμε πολύ πίσω στο χρόνο, γιατί η ιστορία μας από κει ξεκινάει.

Πάμε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

1

ΛΙΛΙΘ ΛΑΜΑΣΘΟΥ

Το σύμπαν ήταν ακόμη νέο και ο χρόνος έτρεχε σαν τρελός. Όλοι βλέπανε το «τέλος» να απέχει πάρα μα πάρα πολύ. Εκείνη την εποχή, οι «θεοί» πήραν την άδεια να δημιουργήσουν κι αυτοί όπως ο Δημιουργός τους και να γευθούν την ευτυχία και την ικανοποίηση της Δημιουργίας. Τότε τα δημιουργήματα του Θεού, οι Ελοχίμ έκαναν το πρώτο σφάλμα. Το σφάλμα τους είχε όνομα. Λεγόταν Λίλιθ. Η Λίλιθ είχε σαν αποστολή να συντροφεύει τον Αδάμ. Τον αρχικό άνθρωπο. Η άκρατη επιθυμία της για τελειότητα σύντομα την οδήγησε στο να ψάχνει τον συντομότερο δρόμο προς την τελείωση. Επιζητούσε την απορρόφηση ενέργειας από το κάθε τι. Έφθανε σε σημείο να «ρουφάει» την ενέργεια από τη φύση γύρω της και να την οδηγεί στην ανυπαρξία και την ξήρανση, αυτό που σήμερα ονομάζουμε οξείδωση.

Σύντομα η Λίλιθ, ο θηλυκός άνθρωπος ήρθε σε ρήξη με τον Αδάμ, τον αρσενικό άνθρωπο,

καθώς ταυτόχρονα δημιουργήθηκαν, αλλά το σύμπαν φαίνεται ήτανε μικρό για να τους χωρέσει και τους δύο.

Όσον αφορά την ταυτόχρονη δημιουργία Λίλιθ και Αδάμ υπάρχει μια ανακολουθία στην «Γένεση» της Παλαιάς Διαθήκης που την καταμαρτυρεί. Στο 1.27 λέει: «Και εποίησε Ελοχίμ τον άνθρωπο, κατ' εικόνα Ελοχίμ εποίησεν αυτόν, άρρεν και θήλυ εποίησεν αυτούς».

Μιλάει για ανθρώπους επομένως δύο ειδών, αρσενικό και θηλυκό, οι διαφορές των οποίων δεν ήταν βιολογικές, όπως τις γνωρίζουμε σήμερα που έχουμε τα εκπεσόντα σώματα, αλλά άλλες που αφορούσαν την τότε προπρωτική κατάσταση του ανθρώπου.

Εν τω μεταξύ, αν προσέξουμε τι λέει η Γένεση από 1.2 έως 1.19, θα δούμε ότι περιγράφεται η δημιουργία του σύμπαντος, της Γης, συμπεριλαμβανομένης και του φυτικού βασιλείου επί της Γης.

Γεν. 1,2 ή δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου, καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος.

Γεν. 1,3 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς.

Γεν. 1,4 καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους.

Γεν. 1,5 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ἡμέραν καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε νύκτα. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα μία.

Εδὼ μιλάει για την δημιουργία του ηλιακού συστήματος και του πλανήτη Γη.

Γεν. 1,6 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτω στερεώμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,7 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸ στερεώμα, καὶ διεχώρισεν ὁ Θεός ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος, ὃ ἦν ὑποκάτω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀναμέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος.

Γεν. 1,8 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὸ στερεώμα οὐρανόν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν, καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα δευτέρα.

Γεν. 1,9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά. καὶ ἐγένετο οὕτως. καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά.

Γεν. 1,10 καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεός τὴν ξηρὰν γῆν καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θαλάσσας. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

Γεν. 1,11 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,12 καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου σπείρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπόν, οὐ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 1,13 καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ,
ἡμέρα τρίτη.

Γεν. 1,14 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· γενηθήτωσαν φωστῆρες ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ εἰς φαῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς, τοῦ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τῆς ἡμέρας καὶ ἀνὰ μέσον τῆς νυκτός· καὶ ἔστωσαν εἰς σημεῖα καὶ εἰς καιροὺς καὶ εἰς ἡμέρας καὶ εἰς ἔνιαυτούς·

Γεν. 1,15 καὶ ἔστωσαν εἰς φαῦσιν ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,16 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τοὺς δύο φωστῆρας τοὺς μεγάλους, τὸν φωστῆρα τὸν μέγαν εἰς ἀρχὰς τῆς ἡμέρας καὶ τὸν φωστῆρα τὸν ἐλάσσων εἰς ἀρχὰς τῆς νυκτός, καὶ τοὺς ἀστέρας.

Γεν. 1,17 καὶ ἔθετο αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὥστε φαίνειν ἐπὶ τῆς γῆς

Γεν. 1,18 καὶ ἄρχειν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός καὶ διαχωρίζειν ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλόν.

Γεν. 1,19 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα τετάρτη.

Ἐπειτα ἀπὸ το 1.20 ἕως το 1.25 περιγράφει τὴν δημιουργία τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου καὶ στο 1.26 καὶ 1.27 περιγράφει τὴν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου.

Γεν. 1,20 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω τὰ ὕδατα ἔρπετὰ ψυχῶν ζωσῶν καὶ πετεινὰ πετόμενα ἐπὶ τῆς γῆς κατὰ τὸ

Το κείμενο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης φαντάζει ἀπλοῦκό καὶ ἀντικειστημονικό στο σημεῖο που λέει ὅτι πρῶτα ἐγίνε ἡ Γῆ καὶ μετὰ ὁ Ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη. Μήπως ὅμως ἡ Γραφή τα λέει καλά καὶ ἡ ἐπιστήμη μας εἶναι στο σύνολό τῆς ἐκτός πραγματικότητας;

στερέωμα τοῦ οὐρανοῦ. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,21 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὰ κήτη τὰ μεγάλα καὶ πᾶσαν ψυχὴν ζῶων ἐρπετῶν, ἃ ἐξήγαγε τὰ ὕδατα κατὰ γένη αὐτῶν, καὶ πᾶν πετεινὸν πτερωτὸν κατὰ γένος. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά.

Γεν. 1,22 καὶ εὐλόγησεν αὐτὰ ὁ Θεός, λέγων· ἀυξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὰ ὕδατα ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ τὰ πετεινὰ πληθυνέσθωσαν ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 1,23 καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα πέμπτη.

Γεν. 1,24 Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος, τετράποδα καὶ ἐρπετὰ καὶ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,25 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὰ θηρία τῆς γῆς κατὰ γένος, καὶ τὰ κτήνη κατὰ γένος αὐτῶν καὶ πάντα τὰ ἐρπετὰ τῆς γῆς κατὰ γένος αὐτῶν. καὶ εἶδεν ὁ Θεός, ὅτι καλά.

Γεν. 1,26 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν, καὶ ἀρχέτωσαν τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἐρπετῶν τῶν ἐρπόντων ἐπὶ γῆς γῆς.

Γεν. 1,27 καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς.

Πρώτα επομένως ἐγιναν τα ζῶα και μετά ο Ἄνθρωπος σε δυο εἶδη, το αρσενικό και το θηλυκό.

Στη συνέχεια, και κατά τους στίχους 1.28 έως 1.31 περιλαμβάνονται οι «οδηγίες» που έδωσε στους δύο πρωτόπλαστους.

Γεν. 1,28 και ελόγησεν αυτούς ὁ Θεός, λέγων· αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε καὶ πληρώσατε τὴν γῆν καὶ κατακυριεύσατε αὐτῆς καὶ ἄρχετε τῶν ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ πάντων τῶν κτηνῶν καὶ πάσης τῆς γῆς καὶ πάντων τῶν ἑρπετῶν τῶν ἑρπόντων ἐπὶ τῆς γῆς.

Γεν. 1,29 καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν πάντα χόρτον σπόριμον σπεῖρον σπέρμα, ὃ ἐστὶν ἐπάνω πάσης τῆς γῆς, καὶ πᾶν ξύλον, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν σπέρματος σπορίμου, ὑμῖν ἔσται εἰς βρώσιν·

Γεν. 1,30 καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ πᾶσι τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ παντὶ ἑρπετῷ ἑρποντι ἐπὶ τῆς γῆς, ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ ψυχὴν ζωῆς, καὶ πάντα χόρτον χλωρὸν εἰς βρώσιν. καὶ ἐγένετο οὕτως.

Γεν. 1,31 καὶ εἶδεν ὁ Θεός τὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. καὶ ἐγένετο ἑσπέρα καὶ ἐγένετο πρωΐ, ἡμέρα ἕκτη.

Κατόπιν αρχίζει το δεύτερο κεφάλαιο και στις παραγράφους 2.1 έως 2.3 περιγράφεται η ολοκλήρωση της δημιουργίας.

Γεν. 2,1 Καὶ συνετελέσθησαν ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ κόσμος αὐτῶν.

Γεν. 2,2 καὶ συνετέλεσεν ὁ Θεός ἐν τῇ

Ευλόγησεν "αυτοίς". Μιλάει στον πληθυντικό. Αρα μετά τα ζώα και τα φυτά έκανε και τους δύο ανθρώπους. Θηλωκό και αρσενικό.

ἡμέρα τῆ ἕκτη τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἃ ἐποίησε, καὶ κατέπαυσε τῆ ἡμέρα τῆ ἑβδόμη ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἐποίησε.

Γεν. 2,3 καὶ εὐλόγησεν ὁ Θεὸς τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην καὶ ἡγίασεν αὐτήν· ὅτι ἐν αὐτῇ κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, ὧν ἤρξατο ὁ Θεὸς ποιῆσαι.

Απὸ το 2.4 ὅμως ἕως το 2.6 περιγράφεται μία ἐκ νέου δημιουργία τοῦ φυτικοῦ βασιλείου, το ὁποῖο ὅμως στὴν παράγραφο 1.29 εἶχε ἤδη παραδοθεῖ στους ἀνθρώπους.

Γεν. 2,4 Αὕτη ἡ βίβλος γενέσεως οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὅτε ἐγένετο· ἡ ἡμέρα ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν

Γεν. 2,5 καὶ πᾶν χλωρὸν ἀγροῦ πρὸ τοῦ γενέσθαι ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντα χόρτον ἀγροῦ πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι· οὐ γὰρ ἔβρεξεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἦν ἐργάζεσθαι αὐτήν·

Γεν. 2,6 πηγὴ δὲ ἀνέβαινε ἐκ τῆς γῆς καὶ ἐπότιζε πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Στὴν παράγραφο 2.19 ἀποφασίζει ὁ δημιουργός, μετὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἀνθρώπου νὰ ξαναδημιουργήσει τὸ ζωϊκὸ βασίλειο, το ὁποῖο ἤδη εἶχε δημιουργήσει καὶ ξαναπαραδώσει στους ἀνθρώπους στὴν παράγραφο 1.28.

Γεν. 2,19 καὶ ἐπλασεν ὁ Θεὸς ἔτι ἐκ τῆς γῆς πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἤγαγεν αὐτὰ πρὸς τὸν Ἀδάμ, ἰδεῖν τί καλέσει αὐτά. καὶ πᾶν ὃ ἐὰν ἐκάλεσεν

Εδὼ ξαναγίνονται τα φυτά.

Εδὼ ξαναγίνονται τα ζῷα καὶ φέρνει τὸν Ἀδάμ που προῦπήρχε τῶν ζῶων νὰ τα ὀνομάσει. Αὐτὸ εἶναι ἀντίφαση, ἢ ἀπόδειξη μίας τρομακτικῆς πραγματικότητος γιὰ τὸν θηλικὸ ἀνθρώπο, τὴν Λίλιθ.

αυτό Αδάμ ψυχὴν ζῶσαν, τοῦτο ὄνομα αὐτῷ.

Αυτή η αντίφαση, αποδίδεται από πολλούς καθηγητές πανεπιστημίου ανά τον κόσμο στο ότι αυτοί που συνέθεσαν τα εβραϊκά κείμενα, αναπαρήγαγαν δύο αρχαία κείμενα δύο διαφορετικῶν συγγραφέων, δύο διαφορετικῶν περιόδων. Τότε:

α) Την Γένεση δεν ἔγραψε ο Μωϋσής.

β) Το κείμενο είναι, ὅπως ἔχω γράψει παλαιότερα, σάντουιτς πανάρχαιων κειμένων που ἔχουν κατά καιρούς παραποιηθεί.

γ) Αν ισχύουν τα παραπάνω πῶς γίνεται να είναι θεόπνευστο και να μην ἔχουν εμπνευστεί ὀρθά οι συγγραφείς;

δ) Μήπως ὁμως το κείμενο είναι πράγματι σωστό και θεόπνευστο και πρέπει απλά να σκεφτούμε γιατί χρειάστηκε να ξαναδημιουργηθεί το φυτικό και ζωϊκό βασίλειο;

Εδώ μας βοηθοῦν τα χάλκινα βιβλία που μας λένε για το θηλυκό ἄνθρωπο τον δύο ονόματα φέροντα και αὐτά ἦσαν Λίλιθ Λαμασθού.

Η Λίλιθ λοιπόν απορρόφησε ὅλη την ζωϊκή ἐνέργεια ὅλου του φυτικό βασιλείου και του ζωϊκού βασιλείου. Ὅπου πήγαινε, γύρω της τα πάντα μαραίνονταν, ξεραίνονταν και διαλύονταν ἀπὸ τον ἄνεμο. Τα ζῶα ἔπεφταν γύρω της συρρικνωμένα και αποξηραίνονταν και διαλύονταν και γίνονταν στάχτη. Η φύση γύρω της αποκτούσε ἓνα μαυριδερό γκρι χρώμα και ὅση περισσότερη ἐνέργεια απορροφούσε, τόσο μεγαλύτερη γινότανε και ἀχόρταγη η πείνα της μέχρι που μέσα στον Παράδεισο ἔμεινε μόνον ο Αδάμ. Και τότε η Λίλιθ «ετόλμησεν ἐπ’

Δηλαδή δημιουργήθηκε το φυτικό και ζωϊκό βασίλειο και μετὰ ο αρσενικός και θηλυκός ἄνθρωπος. Μετὰ ξαναἔγινε το φυτικό και ζωϊκό βασίλειο και ἔβαλαν τον Αδάμ να δώσει ονόματα σε ὅλα τα εἶδη. Τα ονόμασε και τα ἐξουσίαζε με το ὄνομά τους. Μετὰ λέει ἔγινε η Εὐα. Η σειρά δηλαδή είναι:

α) φυτά, ζῶα

β) Αδάμ, Λίλιθ

γ) φυτά, ζῶα (πάλι)

δ) Εὐα

Τουλάχιστον ἔτσι είναι γραμμένο. Είναι σαφές στο πρώτο κεφάλαιο ὅτι ἔγιναν τα ζῶα και μετὰ οι δύο ἄνθρωποι. Είναι σαφές ὁμως στο δεύτερο κεφάλαιο ὅτι ἔγινε ο Αδάμ, μετὰ τα ζῶα και μετὰ η Εὐα. Δύο ἐντελῶς διαφορετικὲς ἐκδόσεις ἢ μία συνέχεια ἀπὸ την οποία λείπει η συμπεριφορά και βίβλια η ἴδια η ὑπαρξη της Λίλιθ, η οποία δεν ἀνφέρεται στο σημεῖο αὐτό της Γενέσεως.

Ὅλα τα παραπάνω είναι παρατηρήσεις, ἀπορίες και σκέψεις και ὄχι διαφωνίες με τα δόγματα της Ὀρθοδοξίας που είναι η πίστη και η ζωὴ μου.

αυτού» και προσπάθησε να επιβληθεί του αρσενικού ανθρώπου και να του πάρει κάθε δύναμη και όλη του την ενέργεια. Τότε ήταν που κατ' εντολήν Θεού ο Ελοχίμ Ελ Ελιόν την ακινητοποίησε και την απέβαλε από τον Παράδεισο.

Κατόπιν ξαναέγινε η δημιουργία του φυτικού και ζωϊκού βασιλείου και παραδόθηκε στον Αδάμ, όπως λέει η Γένεση. Κατόπιν έγινε η Εύα (Γεν 2.21) που με την σειρά της έφερε τον Αδάμ εκτός Παραδείσου. Η Λίλιθ Λαμασθού για την προσπάθειά της να επιβληθεί στον αρσενικό άνθρωπο, είναι το τιμώμενο πρόσωπο στις σατανικές από τις φεμινιστικές οργανώσεις της Αμερικής και της Ευρώπης.

Μετά την Πτώση και την εγκατάσταση των απογόνων του Αδάμ στη Γη, σύμφωνα με τις παραδόσεις, η Λίλιθ εγκαταστάθηκε στην Ερυθρά θάλασσα και όταν το 40.000 π.Χ. οι εκπεσόντες Ελοχίμ ήρθαν στη Γη, ενώθηκε με τον αρχηγό τους Σεμιεζά και οι απόγονοί τους απετέλεσαν την Ελίτ των Νεφελίμ, τους Μπαχομέχ, κληρονομώντας από την μητέρα του γένους τους την ιδιότητα να απορροφούν την ζωϊκή ενέργεια των ανθρώπων. Η «ευγενής» καταγωγή τους τους έκανε να λένε: «Νε βαχς Μπαχομέχ. Μο σολχ τος Νεφελίμ». Δηλαδή, είμαι ένας Μπαχομέχ. Ο μόνος πραγματικός Νεφελίμ. Η Λίλιθ Λαμασθού σύμφωνα με τους θρύλους έκανε θραύση ανάμεσα στα νεογέννητα βρέφη των ανθρώπων, καθώς έπαιρνε την ζωϊκή τους ενέργεια πριν κλείσουν τους 7 μήνες ζωής. Κατόπιν πήγαινε στους πατεράδες τους και στον ύπνο τους σε μία ονειρική κατάσταση ζευγάρωνε μαζί τους και

Οι Μπαχομέχ θεωρούν τους εαυτούς τους κληρονόμους της Γης, επειδή είναι γιοί "θεάς" και όχι γυναίκας.

γεννούσε διαρκώς δεκάδες νέους Μπαχομέχ με ένα τρόπο εξωπραγματικό για τα ανθρώπινα δεδομένα, καθώς δεν γεννούσε μικρά, αλλά σάρκινα που μεγάλωναν και από αυτά έβγαιναν οι νέοι Μπαχομέχ, οι πρίγκιπες του σκότους, οι βρυκόλακες όπως έμειναν στους θρύλους των ανθρώπων. Αυτή ήταν η κυρίαρχη θεότητα της φτερωτής Νεκροκεφαλής της Ουρ, αυτή ήταν και η πόρνη της Βαβυλώνας που ζευγάρωνε διαρκώς με τους πάντες για να αναπαράγει χιλιάδες νέους Μπαχομέχ.

Για να σταματήσει αυτή της η δράση στάλθηκαν τρεις άγγελοι εκ Θεού ο Σενουά, ο Σανσενουά και ο Σαμανγκελόφ και της επέβαλαν να σταματήσει να σκοτώνει τα μικρά, διότι για κάθε ανθρώπινο μικρό που θα σκότωνε, εκατό δικά της θα πέθαιναν. Και η δίψα της Λίλιθ για ανθρώπινη ενέργεια και αίμα δεν σταμάτησε και η θανατηφόρα δράση της συνέχισε. Ο φόρος των εκατό παιδιών της συνεχίζει να πληρώνεται μέχρι σήμερα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

2

ΜΠΑΧΟΜΕΧ

Σαράντα χιλιάδες χρόνια πριν από τη γέννηση του Χριστού ήρθαν οι Ελοχίμ στη Γη, καταπατώντας την βασικότερη εντολή. Την εντολή του «μη αυξάνεσθε και μη πληθύνεσθε».

Οι 201 εκπεσόντες Ελοχίμ, πείσθηκαν από τον Σαμαέλ, όπως και η Εύα, πριν από εκατομμύρια χρόνια, ότι αν παράκουγαν τον Θεό και αν επιχειρούσαν με τις δικές τους δυνάμεις να ενωθούν με τις κόρες των ανθρώπων και αποκτούσαν απογόνους, θα περνούσαν σε μία κατάσταση πολύ ανώτερη από αυτήν στην οποία βρίσκονταν, αφού οι απόγονοί τους θα αποκτούσαν από τους ανθρώπους την ιδιότητα της εξέλιξης, την οποία οι Ελοχίμ, σαν αγγελικά όντα, δεν είχαν και βέβαια εξακολουθούν να μην έχουν. Έτσι οι 201 Ελοχίμ ήρθαν στο αρχαίο Αραντίς, την μεγαλύτερη πόλη των ανθρώπων του 40.000 π.Χ., που βρισκόταν εκεί που βρίσκεται σήμερα η Θεσσαλονίκη και

ο Θερμαϊκός κόλπος.

Ο ερχομός των 201 Ελοχίμ και η επικυριαρχία τους στον πλανήτη, ολοκλήρωσε την αποστασία τους προς τον Θεό και χαιρετήθηκε με μεγάλη ικανοποίηση από την Λίλιθ Λαμασθού που επιτέλους εύρισκε κάποιους, κατά την εικόνα των οποίων πλάσθηκε, ώστε να μπορεί να τους συναναστραφεί. Επειδή ποτέ δεν συμβιβαζότανε με οτιδήποτε δευτερεύον, αποφάσισε να καλέσει τον Ραχβέλ Σεμιεζά στη σπηλιά της πάνω στα Ιμαλάια, στις βόρειες βουνοκορφές.

Το πολικό ψύχος που επικρατούσε εκεί, έκανε το «ησυχαστήριό» της απροσπέλαστο στους ανθρώπους χειμώνα καλοκαίρι. Έστειλε λοιπόν στο Αραντίς και συγκεκριμένα στον Όλυμπο απεσταλμένους με δώρα στον ηγεμόνα του πλανήτη ολόκληρου. Οι απεσταλμένοι της παρουσιάστηκαν μπροστά του στην κεντρική αίθουσα του ανακτόρου των τριών πυραμίδων, όπως το ονόμαζαν, στην κορυφή του Ολύμπου, λέγοντας:

Άρχοντα της Γης και, τ' Ουρανού, φέρνουμε δώρα απ' την αρχόντισσα της Γης, με τις απαραίμιλλες χάρες και την ανείπωτη ομορφιά.

Τι μπορεί να μου προσφέρει οποιοσδήποτε που να μη το έχω ήδη, είπε ο Ραχβέλ και είχε δίκιο. Τότε οι απεσταλμένοι της Λίλιθ Λαμασθού, άνοιξαν ένα τεράστιο κουτί που μετέφεραν και μέσα είδαν όλοι με έκπληξη ένα ολόγραμμα, τουλάχιστον αυτός ο όρος στην εποχή μας εκφράζει το «ασώματο σώμα» που είδαν όλοι και αναφέρεται στα Χάλκινα Βιβλία. Αυτό που ακολούθησε ήταν ο περιβόητος χορός της Λίλιθ, της μετέπειτα επονομασθείσης «πόρνης

Η Λίλιθ μισούσε τους ανθρώπους και δεν του συναναστρεφότανε. Οι Ελοχίμ, ήταν για αυτήν η μεγάλη πρόκληση. Το να μη μπορέσει δηλαδή να συναναστραφεί με αυτούς. Αυτή της την έπαρση κληρονόμησε το γένος των βρυκολάκων οι Μπαχομέχ, που εξακολουθούν να θεωρούν τους εαυτούς τους κληρονόμους της Γης.

της Βαβυλώνας» και η προσωπική της πρόσκληση προς τον Ραχβέλ να την επισκεφθεί στο ησυχαστήριό της ψηλά στα βόρεια Ιμαλάια.

Ο Ραχβέλ ενθουσιάστηκε με τις κινήσεις της γαλαζοαίματης χορεύτριας και πριν ακόμη ο χορός της τελειώσει, βρέθηκε αστραπιαία στη Λίμνη που σήμερα ονομάζουμε Κεντάρ Ταλ και κοίταξε ψηλά προς την ανατολική κορυφή που στεκότανε η Λίλιθ Λαμασθού και έκρινε ότι η περιοχή ήταν όμορφη και εξαφάνισε τα χιόνια και λουλούδια άνθισαν και με μια του κίνηση έφερε την Λίλιθ κοντά του και μετέτρεψε την κορυφή που βρισκόταν η σπηλιά της σε πυραμίδα απaráμιλλης ομορφιάς. Χιλιάδες χρόνια μετά, την πυραμίδα αυτή ζήτησε ο Φοίβος Απόλλων και την έλιωσε με τα ονομαστά του όπλα. Λέγεται Δαλαΐ Σαγκάρ και στέκει σε ύψος 6904 μέτρων σαν μία μυτερή κορυφή που μάταια προσπαθεί να φτάσει τον ουρανό.

Στο παλάτι αυτό ο Ραχβέλ έζησε για δέκα ολόκληρα χρόνια με την Λίλιθ και η Λίλιθ υποτάχτηκε σ' αυτόν όπως δεν είχε υποταχθεί στον Αδάμ. Οι απόγονοί τους ήταν χιλιάδες, αφού η Λίλιθ γεννούσε εκατοντάδες γονιμοποιημένα ωάρια που το καθένα της έδινε και ένα γιο, αφού μόνο γιούς έκανε τότε. Γιούς γεμάτους από την ακόρεστη δίψα της μάνας τους για ζωϊκή ενέργεια που την ρουφούσαν από τους ανθρώπους των γύρω περιοχών των Ινδιών, αλλά και των Ιμαλαΐων. Έτσι γεννήθηκε το γένος των πρασινοαίματων Ναχσχαράμ, των μεγάλων πολέμαρχων και βασιλιάδων και μεγάλων εχθρών των Ελ. Τα χρόνια πέρασαν και ο Ραχβέλ άφησε την Λίλιθ και γύρισε στον

Πάνω στην πυραμίδα που ο Ραχβέλ έκανε για την Λίλιθ, βασίστηκε η κατασκευή του στροβιλοϋπερπολλαπλασιαστή των Μπαχομέχ στο Δαλαΐ Σαγκάρ.

Όλυμπο. Η Λίλιθ έμεινε στο Δαλάϊ Σαγκάρ με τους γιούς της και άρχισε να ενώνεται μ' αυτούς και από την ένωση αυτή γεννήθηκε η πολυπληθέστερη μάστιγα της ανθρωπότητας, το γένος των Μπαχομέχ, γνωστών μέσα στους θρύλους των ανθρώπων με πολλά ονόματα, όπως Βρυκόλακες, Βάμπιροι, Βούρντουρα, Μαναναγκάλ κ.τ.λ.

Τόσο οι Ναχσχαμόν, όσο και οι Μπαχομέχ, έμαθαν να θεωρούν τους εαυτούς τους την Ελίτ των «θεών», θεωρώντας τους γιούς των Ελοχίμ και των κορών των ανθρώπων, που γεννούσαν βρέφη και όχι αυγά, υποδεέστερους και «βρώμικους», αφού η δική τους μάνα ήταν το πρώτο δημιούργημα των Ελοχίμ και όχι οι απόγονοι της Εύας.

Οι Μπαχομέχ, αλλά και οι Ναχσχαμόν ήταν και βέβαια είναι, νυχτεριδόμορφοι, πρασινο-αίματοι, αλλασσόμορφοι με τηλεπαθητικές και τηλεκινητικές ικανότητες και ευτυχώς όχι ενωμένοι.

Οι συντριπτική πλειοψηφία των Ναχσχαμόν, που είναι πολύ ισχυρότεροι των Μπαχομέχ σκοτώθηκαν στον πόλεμο των Ελ με τους Νεφελίμ.

Το γένος των Μπαχομέχ κατέληξε να είναι το πολυπληθέστερο από όλα, επειδή οι μόνοι Ναχσχαμόν που γεννήθηκαν, ήταν από την ένωση της Λίλιθ και των Ελοχίμ. Η ένωση της Λίλιθ με τους Ναχσχαμόν, Μπαχομέχ, αλλά και άλλους «θεούς» και ανθρώπους, έδωσε τους Μπαχομέχ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

3

ΤΟ ΑΝΤΙΠΑΛΟ ΔΕΟΣ

Κατά τους πρώτους αιώνες της ζωής των Νεφελίμ, ελάχιστα υπέφεραν οι άνθρωποι, αφού ο αριθμός των υιών του «Ουρανού και της Γης» ήταν μικρός. Καθώς όμως οι Νεφελίμ πλήθαιναν, τα πράγματα άρχισαν να δυσκολεύουν.

Συνειδητοποίησαν οι αρχικοί Νεφελίμ, που ήταν οι γαλαζοαίματοι γίγαντες, τις δυνάμεις τους σε σχέση με τους ανθρώπους και αποφάσισαν ότι οι άνθρωποι υπάρχουν για να τους υπηρετούν. Έτσι άρχισαν να διασκορπίζονται σε όλο τον κόσμο, από τα σημεία γέννησής τους. Σε κάθε σημείο του πλανήτη τα μόνα όντα που μπορούσαν να αντιταχθούν στο θέλημά τους, ακόμη και να τους επιβάλλουν το δικό τους, ήταν οι Ναχσχραμόν, οι γιοί της Λίλιθ και του Ραχβέλ. Όντα ανώτερα και ισχυρότερα και βέβαια πιο βίαια και φθονερά. Ακριβώς σαν την μητέρα τους. Οι Ναχσχραμόν, τρεφότανε με ζωική ενέργεια των

ανθρώπων. Την ενέργεια αυτή, την «ουσία» δηλαδή του ενεργειακού σώματος την απορροφούσαν από το στόμα των θυμάτων, τα οποία έπεφταν νεκρά και αποξηραμένα. Ποτέ όμως οι Ναχσχαμόν δε σκότωναν περισσότερους απ' όσους χρειαζότανε για να τραφούν. Σε πολλές μάλιστα περιπτώσεις απορροφούσαν ένα μικρό ποσοστό ενέργειας από μία σειρά «θυμάτων», που τα εγκατέλειπαν εξουθενωμένα μεν, ζωντανά δε. Σταδιακά, ανέπτυξαν τεχνολογικές μεθόδους με τις οποίες απορροφούσαν μικρά μέρη από τη ζωική ενέργεια των ανθρώπων, οι οποίοι περνούσαν ανά τακτά διαστήματα από τις «τράπεζες», όπου έδιναν μέρος της ζωικής τους ενέργειας από την οποία τρεφότανε οι Ναχσχαμόν, ώστε να αποφεύγονται οι μαζικοί θάνατοι. Δεν ήταν όμως λίγες οι φορές που βρισκότανε άνθρωποι να κείτονται νεκροί και αποξηραμένοι. Τότε, βέβαια, επ' ουδενί λόγο υπήρχε η απαίτηση να βρεθεί ο ένοχος Ναχσχαμόν.

Αυτά ήταν και τα πρώτα γένη των αρχαίων θεών. Οι Ναχσχαμόν και οι Κρόνιοι Γίγαντες.

Με την πάροδο του χρόνου, οι πρώτοι αυτοί «θεοί» άρχισαν να οργανώνονται σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη και να ελέγχουν τις ανθρώπινες κοινωνίες που τους έτρεφαν και τους συντηρούσαν. Καθώς οι άνομοι πληθύνθηκαν κι άλλο, τα όρια των περιοχών τους άρχισαν να έρχονται σε επαφή και άρχισαν οι προστριβές στην αρχή και οι διαμάχες κατόπιν. Δεν πέρασε πολύς καιρός και οι συγκρούσεις ανάμεσα στους Νεφελίμ και τους δουλικούς τους στρατούς άρχισαν. Οι διαμάχες αυτές και οι τοπικοί πόλεμοι, ειδικά

Η τεχνική απορρόφησης ενός μόνο μέρους της ζωικής ενέργειας, συνδυάστηκε με τις τεχνικές μάχης των Μπαχομέχ και έδωσε την απόλυτη τεχνική μάχης και επιβίωσης που ήταν γνωστή με το όνομα Βρεχμόν Ζούτσου. Τμήμα αυτής της τεχνικής διδάχτηκε στους ανθρώπους με το όνομα Νιν Ζούτσου. Η διδασκαλία έγινε από την ισχυρότερη πολεμική κάστα των Μπαχομέχ, τους περιβόητους Μισναβάχ.

μετά την απομάκρυνση, όπως είπαμε, των Ελοχίμ, γενικεύθηκαν και οι σχεδόν μονίμως χαμένοι ήταν οι Κρόνιοι Γίγαντες. Οι Ναχσγραμόν άρχισαν να συνειδητοποιούν την ανωτερότητά τους και άρχισαν να προωθούν την αύξηση του γένους τους ενούμενοι με τις γυναίκες των ανθρώπων. Η ίδια η Λίλιθ συνέχισε να ενώνεται με άλλους Ελοχίμ, αλλά και με τους γιους της Ναχσγραμόν και με άνδρες και προώθησε τη δημιουργία νέων Ναχσγραμόν. Η ένωση των Ναχσγραμόν και της Λίλιθ με το γένος των ανθρώπων γέννησε μια από τις μεγαλύτερες πληγές του σύμπαντος, τους Μπαχομέχ. Οι Μπαχομέχ σαν γνήσια τέκνα της Λίλιθ Λαμασθού θέλησαν να πάρουν κι αυτοί ένα κομμάτι από την πίτα της εξουσίας.

Έτσι, οι Κρόνιοι Γίγαντες περιορίστηκαν ακόμη παραπάνω. Μια μαύρη ελίτ άρχισε να δημιουργείται με τα μαύρα μπαϊράκια της να ανεμίζουν στα ψηλά κάστρα τους σε όλη τη Γη. Οι Μπαχομέχ πλήθυναν τόσο πολύ που οι άνθρωποι ήταν αδύνατον πλέον να τους συντηρούν. Δεν επρόκειτο πλέον δηλαδή για μια ολιγάριθμη ελίτ, αλλά για ένα παγκόσμιο πολυάριθμο λαό.

Τότε, όπως λένε τα Χάλκινα Βιβλία, οι Ψαλμοί, οι θρύλοι των λαών και ο Ενώχ, οι Μπαχομέχ «ετόλμησαν επί των ανθρώπων». Μη ελέγχοντας πλέον την ακόρεστη δίψα τους για απορρόφηση της ζωικής ενέργειας και επειδή δεν αρκούσαν οι θυσίες που προσέφεραν οι άνθρωποι, άρχισαν να απορροφούν τη ζωική ενέργεια των ανθρώπων και να τους αφήνουν αποξηραμένους και εννοείται νε-

κρούς.

Τα περιστατικά άρχισαν να πληθαίνουν και το όνομα των Μπαχομέχ συνδέθηκε με την μεγαλύτερη μάστιγα που είχε γνωρίσει ως τότε η ανθρωπότητα.

Για να μη δυσαρεστούν οι Μπαχομέχ και οι Ναχσχαράμ τον άνθρωπο των περιοχών τους, έκλεβαν ανθρώπους από τις περιοχές των Κρόνιων Γιγάντων. Έτσι, ο σχετικά απλός κόσμος του 40.000 π.Χ. έγινε σύνθετος. Εκτός από σύνθετος, έγινε και πιο βίαιος. Κι εκτός από πιο βίαιος, έγινε πιο «βρώμικος». Και οι άνθρωποι μακριά από τον πραγματικό τους εαυτό, μακριά από τον πραγματικό τους σκοπό, ήταν υποχείρια, αλλά και κατά ένα φρικιαστικό τρόπο, τροφή των «θεών».

Η δυστυχία και η σκλαβιά πλάκωναν τις πόλεις και την ύπαιθρο και τα βράδια όλοι κλεινότανε στα σπίτια τους από τον φόβο των Μπαχομέχ. Τότε, ήταν η εποχή που οι άνθρωποι έμαθαν να φοβούνται το σκοτάδι.

Δεν ήταν όμως, όπως είπαμε, μόνοι οι άνθρωποι που είχαν πρόβλημα με τους Ναχσχαράμ και τους Μπαχομέχ. Οι Κρόνιοι Γίγαντες που ήθελαν να κρατήσουν το γένος τους «καθαρό» έμειναν λίγοι και επομένως αδύναμοι μπροστά στους απογόνους της Λαμασθού. Τότε ήταν που επενέβη ο άρχοντας του ψεύδους Σαμαέλ για να σώσει τους αδύναμους εκ των «θεών». Πήγε λοιπόν στον γιο του Κρόνου Δανταλίωνα, ή Ντανταλιόν, στην σημερινή Νότιο Αίγυπτο και του είπε: Μεγάλε θεέ της γνώσης, σε θαυμάζω για την υπομονή σου και παίρνω δύναμη από αυτήν. Ο κόσμος γέμισε από τα πλάσματα της ανομίας. Δεν

Μερικοί από τους Μπαχομέχ, άρχισαν να πίνουν και το αίμα όχι μόνο την ενέργεια των θυμάτων τους. Στις περιοχές που συνέβαινε αυτό, ειπώθηκε για πρώτη φορά το περιβόητο, «οι άρχοντες που πίνουν το αίμα του λαού».

Ο αρχάγγελος του σκότους Σαμαέλ, από αρχαιοτάτων χρόνων δικαιούται τον τίτλο του «Αρχισυνωμότη».

ήταν αυτό το μέλλον που οι μεγάλοι θεοί του ουρανού, οι γονείς σας, ονειρεύτηκαν για την Γη. Παρατηρώ τον ευγενή τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζετε το όλο θέμα και σκέφτομαι ότι σίγουρα θα υπάρχει λύση για το σύνολο της ύβρεως. Έχω μάλιστα, πάντα με την άδειά σου βέβαια, μεγάλε θεέ, να κάνω και μία σημαντική πρόταση. Πρόταση που θα φέρει τον κόσμο σε ισορροπία και εσάς στην κορυφή.

Ο Δανταλίων προβληματισμένος από αυτά που είπε ο Σαμαέλ, δεν μπορούσε καν να φανταστεί την πρότασή του και τον κάλεσε να συνεχίσει, καθώς ο Σαμαέλ άρχισε να κινείται αργά προς τον εξώστη από όπου φαινόταν ο ήλιος που έδυε στο βάθος. Το παλάτι του Δανταλίωνος ήταν ονομαστό για την απέριττη πολυτέλειά του, αλλά και για το λιγιστό προσωπικό που οριακά το συντηρούσε, καθώς ο γαλάζιος Νεφελίμ ζούσε ουσιαστικά μόνος στο τεράστιο παλάτι του. Οι γαλάζιοι Κρόνιοι Γίγαντες και οι αρσενικοί και οι θηλυκοί, στη φυσική τους εμφάνιση, ήταν άψογοι, άτριχοι με τέλειες, για τα ανθρώπινα δεδομένα, αναλογίες. Όποτε ήθελαν μπορούσαν να μεταβάλουν την εμφάνισή τους σε οτιδήποτε μπορεί να φανταστεί κανείς. Θεωρούσαν τους εαυτούς τους την ελίτ της υψηλής αισθητικής και επ' ουδενί λόγο ανεμίγνυαν το DNA τους με τους ανθρώπους ή τους Μπαχομέχ. Έτσι και έφθασαν σε δύσκολη κατάσταση με τον Σαμαέλ να τους προτείνει λύση.

Συνέχισε λοιπόν, ο Σαμαέλ.

Μεγάλε θεέ, επειδή γνωρίζω, εγκρίνω και εκτιμώ την επιθυμία σας να μην ενώνεστε με τα δίποδα ζώα και τους Μπαχομέχ, έχω να

προτείνω κάτι πρωτοποριακό, που θα σας εξασφαλίσει έναν ανίκητο στρατό απέναντι στους Μπαχομέχ. Είναι γνωστό ότι διατηρείτε στην Ατλαντίδα εργαστήρια γενετικής μηχανικής. Προτείνω να ενώσουμε το DNA των ανθρώπων και των ζώων με βάση το δικό σας και να δημιουργήσουμε ένα τεράστιο στρατό κλώνων που θα έχει τη δική σας χάρη και εξυπνάδα, τη δύναμη και την αντοχή των ζώων και την πονηριά των ανθρώπων. Με τον τρόπο αυτό, εσείς μεν θα μείνετε αμόλυντοι, το δε πρόβλημα της έλλειψης ικανών μαχητών θα πάψει να υπάρχει.

Ο Δανταλίων έστρεψε το πρόσωπό του με μία έκφραση πονηριάς προς τον χώρο που καταλάμβανε το πνεύμα του ασώματου Σαμαέλ. Σαν πολύ καλά μου τα λες ασώματε, είπε. Θα έχεις νέα μου σύντομα.

Ο Σαμαέλ έφυγε και ο Δανταλίων κάλεσε στο Παλάτι του στην Δανταλιούσα κοντά στο σημερινό Άμπου Σίμπελ, τον Κρόνο και τους άλλους γαλάζιους γίγαντες για να συναποφασίσουν τη δημιουργία του στρατού των κλώνων που πρότεινε ο Σαμαέλ. Και ήρθαν στα ανάκτορα της Δανταλιούσας οι «θαυμαστοί θεοί» με τα αστραφτερά τους ιπτάμενα σκάφη.

Ήταν μεγάλη η σύναξις. Πάνω από 1.200 γαλάζιοι γίγαντες ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα του Δανταλίωνος. Προήδρευσε ο Κρόνος, ως ο γηροντότερος των «θεών». Άρχισε η συζήτηση και δεν άργησε να ανάψει, καθώς υπήρχαν εκείνοι που θεωρούσαν ότι κακώς συζητούν με τον ασώματο Σαμαέλ.

Πήρε το λόγο ο Αμού, που επ' ουδενί λόγο

ήθελε να δημιουργηθούν τα «ρυπαρά γένη», όπως ονόμασε τους κλώνους. Αντίθετα, ήταν υπέρ της ειρήνης με τους Ναχσχραμόν, με τους οποίους είχαν κοινούς πατέρες και καταγωγή. Οι περισσότεροι τελικά εκ των γαλάζιων γιγάντων δεν μπόρεσαν να κατασταλάξουν στο τι θα ήταν το πιο συμφέρον για αυτούς. Από τη μία ήταν η ομάδα του Κρόνου και από την άλλη η ομάδα του Αμύ. Καμία πλευρά δεν φαινόταν να έχει επιχειρήματα για να πείσει την άλλη. Τότε μέσα στη σύγχυση βρήκε πράξη η πανάρχαια φράση: «Ο λύκος στην αναμπουμπούλα χαίρεται». Πήγε λοιπόν ο Σαμαέλ στα ανάκτορα του Δανταλίωνος και με το που έφθασε έγινε αμέσως αντιληπτός από τους «θεούς». Πριν προλάβει να αντιδράσει κανείς, είπε απευθυνόμενος στον Κρόνο, με φωνή που δεν ακουγότανε, αλλά μιλούσε στο μυαλό καθενός.

«Μεγάλε και σοφέ βασιλέα, με αγωνία παρακολουθούσα τις διαφωνίες των θεών που με περισσή διάκριση συνομιλούσαν. Επιτρέψτε μου όμως, αφού τη δική μου πρόταση συζητάτε να εξηγήσω, εγώ ο ελάχιστος μπροστά στο μεγαλείο των θεών, τι ακριβώς είχα κατά νου».

Η αλήθεια είναι ότι όλοι ήθελαν να ακούσουν τα λόγια του Σαμαέλ και ο ασώματος πήρε την άδεια να συνεχίσει.

«Το πρόβλημα με τους Μπαχομέχ δεν προέρχεται από το γένος των πατέρων σας των Ελοχίμ. Εμείς οι άγγελοι γενικά είμαστε όντα δημιουργικά. Η μάνα τους όμως, η Λαμασθού είναι το κεντρικό πρόβλημα. Αυτή είναι που τους έκανε αχόρταγους και αλαζόνες. Όσο υπάρχει αυτή, δεν θα έχουμε ειρήνη. Πώς

Οι τρόπος με τον οποίο ο Διάβολος, ο Σαμαέλ μιλάει, είναι ο πολιτικάντικος τρόπος του κλασικού γλείφτη και ρουφιάνου.

όμως να πολεμήσει κανείς τα εκατομμύρια των γιων της; Αυτό που πρότεινα, δεν είναι ένας τρόπος αντιμετώπισης των Μπαχομέχ. Είναι ο μόνος τρόπος αντιμετώπισής τους. Πρέπει οπωσδήποτε να αντιμετωπιστούν οι γιοι της Λαμασθού. Σε εκατό χρόνια θα είναι τόσοι πολλοί, που δεν θα τους χωράει όχι μόνο η Γη, αλλά ούτε ο Γαλαξίας. Εσείς πόσοι θα είστε; Τι ελπίδα θα έχετε; Όχι για να επικρατήσετε! Δεν μιλάω για επικράτηση. Μιλάω για επιβίωση. Δεν θα μπορείτε να υπάρχετε. Η Λαμασθού θέλει το σύμπαν. Σταματήστε την».

Αυτά είπε ο Σαμαέλ και όπως συνήθιζε, αποτραβήχτηκε σιωπηλός σε μια γωνιά που πάγωσε από την παρουσία του.

Το λόγο τότε πήρε ο Αμύ και είπε:

«Τα παραλέει ο ασώματος, δεν κινδυνεύουμε από τους αδελφούς μας. Ούτε είναι τόσο επικίνδυνος ο θηλυκός άνθρωπος, η Λαμασθού. Είμαι εναντίον της δημιουργίας των ρυπαρών γενών. Γι' αυτό και φεύγω. Όποιος συμφωνεί μαζί μου, ας αποχωρήσει».

Μαζί του έφυγαν ένας στους τρεις. Οι υπόλοιποι και οι υπόλοιπες έμειναν στο ανάκτορο του Δανταλίωνος και μέχρι το ξημέρωμα είχαν ήδη οργανώσει τη δημιουργία του στρατού των κλώνων.

Στην αρχή εκείνο που τους προβλημάτισε ήταν το αν οι κλώνοι θα μπορούσαν να αναπαράγονται μόνοι τους και βέβαια αν θα ήταν απόλυτα ελεγχόμενα βιολογικά ρομπότ ή αυτόνομα όντα.

Ακούστηκαν πολλές απόψεις, αλλά η πληθώρα των σημείων αντιπαράθεσης με τους Μπαχομέχ και η ανάγκη της προσωπικής

αρχηγικής παρουσίας των Γαλάζιων Γιγάντων παντού, στην περίπτωση κατασκευής και χρήσης βιολογικών ρομπότ, ανάγκασε τους Κρόνιους να στραφούν προς την κατασκευή αυτόνομων όντων. Όντων που θα μπορούσαν να σκέφτονται, να αποφασίζουν, να αυτοσυντηρούνται και να αναπαράγονται. Η παραγωγή τους θα ξεκινούσε από την Ατλαντίδα μαζικά και η μορφή του κόσμου θα άλλαζε. Οι Μπαχομέχ θα είχαν να ασχολούνται με το νέο αυτό τμήμα του πληθυσμού της Γης και θα άφηναν τους Κρόνιους Γίγαντες ήσυχους. Το σχέδιο ακουγότανε παιδαριώδες, αλλά δεν ήταν. Σκέφτηκαν μάλιστα, ότι καλό θα ήταν το να δημιουργούνται οι κλώνοι με έμφυτο μίσος και απέχθεια κατά των Μπαχομέχ και των Ναχσχραμόν. Έτσι και έγινε. Ναι μεν δεν ήταν δυνατόν να ελεγχθεί η ψυχοσύνθεση των κλώνων, αλλά μέσα στο DNA τους, τους έδωσαν απέχθεια για τον εχθρό, τους Μπαχομέχ.

Το μόνο που έμενε ήταν να αποφασιστεί πιο ζώο θα χρησιμοποιούσαν. Έγιναν πολλές προτάσεις και τελικά αποφασίστηκε να χρησιμοποιηθεί το DNA ενός ζώου που ξέρει να επιβιώνει και μόνο του και σε αγέλες.

Το γένος των λυκανθρώπων ήταν πλέον γεγονός. Στη γλώσσα των Νεφελίμ ονομάστηκαν Μαλτσέχ. Μαλ σημαίνει άνθρωπος. Τσεχ σημαίνει λύκος. Τα υπόλοιπα είναι ιστορία. Οι Μαλτσέχ άρχισαν να παράγονται κατά χιλιάδες. Σε δύο χρόνια είχαν βγει από τις μονάδες παραγωγής στην Ατλαντίδα πάνω από 300.000 Μαλτσέχ. Ψηλοί, γύρω στα δύο μέτρα και κάτι, λίγο πιο ψηλοί από τους Μπαχομέχ. Τρομερά δυνατοί και ανθεκτικοί με μοναδικό

προσόν, όσον αφορά τους Γαλάζιους Γίγαντες, την απέχθειά τους για τους Μπαχομέχ. Οι Μαλτσέχ, τρεφότανε με τους ανθρώπους που ήταν το πολυπληθέστερο «δίποδο ζώο» και σε περίσσεια μάλιστα. Καθώς οι Μαλτσέχ αυξανότανε και με τον φυσικό πολλαπλασιασμό, συνειδητοποίησαν οι Κρόνιοι Γίγαντες, ότι πρέπει να βρουν τρόπους να τους ελέγξουν. Μέσα σε 48 ώρες είχαν την λύση. Δημιούργησαν τις μάνες. Για κάθε χίλιους Μαλτσέχ, κατασκεύαζαν μια θηλυκιά με τέτοιο τρόπο που η ζωική της ενέργεια, να είναι άμεσα και άρρηκτα συνδεδεμένη με αυτή των 1.000 «γιων», καθώς και αυτή των απογόνων τους. Αν κάποιος σκότωνε τη μάνα, οι αντίστοιχα συνδεδεμένοι μαζί της, πέθαιναν ακαριαία. Οι μάνες φυλασσότανε από τους Γαλάζιους Γίγαντες όσο τίποτε άλλο και ήταν στην απόλυτη διάθεσή τους. Μετά από αυτήν την εξέλιξη, η παραγωγή αλλά και η αυθόρμητη αναπαραγωγή των Μαλτσέχ συνεχίστηκε. Σε πέντε χρόνια αριθμούσαν εκατομμύρια και άρχισαν οι πρώτες προστριβές τους με τους Μπαχομέχ, αφού οι Γαλάζιοι Γίγαντες τους προώθησαν σε όλες σχεδόν τις παραμεθόριες περιοχές. Το αντίπαλο δέος είχε γεννηθεί.

Εν τω μεταξύ, οι πολέμαρχοι Ναχσκραμόν, έμαθαν για την πρόθεση δημιουργίας των Μαλτσέχ, πριν καν αρχίσει η παραγωγή τους. Θεώρησαν την πράξη των Κρόνιων Γιγάντων απεχθή και αποτρόπαια. Η πρόσβαση βέβαια στην Ατλαντίδα, όπου γινότανε η παραγωγή των κλώνων, ήταν αδύνατη χωρίς ένα καθολικό και πλήρους κλίμακας πόλεμο. Το Μπεν Τζαράχ Μωλ κάλεσε τους πρεσβύτερους των

Οι άνθρωποι συνειδητοποίησαν ότι έπαψαν προ πολλού να βρίσκονται στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας.

Το Μπεν Τζαράχ Μωλ, η σύναξη των γιων εκείνων που τολμούν τα πάντα, δηλαδή των εκπεσόντων Ελοχίμ, που επέλεξαν να αντιταχθούν στο θέλημα του Θεού, διοικούσε τους πολέμαρχους Ναχσχαμόν.

Μπαχομέχ σε σύσκεψη για να αποφασίσουν πώς θα αντιμετωπίσουν την εν δυνάμει απειλή. Έτσι και έγινε. Συναντήθηκαν στα Ιμαλάια, στο παλάτι της Λαμασθού. Το κλίμα ήταν βαρύ, καθώς υπήρχαν κάθε είδους προτάσεις. Άλλος μιλούσε για γενική επίθεση, άλλος για διαπραγματεύσεις, άλλος για συμβιβασμό και άλλος για καταδρομική επίθεση στην Ατλαντίδα.

Τότε, οι γιοι της Λαμασθού, αντελήφθησαν την παγερή παρουσία του Σαμαέλ, που χωρίς να δώσει το χρόνο σε κανένα να αντιδράσει, είπε με φωνή που δεν ακουγόταν: «Μεγάλη αρχόντισσα, με δέος παρευρίσκομαι ανάμεσα σε σένα και τους άρχοντες του ουρανού και της Γης. Ζητώ συγγνώμη που πήρα ξαφνικά το λόγο, αλλά δεν μπορώ να βλέπω τους πραγματικούς ηγέτες της Γης να μη δρουν άμεσα και να μη πληρώνουν τους γαλαζοαίματους με το ίδιο νόμισμα. Κάντε κλώνους κι εσείς. Κλώνους από ερπετά, κλώνους από οτιδήποτε μπορείτε να σκεφθείτε. Αντιδράστε όμως, όσο είναι νωρίς. Άλλα δεν έχω να πω. Κινηθείτε».

Μόλις τα είπε αυτά, ο Σαμαέλ έφυγε από το παλάτι της Λαμασθού, αφού δεν ήθελε να δώσει την ευκαιρία στους υπερόπτες Ναχσχαμόν να του μιλήσουν υποτιμητικά, ενώ ήταν παρών.

Για μια-δυο στιγμές, οι Ναχσχαμόν και οι Μπαχομέχ έμειναν παγωμένοι. Μετά πήρε το λόγο ο Βαλεφόρ και είπε:

Αδέλφια, απεχθάνομαι τον ασώματο, αλλά χρόνο για χάσιμο δεν έχουμε. Όσο μιλούσε σκεφτόμουν και όλες μου οι σκέψεις μου μιλούσαν για ένα αντίπαλο δέος. Ένα δέος που

θα δώσουμε στους λύκους των γαλαζοαίματων μiasμάτων. Λύκους αυτοί; Ερπετά και λιο- ντάρια εμείς. Προτείνω να στήσουμε εργαστή- ρια στον Κυκλικό κόλπο (Γιουκατάν). Πρέπει να κινηθούμε και να δώσουμε στα σκυλιά τους κάτι για να ασχολούνται. Δεν μπορούμε να μπούμε στη διαδικασία της καταστροφής των άνομων γενών. Πρέπει να οργανώσουμε τον πόλεμό μας και πρέπει να κατασκευάσουμε τους στρατιώτες μας, όπως έκαναν οι γαλαζο- αίματοι. Έτσι και έγινε, αφού τον Βαλεφόρ στήριξε η ίδια η Λαμασθού, με το σκεπτικό ότι οι κλώνοι θα επιβεβαίωναν με την ύπαρξή τους την ανωτερότητα των Μπαχομέχ και βεβαίως των Ναχσχαμόν. Έτσι, με τις αφιμαχίες και τις μικροσυμπλοκές να εξελίσσονται, όπως είπαμε, σε τοπικές συρράξεις, προχώρησε η δημιουργία των ρυπαρών γενών. Έτσι «εμυάνθησαν μετά των ζώων και η Γη επλήσθη ανομίας».

Αν εξαιρέσει κανείς τους Μαλτσέχ που τους δημιουργούσαν μόνο οι Γαλάζιοι Γίγαντες, όλους τους άλλους άρχισαν να τους κατασκευ- άζουν και οι δύο παρατάξεις. Μέσα σε μερικά χρόνια τα λεγόμενα «ρυπαρά γένη» αριθ- μούσαν τόσα πολλά μέλη, που ανάγκασαν τους Μπαχομέχ και τους Γαλάζιους Γίγαντες να συναντηθούν και να συμφωνήσουμε την διακοπή της συνέχισης της κλωνοποίησης. Τότε και οι δύο πλευρές κατάλαβαν τι σήμαινε και τι αποτελέσματα μπορούσε να έχει το να μιλάει κανείς με τον Διάβολο.

Από τα 15 νέα γένη, το πολυπληθέστερο, ήταν και το παλαιότερο. Οι Μαλτσέχ. Στην αρχή ζούσαν απομονωμένοι. Με την πάροδο του χρόνου, μεγάλοι ηγέτες γεννήθηκαν ανά-

Την ένωση του DNA των αρχικών Νεφελίμ με τα ζώα βεβαιώνει και ο προφήτης Ενώχ.

Εκείνο που πέτυχε ο Σαμαέλ, ήταν η πολυφωνία και επομένως η εξα- σφαλισμένη διχογνωμία μεταξύ των θεών.

μεσά τους και η φυλή τους απέκτησε συνείδηση. Συνείδηση και οργάνωση. Όλο το σκεπτικό της δομής της κοινωνίας των Μαλτσέχ ήταν η έμφυτη αντιπαλότητά τους με τους Μπαχομέχ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

4

Η ΜΑΥΡΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Σύντομα οι υπερόπτες Μπαχομέχ, ήρθαν σε σύγκρουση με τους Κρόνιους Γίγαντες, τους απογόνους δηλαδή των Ελοχίμ και των κορών των ανθρώπων, αφού και οι μεν και οι δε θεωρούσαν τους εαυτούς τους σαν κληρονόμους του πλανήτη. Η εχθρότητα αυτή, από λανθάνουσα έγινε φανερή, όταν οι 201 Ελοχίμ συνελήφθησαν από τους αρχαγγέλους του Θεού και περιορίστηκαν «άχρι καιρού».

Τότε ήταν που οι ανθρωπόμορφοι Νεφελίμ με αρχηγό τον Κρόνο, για να αναδείξουν την υπεροχή τους, άρχισαν να δημιουργούν γένη απογόνων μιγνύοντες το DNA ζώων και δημιούργησαν έτσι τα νέα γένη των Νεφελίμ. Από αυτά το πολυπληθέστερο και πιο σαδιστικά φερόμενο στους ανθρώπους ήταν το γένος των κυνοκέφαλων Μαλτσέχ, γνωστών στους θρύλους των ανθρώπων με το όνομα Λυκάνθρωποι.

Η «συνανάμιξη» του DNA των Κρόνιων

Γιγάντων με αυτό των ζώων δίνεται μεταξύ των άλλων και από τον προφήτη Ενώχ, το βιβλίο του οποίου, ενώ ήταν ένα από τα βιβλία της Παλαιάς Διαθήκης, κάποιιοι, φαντάζεστε ποιοι, το έβγαλαν και το μετέταξαν στα λεγόμενα απόκρυφα, αντικαθιστώντας το με αυτό της «Εσθήρ» που υμνεί την σφαγή και βέβαια την αντικατάσταση των Ελλήνων, που είχαν τα ηνία της Περσικής αυτοκρατορίας, με Εβραίους.

Για αυτούς που δεν γνωρίζουν, να πούμε ότι η αχανής Περσική αυτοκρατορία «στήθηκε» με την αφομοίωση περιοχών που καταλήφθηκαν και θεωρήθηκαν ως εδάφη της.

Το σχέδιο των Νεφελίμ ήταν να στήσουν μία ισχυρότατη στρατιωτική μηχανή, σαν αυτή των Αμερικανών σήμερα, και να κυριαρχήσουν στον κόσμο. Ο πρίγκιπας Νεφελίμ, εκ του γένους Μασχραβέχ, Άχουρα Μάζντα, ανέλαβε την εφαρμογή του σχεδίου αυτού και προώθησε στη διοίκηση, μετά τους κατακτητικούς πολέμους, ευφυείς Έλληνες για να ολοκληρωθεί ο έλεγχος σε λαϊκό και ατομικό επίπεδο. Κατόπιν, προώθησε Εβραίους στη θέση των Ελλήνων, αφού οι Εβραίοι εθεωρούντο και θεωρούνται πιο «ελέγξιμοι» και πειθαρχημένοι από τους απείθαρχους και απρόβλεπτους Έλληνες.

Το τι ακριβώς έγινε, το αναλύω παρακάτω.

Ο βασιλεύς της Βαβυλώνας Ναβουχοδονόσορ, μετά την άλωση της Ιερουσαλήμ, έσυρε στην αιχμαλωσία πλήθη Εβραίων. Ένας απόγονος αυτών των αιχμαλώτων ήταν ο Μαρδοχαίος, γιος του Ιαΐρου της φυλής Βενιαμίν. Ο Μαρδοχαίος ζούσε στα Σούσα και

κατόρθωσε να υπηρετήσει στην αυλή του Μεγάλου Βασιλέως Ξέρξη. Ενεπλάκη σε μια συνωμοσία των αυλικών Γαβαθά και Θάρα, που σχεδίαζαν να φονεύσουν τον Ξέρξη. Ο Μαρδοχαίος κατεμαρτύρησε τη συνωμοσία στο βασιλέα και έτσι του εδόθησαν διάφορα προνόμια και δώρα. Μπόρεσε τότε να βρεθεί πιο κοντά στον πρωθυπουργό της χώρας, τον Αμάν τον Μακεδόνα (ελληνικής καταγωγής). Ο Αμάν (Εσθήρ 1ρ.) ήθελε να εκδικηθεί τον Μαρδοχαίο για την προδοσία του σχεδίου εναντίον του Ξέρξη. Ίσως ο ίδιος ο Αμάν να ήθελε να αποδυναμώσει την Περσική ηγεσία συμμετέχοντας κι αυτός στη συνωμοσία, βλέποντας ότι αυτά που είχε συμφωνήσει με τους Πέρσες δεν εφαρμοζότανε.

Την εποχή εκείνη, οι Έλληνες είχαν μέγιστα κέρδη κατέχοντας και ελέγχοντας το εμπόριο στη Μεσόγειο και τον Εύξεινο Πόντο με τον τεράστιο εμπορικό τους στόλο. Οι Εβραίοι ήθελαν να ελέγχουν αυτοί το εμπόριο και έτσι φύτεψαν το Μαρδοχαίο στην αυλή του Ξέρξη. Η εξέλιξη των γεγονότων δικαιολογεί την άποψη αυτή, αφού απ' ό,τι φαίνεται Έλληνες και Εβραίοι προσπαθούσαν να έχουν την εύνοια ή ακόμα και τον έλεγχο του Μεγάλου Βασιλέα (και του τεράστιου στρατού του), που βασίλευε σε 127 χώρες, από τις Ινδίες μέχρι την Αιθιοπία. Οι Εβραίοι, που από την εποχή του Μωϋσέως ονειρεύονταν αυτοκρατορία, προσπαθούσαν να πείσουν τους Πέρσες να χτυπήσουν τις ανεξάρτητες ελληνικές πόλεις – κράτη, παρακινούμενοι και καθοδηγούμενοι από την Λευκή Αδελφότητα, που είχε δύο πολύ καλούς λόγους να μην θέλει τους έστω και

υποταγμένους Έλληνες στο τιμόνι.

α) Προτιμούσαν μια παγκόσμια περσική ειρήνη με ένα δεσποτικό περσικό καθεστώς, την κεφαλή του οποίου μπορούσαν να ελέγχουν, παρά μια ελληνική ειρήνη με τους ελεύθερους στο πνεύμα, ατίθασους και απείθαρχους Έλληνες, τους οποίους δεν υπήρχε καμιά περίπτωση να ελέγξουν, αφού οι Έλληνες εφάρμοζαν και εφαρμόζουν το «ελεύθερον το εύψυμον».

β) Το ελεύθερο ελληνικό πνεύμα έπρεπε να παταχθεί και να σβήσει, διότι αποτελούσε διαρκή κίνδυνο παγκόσμιας αφύπνισης των καταδυναστευόμενων λαών. Αυτό φόβιζε τους Νεφελίμ τότε. Αυτό τους φοβίζει και τώρα.

Ας δούμε όμως τι έκανε ο Μαρδοχαίος στην αυλή του Ξέρξη, αφού η αποστολή του ήταν να βάλει τον Πέρση βασιλέα να εξοντώσει τους Έλληνες. Η αποστολή αυτή δεν ήταν εύκολη, αφού ο Πέρσης βασιλεύς αισθανότανε ασφαλής με την ελληνική διοίκηση να κρατάει με στιβαρό τρόπο τα ηνία στο αχανές κράτος του. Με δύο λόγια, κοιμότανε ήσυχος.

Την εποχή εκείνη είχε υιοθετήσει ο Μαρδοχαίος την Εσθήρ, κόρη του Αμιναδάβ (Εσθήρ 2,5) που ήταν αδελφός του πατέρα του. Ήταν δηλαδή η Εσθήρ πρώτη του ξαδέλφη. Σκοπός του Μαρδόχαιου ήταν, όταν θα μεγάλωνε, να την παντρευτεί, διότι ήταν κόρη απείρου κάλλους. Την εποχή εκείνη οι αιμομιξίες μεταξύ των Εβραίων εθεωρούντο εντελώς φυσιολογικές. Έτυχε όμως η βασίλισσα Αστίβ να δείξει απείθεια στον Μέγα Βασιλέα και οι σύμβουλοί του (Εβραίοι δάσκαλοι;) τον έπεισαν να επιλέξει άλλη βασίλισσα. Έδω-

σαν λοιπόν εντολή οι πιο ωραίες κόρες του βασιλείου να οδηγηθούν στο γυναικωνίτη του Ξέρξη, ώστε να γίνει η επιλογή. (Εσθήρ 2,3) Ο Μαρδοχαίος βρήκε την ευκαιρία να προωθήσει την Εσθήρ στο γυναικωνίτη, του οποίου τον έλεγχο είχε ο ευνούχος του βασιλέως, Γαϊ. Η Εσθήρ πήρε εντολή από τον Μαρδόχαιο να γίνει βασίλισσα της Περσικής αυτοκρατορίας πάση θυσία. Επίσης, επουδενί λόγο να αποκαλύψει την ταυτότητά της και την εθνικότητά της, μέχρι να εκλεγεί βασίλισσα (Εσθήρ 2,10).

Ο Αμάν μαθαίνοντας προφανώς το σχέδιο του Μαρδοχαίου, αποκαλύπτει στον Ξέρξη την ύπαρξη ενός λαού (των Εβραίων), που ζει διασκορπισμένος σε όλα τα κράτη της αυτοκρατορίας του (Εσθήρ 3,8), αναμεμιγμένος με όλα τα έθνη όντας όμως πολύ διαφορετικός απ' όλα, με διαφορετικά οράματα (παγκόσμια κυριαρχία) και διαφορετικούς νόμους. Του αποκαλύπτει επίσης ότι οι Εβραίοι αποτελούν κίνδυνο για την αυτοκρατορία. Ζητά μάλιστα και πετυχαίνει να πάρει από τον Ξέρξη διάταγμα εξόντωσης των προυχόντων των Εβραίων που επεδίωκαν α) την αλλοίωση του κοινωνικού ιστού και κατάληψη της εξουσίας και β) επίθεση της αυτοκρατορίας εναντίον των ελληνικών κρατών.

Εν τω μεταξύ η Εσθήρ ανακηρύσσεται βασίλισσα, σαν η πιο όμορφη γυναίκα της Περσικής αυτοκρατορίας. Εμφανίζεται τότε μια μέρα ενώπιον του βασιλέως και προσποιείται ότι λιποθυμά από τη μεγάλη της στεναχώρια (Εσθήρ 5,18) για το διάταγμα που πέτυχε να αποσπάσει ο Αμάν. Ο Ξέρξης πέφτει στην παγίδα και έρμαιο της Εσθήρ αλλάζει το

διάταγμα που πέτυχε ο Αμάν. Δίνει το αυτοκρατορικό δαχτυλίδι – σφραγίδα στην Εσθήρ, που με το Μαρδοχαίο και άλλους Εβραίους ετοιμάζουν άλλο διάταγμα. Πετυχαίνουν να σταυρωθεί ο Αμάν και να πάρουν την περιουσία του. Η Εσθήρ όμως δεν αρκείται στο να πετύχει την εξόντωση του εχθρού του αιμομίκτη πρώτου ξαδέλφου της. Εξακολουθεί να πιέζει τον Ξέρξη, ο οποίος της λέγει, «μα τι άλλο θέλεις να κάνω για σένα (Εσθήρ 8,7), αφού και τον Αμάν σταύρωσα και όλα του τα υπάρχοντα σου τα χάρισα». Μπαίνει σε ενέργεια τότε το πανούργο σχέδιο του Μαρδοχαίου και σφραγίζεται νέο διάταγμα με το οποίο οι Εβραίοι μπορούσαν να κάνουν ό,τι θέλουν με τους εχθρούς και τις περιουσίες τους σε όλη την Περσική αυτοκρατορία (Εσθήρ 8.11, 8.12).

Στο διάταγμα αυτό ο Ξέρξης εξηγεί στους σατράπες των 127 επαρχιών (χωρών) της αυτοκρατορίας ότι δικαίως σταυρώθηκε ο Αμάν, που ήθελε να παραδώσει την εξουσία της αυτοκρατορίας στους Μακεδόνες (Εσθήρ 8.12), ενώ οι Ιουδαίοι είναι δικαιοτάτοι και νομοταγείς (Εσθήρ 8.12). Ο Μαρδοχαίος μετά από αυτά, κυρίαρχος της αυτοκρατορίας, κυβερνούσε με τον Ξέρξη μαριονέτα. Τα νέα κυκλοφόρησαν παντού και πολλοί Έλληνες στους οποίους είχαν δοθεί σημαντικές θέσεις κλειδιά από τον προηγούμενο πρωθυπουργό, τον Αμάν, περιετέμνοντο «δια τον φόβον των Ιουδαίων» που ετοιμαζόταν για την μεγάλη σφαγή των Ελλήνων (Εσθήρ 8.17).

Τότε όλοι οι σατράπες όλων των σατραπειών και οι υψηλόβαθμοι της αυτοκρατορίας

εφοβούντο τους Ιουδαίους και τους τιμούσαν φοβούμενοι ότι θα ακολουθούσε μεγάλη σφαγή των Ελλήνων. Το κακό ξεκίνησε από τα Σούσα, όπου εσφάγησαν 500 άνδρες μαζί και οι 10 γιοι του Αμάν (Εσθήρ 9.6). Εννοείται ότι οι Εβραίοι τους άρπαξαν τις περιουσίες τους. Η Εσθήρ (η αγία αυτή γυναίκα των Εβραίων), όμως δεν ήταν ικανοποιημένη. Τότε ρωτάει ο Ξέρξης «Οι Ιουδαίοι αφού εδώ στα Σούσα, ενώπιον των οφθαλμών μας φόνευσαν 500 άνδρας, φαντάσου τι θα έκαναν εις τας επαρχίας. Αν δεν είσαι με αυτά ικανοποιημένη, ποια είναι η αξιωσίς σου;» (Εσθήρ 9.12).

Και η αξίωση έγινε πραγματικότητα. Την δεκάτη Τρίτη του μηνός Αδάρ εφόνευσαν 15.000 Έλληνες σε όλη την επικράτεια. Έλληνες που προφανώς κατείχαν θέσεις κλειδιά στο διοικητικό και οικονομικό ιστό της αυτοκρατορίας. Όλα αυτά τα έγραψε σε επιστολή ο Μαρδοχαίος και μαζί με την Εσθήρ όρισαν τη γιορτή Πουρίμ (Φρουραί) για να θυμούνται οι Εβραίοι την 14η και 15η του μηνός Αδάρ που ξεκουράστηκαν μετά από τις σφαγές των Ελλήνων. Η Εσθήρ μάλιστα όρισε αυτή η γιορτή να εορτάζεται στους αιώνες (Εσθήρ 9.31). Από τότε και μετά ο Μαρδοχαίος διοικούσε για λογαριασμό του Ξέρξη (Εσθήρ 10.3), η κυβέρνηση του οποίου αποτελεί την πρώτη καταγεγραμμένη περίπτωση κυβέρνησης που έχει καταληφθεί από τους Νεφελίμ.

Μετά τον ξεριζωμό των Ελλήνων από τον ιστό της περσικής διοίκησης, άρχισε η ελληνοπερσική σύγκρουση, που κατέληξε στο κλείσι-

μο των Νεφελίμ για μια ακόμη φορά στα Τάρταρα από το Μέγα Αλέξανδρο. Οι ελληνοπερσικοί πόλεμοι διήρκησαν περίπου 200 χρόνια.

Όσον αφορά τώρα τα κείμενα του Ενώχ, που τα απέβαλαν από την Παλαιά Διαθήκη, μας λένε για την μίξη του DNA των Κρόνιων Γιγάντων με αυτή των ζώων και την δημιουργία των γενών των Νεφελίμ.

Κεφάλαιον VII

(1)Καί ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας, ἕκαστος αὐτῶν ἐξελέξαντο ἑαυτοῖς γυναῖκας καί ἤρξαντο εἰσπορεύεσθαι πρὸς αὐτάς καί μιαίνεσθαι ἐν αὐταῖς καί ἐδίδαξαν⁴ αὐτάς φαρμακείας καί ριζοτομίας καί τὰς βοτάνας ἐδήλωσαν αὐταῖς.

(2)Αἱ δέ ἐν γαστρὶ λαβοῦσαι ἐτέκοσαν Νεφελίμ⁵ μεγάλους ἐκ πηχῶν τρισχιλίων, (3)οἷτινες κατήσθοσαν τοὺς κόπους τῶν ἀνθρώπων. Ὡς δέ οὐκ ἐδυνήθησαν αὐτοῖς οἱ ἄνθρωποι ἐπιχορηγεῖν, (4)οἱ Νεφελίμ ἐτόλμησαν ἐπ' αὐτούς καί κατησθίωσαν τοὺς ἀνθρώπους⁶ (5)καὶ ἤρξαντο ἁμαρτάνειν ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ τοῖς (θ)ηρίοις καὶ ἐρπετεῖς καὶ τοῖς (ι)χθύοις καὶ ἀλλήλων τὰς σάρκας κατεσθίειν καὶ τὸ αἷμα ἔπινον. (6)Τότε ἡ γῆ ἐνέτυχεν κατὰ τῶν ἀνόμων.

Μετάφραση :

1. Και πήραν τις γυναίκες για δικές τους. Ο καθένας απ' αυτούς διάλεξε για τον εαυτό του μια γυναίκα κι άρχισαν να τις πλησιάζουν. Και έσμιζαν με αυτές και τις δίδαξαν μαγείες και γοητείες και φανέρωσαν σ' αυτές τις ιδιότητες των ριζών και των βοτάνων.

2. Οι γυναίκες αυτές έμειναν έγκυες και γέννησαν Νεφελίμ, που είχαν ανάστημα τρεις χιλιάδες (3.000) πήχεις.
3. Αυτοί καταβρόχθιζαν τους κόπους των ανθρώπων. Όταν οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να τους θρέψουν,
4. οι Νεφελίμ στράφηκαν εναντίον τους και κατέφαγαν τους ανθρώπους.
5. Άρχισαν τότε να διαπράττουν αμαρτωλές πράξεις κατά των πτηνών, των θηρίων, των ερπετών και των ψαριών και να τρώνε τις σάρκες και να πίνουν το αίμα τους.
6. Τότε η γη δοκιμάστηκε πολύ από τους ασεβείς.

Ήρξαντο, λοιπόν, αμαρτάνειν, εν τοίς πετεινοίς και τοίς θηρίοις και ερπετείς και τοίς ιχθύοις.

Προσέξτε την πρόθεση που χρησιμοποιεί ο Ενώχ. «Εν τοίς πετεινοίς και τοίς θηρίοις και ερπετείς και τοίς ιχθύοις».

Μέσα λοιπόν στο DNA των ζώων έγινε η παρέμβαση. Έτσι δημιούργησαν δεκατέσσερα γένη και ένα γένος εργατών, το γένος των γκρι δούλων, των περιβόητων δήθεν εξωγήινων της εποχής μας.

Τα γένη λοιπόν των Νεφελίμ που δημιουργήθηκαν από τους κρόνιους γίγαντες ήταν:

1. Το γένος των Μαλτσέχ ή γένος του Άνουβι, με σώμα σχεδόν ανθρώπου, αλλά τριχιστό και κεφάλι τσακαλιού. (Θρύλος των λυκανθρώπων).
2. Το γένος των Ναρούντζ, το γένος των τραγόμορφων, με πόδια τράγου και σώμα ανθρώπου με μικρά κέρατα.
3. Το γένος των Βαλάχ με πόδια και κεφάλια τράγου και σώμα ανθρώπου.

4. Το γένος των Ρεβάχ (Κενταύρων) με σώμα αλόγου από τη μέση και κάτω και σώμα ανθρώπου από τη μέση και πάνω.

5. Το γένος των Καχρέχ με σώμα ανθρώπου και κεφάλι ταύρου.

6. Το γένος των Σλαβέχ με κόκκινο σώμα ανθρώπινου σχήματος και κεφάλι με οστέινες περιπτώξεις στο πίσω μέρος και μαύρα κέρατα προς τα εμπρός.

7. Το γένος των Ντουσβέχ, που είναι οι γνωστοί Κύκλωπες.

8. Το γένος των Λοσντβέχ με ανθρώπινο σώμα και κεφάλι αιλουροειδούς ή γάτας.

9. Το γένος των Σαχερνέχ με κεφάλι πουλιού και σώμα ανθρώπου.

10. Το γένος των Λαχμέχ με σώμα αίλουρου με φτερά και κεφάλι πουλιού, οι γνωστοί και σαν Γρύπες.

11. Το γένος των Καχσνάχ με σώμα ανθρώπων και κεφάλι ερπετού.

12. Το γένος των Μασχραβέχ με σώμα φτερωτού ταύρου και κεφάλι ανθρώπου, απ' τους οποίους καταγόταν και ο Άχουρα Μάζντα, ο πραγματικός μετέπειτα ηγέτης της περσικής αυτοκρατορίας και δήθεν θεός τους.

13. Το γένος των Ζασχραντέχ, των γνωστών Εκατόχειρων της ελληνικής μυθολογίας.

14. Το γένος των Κασραμπάχ, των ακέφαλων ανθρώπων, που τα όργανα του κεφαλιού τους βρίσκονταν κάπου το στήθος τους.

15. Το γένος των γκρι δούλων Βασρανέχ.

Μετά από τις εξελίξεις αυτές, οι μεγαλοσχημονες εκ των τέκνων της Λίλιθ, οι πολέμαρχοι Ναχσχαμόν, αποφάσισαν να εξοντώσουν τα

«άνομα γένη», όπως ονόμασαν τους νέους Νεφελίμ. Σ' αυτό βρήκαν συμμάχους μέσα στους Κρόνιους Γίγαντες. Έτσι άρχισε ο πρώτος πόλεμος μεταξύ των Νεφελίμ. Το ανθρώπινο γένος κλήθηκε να υπηρετήσει στους δύο παγκόσμιους στρατούς των «θεών» που πολεμούσαν για την κυριαρχία όχι μόνο στη Γη, τη Σελήνη και την Ερυθραία (Άρη), αλλά και σε άλλα ηλιακά συστήματα, όπου οι Νεφελίμ είχαν εξαπλωθεί τόσο στο χώρο, όσο και στο χρόνο. Έτσι δημιουργήθηκε μία ισχυρή συμμαχία κάτω από τα σύμβολα της Λίλιθ.

Η συμμαχία αυτή ονομάστηκε Μαύρη Αδελφότητα.

Η αδελφότητα αυτή, σύμφωνα με τα σχέδια της Λίλιθ Λαμασθού θα κυριαρχούσε στο σύμπαν και θα νικούσε τους καταραμένους δούλους του Τριγράμματος Θεού, τους Ελοχίμ και τους Αγγέλους, δηλαδή τα πύρινα και τα ασώματα τάγματα. Ανέκαθεν βλέπετε, όλοι είχαν τα σχέδιά τους. Όπως τώρα, έτσι και τότε, είτε το ήθελαν είτε όχι, προωθούσαν το σχέδιο του Θεού.

Οι πόλεμοι των «θεών» δεν έγιναν μόνο στη Γη. Είχαν απλωθεί σε όλο το εικονικό, αλλά και το υπερβατικό σύμπαν και πολέμησαν και οι ίδιοι, αλλά και οι υποτακτικοί τους άνθρωποι και βέβαια οι στρατοί των κλώνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

5

Η ΛΕΥΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Όπως είναι αυτονόητο, η δημιουργία της Μαύρης Αδελφότητας από τους γιούς της Λίλιθ, δεν μπορούσε να μένει κρυφή και όπως είναι επίσης αυτονόητο, όταν δημιουργείται μια αλυσίδα διοίκησης στην οποία δεν είναι δυνατόν να χωρέσουν όλοι, τότε αρχίζουν οι διχόνοιες και οι γκρίνιες.

Ο ειδικός σε τέτοιες καταστάσεις ήταν, είναι και θα είναι ο αζεπέραστος στο στίβο της απάτης, Σαμαέλ. Εφάρμοσε λοιπόν, τότε το 39.000 περίπου πριν το Χριστό, το πανάρχαιο δόγμα του. Άσε τους να οργανωθούν και μετά μπουκάρω. Έτσι μετά τη δημιουργία της Μαύρης Αδελφότητας από τους Πολέμαρχους Ναχσκραμόν και τη δημιουργία του διοικητικού της συμβουλίου, του Μπεν Τζαράχ Μωλ (η σύναξη των γιών εκείνων που τολμούν τα πάντα), προσέγγισε εκείνους που έμειναν εκτός συμβουλίου και τους θεωρούσε τους πιο οργανωτικούς από όλους, τον Φεχναντέχ, τον

Βαχσχερνού και τον Σβεχνιάχου, που ήταν από τους πρώτους γιούς της Λίλιθ και του Ραχβέλ και τους είπε:

«Γιοί θεού και θεάς, θαυμάζω την υπομονή και την καρτερικότητά σας. Από εσάς ομολογώ ότι αντλώ δύναμη και υπομονή για τη μεγάλη αδικία που έγινε σε μένα που διοικούσα το σύμπαν, εξαιτίας των δίποδων ζώων, οι γυναίκες των οποίων είχαν το θράσος να ενωθούν με θεούς και να δώσουν όντα ατελή, τα κρόνια ετεροθαλή σας αδέρφια, που μόνο ανομία έφεραν με τη δημιουργία της ανάμειξης τους με τα ζώα και τα πτηνά και τα ερπετά. Σας θαυμάζω, λοιπόν, και στέκομαι μπροστά σας με μία ταπεινή πρόταση. Πρόταση, που αν γίνει σχέδιο και το σχέδιο πραγματικότητα, τότε εσείς οι αδικημένοι θα δικαιωθείτε και εγώ θα έχω την ικανοποίηση ότι τουλάχιστον κάποιои δικαιώθηκαν σ' αυτόν τον άδικο κόσμο του Τριγράμματος εχθρού».

Μετά από αυτά του τα λόγια, ο Σαμαέλ περίμενε σιωπηλός την αντίδραση των Ναχσκραμών. Ήταν ο Σβεχνιάχου που μίλησε πρώτος και είπε:

«Τι προτείνεις, ασώματε;». Είναι απλό, αποκρίθηκε άμεσα ο Σαμαέλ. Ότι έκαναν να κάνετε. Μαύρη Αδελφότητα αυτοί, Λευκή Αδελφότητα εμείς! Θα βασιλεύσετε σε όλο το σύμπαν. Θα είστε οι μοναδικοί θεοί με εξουσία. Θα πέσουν στα πόδια σας οι πάντες. Θα σας είναι ευγνώμων «Ο Μη Ων».

Έτσι ξεκίνησε πριν από 41.000 περίπου χρόνια η Λευκή Αδελφότητα. Η κίνηση βέβαια αυτή, δεν έμεινε χωρίς ανταπόκριση. Ο Σαμαέλ φρόντισε να φέρει σε επαφή τον

Θαυμάστε τα λόγια του πλάνου, αρχισυνωμότη, μαέστρου της λαμογιάς και της απάτης. Γύριζε γύρω γύρω, έστησε τις Αδελφότητες και τις χρησιμοποίησε για δεκάδες χιλιάδες χρόνια, μέχρι να φτάσει στο σήμερα που τις έβγαλε να συμμαχήσουν για να φέρει τον Αντίχριστο.

Το γενικό σκεπτικό του διαχωρισμού της πολιτικής και της στρατιωτικής ηγεσίας, μπορεί να φαίνεται αυτονόητο στην εποχή μας, αλλά τότε το εισήγαγε για πρώτη φορά ο Σαμαέλ, ώστε κανείς να μην έχει ούτε πραγματική εικόνα, ούτε πραγματική εξουσία πάνω στα δρώμενα.

Κρόνο με την ηγεσία της Λευκής Αδελφότητας, ώστε οι Γαλάζιοι Γίγαντες και η Λευκή Αδελφότητα να ενωθούν υπό την εποπτεία του Σαμαέλ σε μία ανίκητη συμμαχία.

Οι πολέμαρχοι Ναχσγραμόν δεν υπήρχε περίπτωση να αφήσουν την εποπτεία των πολεμικών επιχειρήσεων στους Κρόνιους Γίγαντες. Έτσι εν τω μέσω του πολέμου μεταξύ Μπαχομέχ και Γαλάζιων Γιγάντων, η Λευκή Αδελφότητα για να μπορέσει να αποκτήσει δομή λειτουργική και να κυριαρχήσει, απέκτησε διπλή δομή. Απέκτησε σύμφωνα πάντα με το σχέδιο του Σαμαέλ, πολιτικό σκέλος και στρατιωτικό σκέλος. Αυτός ο διαχωρισμός της εξουσίας, αποτελεί τη μεγαλύτερη διοικητική πληγή σε όλη την ιστορία της Γης. Το πολιτικό σκέλος θα διοικούσαν με τον Κρόνο οι Γαλάζιοι Γίγαντες. Το στρατιωτικό σκέλος και την ουσιαστική διοίκηση θα ασκούσαν οι πολέμαρχοι Ναχσγραμόν. Το σχέδιο καταρτίστηκε, οι διοικήσεις μοιράστηκαν κατά τις μυστικές συνεννοήσεις, δεν έμενε παρά να δουν ποιοι Μπαχομέχ και Ναχσγραμόν θα εντασσότανε στη Λευκή Αδελφότητα. Αυτό ήταν δουλειά του Σαμαέλ. Εκατοντάδες μεγαλοσχήμονες δαίμονες, δασκαλεμένοι από τον Σαμαέλ, ανέλαβαν να προσηλυτίσουν όσους δεν είχαν ηγετικές θέσεις μέσα στο Μπεν Τζαράχ Μωλ και τη Μαύρη Αδελφότητα εν γένει. Όλοι οι δυσαρεστημένοι, παρά το ότι ο πόλεμος συνεχιζότανε, δέχτηκαν να προσχωρήσουν στη Λευκή Αδελφότητα. Υπήρχαν όμως, παροτρυνόμενοι και αυτοί εννοείται από τον Σαμαέλ, Γαλάζιοι Γίγαντες, που δεν μπορούσαν επ' ουδενί λόγο να δεχθούν την αρχηγία των

Ναχσγραμόν. Με τη βοήθεια του Σαμαέλ ήρθαν σε επαφή με την Λίλιθ και προσεχώρησαν στη Μαύρη Αδελφότητα.

Έτσι δημιουργήθηκαν δύο πόλοι εξουσίας μεταξύ των θεών. Οι Νεφελίμ χωρίστηκαν στην κυριολεξία στα δύο και χρειάστηκαν περίπου πεντακόσια χρόνια για να επέλθουν ισορροπίες μεταξύ των Κρόνιων γιγάντων, των Μπαχομέχ και των νεοτεύκτων γενών των Νεφελίμ. Τα νέα γένη πολλαπλασιάστηκαν ταχύτατα με μαζικές κλωνοποιήσεις αλλά και με τις γεννήσεις που γινότανε επί πεντακόσια χρόνια.

Τότε έγινε, περί το 38.900 π.Χ. η πρώτη παγκόσμια σύσκεψη μεταξύ Λευκής και Μαύρης Αδελφότητας στο Αραντίς, στους πρόποδες του Ολύμπου, που ήταν η έδρα της Λευκής Αδελφότητας.

Η ένταση ήταν μεγάλη, αφού οι Κρόνιοι Γίγαντες μοιρασμένοι στις δύο αδελφότητες, αισθανότανε ότι το Αραντίς ήταν η πατρίδα τους, αλλά η Λευκή Αδελφότητα ήταν εκείνη που κατείχε τον Όλυμπο.

Άρχισαν λοιπόν να καταφθάνουν οι «θεοί» στο Αραντίς με τα αστραφτερά τους οχήματα που προσγειωνότανε στο κοσμοδρόμιο που είχε δημιουργηθεί στο Αραντίς, στην περιοχή που σήμερα ονομάζεται Καλοχώρι Θεσσαλονίκης.

Οι Ναχσγραμόν που διοικούσαν και τις δυο αδελφότητες δεν μπόρεσαν να βρουν κοινό έδαφος συνεννόησης και η μόνη απόφαση που πήραν ήταν η οργάνωση των Νεφελίμ σε βασιλεία. Τότε ξεκίνησε η διαδικασία με την οποία ορίστηκαν μέσα σε μερικά χρόνια οι 72

Ο Σαμαέλ κατόρθωσε να διαιρέσει στα δυο όλους τους «θεούς». Οι πόλεμοι μεταξύ των Αδελφότητων του Λευκού και του Μαύρου Άκρου ήταν σφοδρότατοι και έλαβαν χώρα σε όλο το κατοικούμενο σύμπαν. Το κέντρο της εξουσίας ήταν όμως πάντα η Γη και βέβαια το Αραντίς (Θεσσαλονίκη), όπου πρωτογεννήθηκαν οι πρώτοι Νεφελίμ.

βασιλείς. Η κάθε Αδελφότητα είχε 36. Πλήρης η ισορροπία των δυνάμεων. Τουλάχιστον έτσι φαινότανε, αφού ο Σαμαέλ, αποφάσισε να στηρίξει την Λευκή Αδελφότητα, γιατί η Μαύρη Αδελφότητα είχε για αυτόν ένα μειονέκτημα, που το όνομά του ήταν Λίλιθ Λαμασθού.

Η Λίλιθ και ο Σαμαέλ τα τελευταία δισεκατομμύρια χρόνια κάνουν έναν ανταγωνιστικό αγώνα δρόμου για το ποιος θα εξυπηρετήσει καλύτερα τα συμφέροντα του πενταγράμματος εχθρού (Ο ΜΗ ΩΝ).

Έτσι, ο Σαμαέλ, δεν θα την ήθελε μέσα στα πόδια του, αν είχε.

Δεν άργησε, λοιπόν, να ξεσπάσει ένας νέος ανηλεής πόλεμος, μεταξύ των «θεών», τόσο στη Γη όσο και στους άλλους κόσμους που είχαν αποικίσει μέσα και έξω από το ηλιακό σύστημα. Σε κάθε κόσμο μάλιστα, είχαν αναπτύξει κοινότητες ανθρώπων και Βασρανέχ, τους οποίους χρησιμοποιούσαν σαν δούλους. Ειδικά μάλιστα τους ανθρώπους τους χρησιμοποιούσαν και σαν θηράματα.

Εκατοντάδες ήταν οι πλανήτες στους οποίους εξαπλώθηκαν και στους περισσότερους από αυτούς πολέμησαν μέχρι εσχάτων.

Καταστροφή φαινότανε να έρχεται παντού, με κίνδυνο να μη μείνουν άνθρωποι για να τους χρησιμοποιήσει ο Σαμαέλ κατά του Τριγράμματος Θεού.

Τότε παρενέβη για να έλθει η ειρήνη μεταξύ των Νεφελίμ, που πολεμούσαν μεταξύ τους για διακόσια ολόκληρα χρόνια.

Πήγε στα Ιμαλία και συνάντησε την Λίλιθ.

Η μεταφορά αγαθών και προσώπων γινότανε με διαστημόπλοια που μπορούσαν να δημιουργούν την δική τους στρέβλωση του χωροχρόνου και να κινούνται ακαριαία από το ένα σημείο του σύμπαντος στο άλλο, ή με την βοήθεια αστρικών πυλών, που κατά περίπτωση μπορούσαν να είναι τεράστιες σε εμβαδόν, ώστε να χωράνε ολόκληρα αστροσκάφη.

Η μετέπειτα πόρνη της Βαβυλώνας, τον περίμενε στον μεγάλο εξώστη του παλατιού που της είχε χτίσει ο Ραχβέλ. Το παλάτι της, το θεωρούσαν πατρικό τους οίκο όλοι οι γιοί της, όλοι οι Ναχσκραμόν, οι γιοί του Ραχβέλ και της Λίλιθ και κανείς δεν τολμούσε να το αγγίξει παρά την αγριότητα του πολέμου.

Σύμφωνα με τα Χάλκινα Βιβλία, ήταν ένα απάνεμο σούρουπο και ο «άρχοντας του ψεύδους» χαιρέτησε την πρώτη «κυρία» του πλανήτη, όντας έτοιμος για ένα διαγωνισμό απάτης με το μόνο πρόσωπο που θα μπορούσε να τον συναγωνιστεί στην ατιμία και στα ψέματα. Ακολουθεί ο διάλογος όπως αναφέρεται στα Χάλκινα Βιβλία.

- Σ' ακούω ασώματε, ξεκίνησε απότομα η Λαμασθού.

- Δεν θέλω να βλέπω τα παιδιά σου να αλληλοσπαράσσονται...

- Γιατί, έγινες ξαφνικά συμπονετικός;

- Δεν είναι μόνο τα παιδιά σου, είναι και το μέλλον τους...

- Τι εννοείς ασώματε; Τον έκοψε απότομα η κόρη της κολάσεως.

- Το μέλλον τους και το μέλλον μου, είναι κοινό. Χρειάζονται τους ανθρώπους και τους χρειάζομαι κι εγώ. Μπορούμε να τους μοιραστούμε.

- Δεν μ' ενδιαφέρει η μοιρασιά που προτείνεις, ασώματε. Οι γιοί του Αδάμ και οι κόρες της Εύας μου είναι αδιάφοροι. Οι γιοί μου δεν τους χρειάζονται. Μην ξεχνάς εξάλλου ότι όποιοι και να νικήσουν θα είναι γιοί μου. Όποιοι και να χάσουν, εγώ θα τους παρηγορήσω.

Ο αγώνας μεταξύ του Σαμαέλ και της Λίλιθ, είναι πανάρχαιος και ανταγωνίζονται στο ποιος θα είναι εκείνος που θα μπορέσει να καταλάβει όλη τη Δημιουργία, θα εξουδετερώσει το Θεό (Ο ΩΝ) και θα θέσει υπό τον έλεγχό του την μεγαλύτερη καταστροφική δύναμη στον κόσμο (Ο ΜΗ ΩΝ).

- Μη μου το παίζεις αδιάφορη, Λαμασθού. Η γενιά σου ξεκληρίζεται. Οι γιοί σου πολεμούν πρώτοι. Αυτοί χάνονται. Εγώ θεωρώ τους υπόλοιπους δικά μου παιδιά. Όταν χαθούν οι άρχοντες Μπαχομέχ, εγώ θα κάνω τη δουλειά μου με τους υπόλοιπους. Εσύ θα είσαι μόνη και απροστάτευτη. Εγώ μιλάω μόνο για το καλό σου και μόνο γι' αυτό.

- Τι προτείνεις, ασώματε;

- Να σώσουμε τους γιούς και τις κόρες σου. Να σώσουμε και τα δίποδα ζώα. Πάρε τη Μαύρη Αδελφότητα εσύ, παίρνω τη Λευκή Αδελφότητα εγώ. Εκεί οι Ναχσκραμόν θα πρέπει να μου παραδώσουν την διοίκηση. Όσο για τη μοιρασιά, κάνουμε ένα συνέδριο και μοιράζουμε τον κόσμο και το απόθεμα των ανθρώπων. Όπως πάνε τα πράγματα στο τέλος θα μείνουν μόνο οι άνθρωποι και εμείς οι ασώματοι. Κάνω έκκληση στο ένστικτο της μάνας που θέλει να σώσει τα παιδιά της. Αυτά είχα να πω.

Η Λίλιθ μετά από μικρή σκέψη είπε : Θα βάλεις να χτίσουν ένα θέρετρο στη Μεσοποταμία. Μία πόλη για να συναντηθούν οι γιοί μου που θα έρθουν εκεί με ασφάλεια, από όλους τους κόσμους σε όλο το σύμπαν. Θα την ονομάσεις Μπάμπι-Λου (Πύλη των θεών).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

6

ΜΠΑΜΠΙ-ΛΟΥ

Κάλεσε η Λίλιθ τους γιούς της στο ανάκτορο του Ραχβέλ. Κι εκείνοι που για τόσα πολλά χρόνια πολεμούσαν, πήγανε στη μάνα τους καχύποπτοι ο ένας απέναντι στον άλλο και έτοιμοι για όλα.

Το έργο που ανέλαβε η Λαμασθού ήταν δύσκολο, αν όχι ακατόρθωτο.

Εκείνοι βασικά που θα ήταν δύσκολο να πεισθούν, ήταν οι Ναχσκραμόν της Λευκής Αδελφότητας, την οποία δημιούργησαν και τώρα τη διοίκησή της θα έπρεπε να παραδώσουν.

Βέβαια, δεν θα ήταν ευκολότερο για τους Ναχσκραμόν της Μαύρης Αδελφότητας να παραδώσουν την περιοχή της Άπω Ανατολής και των Ιμαλαΐων, που ο Σαμαέλ εντωμεταξύ ζήτησε επίμονα από την Λίλιθ. Επί τρεις μέρες συζητούσαν οι γιοι αυτών που τολμούν τα πάντα. Επί τρεις ημέρες προσπαθούσε η Λαμασθού να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα και την τέταρτη έπεισε τους γιους της να συναντηθούν

με όλους τους Νεφελίμ στην πόλη που φρόντισε ο Σαμαέλ να χτιστεί σε χρόνο ρεκόρ. Στην Μπάμπι-Λου.

Ένα μήνα μετά και αφού οι πόλεμοι σταμάτησαν παντού, άρχισαν οι θεοί να καταφθάνουν με τα αστραφτερά τους ιπτάμενα σκάφη στην Πύλη των θεών.

Συγκεντρώθηκαν λοιπόν και έκαναν τη συνθήκη της Μπάμπι-Λου. Χώρισαν την εξουσία σε όλους τους κατοικημένους πλανήτες και βέβαια στη Γη.

Την Μαύρη Αδελφότητα ορίστηκε να διοικεί το Μπεν Τζαράχ Μωλ, με έδρα την σημερινή Γερμανία. Την Λευκή Αδελφότητα ορίστηκε να διοικεί δωδεκαμελές συμβούλιο με έδρα στη σημερινή έρημο Τάκλα Μακάν.

Ο Όλυμπος παραδόθηκε στους παλαιούς των Κρόνιων Γιγάντων, κάτω από την παγκόσμια, έστω και τυπική ηγεσία του Κρόνου, ενώ στην «βασιλομήτορα» Λίλιθ, παραδόθηκαν στα Ιμαλάια τα ανάκτορα του Ραχβέλ.

Έτσι λοιπόν, οι Νεφελίμ έμαθαν να ζουν ειρηνικά μεταξύ τους και να απολαμβάνουν την εξουσία τους πάνω στους ανθρώπους, που βρέθηκαν για μια ακόμη φορά να είναι έρμαια των διαθέσεων των άνομων. Το θέρετρο μάλιστα της Μεσοποταμίας που ζήτησε η Λίλιθ, δηλαδή η Μπάμπι-Λου, ορίστηκε σαν το ουδέτερο μέρος για να γίνονται οι συσκέψεις επίλυσης των τυχόν διαφορών που θα προέκυπταν μεταξύ των δύο Αδελφοτήτων.

Το δυσκολότερο κομμάτι της συμφωνίας ήταν βέβαια το μοίρασμα του «αποθέματος» των ανθρώπων.

Οι δαίμονες τους έβλεπαν σαν μέσον

Το αρχαίο όνομα της Τάκλα Μακάν είναι Λαδουέλ.

εκδίκησης απέναντι στον Τριγράμματο Θεό. Οι Νεφελίμ τους έβλεπαν σαν αποθεματικό τροφής.

Έγιναν λοιπόν μαζικές μεταναστεύσεις πληθυσμών και τα περίπου τέσσερα δισεκατομμύρια των ανθρώπων μοιράστηκαν οι δύο αδελφότητες. Με τον τρόπο βέβαια αυτό, η κάθε Αδελφότητα πήρε τους μισούς ανθρώπους. Ο Σαμαέλ τους πήρε ουσιαστικά όλους. Περιχαρής λοιπόν και για μία ακόμη φορά είπε: «Όλοι για μένα δουλεύουν».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

7

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Η ισορροπία των δυο Αδελφοτήτων, την οποία ο Σαμαέλ επέβαλε, αφού πρώτα τη δημιούργησε, έφερε στον κόσμο ένα σκηνικό, το οποίο γνωρίζουμε καλά ακόμη και στις μέρες μας.

Αυτό το μοντέλο του κόσμου και της κοινωνικής δομής, με δύο «στρατόπεδα», παρατάξεις αν θέλετε, να ερίζουν για την εξουσία, δεν είναι δηλαδή κάτι που ανακαλύφθηκε στις μέρες μας. Με τον ίδιο τρόπο δε, ανακαλύφθηκε στις μέρες μας και ο τρίτος πόλος. Το σενάριο κατά το οποίο δηλαδή μια τρίτη δύναμη θα αντιμάχεται τις άλλες δύο.

Έτσι, η Λίλιθ Λαμασθού μετά την ισορροπία δυνάμεων που επεβλήθη από τον Σαμαέλ, κάλεσε τους τρεις γιους της, τον Φεχναντέχ, τον Βαχσχερνού και τον Σβεχνιάχου, από τους οποίους είχε αφαιρεθεί η διοίκηση της Λευκής Αδελφότητας.

Οι τρεις τους διατήρησαν την μεταξύ τους

επαφή και μετά την παράδοση της εξουσίας σε εκείνους που ο Σαμαέλ όρισε. Ποτέ δεν παραδέχθηκαν την νέα διοίκηση σαν θεμιτή και νόμιμη.

Ήταν η μητέρα τους, η Λίλιθ Λαμασθού που τους αποκάλυψε τότε τα πραγματικά της σχέδια και τους έβαλε να πάρουν όρκο μέγα ότι θα κρατούσαν μυστικά, ώστε ο Σαμαέλ ποτέ να μην μπορέσει να διαφθείρει αυτό, που αυτή ονειρευότανε για τους Ναχσγραμόν και τους Μπαχομέχ. Τους είπε λοιπόν:

«Εκείνο που πάντα θαύμαζα στον πατέρα σας, ήταν η χάρη με την οποία υπήρχε. Η χάρη με την οποία άλλαζε μορφές. Η χάρη με την οποία μπορούσε να κάνει τα πάντα. Υπάρχει ένα μυστικό. Ένα μυστικό που μου αποκάλυψε πριν φύγει από κοντά μου και γυρίσει στον Όλυμπο». Οι τρεις Ναχσγραμόν συνοφρυώθηκαν όπως ήταν επόμενο και προσπάθησαν, να διαβάσουν τις σκέψεις της Λίλιθ. Μάταια όμως.

«Μην αγχώνεστε» τους είπε. «Ακούστε την συνέχεια. Όλοι εσείς που κατάγεστε από εμένα, έχετε πάρει μέσα σας τη δυνατότητα της εξέλιξης. Αυτοί που κατάγονται από τις κόρες της Εύας, έχουν επίσης τη δυνατότητα αυτή. Μόνο που η δική μου δυνατότητα εξέλιξης ήταν ανέκαθεν πολύ μεγαλύτερη και αυτή την κληρονομείτε εσείς. Το θέμα είναι σε τι μπορείτε να μετεξελιχθείτε και πόσο γρήγορα μπορεί να γίνει αυτό και βέβαια με ποιο τρόπο.

Όλοι λοιπόν οι Ναχσγραμόν και οι Μπαχομέχ, μπορούν να μετεξελιχθούν σε όντα που θα έχουν ενεργειακό σώμα και πνεύμα που θα

Οι δαίμονες, θυμίζουμε, ότι μπορούν να πηγαίνουν όπου θέλουν και να λένε ότι θέλουν και βέβαια να ακούνε ότι και όπου θέλουν, με αποτέλεσμα να έχουν απόλυτη πληροφόρηση. Το δαιμονικό συνεχές διατηρεί πλήρη αρχείο για τα πάντα, με τον δικό τους βέβαια ασώματο τρόπο. Οι «θεοί» διαπίστωσαν το πρόβλημα και βρήκαν τρόπο να απομονώνουν τον όποιο χώρο επιθυμούσαν από την ανεπιθύμητη παρουσία των «χαφιέδων» του Σαμαέλ.

Η συγκεκριμένη συνάντηση της Αίλιθ με τους τρεις γιους της, ήταν κορυφαία για τις εξελίξεις στο σύμπαν, αφού τότε η Αίλιθ αποκάλυψε το σχέδιό της για την «μεγάλη συγκομιδή» της ενέργειας των ανθρώπων. Όσο πιο πολλοί οι άνθρωποι, τόσο περισσότερη ενέργεια θα πάρουν οι Μπαχομέχ.

μπορεί να το εγκαταλείπει, να το αφήνει σε κατάσταση στάσης και μετά να επανέρχεται σ' αυτό. Καταλαβαίνετε ότι έτσι θα μπορείτε να βρίσκεστε ανά πάσα στιγμή όπου θέλετε και να κάνετε ό,τι θέλετε. Δεν θα υπάρχουν μυστικά για σας. Θα είστε οι κυρίαρχοι της γνώσεως. Θα είστε ανίκητοι.

Θα έχετε όλα τα πλεονεκτήματα των πνευμάτων και των σωμάτων και με τον διαχωρισμό που θα κάνετε, θα εξαφανίζετε όλα τους τα μειονεκτήματα.

Για να το πετύχετε αυτό πρέπει να κάνουμε την Μεγάλη Συγκομιδή. Πρέπει να πάρουμε μέσα μας όλη την ενέργεια των ανθρώπων.

Αυτό για να γίνει χρειαζόμαστε προετοιμασία. Προετοιμασία των ανθρώπων, αφού απαιτείται να είναι απελπισμένοι και δουλικοί ώστε η ενέργεια που εσωκλείεται μέσα τους και αντιστοιχεί στο ενεργειακό τους σώμα, συνδέεται χαλαρά με το πνεύμα τους, όταν το πνεύμα είναι ανίσχυρο και απελπισμένο.

Γιατί νομίζετε ότι ο Σαμαέλ θεωρεί την απελπισία των ανθρώπων σαν το μεγαλύτερο όπλο του. Επειδή την ενέργεια των ανθρώπων την θέλει για λογαριασμό του. Εκείνο που δεν γνωρίζω και θέλει ψάξιμο, είναι το τι θα την κάνει όλη αυτή την ενέργεια. Όσον αφορά την δική μας προετοιμασία, αφού δεν θα είναι φανερό και αφού ελάχιστοι θα συμμετέχουν, θα πάρει πολύ χρόνο.

Πρέπει να ετοιμάσουμε την μέθοδο και τα συμπεράσματα της έρευνας του καθενός, που ποτέ δεν θα διαρκεί πάνω από μια βδομάδα, θα τα μοιραζόμαστε εδώ.

Τα διαλείμματα ανάμεσα στις εβδομάδες

αυτές της έρευνας, θα διαρκούν εκατό χρόνια. Μία εβδομάδα έρευνας, εκατό χρόνια αργίας. Βάζουμε στόχο τα οκτώ χρόνια συνολικής έρευνας. Δηλαδή 40.000 περίπου χρόνια. Κανείς να μη μάθει τίποτα. Για το λόγο αυτό θα κάνουμε ένα άδυτο της αλήθειας, ένα άβατο γνώσης, μια νέα αδελφότητα που θα ονομαστεί η Αδελφότητα της Αλήθειας. Μόνο που την αλήθεια αυτή θα την γνωρίζουμε μόνο εμείς.

Για να μη μας δώσουν σημασία όταν μας ανακαλύψουν, θα κάνουμε χίλιες ακόμη οργανώσεις σε όλο τον κόσμο που υποθετικά θα θέλουν να τον κυριεύσουν. Δεν θα έχουν καμία εξουσία. Σε καμία δεν θα συμμετέχουμε εμείς. Θα βάλουμε άτομα δικά μας που θα δεν θα έχουν σχέση μεταξύ τους. Θα προωθήσουμε την άποψη του ότι είναι γραφικοί και γελοίοι, ανάξιοι λόγου. Έτσι θα χαθούμε μέσα στην πανσπερμία των οργανώσεων αυτών.

Εκείνο που πρέπει να γίνει, είναι το να εθιστούν όσοι δεν είναι μαζί μας στο να πίνουν το αίμα και να τρώνε τις σάρκες των ανθρώπων που σκοτώνουν. Έτσι θα ξεχωρίζετε εσείς, οι ευγενείς, οι υπερέχοντες, οι δικοί μου γιοι, οι δικοί μου Ναχσχραμόν και οι δικοί μου Μπαχομέχ».

Οι τρεις πολέμαρχοι έμειναν αμίλητοι όταν τελείωσε η Λαμασθού. Διέγνωσαν όμως ότι είχε να τους πει και κάτι ακόμη κι εκείνη συνέχισε.

«Η ενέργεια που θα πάρουμε και θα αποθηκεύσουμε, από οτιδήποτε ζωντανό, θα πρέπει να είναι σε τέτοια ποσότητα που όταν «Ο ΜΗ ΩΝ» απορροφήσει την ενέργεια όλου του

κόσμου, η δική μας να περισσέψει. Τότε θα υπάρχουμε για να τον τελειώσουμε, γιατί η ενέργεια που μπορεί να εξουδετερώσει δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από τη δική του. Τότε εγώ, η Λίλιθ Λαμασθού θα είμαι η μεγαλύτερη θεά του σύμπαντος κόσμου και εσείς, οι πολυαγαπημένοι μου γιοι, οι κυρίαρχοι του σύμπαντος.

Πηγαίνετε τώρα και ψάξτε για το πώς θα γίνει η μεγάλη συγκομιδή. Ότι είπα το ξέρουμε τέσσερις. Τέσσερις θα μείνουμε».

Ξεκίνησαν λοιπόν οι τρεις Ναχσγραμόν και οργάνωσαν την Αδελφότητα της Αλήθειας. Ποτέ όμως δεν είπαν σε κανένα από τα μέλη της, για τον σκοπό της ύπαρξής της. Την εγκατέστησαν στην περιοχή της σημερινής Βόρειας Αμερικής για να είναι μακριά από τη Γερμανία της Μαύρης και την Τάκλα Μακάν της Λευκής Αδελφότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

8

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΣΑΜΑΕΛ ΚΑΙ ΤΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΣΥΜΠΑΝ

Από τη στιγμή της αποστασίας του από τον Δημιουργό, ο Σαμαέλ έχοντας κατά νου το δυϊκό σύστημα λειτουργίας του σύμπαντος κατέστρωσε ένα σχέδιο δράσης δισεκατομμυρίων ετών. Γνωρίζοντας ότι ο παράγοντας χρόνος, στις αρχές τουλάχιστον, ήταν υπέρ του, συμπεριέλαβε στο σχέδιό του τα πάντα για τα πάντα. Ο τελικός του σκοπός ήταν και είναι να γίνει κυρίαρχος του υπάρχοντος και μη υπάρχοντος σύμπαντος. Το σκεπτικό της Νέας Τάξης, ότι κινείται το πυροβολούμε και ότι δεν είναι δικό μας το καταστρέφουμε, αυτός το εφηύρε.

Το γενικό σκεπτικό της δημιουργίας του ψηφιακού σύμπαντος (Digital Universe), απασχόλησε τον Σαμαέλ που κατέληξε στην οργάνωση ενός διπλού αγώνα. Το πρώτο σκέλος ήταν να κάνει όλα τα αντίθετα να μάχονται για την επικράτηση. Για να καταλάβουν καλύτερα οι «μη μυημένου», θυμίζουμε ότι οτι-

δήποτε υπάρχει στο σύμπαν έχει το αντίθετό του. Για παράδειγμα, υλικό-πνευματικό, πάνω-κάτω, ζεστό-κρύο, θετικό-αρνητικό, φωτεινό-σκοτεινό, ανοιχτό-κλειστό, αλήθεια-ψέμα, καλό-κακό, αρσενικό-θηλυκό, ναι-όχι. Το ψηφιακό σύμπαν, το σύμπαν των ξεκάθαρων καταστάσεων, ήταν το σύμπαν που δημιουργήθηκε από τον Δημιουργό. Γι' αυτό ο Χριστός έλεγε ότι πρέπει να λέμε το ναι, ναι και το ου, ου.

Γι' αυτό έλεγε ότι θα είμαστε ή με το Θεό ή με τον Μαμωνά. Ή από εδώ ή από κει, ή με την ήρα ή με το σιτάρι.

Η μέση κατάσταση, η χλιαρότητα, το λίγο από εδώ λίγο, λίγο από κει ή όπως λέμε στην καθομιλουμένη έτσι και γιουβέτσι, δεν έχουν θέση στο ψηφιακό σύμπαν της απλότητας και της αλήθειας.

Ο Μέγας Αρχιτέκτων όμως του Σύμπαντος, όπως θέλει να αυτοαποκαλείται ο Διάβολος, αποφάσισε να δημιουργήσει το βίαιο σύμπαν. Στην αρχή δηλαδή, το σύνολο των αντιθέτων συνυπήρχαν, με μόνο σκοπό την βελτίωση της αρμονίας με την οποία βίωναν την συνύπαρξή τους. Ο σκοπός όλων των αντιθέτων ήταν να βελτιώσουν την μεταξύ τους αρμονία. Κάθε βελτίωση της αρμονίας αυτής έδινε ευτυχία σε κάθε ζευγάρι των αντιθέτων. Αυτό θα συνεχιζότανε μέχρι να πετύχουν την τελειότητα του Θεού Δημιουργού. Το τέλειο, το θεϊκό, είναι άπιαστο και επομένως η ευτυχία και η ικανοποίηση της βελτίωσης θα συνεχιζότανε επ' άπειρο, δηλαδή για πάντα. Όλα λοιπόν μπορούσαν να βελτιώνονται. Ακόμη και ο άνθρωπος. Αρσενικός-θηλυκός. Όλα

εκτός από τους Αγγέλους. Ακόμη και στον μικρόκοσμο, το μοναδικό σωματίδιο από το οποίο φτιάχτηκαν τα πάντα, αυτό που ο Δημόκριτος ονόμασε άτομο, επειδή δεν τέμνεται, επειδή είναι αδιαίρετο λόγω της περισσής αρμονίας με την οποία συνεργάζονται και συνυπάρχουν τα δύο αντίθετα από τα οποία αποτελείται, μπορούσε να βελτιώνεται. Όχι όμως οι Άγγελοι. Ο Αρχάγγελος του σκότους κατόρθωσε να βάλει όλα τα αντίθετα να συγκρούονται και να βρίσκονται σε διαρκή αντιπαράθεση, αντί να συνυπάρχουν με αρμονία. Όλα εκτός από τα αντίθετα του μοναδιαίου σωματιδίου. Δαπάνησε ο Σαμαέλ δισεκατομμύρια χρόνια με ένα μέρος του εαυτού του διαρκώς να ψάχνει να βρει το σωματίδιο αυτό, το λεγόμενο στις μέρες μας σωματίδιο του Θεού. Ο ακρογωνιαίος λίθος του σύμπαντος κόσμου, δεν βρέθηκε και δεν προσδιορίστηκε ποτέ. Για το λόγο αυτό η δημιουργία συνεχίζει να υπάρχει. Η προσπάθεια λοιπόν του Σαμαέλ απέδωσε σε όλα τα αντίθετα, εκτός από τα απαρτίζοντα το σωματίδιο του Θεού.

Μετά τη δημιουργία του «βίαιου σύμπαντος» προχώρησε ο Σαμαέλ στη δημιουργία της έννοιας του τρίτου πόλου και κατ' επέκταση των πολλαπλών πόλων. Αυτό ήταν κατά πολύ χειρότερο από το βίαιο σύμπαν. Αντί να έχουμε δηλαδή δύο αντίθετα που αντιμάχονται, έχοντας συγκεκριμένη όμως ταυτότητα, τώρα είχαμε οντότητες και έννοιες όχι ξεκάθαρες, αλλά «μεσοβέζικες».

Η έλλειψη ταυτότητας, προσανατολισμού και σκοπού, δεν είναι φαινόμενα μόνο της κοινωνίας μας ή των κοινωνικών συμπεριφορών,

Αυτό το αρχικό αδιαίρετο σωματίδιο, υποτίθεται έψαχναν και στο C.E.R.N. Θα ήθελα ωστόσο να πω, ότι όλα τα υποατομικά σωματίδια, τα σωματίδια δηλαδή που είναι μικρότερα από το άτομο, ουσιαστικά δεν υπάρχουν. Και όμως δεν υπάρχουν αυτά δεν υπάρχουν και οι «συνθέσεις» τους, αφού όλα τα υλικά σώματα, από αυτά απαρτίζονται. Τα υποατομικά λοιπόν σωματίδια-σφαιρίδια, είναι «οντότητες», που συμπεριφέρονται σαν να έχουν μάζα και σαν να έχουν ταχύτητα και ενέργεια, αφού μπορούν να ασκήσουν ώθηση. Τα αντιλαμβανόμαστε δηλαδή από τα αποτελέσματα της δράσης τους θεωρούμε, δηλαδή ότι υπάρχουν για να μπορούμε να συνεννοηθούμε, χωρίς να μπορούμε να τα απομονώσουμε. Μόνο με υποθέσεις μιλάμε.

αλλά φαινόμενα που τα συναντούμε στη φύση, αφού η ανθρώπινη κοινωνία είναι πάντα αντίγραφο της. Η κατάπτωση της κοινωνίας, των θεσμών και των ηθών είναι τέλεια μίμηση των επικρατουσών συνθηκών στη φύση. Η κοινωνία απαρτίζεται από ανθρώπους και οι άνθρωποι υπάρχουν μέσα στη φύση και η φύση μέσα στους ανθρώπους. Από αυτό βγήκε και η παροιμία «όλοι και όλα βράζουν μέσα στο ίδιο καζάνι».

Εξέπεσε ο άνθρωπος, εξέπεσε και η φύση. Την εξουσία δηλαδή για να «παραποιήσει» το σύμπαν, την πήρε ο Διάβολος λόγω της ανυπακοής του ανθρώπου στο Δημιουργό. Η μόλυνση του σύμπαντος, λόγω της αποστασίας του ανθρώπου, άρχισε να εξαπλώνεται προς κάθε κατεύθυνση με την ταχύτητα του φωτός. Αυτή τη στιγμή δεν έχει διαδοθεί ακόμη παντού. Ωστόσο το «βίαιο σύμπαν» αποτελεί ένα μεγάλο μέρος του αρχικού σύμπαντος. Μπορούμε δηλαδή να βρούμε μέρη του σύμπαντος που βρίσκονται στην προπρωτική κατάσταση, αν κινηθούμε πολύ-πολύ ταχύτερα από το φως, προς μια τυχαία κατεύθυνση.

Εκείνο το οποίο δοκίμασε ο Σαμαέλ, ήταν να βάλει τους Νεφελίμ να ανοίξουν με τις αστρικές τους πύλες διόδους προς μέρη του σύμπαντος που βρίσκονται σε προπρωτική κατάσταση, με σκοπό να προωθήσει την μόλυνση του σύμπαντος ταχύτερα προς κάθε κατεύθυνση. Η προσπάθεια, της οποίας ηγήθηκαν οι Ζασχραντέχ, απέτυχε διότι οι αστρικές πύλες δεν άνοιγαν στην πλευρά του αμόλυντου σύμπαντος, λόγω των διαφορετικών φυσικών νόμων που επικρατούν εκεί. Η αποστασία της

Η χρήση των αστρικών πυλών, σαν μέσων μετακίνησης και μεταφοράς ήταν μέρος της καθημερινότητας των θεών. Εκτός από τις αστρικές πύλες μεταφορές προσώπων και αντικειμένων, υπήρχαν και οι αστρικές πύλες μεταφοράς ενέργειας, που τις χρησιμοποιούσαν στους ενεργειακούς συλλέκτες (βλ. τόμους 10 - 11 - 12).

φύσης από αυτό που είναι το φυσιολογικό δεν έχει ολοκληρωθεί ακόμη. Ωστόσο, ο χώρος στον οποίο υπάρχει ο γαλαξίας μας, αλλά και εκατομμύρια γαλαξίες γύρω από αυτόν, είναι μολυσμένος.

Εκείνο που ο άνθρωπος δεν συνειδητοποιεί είναι το είδος της μόλυνσης του περιβάλλοντος στο οποίο ζει. Θεωρούμε ότι με τον όρο μόλυνση του περιβάλλοντος εννοούμε την μόλυνση του αέρα από τα καυσαέρια που εκπέμπουν οι μηχανές μας, του νερού, του υδάτινου ορίζοντα ή των ποταμών από τις ουσίες που αδειάζουμε μέσα τους, ή ακόμη και την μόλυνση της πανίδας και της χλωρίδας με αποτέλεσμα των μόλυνση των τροφών. Όλα τα παραπάνω επιβαρύνουν τον οργανισμό μας και καταστρέφουν την υγεία του βιολογικού μας σώματος. Αυτό θεωρείται δεδομένο από όλους. Αυτός είναι και ο λόγος που το σώμα μας υφίσταται βλάβες και είναι τρωτό στις παραπάνω μολύνσεις. Σας μπέρδεψα;

Ας ξεκαθαρίσω τα πράγματα. Στην πραγματικότητα, ο άνθρωπος δεν μπορεί να υποστεί οτιδήποτε από το σύνολο αυτού που ονομάζουμε μολυσμένο περιβάλλον, επειδή είναι άτρωτος. Κανονικά δηλαδή, ο άνθρωπος, δεν παθαίνει τίποτα, ούτε από τις διοξίνες, ούτε από τα καυσαέρια, ούτε από την ραδιενέργεια, ούτε από τα δηλητήρια στο νερό. Όλα αυτά, δεν αποτελούν την πραγματική μόλυνση. Η πραγματική μόλυνση είναι κι αυτή δυαδικής μορφής (Digital). Η πραγματική μόλυνση είναι πληροφοριακή. Δεχόμαστε δηλαδή, ή δεν δεχόμαστε, ότι η ραδιενέργεια, για παράδειγμα, μας βλάπτει. Αν δεχθούμε ότι μας βλάπτει και

Ο άνθρωπος εξακολουθεί να είναι αθάνατος. Το ενεργειακό σώμα του ανθρώπου συνυπάρχει με το βιολογικό, σε μία ακατάληπτη για εμάς συνύπαρξη. Όταν πεθαίνουμε, διαπιστώθηκε ότι ζυγίζουμε λιγότερο κατά 21 γραμμάρια. Τόσο ζυγίζει το ενεργειακό μας σώμα; Το βιολογικό δηλαδή σώμα ουσιαστικά δεν υφίσταται, αφού είναι αυτό που έχουμε στον κόσμο των ονείρων, που δεν είναι άλλος από αυτόν στον οποίο γεννιόμαστε και νομίζουμε ότι ζούμε και στον οποίο ουσιαστικά είμαστε δούλοι του Σαμαέλ. Γιατί αυτός τον έκανε, γι' αυτό και αυτοαποκαλείται Μ.Α.Τ.Σ., δηλαδή Μέγας Αρχιτέκτων του Σύμπαντος.

το πιστέψουμε, τότε, μας σκοτώνει. Αν δεχθούμε ότι δεν μας αγγίζει, και το πιστέψουμε, τότε δεν μας βλάπτει σε τίποτε.

Είναι δηλαδή το αποτέλεσμα της λεγόμενης μόλυνσης, θέμα πληροφορίας που περνά στον εγκέφαλό μας. Ναι ή όχι. Μας βλάπτει κάτι, ή δεν μας βλάπτει. Αν περάσει μέσα στο συνειδητό μας ότι μας βλάπτει, τότε το συνειδητό μας έχει μολυνθεί, και αυτή είναι η πραγματική μόλυνση. Όπως δηλαδή ο ιός χτυπά έναν ηλεκτρονικό εγκέφαλο, έτσι και ο ιός της πληροφορίας χτυπά τον ανθρώπινο εγκέφαλο. Σκεφθείτε τι έλεγε ο Χριστός σε εκείνους που θεράπευε. «Η πίστη σου σ' έσωσε». Σκεφθείτε τι άλλο είπε για τη δύναμη της πίστης. Η πίστη, έλεγε, κουνάει βουνά ολόκληρα.

Αλήθεια, σκεφθήκατε ποτέ τι σημαίνει η φράση «Πιστεύω στον Θεό». Είναι απλό. Τον εμπιστεύομαι, Του έχω εμπιστοσύνη. Το συνειδητό μέρος του εγκέφαλού μου δηλαδή δέχεται απόλυτα την ύπαρξή του και την δύναμή του. Η τον δέχομαι, ή δεν τον δέχομαι. Ή το δέχομαι και δέχομαι την αλήθεια Του, ή δεν Τον δέχομαι ούτε Αυτόν ούτε την αλήθεια Του. Θυμηθείτε τι έλεγε: «Γνώσεσθαι την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς».

Η λέξη «γνώσεσθαι» δεν εννοεί απλά «να μάθετε» ή «να γνωρίσετε», όπως την εννοούμε σήμερα, στην εποχή της επιφανειακής γνώσης αλλά και της ελαφρότητας. Γνώση, πραγματική γνώση, είναι η πλήρης συνειδητοποίηση ενός γεγονότος ή μιας κατάστασης. Οι «μολυσμένοι» άνθρωποι του σήμερα, δεν έχουν την δυνατότητα της πλήρους συνειδητοποιήσεως οποιασδήποτε κατάστασης.

Αν το καλοσκεφθείτε, οι άνθρωποι που μας αγαπούν περισσότερο από όλους, οι ίδιοι μας οι γονείς, μας μαθαίνουν από μικρούς τους νόμους του Διαβόλου, που υποτίθεται ότι μας δεσμεύουν στον κόσμο των ονείρων.

Γνώσεσθαι λοιπόν την αλήθεια, και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς. Είπαμε δυο λόγια για το «γνώσεσθαι».

Η αλήθεια όμως, ποια είναι; Μα... η αλήθεια του Θεού, θα πει κανείς. Τι εννοούμε, ή τι θα έπρεπε να εννοούμε με τη φράση: «Η αλήθεια του Θεού»; Ακούγεται βαρύγδουπη, τι σημαίνει όμως; Και αν ο Θεός θέλει να μάθουμε την αλήθεια, αυτό σημαίνει ότι, ό,τι ξέρουμε είναι ψέματα! Όλα όσα ξέρουμε, είναι όλα όσα ακούμε, βλέπουμε, διαβάζουμε και παρατηρούμε από τότε που γεννιόμαστε και μετά.

Το ότι «όλα είναι ένα ψέμα» δεν είναι αληθές, επειδή η ζωή είναι μικρή και πεθαίνουμε και τότε τίποτα δεν έχει νόημα, αλλά επειδή ο κόσμος στον οποίο ζούμε είναι απολύτως ψευδής, αλλά και τελεολογικός, έχει δηλαδή ένα «τέλος» και τέλος σημαίνει σκοπός. Σκοπός του συνόλου του κόσμου στον οποίο ζούμε είναι να μας εμποδίζει από το να μάθουμε την αλήθεια, για να μην ελευθερωθούμε, από τη δουλεία, τη σκλαβία δηλαδή του Σαμαέλ. Ψηφιακό Σύμπαν, ψηφιακή γειτονιά, ψηφιακή ζωή. Η πιστεύεις τον Θεό ή πιστεύεις τον Διάβολο. Αν πέσεις από τον 20ο όροφο μιας πανύψηλης οικοδομής θα σκοτωθείς; Ναι ή όχι; Αν πιστεύαμε, αν είχαμε εμπιστοσύνη στον Θεό που μας λέει ότι όλα όσα έχουμε στο μυαλό μας είναι ψέματα, θα πετούσαμε εκεί και θα ζούσαμε. Πιστεύουμε όμως στον Διάβολο και γκρεμιζόμαστε.

Ας επιστρέψουμε όμως στην έννοια της πραγματικής μόλυνσης, της πληροφοριακής μόλυνσης, της πληροφοριακής μόλυνσης της ύπαρξής μας ολόκληρης. Μαθαίνουμε από

μωρά όλα όσα θέλουν να ξέρουμε με πρώτο και καλύτερο ότι, αφού γεννηθήκαμε, θα πεθάνουμε, και πεθαίνουμε. Μας πείθουν γι' αυτό και εμείς ακολουθούμε τις οδηγίες τους. Αντί να μειώνουμε την εντροπία μας (αταξία), την αυξάνουμε συνεχίζοντας να αποβάλλουμε ηλεκτρόνια από όλα τα άτομα του σώματός μας και το αποδιοργανώνουμε μέχρι τελικής διάλυσης.

Πληροφορία λοιπόν. Μας γεμίζουν με δεδομένα και μας μολύνουν με το ψέμα τους και τη βρωμιά τους. Πληροφορία αποτελεί και ένα ολόκληρο κτίριο που μας κρύβει το ηλιοβασίλημα. Πληροφορία αποτελεί το χρώμα του, τα σκουπίδια γύρω του, το σχήμα των παραθύρων του, το ύψος του, τα πάντα. Σας θυμίζω την απολλώνιο αισθητική. Γιατί νομίζετε ότι οι ΕΛ έδωσαν τις έννοιες του καλού και αγαθού, του δικαίου, του μέτρου, του αρίστου! Για να μπορεί ο άνθρωπος να βρει έστω και λίγη ηρεμία από τον πληροφοριακό βομβαρδισμό του Σαμαέλ.

Το σχέδιο λοιπόν του Σαμαέλ έγκειται στο να γεμίσει ο εγκέφαλός μας με τις κατάλληλες πληροφορίες που θα οδηγήσουν το μεν σώμα στην επιθυμητή από αυτόν εξέλιξη και στην επιθυμητή από αυτόν λειτουργία, το δε πνεύμα στις επιθυμητές από αυτόν επιδιώξεις.

Ο κόσμος που είναι αντιληπτός από τους ανθρώπους, επ' ουδενί λόγο είναι και ο αληθινός. Η Δημιουργία που αρμονικά «στήθηκε» είχε επτά επίπεδα. Ο λεγόμενος Παράδεισος ήταν στο πρώτο και δεύτερο επίπεδο. Η πτώση του ανθρώπου είχε σαν αποτέλεσμα τη δράση των δυνάμεων αντίθετων που ένωσαν το πρώτο με το δεύτερο επίπεδο σε ένα κόσμο. Στον κόσμο

αυτό, υπάρχει και το υπερβατικό σύμπαν και το εικονικό σύμπαν. Το εικονικό σύμπαν, την πατρότητα ή αν θέλετε την μητρότητα, του οποίου διεκδικούν ο Σαμαέλ και η Λίλιθ Λαμασθού, είναι αυτό στο οποίο ζούμε εμείς.

Το εικονικό σύμπαν έχει τέσσερις διαστάσεις αντιληπτές από εμάς. Τις τρεις διαστάσεις του χώρου, μήκος-πλάτος-ύψος και τη διάσταση του χρόνου. Το θέμα είναι ότι το σύμπαν αυτό δεν υφίσταται στην πραγματικότητα, και για το λόγο αυτό, όποιος έχει επίγνωση της πραγματικής δομής του, μπορεί να παραβεί αυτούς που ονομάζουμε νόμους της φύσης και να φανεί στους πολλούς ότι έχει εξωπραγματικές δυνάμεις και να παριστάνει τον «θεό».

Ο υπερβατικός κόσμος δεν είναι αντιληπτός από τους ανθρώπους που σε ένα είδος ύπνωσης με τις πέντε περιορισμένες αισθήσεις τους βιώνουν τον εικονικό κόσμο που βρίσκεται στημένο, σαν τη σκηνή ενός θεάτρου στο πρώτο επίπεδο, το κατώτερο δηλαδή, της δημιουργίας.

Όπως είπαμε, ο εικονικός κόσμος είναι ένα μικρό μέρος των συνενωμένων πλέον δύο πρώτων επιπέδων της Δημιουργίας.

Το θέμα είναι ότι με τις πέντε του αισθήσεις, ο εκπεσών άνθρωπος, ούτως ή άλλως, δεν θα αντιλαμβανότανε τον πραγματικό κόσμο. Σαν να μην έφθανε αυτό, ο Σαμαέλ ή η Λίλιθ, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της, έφτιαξε ή έφτιαξαν τον εικονικό κόσμο, μέσα στον οποίο ζούμε. Τους ισχυρισμούς της Λίλιθ αντικρούει ο Σαμαέλ λέγοντας ότι αυτός είναι ο Μ.Α.Τ.Σ., δηλαδή, ο Μέγας Αρχιτέκτων Του Σύμπαντος. Σκεφθείτε, φίλοι μου, να μη μας το έλεγε κιό-

λας. Μας το λέει και εξακολουθούμε να είμαστε τυφλοί.

Ο εικονικός κόσμος είναι ουσιαστικά το σύμπαν το οποίο αντιλαμβανόμαστε με τις αισθήσεις μας, ή με τα μηχανήματά μας, που αποτελούν προεκτάματα των αισθήσεών μας.

Κάθε τι που υπάρχει μέσα στον εικονικό κόσμο, υπάρχει και στον υπερβατικό, μόνο που η πραγματική του μορφή, είναι διαφορετική. Αυτό που αντιλαμβανόμαστε στον εικονικό κόσμο, από ένα μικροαντικείμενο μέχρι ένα ολόκληρο γαλαξία, είναι καλυμμένο από ένα «πέπλο ομίχλης» και η πραγματική του μορφή και υφή είναι και άγνωστη και ακατάληπτη για εμάς.

Η επίδραση επομένως, οποιουδήποτε αντικείμενου, μπορεί και έχει πάνω μας αποτελέσματα που δεν μπορούμε να τα γνωρίζουμε. Τα πάντα δηλαδή εκπέμπουν γύρω τους και επομένως επάνω μας, σε συχνότητες ακατάληπτες, που χάριν συνεννόησης τις ονομάζουμε «υπερβατικές συχνότητες».

Το σύνολο των επιδράσεων έχει σαν σκοπό την συνέχεια της δουλικής ύπαρξης των ανθρώπων και την απόκρυψη του πραγματικού κόσμου και του πραγματικού σκοπού της δημιουργίας του γένους μας.

Οι «ειδικές παρεμβάσεις» γίνονται για ειδικούς σκοπούς και τα πάντα λειτουργούν κάνοντας τους ανθρώπους να πιστέψουν ό,τι θέλουν οι «φύλακες» του πλανήτη φυλακή, στον οποίο ζούμε.

Όποια εικόνα ή συναίσθημα δημιουργείται στον εγκέφαλο, αυτό ισχύει. Επηρεάζεται έτσι με την κατάλληλη «πληροφόρηση», η σωματι-

κή και πνευματική υγεία μας και η όλη συμπεριφορά μας, ατομικά και συλλογικά.

Οι υπερβατικές αυτές εκπομπές μας κάνουν σε σχέση με κάποια πράγματα να αισθανόμαστε καλά, με άλλα άσχημα, σε άλλα να εθιζόμαστε, παρά το ότι είναι βλαβερά κλπ.

Το θέμα είναι ότι η προσκόλληση στον εικονικό κόσμο δεν επιτρέπει την απελευθέρωση από αυτόν. Για τον λόγο αυτό, το σύνολο των διδασκάλων της αρχαιότητας δίδαξε την απεξάρτηση από την ύλη από την οποία υποτίθεται είναι κατασκευασμένος ο εικονικός κόσμος και μίλησε για την αξία του πνευματικού κόσμου και των πνευματικών και όχι των υλικών αγαθών. Εκείνοι που ωθούνται στην ύλη και την σάρκα ήταν σε όλες τις εποχές και τις θρησκείες, οι ακολουθούντες τον λάθος δρόμο. Ο μέγιστος βέβαια των διδασκάλων, ο ενσαρκωθείς Θεός, ο Ιησούς Χριστός, το ένα από τα τρία πρόσωπα της Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος, μας είπε ξεκάθαρα: «γνώσθεσθαι την αλήθειαν και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς», εννοώντας ότι θα μας ελευθερώσει η αλήθεια από τη φυλακή του εικονικού κόσμου. Αυτό δεν μπορεί να το περάσει στον πολύ κόσμο η εκκλησία, με αποτέλεσμα, ενώ η αλήθεια έχει ειπωθεί από τον ίδιο τον Χριστό και αποτελεί ότι πιο φευγάτο και χρήσιμο έχουμε ακούσει ποτέ πάνω σ' αυτό τον πλανήτη, αντί να συνεπαίρνει νέους και γέροντες και αντί να θεωρείται ότι πιο προχωρημένο μας προσφέρεται σαν επιλογή, να θεωρείται ο λόγος της εκκλησίας αναχρονιστικός και οπισθοδρομικός από τους προοδευτικάρειους της Νέας Τάξης.

Στον εικονικό κόσμο να θυμίσουμε ότι ανάμεσά μας, με μορφή ανθρώπων ζουν περίπου 47.000 Νεφελίμ παρατηρητές (watchers), για να εξασφαλίσουν την ασφάλεια του μυστικού της ύπαρξής τους και του μυστικού της Κοίλης Γης. Εκτός από αυτούς, ανάμεσά μας ζουν και δισεκατομμύρια δαιμόνων, που αόρατοι και ασώματοι εξασφαλίζουν την απαραίτητη για τη διοίκηση του εικονικού σύμπαντος πληροφόρηση, αλλά και τη συνέχιση του ύπνου των βοοειδών, όπως μας αποκαλούν.

Σκοπός του Σαμαέλ, η πλήρης εξόντωση του ανθρωπίνου γένους, αμέσως μετά την αποδοχή του ως ηγέτη και ΜΕΓΑ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ και την απογοήτευση του Τριγράμματος Θεού, τον οποίο θέλει να πικράνει.

Ας επανέλθουμε όμως στο εικονικό σύμπαν. Για να αντιληφθούμε την πραγματική δομή του, ας δώσουμε ένα παράδειγμα. Αυτό που βιώνουμε είναι, ας το πούμε, η σκηνή του θεάτρου του παραλόγου.

Υπάρχουν όμως και τα παρασκήνια που βρίσκονται στον υπερβατικό κόσμο. Οι αστρικές πύλες που χρησιμοποιούσαν οι «θεοί» δεν ήταν τίποτε άλλο, από «πόρτες» που άνοιγαν πάνω στη Γη, έβγαιναν από το σκηνικό στα παρασκήνια και έκλειναν την πόρτα πίσω τους. Άνοιγαν μετά από τα παρασκήνια μια άλλη πόρτα και έβγαιναν σε ένα άλλο σημείο του σκηνικού στον διπλανό γαλαξία σε χρόνο μηδέν.

Όποιος λοιπόν γνωρίζει την δομή και του σκηνικού, που είναι μέρος του ψεύτικου κόσμου και των παρασκηνίων, που είναι μέρος

του αληθινού κόσμου και ξέρει να τα κατασκευάζει, να ανοίγει και να κλείνει τις πόρτες, φαντάζει να έχει... θεϊκή τεχνολογία.

Στον κόσμο ζουν και εκατομμύρια επί εκατομμυρίων Ραν. Απόγονοι επιμιξιών Νεφελίμ και ανθρώπων. Κανείς τους δεν το γνωρίζει εκτός από ελάχιστους απογόνους Μπαχομέχ, αλλά και γαλαζοαίματων Γαλάζιων Γιγάντων που αποτελούν τους «γαλαζοαίματους ευγενείς» που είναι οι απόγονοι των λεγόμενων βασιλικών γενών με τα οποία η Μαύρη Αδελφότητα κυβέρνησε τον πλανήτη για 40.000 χρόνια, με εξαίρεση τα χρόνια της διακυβέρνησης των Ελ και των Ελοχίμ (βλέπε τόμους 1,2,3). Αυτοί λοιπόν οι απόγονοι των Μπαχομέχ και των Γαλάζιων γιγάντων αποτελούν και τα περισσότερα από τα βασιλικά γένη της Γης. Βασιλείς, Δούκες, Μαρκήσιοι, Πρίγκηπες, Κόμητες κτλ, όλοι είναι τίτλοι των γιών των εκπεσόντων Ελοχίμ και των κορών των ανθρώπων, αλλά και της Λίλιθ.

Κάποιοι ελάχιστοι λοιπόν Ραν γνωρίζουν την καταγωγή τους από τα δύο συγκεκριμένα «ευγενή» γένη. Όλοι οι υπόλοιποι Ραν που κατάγονται από τους κλώνους και τις γυναίκες των ανθρώπων δεν έχουν ιδέα για την καταγωγή τους.

Εκτός από τους Ραν, υπάρχουν και οι Έλληνες, απόγονοι πάλι Γαλάζιων Γιγάντων που ακολούθησαν τον Δία και ονομάστηκαν Ελ. Αυτοί είναι οι φέροντες τον κώδικα ΙΧΩΡ στο DNA τους. Όλοι ωστόσο οι άνθρωποι που δεν είναι Ραν δεν σημαίνει ότι είναι ανώτεροι ή κατώτεροι από τους άλλους. Όλοι ζουν υπνωτισμένοι στον κόσμο των ονείρων.

Εκτός από τους Ραν να θυμίσουμε ότι υπάρχουν και οι Εβρέ. Αυτοί, που δεν έχουν καμία σχέση με τους Εβραίους, για να μην μπερδεύονται μερικοί καλοθελητές, είναι τα καθαρά και αυθεντικά λαμόγια με κεφαλαίο Λάμβδα. Είναι εκείνοι που, ενώ είναι άνθρωποι ή Ραν, έμαθαν για τους Νεφελίμ και συνεργάζονται μαζί τους εναντίον του ανθρωπίνου γένους. Είναι υψηλόβαθμα στελέχη σε όλους τους παγκόσμιους οργανισμούς που προωθούν τα σχέδια των Αδελφοτήτων.

Το σίγουρο είναι ότι πίσω και στο βαθύ παρασκήνιο των σχεδίων και των ενεργειών των δύο Αδελφοτήτων κρύβεται ο αρχάγγελος του σκότους, ο αρχισυνωμότης και ιδρυτής της συμπαντικής κακίας Σαμαέλ.

Αναστήτω ο Θεός και διασκορπισθήτωσαν οι εχθροί αυτού, και φυγέτωσαν από προσώπου αυτού οι μισούντες αυτόν. Ως εκλείπει καπνός, εκλιπέτωσαν, ως τήκεται κηρός από προσώπου πυρός.

Ούτως απολούνται οι αμαρτωλοί από προσώπου του Θεού και οι δίκαιοι ευφρανθήτωσαν.

1. Με τον όρο Άκρα υπονοούνται δυο αντίθετα. Ο ΩΝ και Ο ΜΗ ΩΝ.

2. Αίτια δημιουργίας και αιτιατά είναι τα δημιουργήματα.

3. Θα απορροφήσει τα δημιουργήματα και χωρίς σκοπό ύπαρξης θα αυτοκαταστραφούν τα αίτια, αφού η δημιουργία είναι ο απόλυτος λόγος ύπαρξης.

4. Πατέρες των Μπαχομέχ είναι οι εκπεσόντες Ελοχιμ.

5. Οι αρχαίοι ασώματοι εχθροί είναι οι Άγγελοι και οι Δαίμονες.

6. Υπηρέτες των Μπαχομέχ ονομάζει τους ανθρώπους.

7. «Μη αίτιο» είναι κάτι που δεν δημιουργεί, που δεν είναι παραγωγικό, εδώ το κακό που δημιουργήθηκε από τον Διάβολο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

9

Η ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΜΠΑΧΟΜΕΧ

ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

Εν αρχή ήσαν δύο.

Τα Άκρα¹ ήσαν στην αρχή.

Τα Άκρα ήταν πλήρη.

Τα Άκρα ήταν σ' ελαφή.

Είπε το ένα Άκρο.

Θα δημιουργήσω χώρο και θα πληρώσω αυτόν με αίτια² και αιτιατά.

Είπε το άλλο Άκρο.

Θα καταργήσω τον χώρο, αφού τον κενώσω από τα αιτιατά για να αυτοκαταστραφούν τα αίτια³.

Και γεννήθηκαν οι πατέρες των Μπαχομέχ⁴ και γεννήθηκαν οι αρχαίοι ασώματοι εχθροί⁵ και γεννήθηκε ο χώρος και γεννήθηκαν τα αίτια και γεννήθηκαν τα αιτιατά και γεννήθηκαν οι υπηρέτες των Μπαχομέχ⁶ και η μητέρα Λαμασθού. Και γεννήθηκε «μη αίτιο» καινόν⁷ και ο ασώματος εχθρός κατεδάφισε τον

διαχωρισμό του υπερβατικού και του ονείρου.⁸ Και δημιούργησε όνειρο καινόν.⁹ Και οι υπηρέτες των Μπαχομέχ τον ακολούθησαν στον κόσμο του ονείρου. Εξέπεσαν του Άκρου των αιτιών και του χώρου¹⁰ και το όνειρο έγινε αδιαπέραστο από τον αρχαίο εχθρό.

Και οι πατέρες Μπαχομέχ εθλίβησαν για τον κόσμο του ονείρου¹¹ και ετόλμησαν σ' αυτόν και ενώθηκαν με την μητέρα Λαμασθού και εγεννήθησαν Μπαχομέχ και άρχοντες Ναχσκραμόν. Και γεννήθηκαν οι τον χαλκόν φέροντες γαλάζιοι στο γένος.¹² Και είδαν οι Μπαχομέχ ότι κατώτεροι ήσαν οι τον χαλκόν φέροντες ως τέκνα των υπηρετών των Μπαχομέχ και των πατέρων Μπαχομέχ. Εισ θλίψη ηλθε η μητέρα Λαμασθού και όρισε άρχοντες Ναχσκραμόν εις Μπεν Τζαράχ Μωλ δια την δόξαν των υιών Μπαχομέχ. Και ο ασώματος εχθρός επλάνησε τους άρχοντες Ναχσκραμόν και εδιαίρεσε αυτούς και επλάνησε και τους γαλάζιους τους χαλκόν φέροντας και ανομία μέγιστη επήλθε στο σύμπαν και τους πλανήτες των Μπαχομέχ και των τον χαλκόν φερόντων.¹³ Πόλεμος μέγας έγινε και στον υπερβατικό και στον κόσμο του ονείρου¹⁴ και πολέμησαν διαιρεθέντες οι γαλάζιοι τον χαλκόν φέροντες και οι Μπαχομέχ και οι άρχοντες Ναχσκραμόν και αδελφός αδελφού εφόνευσε και η μητέρα Λαμασθού εις θλίψη ηλθε και ο ασώματος εχθρός περιχαρής ήταν. Και εθλίβησαν οι υπηρέτες Μπαχομέχ και παρακάλεσαν επαρκώς¹⁵ τις των Άκρων Αδελφότητες να κυβερνήσουν εν ειρήνη τους πλανήτες του χώρου των αιτιών και των αιτιατών.

8. Ο κόσμος του ονείρου, είναι ο ψεύτικος κόσμος στον οποίο ζούμε. Ο υπερβατικός είναι ο κόσμος ο αληθινός, όπου βρισκότανε ο Παράδεισος.

9. Όνειρο καινόν, δηλαδή καινούργιος κόσμος των ονείρων, φτιαγμένος από τον Διάβολο που έκανε ένα ψεύτικο σύμπαν για να ζούμε μέσα σ' αυτό με τους δικούς του κανόνες και γι' αυτό αυτοαποκαλείται ΜΕΓΑΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ (ΜΑΤΣ).

10. Χώρος ήταν ο Παράδεισος και Άκρο των αιτιών Ο ΩΝ.

11. Οι εκπέσοντες Ελοχίμ, σύμφωνα με την Μαύρη Βίβλο, στενοχωρήθηκαν για την εξέλιξη και μπήκαν στο ψεύτικο σύμπαν του Σαμιάελ.

12. Αυτοί ήταν οι Γαλάζιοι Γίγαντες που είχαν χαλκό στο αίμα τους.

13. Εδώ λέει για το πώς ο Διάβολος έκανε τους Μπαχομέχ και τους Γαλάζιους Γίγαντες να χωριστούν σε στρατόπεδα και να πολεμούν μεταξύ τους.

14. Ξεκαθαρίζει ότι υπάρχει ο υπερβατικός, δηλαδή ο κανονικός κόσμος και ο κόσμος του ονείρου, τον οποίο αντιλαμβάνονται οι άνθρωποι.

15. Εδώ λέει ότι οι άνθρωποι ζήτησαν από τις δυο Αδελφότητες (Λευκή και Μαύρη) να κυβερνήσουν εν ειρήνη.

16. Ομολογεί ότι οι Μπαχομέχ ετρέφοντο από τους ανθρώπους.

17. Δεν μπόρεσαν να υπερισχύσουν των Γαλάζιων Γιγάντων.

18. Εδώ περιγράφει πώς ο Σαμαέλ πρότεινε την δημιουργία των κλώνων.

19. Περιγράφει τις σφαγές των Μαλτσέχ, των λυκανθρώπων, από τους βρυκόλακες Μπαχομέχ.

20. Μιλάει για την δημιουργία όλων των γενών των κλώνων.

21. Τροφή των Μπαχομέχ είναι οι άνθρωποι

22. Στα Ιμαλάια στο Δαλάι Σαγκάρ είναι το παλάτι της Λίλιθ.

23. Αδελφότητα του Μαύρου Άκρου είναι η Μαύρη Αδελφότητα.

Και οι υπηρέτες υπηρέτησαν και οι πατέρες Μπαχομέχ ετρέφοντο¹⁶ και περισσότερο ισχυροί έγιναν, αλλά σε επικράτηση δεν ήρθαν επί των γαλάζιων των τον χαλκόν φερόντων.¹⁷

Και ο ασώματος εχθρός επλάνησε την μητέρα Λαμασθού και ζήτησε ειρήνη μεταξύ των τέκνων αυτής και ειρήνη εξητήθη και ειρήνη δεν επήλθε. Και προέτρεψε τους τον χαλκόν φέροντας να μianθούν μετά των ζώων του κόσμου των ονείρων.¹⁸ Και τους πλάνησε και γένος μιάρων εγεννήθη πολυπληθές, εχθρικών εκ μiasμένης αρχής και σκέψης προερχόμενο. Και το όνομα αυτού Μαλτσέχ. Και ετόλμησαν οι Μπαχομέχ επί Μαλτσέχ και εφόνευσαν αυτούς κατά μυριάδες και ο αριθμός αυτών ατελεύτητος ήταν.¹⁹ Και επλάνησεν ο ασώματος εχθρός τις Αδελφότητες των Άκρων και εμιάνθησαν μετά των κτηνών του κόσμου του ονείρου πολλαπλά και τα ρυπαρά γένη βάδιζαν επί της Γης²⁰ και τους υπηρέτες των Μπαχομέχ κατέστρεφαν και την τροφή των Μπαχομέχ²¹ αφάνιζαν και ετόλμησεν ο ασώματος εχθρός εις Δαλάι Σαγκάρ²² και ζήτησε από την μητέρα Λαμασθού ειρήνη για τους υπηρέτες των Μπαχομέχ και για τα τέκνα αυτής.

Και έγινε ειρήνη στους πλανήτες του χώρου των αιτίων και των αιτιατών και εδέχθησαν οι Μπαχομέχ την ύπαρξη των ρυπαρών γενών και κυβέρνησαν τους πλανήτες με την Αδελφότητα του Μαύρου Άκρου.²³ Και ειρήνη εσφραγίσθη εις Μπάμπι Λου και γαλάζιος φέρων τον χαλκόν, Κρόνος το όνομα, ωρίσθη εις όρος Ερμόν την ειρήνη να εποπτεύει. Και ορίσθηκε όνομα για όλους τους

θεούς κοινό την ειρήνη να καταδεικνύει. Και το όνομα αυτών Νεφελίμ.

Και ανοικοδομήθηκαν οι πλανήτες του χώρου των αιτίων του υπερβατικού και των ονείρων και οι υπηρέτες Μπαχομέχ, υπηρέτες Νεφελίμ έγιναν²⁴ και επληθύνθησαν και ετράφησαν Νεφελίμ²⁵ και η μητέρα Λαμασθού ικανοποίησιν δεν ήυρε. Και κάλεσε τους υιούς της τους ισχυρούς, τον πόλεμον χειριζομένους, άρχοντες Ναχσκραμόν και προσοχήν επέστησε στο «μη αίτιον»²⁶ το υπηρετηθέν από τον ασώματον εχθρό. Και ζήτησε από αυτούς να αυξήσουν τα παρεχόμενα στους δούλους των Νεφελίμ και εχθρικούς να τους φέρουν εναντίον πάντων Νεφελίμ πλην Μπαχομέχ. Και τους άρχοντες Ναχσκραμόν ουκ έπεισεν. Και η αρχή Νεφελίμ του Μαύρου Άκρου ισχυρή ήταν και ελευθερία χειρισμού των υπηρετών Νεφελίμ αυξημένη παρέδωσε²⁷ και παρέστησαν οι την πληροφορίαν φέροντες²⁸ στο Άκρον του χώρου των αιτίων και των αιτιατών²⁹ και παρέμβαση στον κόσμο του ονείρου ζήτησαν.³⁰ Και γαλάζιος φέρων τον χαλκόν νέος εγεννήθη εκ Κρόνον³¹ εις χώραν μισητήν,³² απ' όπου οι πατέρες των Μπαχομέχ προ πολλού είχαν αποχωρήσει περιορισθέντες από το Άκρο των αιτίων και των αιτιατών. Και όνομα μισητόν έφερε Ζην³³ λεγόμενος, κατ' άλλους Ζευς, εκ πολλαπλότητος³⁴ ισχυροποιηθείς εις όρος Ερμόν μετέβη και την εξουσία του Κρόνου κατέσχεσε και οι Αδελφότητες των άκρων την εξουσία του δεν δέχθηκαν.³⁵ Ετόλμησαν επ' αυτού και ζήτησαν την τον χαλκόν φερόντων εις το όρος Ερμόν οικούντων υποταγήν.³⁶ Ζην απάντησε εις

24. Οι άνθρωποι ήταν υπηρέτες όλων των Νεφελίμ και όχι μόνο των Μπαχομέχ.

25. Επληθύνθησαν οι άνθρωποι, που εκτρέφοντο σαν τροφή των Νεφελίμ.

26. Τους μίλησε για το Άκρο με το όνομα Ο ΜΗ ΩΝ.

27. Επέτρεψε η Μαύρη Αδελφότητα στους Νεφελίμ να κάνουν ότ θέλουν τους ανθρώπους.

28. Οι την πληροφορίαν φέροντες είναι οι Άγγελοι.

29. Το Άκρο των αιτίων και των αιτιατών είναι ο Θεός, Ο ΩΝ.

30. Κόσμος του ονείρου είναι ο κόσμος μας.

31. Αυτός ήταν ο Δίας

32. Χώρα μισητή είναι η Ελλάδα.

33. Ζην είναι ο Δίας

34. Εκ πολλαπλότητας ισχυροποιηθείς εννοεί τον υπερπολλαπλασιαστή της Κρήτης, το «κίρας της Αμαλθείας».

35. Οι Αδελφότητες δεν δέχθηκαν για αρχηγό τον Δία.

36. Οι Ελ είχαν και αυτοί χαλκό στον ΙΧΩΡ ως Γαλάζιοι Γίγαντες.

37. Όπλο άγνωστο ήταν ο λεγόμενος «κεραυνός» του Διός.

38. Όρος Ερμόν, είναι ο Όλυμπος.

39. Αιγίς ήταν η ενεργειακή ασπίδα.

40. Μετά την άμυνα η αιγίς πέρασε στην αντεπίθεση με ενεργειακό παλμό.

41. Πόλη κοντά στην Βέροια.

42. Ο Δίας έστειλε τον Ερμή να μιλήσει με την Αίλιθ.

43. Σύμβολο του τριαδικού Άκρου είναι το κεφαλαίο Λάμβδα.

44. Ονομάζει μιάρó τον Βάαλ, διότι η Αδελφότητα της Αλήθειας της Αίλιθ είναι εχθρική απέναντι στην Λευκή και την Μαύρη.

γλώσσαν των πατέρων Μπαχομέχ μαίνων «Ελσταν Λαμέ», που σημαίνει Μολών Λαβέ. Και πολέμαρχος Ναχσγραμόν Μαχσνασβεχνού ετόλμησεν επ' αυτού δια να καταστρέψει αυτόν και τους μετ' αυτού φέροντες το τριαδικό σύμβολο του Άκρου των αιτίων και των αιτιατών και Ζην εκινήθη επ' αυτού φέρων όπλον άγνωστον³⁷ και κατέκαυσεν αυτόν. Και οι αδελφοί αυτού συγκεντρώθηκαν περί το όρος Ερμόν³⁸ και κατέκαυσαν αυτό δια υπερπολλαπλού πυρός μεγίστου δια τον θάνατον του αδελφού αυτών και το πυρ αιγίδαν³⁹ Ζηνός δεν επέρασεν και εις Ερμόν ουκ επέδρασε. Και παλμός μέγας γεννηθείς εξ αιγός⁴⁰ καταιγίδαν επέφερε επί των πολεμάρχων Ναχσγραμόν που εις Μηκώνην⁴¹ απεσύρθησαν απορροούντες περί της του Ζηνός ισχύος. Και ο Ζην εξαπέστειλε Ερμάν⁴² εις Δαλάι Σαγκάρ στην μητέρα Λαμασθού ζητών ειρήνην μεταξύ αδελφών Νεφελίμ και Ερμάς επλάνησε την μητέρα Λαμασθού βοηθούμενος από τον ασώματο εχθρό και την έπεισε σε 40 ημέρες σκέψης, ώστε το συμφερότερον για όλους να προκύψει. Και συγκέντρωσε τότε ο Ζην τους γαλάζιους τον χαλκόν φέροντας, τον μισητόν και ειπε ότι δύο επιλογές είχαν. Ή με την Αδελφότητα του Μαύρου Άκρου μπορούσαν να συμπορευθούν ή μαζί του στο δρόμο του κατ' αυτόν δικαίου. Και ο δρόμος του συμβόλου⁴³ του τριαδικού Άκρου των αιτίων και των αιτιατών Ελ ονομάζετο.

Και τότε ο μιάρός Βάαλ⁴⁴ αντλήφθεις τις προθέσεις του Ζηνός προέτρεψε τις Αδελφότητες των Άκρων του Μαύρου και Λευκού να κινηθούν κατά των του Ζηνός

γαλάζιων. Και οι συγγενείς γαλάζιοι και πολέμαρχοι Ναχσκραμόν και Μαλτσέχ και πάντες Νεφελίμ κατά του όρους Ερμόν εκινήθησαν και μυριάδες επί μυριάδων θεοί Νεφελίμ και δούλοι Νεφελίμ το όρος Ερμόν εκύκλωσαν και οι επ' αυτού Ελ δεν γνώριζαν τι πρέπει να πράξουν, αφού ήταν όχι περισσότεροι από τρεις χιλιάδες έναντι εκατομμυρίων των πατέρων ημών και των γαλάζιων και των μιαρών Νεφελίμ.⁴⁵ Και είπε τότε ο πολέμαρχος Χαμσεναχνού εκ του γένους Ναχσκραμόν να λυθεί το θέμα της εξουσίας με μάχη του Ζηνός άνευ των όπλων αυτού, παρά μόνο μετά κοπίδος άνευ χαλκού,⁴⁶ και του ιδίου. Και ενέργεια ευάρεστη είχε προηγηθεί, καθώς όλοι ανέμεναν την απάντηση του Ζηνός, καθώς ο μιαρός Βάαλ προέτρεψε την Βακίλην, εκ των υπηρετών Νεφελίμ, παλακίδαν του Ζηνός εις όρος Ερμόν να μιάνει την Αμβροσία αυτού και ο Ζην έφεσιν μάχης ουκ είχε. Και πολλαπλά εκάλεσε ο Χαμσεναχνού να κατέλθει ο Ζην του όρους Ερμόν και να εξέλθει του της αιγίδος χώρου και ο Ζην δεν ανταποκρίνετο και άλλον εκ των Ελ δεν επέτρεπε εις μάχην μετά του Χαμσεναχνού να έλθει.

Και εξήλθεν ο μιαρός Βάαλ εκ της παρατάξεως Νεφελίμ και τον Χαμσεναχνού κυρίαρχον της Γης επεχείρησε να ανακηρύξει, αφού πολέμαρχος εκ των Ελ δεν εμφανίζετο. Και τότε εξ ουρανού άνωθεν του όρους Ερμόν λευκός ίππος ενεφανίσθη και ο επιβαίνων επ' αυτόν φέρων τα σύμβολα του Άκρου των αιτίων και των αιτιατών έμπροσθεν του Χαμσεναχνού εστάθη, μαύρη περιβολήν φέρων και λεπίδαν ατσάλινη, όπως υπό του Βάαλ

45. Μιαρούς Νεφελίμ σνομαζίν τους κλώνους.

46. Άνευ χαλκού, αφού ο χυαίος σκοτώνει τους Νεφελίμ, όλοις πλην των Γαλάζιων Γηράντων.

47. Εμφανίστηκε ο Πολέμαρχος του Θεού

48. Άκρον των αιτίων είναι ο Θεός.

49. Του φάνηκε ο Πολέμαρχος του Θεού μικρόσωμος σε σχέση με αυτόν.

50. Ευάρεστος η πράξη του Βάαλ, αφού έθεσε εκτός μάχης τον Δία.

51. Η Λίλιθ ήλθε και φώναζε να σταματήσει η μάχη.

52. Γνώριζε η Λίλιθ την ισχύ του Πολέμαρχου.

53. Ο Πολέμαρχος είναι πάντα ντυμένος στα μαύρα.

ορίσθη.⁴⁷ Και δήλωσεν ότι Πολέμαρχος του Άκρου των αιτίων⁴⁸ και των αιτιατών ήταν και εξουσίαν είχε εκ μέρους των Ελ να αγωνισθεί.

Και εγέλασεν ο Χαμσεναχνού ο πολέμαρχος ο Μέγας δια το μικρόν μέγεθος του αντιπάλου.⁴⁹ Και μεγάλη αγωνία στο όρος Ερμόν επικρατούσε, αφού ο Ζην σώας τας φρένας δεν είχε λόγω της ευαρέστου⁵⁰ πράξεως του Βάαλ.

Και μάχη εγένετο μεταξύ του όρους Ερμόν δυτικά του Αραντίς της πόλης της μεγάλης. Και επέπεσεν Χαμσεναχνού επί του Πολέμαρχου του φέροντος τα σύμβολα του τριαδικού Άκρου των αιτίων και των αιτιατών. Και παν γένος Νεφελίμ επεφήμη δια την νίκην αυτού και μήτηρ Λαμασθού εκ του Δαλάι Σαγκάρ αφιχθείσα κραυγήν ανεφώνησε μεγάλην δια να σταματήσει⁵¹ η μάχη δια την ανομίαν του Πολεμάρχου του Άκρου των αιτίων και των αιτιατών, αφού γνώριμος εις αυτήν ήτο και γνώσιν της ισχύος αυτού⁵² είχε και δια τον υιόν της τον αγαπητόν Χαμσεναχνού εις αγωνίαν ευρίσκετο.

Και απόρησαν Νεφελίμ πάντες δια το πώς μπορούσε ο φέρων την μαύρην περιβολήν⁵³ να νικήσει τον Χαμσεναχνού, τον οποίον ούτε ο Ζην δεν ήρχετο να αντιμετωπίσει και προέτρεπαν τον Χαμσεναχνού να αφανίσει τον μιάρό ιππέα. Και ο επιβαίνων εις το ίππον επί του Χαμσεναχνού επέπεσεν με ορμήν απαράμιλλην και δια της κυρτής λεπίδος την κεφαλήν αυτού απέκοψεν και παν γένος Νεφελίμ ετρομοκρατήθη δια την ταχύτηταν και την ακρίβειαν του φέροντος την μαύρην περιβολήν. Και φωνή ηκούσθη από το όρος Ερμόν και καλούσε παν γένος Νεφελίμ να αποχωρή-

σει και πάντες οι πολέμαρχοι και οι πολεμιστές ήθελον την κεφαλήν του φέροντος τα σύμβολα του Τριαδικού Άκρου να αποκόψουν και η μήτηρ Λαμασθού ματαίως καλούσε τους υιούς αυτής να απομακρυνθούν από τον φέροντα την περιβολήν την μαύρην. Και πολλοί δεν ήκουσαν αυτήν και επέπεσον επί του ιπέος, ώστε δια γυμνών χειρών να τον διαμελίσουν. Και κλαυθμός μέγας εγένετο μεταξύ των γένων Νεφελίμ, καθώς αυτοί αφανίζονταν από τον φέροντα τα σύμβολα και το σπαθί και ο θάνατος αυτών τελευτήν ουκ είχε.

Και επείσθη τότε Βάαλ ο Σοφός από την μητέρα Λαμασθού να απομακρύνει τον στρατό τον μέγα και οι Ελ απορούσαν δια το ποιος ήταν ο φέρων την περιβολήν την μαύρην και προσπαθούσαν τον Ζήνα να συνεφέρουν προστατευμένοι πίσω από την Αιγίδα την λαμπρή.

Και υποχώρησαν οι Νεφελίμ ακούγοντας τον Βάαλ και στους πρόποδες του Ερμόν μόνοι οι ευγενείς Μπαχομέχ έμειναν, το ακέφαλο σώμα του Χαμσεναχνού εκζητούντες και λέγοντες ότι και πάλι θα συναντηθούν εκδίκησιν απαιτούντες. Και ο επιβαίνων εις το ίππον απεκρίθη εις γλώσσαν πατέρων Μπαχομέχ.

“Ερι γε σίμι”, όπερ σημαίνει ο ΚΑΙΡΟΣ ΓΑΡ ΕΓΓΥΣ.

Και απεσύρθησαν πάντες Νεφελίμ και ειρήνην εις περιοχήν Ερμόν δια 40 ημέρας και πάλι επέβαλον και ο ιπέας εχάθη, όπως ακριβώς ενεφανίσθη.

Και είπαν οι πολέμαρχοι Ναχσκραμόν ότι η ισχύς του όρους Ερμόν από αλλού εκπορεύεται. Πέραν του υπερβατικού και βέβαια πέραν

54. Τόσο οι Νεφελίμ, όσο και οι Γαλάζιοι Γίγαντες και οι Μπαχομέχ, ήταν εξαπλωμένοι σε όλο σχεδόν το σύμπαν.

55. Οι πρεσβύτεροι των βρυκοαλάκων, αποτελούν άτυπο συμβούλιο των Μπαχομέχ

56. Το αντίθετο του Ακρου των αιτίων, είναι Ο ΜΗ ΩΝ.

57. Η ώρα των Μπαχομέχ, είναι η ώρα της Μεγάλης Συγκομιδή της ζωϊκής ενέργειας.

58. Της είπαν να μετατρέψει ανθρώπους σε βρυκοάλακες.

του κόσμου του ονείρου. Και η Αδελφότητα του Μαύρου Ακρου σεβάστηκε τις 40 ημέρες ειρήνης για τον θάνατο του Χαμσεναχνού. Και αυτό ήτο σφάλμα μέγα. Κατά τις ημέρες αυτές ο Ζην εκινήθη ταχύτατα στο σύνολο των πλανητών του υπερβατικού κόσμου⁵⁴ και του κόσμου των ονείρων και οι τάξεις των μιαρών Ελ. επυκνώθησαν και οι αριθμοί τους επληθύνθησαν. Την ημέραν την τεσσαρακοστήν πλήθος μέγα γαλάζιων τον χαλκόν φερόντων στους πλανήτες περί τον ήλιον δήλωσαν αναγνώρισην της του Ζηνός εξουσίας. Και ανεγνώρισε η μήτηρ Λαμασθού ότι πρόβλημα μέγα υπήρχε περί της του Ζηνός εξουσίας. Και κάλεσε τους πρεσβυτέρους Μπαχομέχ,⁵⁵ τους εκζητούντες το αντίθετον του Ακρου των αιτίων και των αιτιατών⁵⁶ και που είχαν αποβάλει το σώμα το υλικό και που μπορούσαν ασώματοι κατ' επιλογήν να υπάρχουν. Και ζήτησε από αυτούς γνώμη για το τι μέλλει γενέσθαι, δια το πλήθος πλέον των Ελ που εκατομμύρια αριθμούσαν. Αυτοί έχοντες πλήρη γνώση του υπερβατικού, αλλά και του κόσμου των ονείρων, να δείξει αυτοσυγκράτηση της είπαν, αφού η ώρα των Μπαχομέχ αργότερα στο μέλλον θα ερχόταν.⁵⁷ Έπρεπε να στρατολογήσουν δούλους των Μπαχομέχ⁵⁸ και σαν αυτούς να προσπαθήσουν να τους κάνουν και καμία σχέση με τα ρυπαρά γένη και τους γαλάζιους τους φέροντες τον χαλκό να μην έχουν. Γνώση από το μέλλον έτοιμη στους πατέρες ημών εδόθη. Γραφή μέγιστη στην μητέρα Λαμασθού παραδόθηκε παντού να την μοιράσει. Η γνώση των μεγάλων Μπαχομέχ ήταν έτοιμη για όλους.

ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΩ ΤΩΝ ΜΠΑΧΟΜΕΧ

“Νε βαχς Μπαχομέχ. Μο σολχ τος Νεφελίμ.” Είμαι ένας Μπαχομέχ. Ο μόνος πραγματικός Νεφελίμ.

Υπάρχω από την αρχή της ύπαρξης αρχίζοντας από την μέση της ύπαρξης.⁵⁹

Πηγή γνώσης ο πατήρ Ραχβέλ, πηγή ζωής η μήτηρ Λαμασθού.

Τα πάντα υπάρχουν για να με υπηρετούν.

Τα πάντα υπάρχουν για να με τρέφουν.

Η ύπαρξή τους για μένα.

Η ενέργειά τους για μένα.

Ο θάνατός τους για μένα.

Η γέννησή τους για μένα.

Ο κόσμος των ονείρων για μένα.

Τα κοιμώμενα πλήθη, κοιμούνται για μένα.

Είμαι ένας Μπαχομέχ.

Είμαι το τέλειο αρπακτικό.

Είμαι πιο σκοτεινός από τις σκιές.

Είμαι πιο αθόρυβος από τη νύχτα.

Είμαι ο θεός διοικών.

Είμαι ο υιός Λαμασθού.

Είμαι ο ασυγκίνητος καταστροφέας.

Είμαι ο απτόητος εισβολέας.

Είμαι ο αδίστακτος ενεργοβόρος.

Είμαι ο αυτονόητα υπερέχων.

Είμαι ο άριστος των αιτιατών.

Είμαι το αίτιο των καταστροφών.

Είμαι ο κληρονόμος των πάντων.

Είμαι ένας Μπαχομέχ, ο μόνος πραγματικός Νεφελίμ.⁶⁰

59. Υπάρχουν σαν γιοι Ελογίμ από την αρχή της ύπαρξης, αλλά γεννήθηκαν πολύ αργότερα.

60. Όλο το πιστεύω τους είναι το πιο εγωιστικό κείμενο που έχει γραφεί ποτέ.

61. Ασώματος εχθρός είναι ο Σατανάς. Οι Μπαχομέχ της Λίλιθ, η Αδελφότητα δηλαδή της Αλήθειας, θεωρεί τους δαίμονες εχθρούς.

62. Το μη αίτιον είναι το αντίθετο της δημιουργού αιτίας και προέρχεται από το αντίθετο του Θεού.

63. Εδώ αποκαλύπτεται η αιτία της δημιουργίας των ανθρώπων. Δημιουργήθηκαν για να καταργήσουν το «μη αίτιο», και τον ΜΗ ΟΝΤΑ.

64. Οι Ελοχίμ έθεσαν τους ανθρώπους υπέρανω των αγγέλων.

65. Η παύσις της εναρμόνισης των αιτίων είναι η δημιουργία του βίαιου σύμπαντος από τον Σαμαέλ.

66. Επαναστάτησαν οι άνθρωποι κατά του Θεού.

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Ο ασώματος εχθρός⁶¹ εξουσίαν μεγίστην είχε επί της μιαρής αρμονίας του δευτέρου επιπέδου και την συνοχήν του πρώτου διετήρη.

Και το σύνολον των αιτιών εναρμόνιζε και τα αιτιατά ακολουθούσαν. Και «μη αίτιον» εμφανίσθηκε μέγα και πάντες οι ασώματοι απορούσαν περί του «μη αιτίου»,⁶² του τα δημιουργά αίτια καταλύοντος. Και είπον πατέρες Μπαχομέχ ποιήσωμεν δούλους Μπαχομέχ εργασόμενους την κατάλυσιν του «μη αιτίου»⁶³ και του αντιθέτου Άκρου. Και εποίησαν πατέρες Μπαχομέχ δούλους Μπαχομέχ δια την ανάπτυξιν αυτών και την ομοίωσιν προς αυτούς και ο ασώματος εχθρός εξεμάνη, διότι οι πατέρες Μπαχομέχ την υπερβατικήν του εξουσίαν κατέλυσαν και τους δούλους Μπαχομέχ υπέρ αυτού έθεσαν⁶⁴ και είπεν ο ασώματος εχθρός ότι τα δύο πρώτα επίπεδα σε εξουσία δική του ήταν. Και έπαυσε την εναρμόνιση των αιτίων⁶⁵ και διετεράχθησαν τα αιτιατά και διαχωρισμός πλέον του πρώτου και δευτέρου επιπέδου δεν υπήρχε και μεταβάς στον χώρο των δούλων Μπαχομέχ έπεισεν αυτούς να τον ακολουθούν για το αυτοδιάθετον της ύπαρξής τους. Και επαναστάτησαν οι δούλοι Μπαχομέχ κατά του δημιουργού Άκρου των αιτίων⁶⁶ και των αιτιατών και μέτοχοι της δυσαρμονίας κατέστησαν και το «μη αίτιον» δίχως να το γνωρίζουν το αποδέχθησαν. Και εξέπεσαν οι δούλοι Μπαχομέχ των πατέρων Μπαχομέχ και εξουσίαν λαβών ο ασώματος εχθρός τον

κόσμο των ονείρων εποίησεν και οι δούλοι Μπαχομέχ εκατοίκησαν αυτόν και του δημιουργού Άκρου ελησμόνησαν την ύπαρξη.⁶⁷

Και επειράθη ο ασώματος εχθρός κοινωνός του «μη αιτίου» να γίνει και απέτυχε και προσπάθησε και πάλι και απέτυχε και προσπάθησε και πάλι και επέτυχε αποκατάστασιν επαφής με το αντίθετο Άκρο των μη αιτίων.⁶⁸ Και είδεν η μήτηρ Λαμασθού ότι το αντίθετο Άκρον προσβάσιμο ήταν και σχεδίασε την επαφή του ασώματος εχθρού να καταλύση⁶⁹ και την ισχύν του Άκρου αυτού να τιθασεύσει προς ικανοποίησιν του ενστίκτου της μη ύπαρξης που κατακυρίευε αυτήν την ενεργοβόρον μόνην των θηλυκών ανθρώπων.⁷⁰ Και ανέμενε την δημιουργίαν ασώματων υιών από ενσωμάτη μητέρα.

Και κάλεσε η μήτηρ Λαμασθού τους πατέρες αυτής και πατέρες Μπαχομέχ να έλθουν στον κόσμο των ονείρων⁷¹ τον ορισθέντα από τον ασώματον εχθρόν και στους πατέρες Μπαχομέχ ανάμιξη από το Άκρον των αιτίων και των αιτιατών δεν επετράπη και εκάλεσε μήτηρ Λαμασθού και πάλι και πάλι δεν επετράπη και εκάλεσε ξανά και ξανά δεν επετράπη.

Και μετέβη η μήτηρ Λαμασθού στον κόσμον των ονείρων και ακρόασιν μετά του ασώματος εχθρού εξήτη δια να πλανήσει αυτόν και αγών μέγας έλαβε χώρα δια το ποιος θα πλανήση ποιον κατά την συνάντηση των δυο.⁷² Και συμφωνία επήλθε επί του κοινού αγώνος κατά του Άκρου των αιτίων και των αιτιατών, εις προσπάθειαν προσέγγισης του «μη αιτίου» του εκπορευόμενου από του αντιθέτου Άκρου⁷³

67. Οι άνθρωποι ξέχασαν την ύπαρξη του Θεού.

68. Ο Διάβολος μετά από πολλές προσπάθειες πέτυχε επαφή με το Άκρο των μη αιτίων. Με τον ΜΗ ΟΝΤΑ, με την καταστροφική μανία δηλαδή. Αυτό το Άκρο της «μη ύπαρξης» για εμάς τους ανθρώπους είναι ακατάληπτο.

69. Η Λίλιθ ήθελε να χαλάσει τη σχέση του Διαβόλου με τον ΜΗ ΟΝΤΑ.

70. Σκέφτηκε να βρει τρόπο να ελέγξει το Άκρο της μη ύπαρξης.

71. Η Λίλιθ κάλεσε τους Ελοχίμ να έλθουν στον κόσμο των ονείρων, αλλά ο Θεός δεν τους άφησε να έλθουν.

72. Η Λίλιθ συνάντησε τον Διάβολο για να ενώσουν τις δυνάμεις τους.

73. Το πρόβλημά τους ήταν να κατανοήσουν τι ήταν το «μη αίτιο», δηλαδή το αντίστροφο της δημιουργού αιτίας.

74. Σύμφωνα λοιπόν με την Μαύρη Βίβλο, ο Διάβολος έπεισε τους Ελοχίμ να έλθουν στη γη και να παρακούσουν τον Θεό.

75. Το τρίτο επίπεδο εννοεί της δημιουργίας. Στα δυο πρώτα υπάρχει η αταξία και έγινε η αποστασία από τους Ελοχίμ του τρίτου επιπέδου.

76. Μιλάει για την άφιξη των Ελοχίμ στον Αραντίς.

77. Είδαν οι Ελοχίμ ότι οι Γαλάζιοι Γίγαντες που έκαναν με τις γυναίκες των ανθρώπων δεν μπορούσαν να γίνουν ασώματοι και αποφάσισαν να κάνουν τους Μπαχομέχ με τη Λίλιθ για να είναι ανώτερα όντα.

και συνεφώνησαν να μεταβεί ο ασώματος εχθρός στο τρίτο επίπεδο προς πατέρες Μπαχομέχ δια να πείσει αυτούς να παρέμβουν υπέρ των δημιουργημάτων αυτών, των δούλων Μπαχομέχ.⁷⁴

Και δεν εισακούσθη παρά μόνο από τον Μέγα πατέρα τον Μπαχομέχ Ραχβέλ και τους μετ' αυτόν.

Και μετέβησαν πατέρες Μπαχομέχ στον κόσμο του ονείρου του υπό του ασώματος εχθρού ετοιμασθέντα κοινή συναινέσει. Και η μεν μήτηρ Λαμασθού ήθελε αυτούς, ώστε το γένος Μπαχομέχ μετά των πατέρων αυτής να δημιουργήσει, ο δε ασώματος εχθρός αποστασίαν δημιούργησε στο τρίτον επίπεδο και την κατάλυσιν της αρχής του Άκρου των αιτίων επιζητούσε.⁷⁵

Και εκάλεσεν η μήτηρ Λαμασθού τους πατέρες των Μπαχομέχ στη Γη και ήλθαν αυτοί στην πόλη την μεγάλη στην πόλη Αραντίς και οι δούλοι Μπαχομέχ είδαν αυτούς και εθαύμασαν.⁷⁶ Και είδον οι πατέρες Μπαχομέχ την δυστυχίαν του κοιμωμένου λαού στον κόσμο των ονείρων και αποφάσισαν να δημιουργήσουν το γένος Μπαχομέχ μετά της μητέρας Λαμασθού, αφού είδαν ότι τα τέκνα αυτών μετά των γυναικών των δούλων και των Μπαχομέχ δεν ηδύναντο επί το βέλτιστον να έλθουν και εις κατάστασιν ασώματον να μεταβούν.⁷⁷ Και ήσαν οι γαλάζιοι οι φέροντες τον χαλκόν τέκνα των πατέρων των Μπαχομέχ και των γυναικών εκ των δούλων των Μπαχομέχ. Και μήτηρ Λαμασθού εκ της υπεροχής αυτής έναντι των γυναικών ως ενεργοβόρος και μοναδική εγέννησε το γένος

Μπαχομέχ συνευρεθείσα μετά των πατέρων των Μπαχομέχ. Και είδε η μήτηρ Λαμασθού ότι οι Μπαχομέχ ανώτεροι των γαλάζιων των τον χαλκόν φερόντων ήσαν και χάρισμα έφερον εις ασώματον κατάστασιν κατα βούλησιν να μεταβαίνουν. Και χάρισμα μέγα είχαν ενεργοβόροι να είναι και πάσαν ενέργειαν εκ των φυτών και των ζώων της φύσεως ελάμβαναν και αποξηραμένα αυτά εγκατέλειπαν.⁷⁸ Η μέγιστη ενέργεια ζωής όμως εκ των δούλων των Μπαχομέχ προήρχετο και συνεκέντρωναν αυτούς και εις «συγκομιδήν» έφερον⁷⁹ και εις κατάστασιν ισχύος περιήρχοντο,⁸⁰ δυνάμενοι να αποχωρίζονται των σωμάτων του κόσμου των ονείρων και στον υπερβατικό κόσμο να ενεργούν.⁸¹ Και είδεν η μήτηρ Λαμασθού ότι πλέον οι γιοι αυτής ασώματοι εγένοντο και με το «μη αίτιον» σε επαφή ήλθαν.

Και ήσαν οι Μπαχομέχ οι άριστοι των υιών των πατέρων των Μπαχομέχ και οι μόνοι αληθείς Νεφελίμ. Και δικαίως εδιοίκουν οι Μπαχομέχ τον υπερβατικόν, αλλά και τον κόσμον των ονείρων και οι δούλοι Μπαχομέχ⁸² εξεζήτουν να υπηρετήσουν τους αληθείς θεούς τους.

Και πρωτοβουλίαν έλαβον οι Μπαχομέχ άνευ συγκεκριμένης αδειάς, την μίξιν του υπερβατικού και του κόσμου των ονείρων να διαχειρίζονται. Και ο κόσμος των ονείρων πλέον, όπου οι κοιμώμενοι δούλοι των Μπαχομέχ ενόμιζαν ότι ζούσαν, μέρος του υπερβατικού ήταν. Και απόλυτη ήταν η επίδραση του υπερβατικού πάνω στον κόσμο των ονείρων.⁸³ Και τα όνειρα μπορούσαν να επηρεάζονται και να προγραμματίζονται από τους Μπαχομέχ.⁸⁴

78. Οι Μπαχομέχ απορροφούσαν τη ζωική ενέργεια των θυμάτων τους. Οι κλώνοι ήταν που έπιναν το αίμα των ανθρώπων. Κάποιοι από τους Μπαχομέχ, ή τους απογόνους των Μπαχομέχ, είτε από διαστροφή, είτε από αδυναμία απορρόφησης ενέργειας έπιναν και αυτοί το αίμα των ανθρώπων. Οι πρεσβύτεροι των Μπαχομέχ και οι Γαλάζιοι Γίγαντες για το λόγο αυτό θεωρούσαν τους κλώνους ρυπαρά γένη.

79. Τους έφερναν σε συγκομιδή σημαίνει συγκέντρωναν τους ανθρώπους και απορροφούσαν μαζί κά την ζωική ενέργεια χιλιάδων ανθρώπων που έπεφταν κάτω σαν αποξηραμένοι φλοιοί.

80. Με την απορρόφηση ενέργειας ισχυροποιούνταν οι Μπαχομέχ.

81. Οι Μπαχομέχ είχαν την δυνατότητα να διαχωρίζουν το πνεύμα από το σώμα.

82. Οι άνθρωποι ήθελαν να υπηρετούν μόνο τους Μπαχομέχ (υποτίθεται).

83. Εδώ μιλάει για την παρέμβαση από τον πραγματικό κόσμο, τον υπερβατικό, πάνω στον εικονικό κόσμο στον οποίο ζούμε.

84. Όνειρο ονομάζουν αυτό που ζούμε καθημερινά.

86. Αυτό που για τους Μπαχομέχ είναι επιστήμη, εμείς επειδή δεν το κατανοούμε, το ονομάζουμε «Μαγεία».

87. Κοιμώμενοι δούλοι των Μπαχομέχ είμαστε οι άνθρωποι που ζούμε τη στιγμή από αυτούς καθημερινότητα.

88. Μας έκαναν να ξεχάσουμε από ένα σημείο και μετά, πως ήταν ο υπερβατικός κόσμος, μνήμη του οποίου, έστω και αμυδρή διατηρούσαμε, αφού η γνώση είναι ανάμνηση, όπως λέει ο Πλάτων.

89. Άλλος ο σκοπός του Διαβόλου, άλλος των Μπαχομέχ.

90. Μεγάλοι γνώστες της κατασκευής ήταν εκείνοι οι επιστήμονες Μπαχομέχ που είχαν πλήρη γνώση του σώματος και του πνεύματος του ανθρώπου.

91. Οι Μπαχομέχ ρύθμισαν πλήρως το όνειρο που βιώνουμε νομίζοντας ότι ζούμε.

Και ορίστηκε από την μητέρα Λαμασθού ο τρόπος για την επίδραση του υπερβατικού πάνω σ' αυτό που οι κοιμώμενοι δούλοι των Μπαχομέχ ονόμαζαν ζωή. Και παρεμβάσεις γινόταν διαρκείς. Και οι δούλοι των Μπαχομέχ τις ονόμαζαν «Μαγεία» και εμείς τις ονομάζουμε απλά «Επιστήμη».⁸⁶ Η μεγαλύτερη επιστήμη από όλες. Η επιστήμη του ελέγχου της ζωής, της υγείας και της σκέψης των κοιμώμενων δούλων των Μπαχομέχ⁸⁷ που δεν μπορούσαν πλέον να αντιληφθούν ούτε τον μισοκατεστραμμένο τους κόσμο, όπως αυτός κακά τα ψέματα, εξέπεσε μετά την μικροεπανάστασή τους και την συστράτευσή τους με τον ασώματο εχθρό.

Και απεφάσισαν όλοι οι Νεφελίμ να φέρουν λησμονιά στους κοιμώμενους δούλους τους και να μην υπάρχει καμία ιστορική γνώση και καμία παράδοση και καμία μνήμη παρελθόντος και όλοι να γνωρίζουν μόνο τον κόσμο που η μήτηρ Λαμασθού τους έδωσε⁸⁸ να βλέπουν σε συνεννόηση πάντα με τον ασώματο εχθρό, αφού αυτός την ίδια μέθοδο με αυτήν ακολουθούσε με άλλο όμως σκοπό.⁸⁹

Και πήραν οι Μεγάλοι Γνώστες της κατασκευής των κοιμώμενων δούλων των Μπαχομέχ⁹⁰ όλη τη γνώση της ύπαρξης του γένους των κοιμώμενων δούλων και ρύθμισαν τα «όνειρα» που βίωναν οι δούλοι και νόμιζαν ότι ζούσαν και τους έκαναν να νομίζουν ότι είναι αληθινά. Και δεν αντιλαμβάνονταν οι δούλοι, που ήταν ταυτόχρονα και απόθεμα τροφής, ότι τίποτε απολύτως από ότι έβλεπαν δεν ήταν αληθινό.⁹¹ Και όλοι τους οι φόβοι και όλες τους οι επιδιώξεις ήταν ψεύτικες και όλα

τα αντικείμενα και τα φαινόμενα στρεβλωμένα τα αντιλαμβάνονταν.⁹²

Και αργότερα εγένετο ο πόλεμος των Νεφελίμ και του Ζηνός και των μετ' αυτόν Ελ και εστερήθησαν οι Νεφελίμ την εξουσία του χειρισμού του κόσμου των ονείρων και παρεδόθη αυτή από τους Ελ στον ασώματο εχθρό που για λογαριασμό δικό του και δικό τους τον χειριζόταν.⁹³ Και έλαβε εξουσία μετά τους Ελ αυτός μόνο να είναι ο χειριστής και η εξουσία αυτή εκπορεύθηκε από την ανομία των δούλων των Μπαχομέχ. Και όταν οι εχθροί εκ των πατέρων Μπαχομέχ, Ελοχίμ ονομαζόμενοι, κυβέρνησαν τον κόσμο των ονείρων ο κόσμος αυτός δεν άλλαξε και εξουσίαν είχε επ' αυτόν ο ασώματος εχθρός.⁹⁴

Και έφυγαν οι εχθροί εκ των πατέρων Μπαχομέχ⁹⁵ και η εξουσία εμοιράσθη εκ νέου στον ασώματο και την δημιουργόν της εξουσίας ταύτης, την μητέρα Λαμασθού.

Και συνεχίσθηκε η πλάνη των κοιμωμένων δούλων και έβλεπαν δένδρον που δένδρον δεν ήταν. Και έβλεπαν οικία, που οικία δεν ήταν και έβλεπαν πλοίον, που πλοίον δεν ήταν και έβλεπαν άνθρωπον, που άνθρωπος δεν ήταν και έβλεπαν πορφύραν, που πορφύρα δεν ήταν και έβλεπαν αστέρες, που αστέρες δεν ήταν και έβλεπαν πεδιάδες, που πεδιάδες δεν ήταν και έβλεπαν τον ορίζοντα, που ορίζοντας δεν ήταν. Και κάθε τι που έβλεπαν και βλέπουν και θα βλέπουν, θα ορίζεται από την μητέρα Λαμασθού και την ημετέραν Αδελφότητα της Αλήθειας και, δυστυχώς, τον ασώματο εχθρό,⁹⁶ αφού εμείς έχουμε εξουσία να τους κάνουμε να βλέπουν αυτά που εμείς επι-

92. Αυτό ακριβώς έλεγε και ο Σωκράτης προσπαθώντας να αφιπνίσει τον κόσμο και τον σκότισαν.

93. Μετά την νίκη των Ελ, ο χειρισμός του ψεύτικου κόσμου στον οποίο ζούμε, παρεδόθη από τον Δία στον Διάβολο. Την απόκρυψη και αυτού του γεγονότος περιλάμβανε ο όρκος των Ελ.

94. Από τότε ο Διάβολος και οι Δαίμονες είναι ο κοσμοκράτορας του κόσμου τούτου.

95. Εχθροί των πατέρων Μπαχομέχ είναι οι μη εκπεσόντες Ελοχίμ που κυβέρνησαν την γη.

96. Οι Μπαχομέχ με την Λύβ πήραν μετά την αποχώρηση των Ελοχίμ εξουσία να κυβερνούν κι αυτοί αυτό που βλέπουμε γύρω μας και να το ορίζουν όπως θέλουν.

97. Ισχυρίζονται ότι κατά την διάρκεια του ονείρου αυτού που εμείς ονομάζουμε ύπνο, απολαμβάνετε και βιώνετε αλήθειες. Εκεί μας απορροφούν μέρος της ενέργειάς μας.

98. Εδώ αναφέρεται στο κάλεσμα της δημιουργίας της Αδελφότητας της Αλήθειας.

99. Κάλεσε ανθρώπους να γίνουν Μπαχομέχ.

θυμούμε.

Και να αντιλαμβάνονται τον κόσμο των ονείρων όπως εμείς ορίζουμε. Και κατά τη διάρκεια της προσωρινής νέκρωσης των σωμάτων τους, που την ονομάζουν ύπνο, τα ενεργειακά πραγματικά τους σώματα, δέσμια της ανομίας τους και κατώτερα των κατασκευαστικών δυνατοτήτων που οι πατέρες των Μπαχομέχ του έδωσαν, ζουν στον κόσμο του υπερβατικού. Αυτό που είναι πιο αληθινό και θα μπορούσαν να το ονομάσουν ζωή, το ονομάζουν όνειρο. Τότε τους αφαιρούμε ζωική ενέργεια, αλλά δεν θυμούνται συνήθως το τι έζησαν και κατά αυτά που πιστεύουν, ξυπνούν κουρασμένοι, ενώ τότε είναι που συνεχίζουν τον ύπνο τους.⁹⁷

ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΩΝ ΜΠΑΧΟΜΕΧ

Και είδε η μήτηρ Λαμασθού ότι μέγιστη η αποστασία μεταξύ των τάξεων Μπαχομέχ και των τάξεων Νεφελίμ και εις θλίψιν περιήλθε. Και είπεν η θεά μήτηρ του γένους Μπαχομέχ. Τας ιδέας τας ημετέρας, όσοι επιθυμούν και όσοι επιθυμούν κοινωνοί να καταστούν της ισχύος του αντιθέτου Άκρου, δεύτε προς ημάς ας έλθουν.⁹⁸

Και ηναγκάσθη να καλέσει όσους εκ των Μπαχομέχ επιθυμούσαν και όσους εκ των δούλων Μπαχομέχ προσδοκούσαν Μπαχομέχ να καταστούν μέσω της Αλήθειας που η μήτηρ Λαμασθού θα έδινε,⁹⁹ αφού Νεφελίμ και Γαλάζιοι τον χαλκόν φέροντες και Μπαχομέχ, μέσω των Αδελφοτήτων του Μαύρου και του

Λευκού άκρου, υπόδουλοι του ασώματου εχθρού κατέστησαν.¹⁰⁰

Η ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΤΗΣ ΛΑΜΑΣΘΟΥ

Και είπεν η μήτηρ Λαμασθού ότι όλοι οι Μπαχομέχ και όλοι οι δούλοι που θα καταστούν Μπαχομέχ θα αποκτήσουν την υπερβατική ασώματον φύση, εγκαταλείποντες τα σώματά τους όποτε επιθυμούσαν και ως ασώματοι θα γινότανε «υπερβατικοί Μπαχομέχ»¹⁰¹ και εις κοινωνίαν μετά της ισχύος του αντιθέτου Άκρου θα ήρχοντο.¹⁰² Και τότε θα έφθαναν στη μεγιστοποίηση της απορρόφησης της πάσης ζωικής ενέργειας και το σύνολο της δημιουργίας μέρος του εαυτού τους θα καθίστατο.¹⁰³ Και είπεν επίσης η μήτηρ Λαμασθού ότι η άπειρη δημιουργία σε άπειρο χρόνο θα απορροφηθεί και η διαρκής ενεργοβόρος επιθυμία μας θα τυγχάνει αενάου ικανοποιήσεως.

Ο δε ασώματος εχθρός και οι μετ' αυτόν Ναχρμπέν, εις απώλειαν θα έλθουν ως κτιστοί και ανήκοντες στη δημιουργία, αφού την πάσαν δημιουργίαν θα απορροφήσουμε ευρισκόμενοι στην απόλυτη κορυφή της λεγόμενης «τροφικής αλυσίδας».¹⁰⁴

Ζήτω η μήτηρ Λαμασθού.

Ζήτω η ημητέρα Αδελφότης της Αληθείας.

Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ ΤΟΥ ΨΕΜΑΤΟΣ

Εσείς οι δούλοι, οι δούλοι του ψέματος και του κόσμου των ονείρων, εσείς που είχατε την

100. Όλοι οι Νεφελίμ και μέγα μέρος των Μπαχομέχ και των Ναχσγραμιόν υπηρετούν τον Διάβολο. Αυτούς δεν τους ήθελε.

101. Υποσχέθηκε σε όλους ότι θα μπορούν να αφήνουν το σώμα και να κινούνται σαν πνεύματα.

102. Σκοπός ήταν να κατανοήσουν και να έρθουν σε επαφή με αυτόν που έφερε το όνομα Ο ΜΗ ΩΝ.

103. Ο ΜΗ ΩΝ, το Άκρο των μη αιτίων, εκφράζει την επιστροφή της δημιουργίας, άρα την απορρόφηση της ενέργειας. Ο σκοπός της Λίλιθ είναι να κατανοήσει όλα αυτά και να απορροφήσουν οι Μπαχομέχ την ενέργεια όλης της Δημιουργίας.

104. Υπεσχέθη την απορρόφηση ακόμη και των δαιμόνων.

105. Απευθύνεται στους ανθρώπους που επιλέγουν να πάνε στην Αδελφότητα της Αλήθειας.

106. Όπως ο Πονηρός, έτσι και αυτή υπόσχεται τα πάντα, προκειμένου να πάρει με το μέρος της τους ανθρώπους.

107. Άκρο της ισχύος Ο ΜΗ ΩΝ.
Άκρο της συμπόνιας Ο ΩΝ (Ο Θεός).

108. Προσέξτε τα λόγια τους. Μιλούν μόνο για βία και απόκτηση. Η αγάπη και η συμπόνια και το έλεος δεν υφίστανται.

109. Γενικά ζητάει χαμηλό προφίλ.

ευκαιρίαν να έχετε την επιλογή.¹⁰⁵ Εσείς που ζητήσατε να έρθετε κοντά μας και να μάθετε την Αλήθεια, εσείς είστε μοναδικοί. Πιστέψατε χωρίς να βλέπετε και εγκαταλείψατε τις σχέσεις με τους δούλους και από δούλοι γίνατε αρπακτικά. Επιλέξατε να γίνετε Μπαχομέχ. Εγκαταλείψατε τη σκέψη των δούλων και αποφασίσατε να γίνετε άρχοντες. Άρχοντες της αλήθειας του κόσμου των ονείρων. Περιμένετε από εμάς πολλά και εμείς σας τα δίνουμε όλα.¹⁰⁶ Σας δίνουμε τη δύναμη του αρπακτικού για να φθάσετε στο Άκρο της ισχύος, εγκαταλείποντας πλήρως την οδό που οδηγεί στο Άκρο της συμπόνιας.¹⁰⁷ Εγκαταλείψατε τον παιδικό πολιτισμό των ανθρώπων και ήρθατε στον σκοτεινό πολιτισμό των αρχόντων Μπαχομέχ. Των απολύτων κυρίων του πραγματικού κόσμου.

Υποτίθεται ότι σαν άνθρωποι είχατε έναν ιστορικό πολιτισμό, και δεν είχατε τίποτε άλλο από ένα ιστορικό ψέμα. Σ' εμάς σας δίνεται η απόλυτη ελευθερία της επιλογής του τρόπου επίθεσης.¹⁰⁸

Όπως ακριβώς το αρπακτικό περιτριγυρίζει το θύμα του, έτσι και εσείς ελεύθερα μπορείτε να επιλέξετε πως θα κινείσθε. Αρκεί να μην προκαλείτε, να μην γίνεστε στόχος. Στον κόσμο των Μπαχομέχ δεν υπάρχουν πρέπαι, δεν υπάρχουν κανόνες που δεν είναι ελαστικοί. Είμαστε τα απόλυτα αρπακτικά και εκείνο που αρπάζουμε είναι η ζωή. Υπάρχει άραγε τίποτε πολυτιμότερο απ' αυτήν;

Κανείς δεν θα ξέρει ποιοι είστε.¹⁰⁹ Θα ζείτε όπως πριν, όπως και οι παρατηρητές που οι Αδελφότητες του Λευκού και του Μαύρου

Άκρου διατηρούν στην επιφάνεια της Γης.¹¹⁰

Συνεχίστετε να συναναστρέφεστε το οικογενειακό και κοινωνικό σας περιβάλλον και νιώστε την ικανοποίηση του να σας περιτριγυρίζουν ανόητοι δούλοι που δεν γνωρίζουν την δική μας αλήθεια και τον πραγματικό κόσμο.¹¹¹ Αισθανθείτε την παιδική αφέλεια που τους κάνει αμαθείς δούλους, ενώ εσείς είστε το αρπακτικό και αυτοί γύρω, τίποτε άλλο από την τροφή σας.

Στη συμβατική ζωή που ζείτε, θα έχετε επιτυχία, αφού δεν θα έχετε αναστολές και φοβίες, μια και αυτά που όλοι οι άλλοι φοβούνται, εσείς θα ξέρετε ότι είναι ψεύτικα και από εμάς στημένα.

Θα μπορείτε να εκμεταλλευτείτε τον καθένα και το κάθε τι, αφού τίποτα δεν θα σταματάει εσάς, τους νέους άρχοντες, που το μεγαλείο της μητέρας Λαμασθού επέτρεψε να γίνεται μέλη της αδελφότητας της Αλήθειας.¹¹² Αυτό που οι κοιμώμενοι δούλοι ονομάζουν δρόμο της ηθικής που οδηγεί στο μισητό από εμάς Άκρο της Δημιουργίας¹¹³ του κόσμου των αιτιών και των αιτιατών, για εσάς δεν υπάρχει. Αυτό που αυτοί ονομάζουν ηθική, είναι αδυναμία. Αυτό που αυτοί ονομάζουν δικαιοσύνη είναι υποκρισία και αυτό που αυτοί ονομάζουν καλοσύνη είναι αποτυχία, αφού το σύμπαν ανήκει στους ισχυρούς και όχι στους λεγόμενους καλούς. Ανήκει σ' αυτούς που μπορούν να απορροφούν τα πάντα. Οι ιδιότητες που δεν οδηγούν στη νίκη και την επικράτηση είναι θανατηφόρες. Γι' αυτές εμείς είμαστε στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας.¹¹⁴

110. Ζητά να ζουν ελεύθερα και κανείς να μην ξέρει ποιο είναι στην πραγματικότητα.

111. Εδώ χτυπάει στον εγωισμό των ανθρώπων και υπόσχεται στους προσήλυτους ότι θα ξεχωρίζουν μέσα στις οικογένειές τους κάνοντάς τους έτσι να μην ζητήσουν ποτέ βοήθεια από τους δικούς τους ανθρώπους.

112. Λέει ακριβώς το αντίθετο από αυτό που λέει ο Χριστός, ο αρχηγός της ζωής και της Αγάπης. Ότι δηλαδή, πρέπει μόνο με αγάπη και κατανόηση να φερόμαστε στους συνανθρώπους μας.

113. Άκρο της Δημιουργίας είναι ο Τριαδικός Θεός. Αυτοί ομολογούν ότι είναι θεομάχοι.

114. Αυτά που λέει εδώ είναι ακριβώς ανάποδα από αυτά που αποκαλύπτει η αλήθεια του Θεού, που λέει ότι «οι έσχατοι έσονται πρώτοι».

115. Εδώ ζητάει από τους ανθρώπους που έγιναν Μπαχομέχ να απορροφούν ενέργεια την ημέρα, αφού σαν ανθρώπους δεν τους ενοχλεί το φως και το βράδυ να «τρέφουν» τους Μπαχομέχ.

Μέσα από όλους όσους υπάρχουν γύρω σας θα επιλέξετε εκείνους από τους οποίους θα απορροφάτε κάθε ημέρα την ζωική ενέργεια που χρειάζεστε για να δυναμώνετε και να ισχυροποιείστε κατά τη διάρκεια της ημέρας, γιατί όταν έρθει η νύχτα, τότε ο Μπαχομέχ βρίσκεται στο βασίλειό του και οι δούλοι μιας και τους έχουμε ποτίσει επανειλημμένως, λησμονιά, δεν θυμούνται γιατί φοβούνται το σκοτάδι. Δεν θυμούνται, αφού η γνώση είναι ανάμνηση και εμείς σβήσαμε όλες τις αναμνήσεις της φυλής τους. Δεν θυμούνται λοιπόν, ότι το βράδυ οι Μπαχομέχ ισχυροποιούνται. Οι Μπαχομέχ δυναμώνουν, απελευθερώνονται από το σκότος της θεάς μητέρας Λίλιθ Λαμασθού. Τότε μπορείτε να έρχεστε σε επαφή με τους υπερβατικούς Μπαχομέχ, αυτούς δηλαδή που εγκατέλειψαν τα σώματά τους και τελειώθηκαν, και να διδάσκεστε από αυτούς προσφέροντάς τους σαν θυσία την ζωική ενέργεια των θυμάτων που επιλέξατε κατά τη διάρκεια της ημέρας, αφήνοντάς τα σαν αποξηραμένους φλοιούς στο έδαφος.¹¹⁵

Τότε, τη Νύχτα, φθάνετε, έστω και προσωρινά στην τελείωση και μπορείτε να αντιληφθείτε τον υπερβατικό κόσμο και να αφήσετε τον κόσμο του ονείρου με τις φοβίες και τις ατέλειες και τις ανασφάλειές του. Τότε μπορείτε να πετάτε από μέρος σε μέρος ελεύθεροι και ισχυροί, μπορείτε να αλλάζετε μορφή, όπως οι αρχαίοι Μπαχομέχ και να γεύεστε τη γνώση που συγκέντρωσαν οι πρεσβύτεροι των Μπαχομέχ από όλους τους κατοικημένους πλανήτες, στους οποίους σε χρόνο μηδέν μπορείτε να πηγαίνετε μέσα από τις αστρικές μας

πύλες.¹¹⁶ Στην αρχή, η δυνατότητα της πολυδιάστατης και πολυεπίπεδης ύπαρξης, μεθάει τα νέα μέλη μας, μετά όμως βρίσκουν, ελεύθερα πάντα, τον δρόμο τους προς την ισχύ του Αντίθετου Άκρου,¹¹⁷ και εκεί, αφού γίνουν υπερβατικοί Μπαχομέχ προσφέρουν τη ζωική ενέργεια που απορροφούν σαν θυσία.

Εκείνοι που δύσκολα μπορούν να αποκολληθούν από τις απολαύσεις του κόσμου των ονείρων έχουν πάντα τη βοήθεια των πρεσβύτερων και ξεπερνούν την κάθε δυσκολία.

Εσείς λοιπόν που επιλέξατε να μάθετε την Αλήθεια, θα γίνετε τα μέλη της Αδελφότητας της Αλήθειας, της Αδελφότητας των πραγματικών θεών Νεφελίμ και όχι των μυριάδων πλανεμένων δούλων του ασώματου εχθρού.

Μην ξεχνάτε, την ισχύ του αντίθετου Άκρου, πρέπει να την κατακτήσουμε εμείς που μπορούμε πράγματι να καταστρέψουμε τη δημιουργία και όχι ο ασώματος εχθρός.

Η ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Εγώ ο θηλυκός άνθρωπος, εγώ η μητέρα όλων των Μπαχομέχ. Εγώ η Λίλιθ Λαμασθού σας δίνω τη δομή του κόσμου των ονείρων. Τον κόσμο των τεσσάρων διαστάσεων του χώρου και του χρόνου. Τις διαστάσεις του χωροχρονικού συνεχούς του κόσμου των ονείρων τις αντιλαμβάνονται οι κοιμώμενοι δούλοι χάρη στη «Συμφωνία»¹¹⁸ που επιβάλλουμε στο κεντρικό όργανο του σώματός τους, τον εγκέφαλο.

116. Υπόσχεται μέχρι και ταξίδια σε άλλους κόσμους και βασίζεται για να πείσει, στην οργή που έχει συγκεντρωθεί μέσα στους ανθρώπους.

117. Αντίθετο Άκρο είναι Ο ΜΗ ΩΝ.

118. Εδώ αρχίζει η αποκάλυψη για το πώς εξαπατούν τους ανθρώπους που ζουν σε ένα κόσμο ανύπαρκτο ουσιαστικά.

119. Τελικά οι ίδιοι ομολογούν την απάτη αυτού του κόσμου, διδάσκοντάς την στους μαθητές τους.

Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ

Οι «ζώντες» κοιμώμενοι δούλοι, εκπαιδεύονται στο να δέχονται σαν αληθινό ότι αντιλαμβάνεται ο από εμάς προγραμματισμένος εγκέφαλός τους. Και οτιδήποτε βλέπουν είναι αυτό που εμείς θέλουμε, αφού οι «εμπειρίες» που έχουν προέρχονται από τα ονειρικά δεδομένα που εμείς δημιουργούμε γύρω τους.

Το θέμα είναι τι θεωρείται δεδομένο ότι υπάρχει και τι δεν είναι δυνατόν να υπάρξει. Όλα είναι θέμα συμφωνίας ανάμεσα σ' αυτό που οι κοιμώμενοι δούλοι ονομάζουν υπαρκτό και σ' αυτό που ονομάζουν υπερφυσικό και πρακτικά ανύπαρκτο. Τους έχουμε πείσει να είναι υλιστές.

Όλοι, για παράδειγμα, διδάσκουν για λογαριασμό μας στα παιδιά τους ότι είναι δεδομένο ότι θα πεθάνουν. Ότι θα αποχωρήσουν δηλαδή από τον κόσμο στον οποίο νομίζουν ότι ζουν. Αφού θα αποχωρήσουν σε 70 με 100 περίπου χρονικές μονάδες που ονομάζουν χρόνια, πώς είναι δυνατόν να κυριεύσουν και να εξουσιάσουν ένα κόσμο στον οποίο παύουν να υπάρχουν. Κι αν δεν μπορούν να κυριεύσουν τον ψεύτικο κόσμο, πώς είναι δυνατόν να κυριεύσουν τον αληθινό;

Όλα είναι λοιπόν θέμα συμφωνίας. Ότι συμφωνούν οι πολλοί ότι είναι αληθινό και πραγματικό, αυτό δέχονται όλοι. Όσοι αμφισβητούν τα κοινά συμπεφωνημένα θεωρούνται τρελοί και στην καλύτερη περίπτωση γραφικοί.¹¹⁹

Διδάσκουμε στα παιδιά των κοιμώμενων δούλων την επιστήμη που οι επιστήμονες των

Μπαχομέχ όρισαν και τελικά ο ασώματος εχθρός μέσω της Αδελφότητας του Λευκού Άκρου διέδωσε δια του μισητού βασιλέως Ασμουντέ.¹²⁰ Η επιστήμη αυτή της εξαπάτησης των κοιμώμενων δούλων ήταν πολύ καλή ιδέα, αφού όρισε το τι είναι εμπειρικά ορθό και αποδεδειγμένο με βεβαιότητα και κύρος, με το οποίο συμφωνούν όλοι. Έτσι όλοι δέχονται ότι ισχύει ο νόμος της βαρύτητας και κανείς δεν μπορεί να πετάξει. Αυτό λέει ο νόμος, αυτό λέει και η εμπειρία. Σ' αυτό συμφωνούν όλοι. Κατά τη διάρκειά του κατ' αυτούς λεγόμενου ύπνου, όταν έχουν εμπειρίες του υπερβατικού κόσμου, μερικοί λένε ότι «βλέπουν» ότι πετούν. Δεν συνειδητοποιούν ότι το λεγόμενο όνειρο είναι μία πραγματικότητα που ζουν και δεν την «βλέπουν» απλά.

Θεωρείται το όνειρο σαν κάτι ουσιαστικά φανταστικό, αφού αυτά που συμβαίνουν κατά τη διάρκειά του, διαφωνούν με τα «κοινά συμπεφωνημένα»¹²⁰ του κόσμου του ονείρου, όπου οι δούλοι ζουν σε όνειρο και σε ένα ανύπαρκτο ουσιαστικά περιβάλλον φτιαγμένο από εμάς, ενώ στα όνειρά τους ζουν πραγματικά και μάλιστα με το πραγματικό τους σώμα. Αυτή είναι και η αντίφαση. Αν κάποιος δούλος των Μπαχομέχ, έστω και στον κόσμο των ονείρων, πράγματι πιστέψει ότι αυτά που είναι «συμφωνημένα» ως αληθινά, κακώς συμφωνήθηκαν, τότε μπορεί να κάνει οτιδήποτε μη «φυσιολογικό» που θα θεωρηθεί σαν θαύμα.¹²¹ Αρκεί δηλαδή να δεχθεί κάποιος ότι αν πηδήξει από το παράθυρο δεν θα πέσει, αλλά θα πετάξει και θα το καταφέρει. Κανένας δούλος όμως δεν το πιστεύει.¹²² Τα μέλη όμως

120. Την προώθηση της επιστήμης του ηλεκτρισμού έκανε, όπως έχουμε πει (τόμοι 1, 2, 3), ο Ασμουντέ, τον οποίο ονομάζει «μισητό».

120. Τα κοινά συμπεφωνημένα είναι αυτά με τα οποία ουσιαστικά γεννιόμαστε και μεγαλώνουμε.

121. Η αλήθεια που ο Χριστός μας δίδαξε είναι ότι αν έχουμε πίστη μπορούμε να κάνουμε πράγματα που οι άλλοι θα τα ονομάζουν θαύματα.

122. Για όλους μας είναι αυτονόητο ότι ισχύει ο νόμος της βαρύτητας. Κανείς μας δεν έχει πίστη στο Θεό ικανή να εξαφανίσει τον κόσμο των ονείρων. Οι Άγιοι του Θεού που κάνουν θαύματα, ουσιαστικά παρεμβαίνουν στην δομή του κόσμου των ονείρων και την αλλάζουν, επειδή «πιστεύουν», έχουν εμπιστοσύνη στον Θεό.

της αδελφότητας μας, που ήταν κοιμώμενοι δούλοι και έγιναν Μπαχομέχ της Αδελφότητας της Αλήθειας, διδάσκονται από τους σοφούς δασκάλους των Μπαχομέχ τα μυστικά της Αλήθειας.

Γνωρίστε την αλήθεια της Λίλιθ Λαμασθού και ελευθερωθείτε από τα δεσμά του κόσμου των ονείρων και ακολουθείστε την στο δρόμο για το αντίθετο άκρο.

Σκεφθείτε πόσοι και πόσοι εκ των κοιμώμενων δούλων βλέπουν στον ουρανό «αιωρούμενα» αντικείμενα και παίρνουν όρκο γι' αυτό, αλλά οι πολλοί δεν τα βλέπουν και οι λίγοι θεωρούνται τρελοί ή φαντασιόπληκτοι και αιθεροβάμονες.

Σκεφθείτε πόσοι το είπαν στο παρελθόν και πόσοι θα το πουν στο μέλλον. Εσείς οι πιστοί της μητέρας Λαμασθού θα δεχθείτε την Αλήθεια της Αδελφότητάς μας, αφού μόνο εμείς που είμαστε οι πραγματικοί Νεφελίμ, θεοί, γιοι θεών, σας δίνουμε τη δυνατότητα της υπέρβασης, που είναι μια καθαρή συμφωνία παράδοσης της αλήθειας με σκοπό να συνδράμετε στην προσέγγιση του Άκρου της ισχύος. Οι άλλοι Νεφελίμ, οι καθ' ημας εκπεσόντες, δεν σας δίνουν αυτή τη δυνατότητα. Τη δυνατότητα, δηλαδή, να γίνετε κι εσείς θεοί. Σας θέλουν μόνο για τροφή και ικανοποίηση των άγριων και μη ευγενών ενστίκτων τους με πρωτεργάτες τους μισητούς, αχρείους, αμόρφους και αγενείς κυνόμορφους Μαλτσέχ, γιους σκύλων, τσακαλιών, και άλλων μιαρών ζώων του κατώτερου ζωικού βασιλείου. Οι σκύλες μάνες τους συμβολίζουν το χαμηλό τους ζωώδες επίπεδο, που σε τίποτα δεν

συγκρίνεται με την ευγενή καταγωγή των γιων της ευγενούς και ωραιότητας ημών μητρός Λίλιθ Λαμασθού.

Η ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΗ ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΩΝ ΟΝΕΙΡΩΝ

Ο κόσμος των ονείρων είναι ο ψεύτικος, ο εικονικός κόσμος, στον οποίο επιβάλλαμε στους δούλους των Μπαχομέχ να ζουν. Ό,τι αντιλαμβάνονται με τις αισθήσεις τους, εμείς το ορίσαμε, εμείς το προγραμματίσαμε. Εμείς λοιπόν που το ετοιμάσαμε, ξέρουμε και τα μυστικά του και ξέρουμε την πραγματική δομή του και ξέρουμε να το χειριστούμε. Αυτή τη γνώση του ελέγχου μπορούμε να την διδάξουμε στα νέα μας μέλη. Σ' αυτούς που επέλεξαν να ξυπνήσουν και να έλθουν κοντά μας και να γίνουν Μπαχομέχ και να γίνουν άρχοντες του σκότους προσφέρουμε την τεχνική του ελέγχου των εικονικών αιτίων του κόσμου των ονείρων. Όλα γίνονται μέσα στο μυαλό τους. Όποιος πιστέψει ότι μπορεί να διατάξει ένα αντικείμενο να κινηθεί, τότε θα κινηθεί. Οι μη μνημένοι τις δυνατότητες των μελών μας τις ονομάζουν Μαγεία, γιατί βλέπουν να συμβαίνουν πράγματα που δεν κατανοούν, επειδή δεν βλέπουν γύρω τους αυτά που βλέπουμε εμείς που τα προγραμματίσαμε, αλλά βλέπουν μόνο μέρος του όλου.

Η τηλεκίνηση, η τηλεμεταφορά, η τηλεπάθεια, είναι μερικές μόνο εκφάνσεις των δικών μας δυνατοτήτων, όπως αυτές γίνονται αντιληπτές από αυτούς που «δεν βλέπουν» την

123. Οι αρχαίοι Έλληνες έλεγαν ότι δεν υπάρχει κενό στον κόσμο και ότι είμαστε σε επαφή με τα πάντα. Και επομένως μπορούμε να τα αγγίζουμε και να παρέμβουμε σε αυτά.

αλήθεια.

Ας πάρουμε την τηλεκίνηση. Φανταστείτε ένα ποτήρι, όπως το βλέπει ένας από τους κοιμώμενους δούλους. Αν του ζητήσετε να το μετακινήσει, θα απλώσει το χέρι του, θα το αγγίξει και θα το μετακινήσει.¹²³ Εκείνος όμως που γνωρίζει την Αλήθεια, εκείνος που βλέπει, δεν χρειάζεται να απλώσει το χέρι του. Αλλάζει τα δεδομένα, αλλάζει τον προγραμματισμό λειτουργίας της εικονικής, της ψεύτικης φύσης και δίνει εντολή στο ποτήρι να κινηθεί και είναι σε επαφή με το πραγματικό ποτήρι και το ωθεί. Μόνο που οι κοιμώμενοι, αυτό δεν το αντιλαμβάνονται, γιατί δεν βλέπουν, και λένε ότι συμβαίνει κάτι υπερφυσικό.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΡΙΣΗΣ ΤΟΥ ΥΠΕΡΒΑΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Τα νέα και μη έμπειρα μέλη της Αδελφότητας της Αλήθειας, όταν αρχίσουν να βλέπουν τον υπερβατικό κόσμο, συνειδητοποιούν ότι ο κόσμος του ονείρου είναι ένα μικρό μέρος του υπερβατικού κόσμου και δεν μοιάζει καθόλου με αυτόν. Μέχρι να φθάσουν στο σημείο να γνωρίσουν πλήρως τον υπερβατικό κόσμο, που αποτελεί ουσιαστικά το πρώτο και δεύτερο επίπεδο της δημιουργίας, μπορεί να συγχέουν τους δύο αυτούς κόσμους.

Πρέπει να μάθουν να διακρίνουν την εικονική πραγματικότητα που βιώνουν οι κοιμώμενοι ονειρευτές του κόσμου των ονείρων και την υπερβατική πραγματικότητα του δεύτερου επιπέδου.

Υπάρχουν ονειρευτές, δούλοι των Μπαχομέχ δηλαδή, που βιώνουν μόνο όσα εμείς έχουμε προγραμματίσει, χωρίς να ζουν πραγματικά, ενώ αυτοί πιστεύουν ότι ζουν μια ζωή ολόκληρη με δεκάδες χιλιάδες καθημερινά συμβάντα, που στην πραγματικότητα δεν συμβαίνουν ποτέ. Απλά μέσα στο μυαλό τους συμβαίνουν όλα¹²⁴ και μέσα στο μυαλό τους δοκιμάζονται σ' ένα σενάριο ζωής που δεν ορίζουν οι ίδιοι. Αστείο είναι το ότι νομίζουν ότι ορίζουν την τύχη τους ή την διοίκηση των φατριών ή των κρατών τους. Το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να επιλέγουν, αν θα κάνουν αυτό που οδηγεί στο Άκρο της δημιουργίας του κόσμου των αιτίων και των αιτιατών ή αυτό που οδηγεί στο αντίθετο Άκρο της ισχύος, εκεί όπου και εμείς επιθυμούμε να μεταβούμε.¹²⁵

Το θέμα είναι ότι ο ασώματος εχθρός προσπαθεί να προσεταιρισθεί τα αποτελέσματα των προσπαθειών της ημετέρας μητρός Λύλιθ Λαμασθού. Δεν υπάρχει λοιπόν η έννοια του θελήματος του ασώματος Σαμαέλ. Υπάρχει μόνο το θέλημα των δύο Άκρων.

Το Άκρο της ισχύος επέλεξε, ως λογική και φυσική εξέλιξη, η φιλότατη και ωραιότατη μήτηρ των Μπαχομέχ, Λύλιθ Λαμασθού. Η ίδια η μήτηρ Λαμασθού εκπαιδευσε τους δασκάλους πρεσβύτερους Μπαχομέχ που κατά τη διάρκεια των τελετών μύησης περνούσαν τη γνώση τους μισούμενους, ώστε σταδιακά να γίνουν Μπαχομέχ και κατόπιν υπερβατικοί Μπαχομέχ και να διαβαίνουν τις εννέα πύλες του υπερβατικού κόσμου με την ευλογία της ωραιότατης και καλλίστης ημών μητρός Λύλιθ Λαμασθού.

124. Ο Ερμής ο Τρισμέγιστος λέει ότι όλα συμβαίνουν μέσα στο μυαλό μας μόνο.

125. Τελικά σύμφωνα με τη βίβλο των Μπαχομέχ, δεν υπάρχει μάχη ανάμεσα στο καλό και στο κακό, αλλά ανάμεσα στην δημιουργία και την καταστροφή. Η δομή μάλιστα που αυτοί δίνουν για τον Δημιουργό είναι διαφορετική από αυτήν που εμείς δεχόμαστε. Δεν γνωρίζουμε δηλαδή, ποια είναι η δύναμη του Αντίθετου Άκρου. Τι εννοούν με αυτό; Και πώς γίνεται αν το Αντίθετο Άκρο είναι ένας αντίθετος να μπορούν να τον νικήσουν οι άνθρωποι; Τα αδύνατα όμως, παρ' ανθρώπους, δυνατά παρά τον Θεό.

**ΟΙ ΕΝΝΕΑ ΠΥΛΕΣ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΝΝΕΑ ΝΟΜΟΙ
ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ**

Οι πύλες της Αλήθειας είναι αυτές, που τα μέλη μας, αφού γίνουν Μπαχομέχ του κόσμου των ονείρων, μαθαίνουν να τις διαβαίνουν για να βλέπουν τον πραγματικό κόσμο του δεύτερου επιπέδου, δηλαδή του υπερβατικού, αλλά και τον κόσμο του τρίτου επιπέδου, τον κόσμο της ισχύος.

Οι πύλες αυτές είναι:

1) Η πύλη της αφύπνισης. Είναι η αρχική πύλη που τη διαβαίνουν αρχικά τα μέλη μας.

2) Η πύλη της ισχύος. Είναι η πύλη της ικανοποίησης, αφού την διαβαίνουν αυτοί που έχουν ισχυροποιηθεί σαν Μπαχομέχ.

3) Η πύλη της γνώσης. Την διαβαίνουν τα μέλη μας μετά την πύλη της αφύπνισης.

4) Η πύλη της επιβολής. Την διαβαίνουν εκείνοι που επιθυμούν συγκεκριμένες παρεμβάσεις στον κόσμο των ονείρων για να επιβάλουν τα σχέδιά τους.

5) Η πύλη του ονείρου. Την διαβαίνει όποιος θέλει να στήσει συγκεκριμένα σενάρια στον κόσμο των ονείρων.

6) Η πύλη της απατηλής δύναμης. Επικίνδυνη πύλη, στημένη από τον ασώματο εχθρό. Κανείς δεν πρέπει να την διαβαίνει.

7) Η πύλη του ψεύδους. Την διαβαίνει εκείνος που επιθυμεί να διαδώσει ψεύδη στον κόσμο των ονείρων.

8) Η πύλη της αλήθειας. Την διαβαίνουν τα μέλη που γίνονται πλήρως υπερβατικοί Μπαχομέχ.

9) Η πύλη της Λαμασθού. Από εκεί μπαίνεις στο τρίτο επίπεδο.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΔΕΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ

Εμείς είμαστε αυτοί που ορίσαμε τον κόσμο των ονείρων.

Εμείς είμαστε αυτοί που ορίσαμε το περιβάλλον στο οποίο οι ονειρευτές δούλοι νομίζουν ότι ζουν.

Εμείς εκπέμπουμε το σύνθημα της αποδοχής των θέσεων της εξουσίας.

Εμείς ορίσαμε το ότι αυτό που επίμονα και σταθερά δέχεται μία ομάδα, είναι κι αυτό που θα δεχθούν οι πολλοί που δεν έχουν γνώμη. Όλοι οι κοιμώμενοι ονειρευτές βλέπουν ότι θέλουμε εμείς και νομίζουν ότι αυτός είναι και ο κόσμος τους.

Αυτό θέλουμε, αυτό γίνεται. Όποιος κοιμώμενος ξυπνήσει χωρίς τη δική μας άδεια και χωρίς να γίνει μέλος της Αδελφότητας, θα ξανακοιμηθεί και θα επανέλθει στον κόσμο των ονείρων.¹²⁶

Εμείς είμαστε αυτοί που διατηρούμε τη ζωή για να την απορροφήσουμε όταν έλθει η ώρα. Αν ο αφυπνισθείς δεν ξαναγυρίσει στον κόσμο των ονείρων, θα αφανίζεται, πράγμα εύκολο για εμάς, αφού η αφύπνιση θα αφορά μόνο το πνεύμα και όχι το σώμα του.¹²⁷ Γιατί όμως να θέλετε να αφυπνιστείτε; Σας δώσαμε πλήρη ελευθερία διαμόρφωσης του ονείρου σας, με

126. Εδώ, αποκαλύπτουν ότι υπάρχει περίπτωση να «δοίμε» την αλήθεια.

127. Εδώ μιλούν για επιβολή δια της βίας.

128. Ασώματος εχθρός είναι ο Σαμαέλ, ο Διάβολος δηλαδή.

129. Εδώ ομολογούν μια μεγάλη αλήθεια. Οι άνθρωποι φοβούνται ακόμα και να μιλήσουν για τους Νεφελίμ.

την προϋπόθεση ότι θα ακολουθείτε τις γενικές κατευθυντήριες γραμμές μας.

Πολλοί από εσάς συνομωτούν για να πάρουν την εικονική εξουσία στον εικονικό σας κόσμο. Ότι κι αν κάνετε όμως δεν είστε ευχαριστημένοι, αφού υποσυνείδητα γνωρίζετε ότι είστε φυλακισμένοι στον κόσμο που εμείς ορίσαμε. Και χρησιμοποιήσαμε κάθε τρόπο. Και χρησιμοποιήσαμε κάθε μέσο. Ακόμη και τον ασώματο εχθρό.¹²⁸

Ζείτε λοιπόν στο δικό μας Σύμπαν. Στο βίβαιο Σύμπαν. Στο ετοιμοθάνατο Σύμπαν, που σύντομα θα προσφερθεί ολόκληρο σαν υπέρτατη θυσία στο αντίθετο Άκρο της ισχύος, τον απόλυτο προορισμό στον οποίο μας οδηγεί με απόλυτη ακρίβεια η φιλτάτη και ωραιοτάτη μήτηρ ημών Λίλιθ Λαμασθού. Όλοι οι ονειρευτές είναι ανεύθυνοι φοβισμένοι. Κανείς δεν θέλει να μάθει την πραγματική του κατάσταση. Όποτε χρειάστηκε τους δώσαμε μαζική λησμονιά. Τους δώσαμε ανείπωτο φόβο, ώστε να μη θέλουν και να θυμούνται, πόσο μάλλον να αναφέρονται στην ύπαρξή μας.¹²⁹

Έτσι, δεν σκέφτονται για το ποιος περνάει τα μαζικά μηνύματα στους εγκεφάλους των κοιμωμένων. Ό,τι σκέφτονται οι πολλοί, καταλήγει να γίνεται πραγματικότητα. Για το λόγο αυτό, όταν επιχειρείτε εσείς, τα μέλη της Αδελφότητάς μας, να χειραγωγήσετε τα πλήθη και να επιβάλλετε τις εξελίξεις, να λέτε στους πολλούς αυτά που επιθυμείτε από αυτά που τα πλήθη θεωρούν πιθανόν να συμβούν.

Μη τους λέτε πράγματα που τους φαίνονται απίθανα και απίστευτα, ακόμη και αν είναι για εσάς απλά και εφικτά. Να διαμορφώνετε το

μέλλον τους με αυτά που αυτοί θεωρούν πιθανά. Ο κόσμος τους με τον τρόπο αυτό θα αλλάζει προς τα εκεί που ναι μεν θέλουμε εμείς, αλλά και που αυτοί νομίζουν πως τον πηγαίνουν. Μην ξεχνάτε ότι η χειραγώγηση αυτή δεν περιλαμβάνει μόνο τους κοιμώμενους δούλους, αλλά και τις δύο Αδελφότητες του Λευκού και του Μαύρου Άκρου. Τους πλανεμένους θεούς, που υπηρετούν θέλοντας και μη τον ασώματο εχθρό.¹³⁰ Η Αδελφότητα του Μαύρου Άκρου είναι αυτή που έθλιψε την φιλτάτη και ωραιότητα μητέρα Λαμασθού με την συμμετοχή της στην διοίκηση του κόσμου των ονείρων.

Εμείς στεκόμαστε στις σκιές του υπερβατικού κόσμου και ωθούμε τα γεγονότα εκεί που επιθυμούμε. Και για τους κοιμώμενους δούλους και για τους πλανεμένους θεούς Νεφελίμ.

Ορίστε το πεπρωμένο τους και την μοίρα τους. Γι' αυτούς είναι μοίρα, για την μητέρα Λαμασθού είναι ένα πλήρες σχέδιο. Εφαρμόστε το.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ο ΣΚΟΠΟΣ ΑΓΙΑΖΕΙ ΤΟ ΨΕΜΑ

Μην νομίζετε ότι όλα τρέχουν μόνα τους. Μην νομίζετε ότι η φιλτάτη ημών μήτηρ δεν συμμετέχει ενεργά στο κάθε τι. Δεν την έχουν ονομάσει τυχαία Μητέρα της Απάτης και των Ψεμάτων. Αυτή έδωσε νόημα στην αξία του ψέματος. Αυτή ανέδειξε τον ασώματο εχθρό σαν έναν μιανό μικροαπατεωνίσκο.¹³¹ Αυτή

130. Η Αδελφότητα της Αλήθειας προσπαθεί να χειραγωγήσει και τις δύο άλλες Αδελφότητες. Σας δίνω ένα βασικό παράδειγμα. Οι δύο Αδελφότητες, Λευκή και Μαύρη μαζί με τον Σαμαέλ επιδιώκουν με κάθε τρόπο την μείωση του ανθρωπίνου πληθυσμού. Η Αδελφότητα της Αλήθειας επιδιώκει την αύξηση. Ποιος πέτυχε; Προφανώς η Αδελφότητα της Αλήθειας.

131. Εδώ βρίζουν τον Σαμαέλ.

132. Μεγάλη αποκάλυψη. Νομίζουν, λέει, αυτοί που θεωρούν ότι είναι ανήσυχα μυαλά ότι μόνος εχθρός τους είναι ο Διάβολος.

133. Μη ξεχνάτε αυτές τις λέξεις για να γνωρίζετε τους εχθρούς των ανθρώπων.

134. Εδώ λέει ότι οι θρησκευτές δέχονται τους δαίμονες και όχι τους Μπαχομέχ, πράγμα για το οποίο παινεύονται.

135. Υποσυνείδητα όλοι οι άνθρωποι φοβούνται το σκοτάδι, επειδή κάποτε οι φτερωτοί θεοί τους άρπαζαν κατεβαίνοντας από τον ουρανό σαν αρπακτικά.

136. Εδώ είναι και η διαφορά στους στόχους των Αδελφοτήτων.

πλανά τα πλήθη των κοιμωμένων δούλων εδώ και δισεκατομμύρια χρόνια και η μεγαλύτερη πλάνη της είναι το ότι όλοι όσοι από τους κοιμώμενους δούλους θεωρούν ότι είναι ανήσυχα μυαλά, πιστεύουν ότι ο ασώματος εχθρός μας είναι ο μόνος αντίπαλός τους.¹³²

Αυτό που θεωρούν αλήθεια τους το δώσαμε εμείς. Αυτό που θεωρούν απίθανο και υπερφυσικό, τους πείσαμε ότι δεν υπάρχει.¹³³

Πείσαμε τους πάντες ότι οι φόβοι τους για το σκοτάδι, δεν οφείλονται σε πραγματικούς κινδύνους της νύχτας, αλλά σε δεισιδαιμονίες.

Οι θρησκευτικοί ηγέτες των κοιμωμένων δούλων δέχονται την ύπαρξη των ασώματων εχθρών. Τους πείσαμε ότι εμείς δεν υπάρχουμε.¹³⁴ Να είστε κι εσείς καλοί στο ψέμα και την εξαπάτηση. Και αυτό είναι κάτι θεμιτό, αφού οι ίδιοι οι κοιμώμενοι ονειρευτές δεν θέλουν να δουν την αλήθεια. Δώστε τους ψέμα μέσα στον ψεύτικο κόσμο τους. Δώστε τους απατηλές προσμονές. Αυτό θέλουν. Δεν τολμούν να ξυπνήσουν. Δεν τολμούν να θυμηθούν ότι υπάρχουμε. Στοιχειώνουμε τις μνήμες τους, όποτε πέφτει το φως του ήλιου.¹³⁵

Να υφάνετε τη δική μας αλήθεια. Να πουλήσετε την δική μας αλήθεια. Να ορίσετε τις δικές μας αλήθειες μέσα στον ψεύτικο κόσμο τους. Πρέπει να τους οδηγήσουμε εκεί που θέλουμε. Πρέπει να προστατεύσουμε την ύπαρξη των κοιμωμένων βοοειδών.

Ο ασώματος εχθρός θέλει να τους αφανίσει. Εμείς θέλουμε να τους κάνουμε να πληθύνουν και το πετυχαίνουμε.¹³⁶ Διότι η φιλτάτη και ωραιoτάτη ημών μήτηρ Λαμασθού επιβάλλει

διαρκώς τα δικά της σχέδια σε αντίθεση με τον διαρκώς ηττημένο ασώματο εχθρό. Η δική μας αλήθεια αποτελεί το πιστεύω τους. Μόνο που εξυπηρετεί εμάς και αποτελείται από σύνολο ψεμάτων που επιζητούν να υιοθετήσουν. Μην απελπιστείτε ποτέ. Μην νομίζετε ότι υπάρχουν κοιμώμενοι δούλοι σταθεροί στις εικονικές απόψεις τους. Μπορούν να αλλάξουν πιστεύω και με πάθος να στηρίζουν οτιδήποτε εξυπηρετεί το σχέδιο της μητέρας Λαμασθού. Εξαπατείστε τους χωρίς οίκτο. Δεν τους αξίζει τίποτα περισσότερο από το να μας υπηρετούν. Από το να είναι το στοκ της τροφής μας.

Οι γκρίζες ζωές τους δεν είναι τίποτα παραπάνω από παρωδίες στην ψεύτικη παράσταση του έργου που θεωρούν ζωή. Εμείς γράφουμε το σενάριο, εμείς ράβουμε τα κοστούμια, εμείς στήνουμε τα σκηνικά, εμείς ορίζουμε τους πρωταγωνιστές, εμείς καθοδηγούμε τους κομπάρσους.¹³⁷

Αυτό τους αξίζει. Ψέμα και εξαπάτηση μέσα στην απάτη που ήδη ζουν. Εμείς επιλέγουμε αυτό που θα θεωρήσουν σαν φυσιολογική και επιθυμητή εξέλιξη και εμείς οφείλουμε να τους πείσουμε να την αποδεχτούν.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΚΑΘΟΡΙΣΤΕ ΤΙΣ ΕΝΝΟΙΕΣ

ΚΑΘΟΡΙΖΟΝΤΑΣ

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΟΥΣ.

Εμείς είμαστε η αιτία, αλλά και η πηγή του κόσμου των ονείρων. Ό,τι βλέπουν οι

137. Θέλετε και άλλη επιβεβαίωση;

138. Τα ρίχνουν όλα στον Διάβολο, ο Διάβολος στις Αδελφότητες, οι Αδελφότητες στις κυβερνήσεις, οι συνωμοσιολόγοι στους Εβραίους και οι διαδημιωτές στο... κεφάλαιο. Ούτε καν σε κάποιο πρόσωπο. Έτσι στην τύχη, στο κεφάλαιο.

139. Πράγματι μεγάλη υπόθεση η ονομασία. Για το λόγο αυτό εμείς λέμε: «Στο όνομα του Πατρός του Υιού και του Αγίου Πνεύματος». Γι' αυτό λέμε: «Το όνομα Σου ονομάζουμε». Δηλώνουμε ότι γνωρίζουμε την ύπαρξη του Τριαδικού Θεού που μέσα στον ψεύτικο κόσμο μας αποτελεί τη μόνη ελπίδα σωτηρίας.

κοιμώμενοι δούλοι, εμείς το σκεφθήκαμε και επιτρέπουμε να γίνει πραγματικότητα. Η φιλτάτη και ωραιοτάτη ημών μήτηρ Λαμασθού επέτρεψε στον ασώματο εχθρό να παρεμβαίνει στον κόσμο αυτό. Εμείς επιτρέψαμε να πιστεύετε ότι αυτός είναι αιτία των δεινών σας.¹³⁸ Όπως αυτός επέτρεψε να νομίζετε ότι αιτία των δεινών σας είναι η άνομη και ανίερη φυλή που πολεμά το Άκρο των αιτίων και των αιτιατών.

Κάθε τι εικονικό που βλέπετε, εμείς το φτιάξαμε για εσάς. Πρέπει όμως να διδαχθείτε, εσείς, τα νέα μέλη της Αδελφότητας της Αλήθειας, για το ποια είναι η δύναμη του να ξέρει κανείς να ονομάζει κάτι.

Υπάρχει μια πανάρχαια παροιμία που λέει «ότι δηλώσεις, είσαι». Πάρτε για παράδειγμα το σχέδιο του ασώματος εχθρού που αντιστρατεύεται την πολιτική μας για την αύξηση του πληθυσμού των κοιμώμενων δούλων. Την πολιτική μείωσης των παιδιών που γεννιούνται, την ονόμασε οικογενειακό προγραμματισμό. Τις μικροοργανώσεις των συνωμοτών του, τις ονόμασε φιλανθρωπικές.

Τους περιορισμούς που έθεσε η Αδελφότητα του Λευκού Άκρου τις ονόμασε «ανθρώπινα δικαιώματα». Τα καθεστώτα διοίκησης που επέβαλαν, τα ονόμασαν δημοκρατίες.

Μεγάλη σημασία έχει λοιπόν η ονοματοδοσία και η επιβολή της. Είναι τα πάντα. Σκεφθείτε τους τίτλους ευγενείας ή τους τίτλους τους επαγγελματικούς. Κύριε Δούκα, κύριε Μαρκήσιε, ή Γιατρέ, Στρατηγέ, ή κύριε δικαστά. Το όνομα προδιαθέτει για αυτό που θέλουμε να πετύχουμε.¹³⁹

Σκοτώνεις έναν και είσαι δολοφόνος. Σκοτώνεις χίλιους και είσαι ήρωας. Σκοτώνεις εκατομμύρια και γίνεσαι θεός. Θα δίνετε λοιπόν στις ενέργειες και τις πράξεις σας εν γένει, το όνομα που θέλετε, και θα το επιβάλλετε. Αμέσως η πράξη σας θα είναι αυτό που εσείς επιθυμείτε.

Στη γελοία διαδικασία που η Αδελφότητα του Λευκού Άκρου ονόμασε εκλογές, αν κάποιος εκλεγεί με μισή μόλις ποσοστιαία μονάδα διαφορά, εξαρτάται την νίκη αυτή, πως θα την ονομάσουν οι έχοντες εξουσία να δίνουν ονόματα και να τα επιβάλουν. Μπορούν να την ονομάσουν προβληματική εκλογή, χωρίς δυναμική και λαϊκό έρεισμα, αλλά μπορεί και να την ονομάσουν ξεκάθαρη νίκη κατά την οποία ο λαός μίλησε.

Μία καλή τεχνική επιβολής κάποιων δεδομένων είναι να τους δίνετε ένα όνομα, οι κοιμώμενοι δούλοι να τα απορρίπτουν και μετά να τα επιβάλλετε δίνοντάς τους ένα άλλο όνομα.¹⁴⁰ Σκεφθείτε τους πολέμους που έκανε η αδελφότητα του Μαύρου Άκρου και τους ονόμασε ιερούς και σταυροφορίες και ειρηνικούς.

Επίσης κανείς δεν δέχεται ότι κάνει επεκτατικούς πολέμους. Όλοι λένε ότι κάνουν πολέμους αμυντικούς και ότι τους φόνους τους κάνουν με καλό σκοπό. Όταν αλλάζει το όνομα, αλλάζει η ιδέα, η άποψη γενικά περί του πρακτέου και βεβαίως αλλάζει η πραγματικότητα.

Αυτό δηλαδή που μεταφέρεται στους κοινούς θνητούς είναι η πληροφορία που εμείς θέλουμε και τους κάνουμε να την πιστέψουν

140. Μια κλασική τέτοια περίπτωση είναι το σχέδιο Ανάν, που απερρίφθη από τους Κυπρίους, αλλά εφαρμόστηκε εν ψυχρώ χωρίς να ονομάζεται σχέδιο Ανάν.

141. Δυστυχώς έχουν δίκιο. Η εκκλησία έχει στις τάξεις της πολλά «ξύλινα στόματα» και κυρίως «ξύλινα μυαλά».

142. Εδώ μιλάει για τα υποσυνείδητα μηνύματα που εκπέμπονται από όλα όσα αντιλαμβανόμαστε με τις αισθήσεις μας.

τόσο πολύ που με τη δική τους δύναμη και όχι απόλυτα με δική μας ευθύνη, γίνεται πραγματικότητα.

Η πληροφορία μεταδίδεται στους ανθρώπους από οτιδήποτε υπάρχει στον κόσμο, γι' αυτό το Άκρο των αιτίων και των αιτιατών επιμένει στο «Μη συσχηματίζεσθαι τω αιώνι τούτῳ». Ευτυχώς, κανείς, ή σχεδόν κανείς, από τους λεγόμενους ιερείς του δεν μπορεί να κατανοήσει, να πιστέψει και βέβαια να εξηγήσει τα λόγια του.¹⁴¹

Η κατεστραμμένη φύση, τα μηνύματα απελπισίας από τους καθυστερημένους και ταλαίπωρους που χρησιμοποιούνται σαν δημοσιογράφοι, οι στερήσεις από πράγματα που οι περισσότεροι δεν χρειάζονται στην πραγματικότητα, αλλά τους κάνουμε με τις διαφημίσεις να νομίσουν ότι τα χρειάζονται, η φτώχεια, η εγκληματικότητα, το σχήμα των κτιρίων, η τέχνη, η μόδα που με τόση επιμονή και επιμέλεια προωθούμε, στέλνουν διαρκώς μηνύματα που εγγράφονται στο DNA των δίποδων κοιμώμενων δούλων που ποτέ δεν θα αντιληφθούν ότι έτσι τους φθείρουμε αργά αλλά σταθερά, διαρκώς, μέρα νύχτα.¹⁴² Κανείς δεν τους είπε ότι όλες οι καταγραφές στο DNA τους γίνονται από εμάς με την «πληροφόρηση» που τους δίνουμε. Κανείς τους δεν δίνει σημασία σ' αυτό που είπε ο μισητός απόγονος των Ελ Πλάτων, ότι δηλαδή η γνώση είναι ανάμνηση, ανάμνηση γραμμένη στο DNA.

Η μεγαλύτερη επιστήμη για εμάς είναι η χειραγώγηση και του σώματος και του πνεύματος του καθενός, αλλά και του συνόλου. Πάντα με τις ευλογίες της φιλιότητος και

ωραιότητας μητρός ημών Λίλιθ Λαμασθού. Μετονομασία και επιβολή των ονομάτων των εννοιών λοιπόν.

Ο ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

ΔΙΑΤΑΞΤΕ ΟΤΙ ΕΧΕΤΕ ΟΝΟΜΑΣΕΙ ΚΑΙ ΘΑ ΣΑΣ ΥΠΑΚΟΥΣΕΙ

Όλα τα αντικείμενα να τα φέρεστε σαν υπαρκτές και ζωντανές οντότητες.

Οι βράχοι και τα δέντρα, ο απέραντος ουρανός της νύχτας με τους λαμπερούς κόσμους, τα σκληρά πεζοδρόμια των πόλεών σας, τα πάντα θεωρούνται από το είδος σας νεκρά, πέρα από τη Ζωή και την Αντίληψη.

Όχι μόνον δεν είναι νεκρά, αλλά εκπέμπουν τα μηνύματα που θέλουμε εμείς που τα ελέγχουμε.¹⁴³ Τα πάντα διαρρέονται από την δύναμη της ύπαρξης και της δημιουργίας, αυτό που οι απόγονοι των μισητών Ελ ονόμαζαν αιθέρα.¹⁴⁴ Ευτυχώς οι δικοί μας υποτακτικοί φρόντισαν η ύπαρξη του αιθέρα να απορριφθεί σαν μη επιστημονική και δεν επιτρέπουμε σε κανέναν να ασχοληθεί μαζί του και να μπορέσει έτσι να αποκωδικοποιήσει τη δημιουργία και να διαβάσει τον κώδικα κατασκευής του μισητού σύμπαντος.¹⁴⁵ Φανταστείτε τα προβλήματα που θα είχαμε, αν οι άνθρωποι σε κάθε τι που υπάρχει γύρω τους, μπορούσαν να το δουν όπως είναι στην πραγματικότητα και όχι όπως εμείς θέλουμε να το βλέπουν. Όλη η μέθοδος και η διαδικασία προώθησης της «πληροφορίας»

143. Εδώ έχουμε την εκπομπή των «υπερβατικών συχνοτήτων». Τα πάντα γύρω μας, μας λένε τι να κάνουμε. Ορίζουν το σώμα και το πνεύμα μας χωρίς να το γνωρίζουμε. Τα πάντα μας μιλάνε στο υποσυνείδητο.

144. Ο Αιθέρας υπάρχει και εμείς δεχόμαστε ότι είναι κάτι ανύπαρκτο.

145. Ο κώδικας δημιουργίας του σύμπαντος του υπερβατικού παραμένει άγνωστος σε εμάς. Κατά κάποιο τρόπο η γνώση της αιθερικής δομής μας δίνει πρόσβαση στον υπερβατικό κόσμο και γι' αυτό μας έπεισαν ότι ο αιθέρας δεν υπάρχει.

146. Με τα λόγια αυτά, καταλαβαίνετε τι είδους παρεμβάσεις γίνονται πάνω μας και γιατί ο αγώνας μας δεν είναι εναντίον βιολογικών όντων, αλλά κατ' αυτών που βρίσκονται «εν τοις ουρανοίς», δηλαδή στον υπερβατικό κόσμο.

147. Όλα γύρω μας δηλαδή «μας μιλάνε».

148. Θέλουν όλοι μας να κοιμόμαστε, αλλά οι άνθρωποι οπαδοί τους πρέπει να «διαπεράσουν την επιφάνεια των πραγμάτων». Το ίδιο είπε και ο Απόστολος Παύλος «Ορέμεν ως δι' εσόπτρου στρεβλωμένου».

που διαμορφώνει το DNA, αλλά και τον ψυχισμό των ανθρώπων, θα χανότανε με μιας.¹⁴⁶

Η διαδικασία της αποσύνθεσης της Δημιουργίας του Άκρου των αιτίων θα έπαιε και το Άκρο της ισχύος δεν θα ήταν ικανοποιημένο από το έργο μας.

Ο κόσμος μας λοιπόν, ο κόσμος που εμείς κάνουμε να υπάρχει μέσα από την κάθε σας ματιά, θεωρείται από τους συνανθρώπους σας πως δεν έχει Ζωή.¹⁴⁷

Σηκωθείτε από την πνευματική ακινησία σας και δείτε τη ζωή με κάθε αντικείμενο της ύπαρξής σας. Η ακινησία ενός αντικειμένου στα μάτια σας δεν αποτελεί απόδειξη του Μυαλού που βρίσκεται πέρα από την τωρινή μορφή του! Διαπεράστε την επιφάνεια των πραγμάτων!¹⁴⁸ Αμφισβητείστε τις συνήθειες των ανόητων πατέρων των φυλών σας. Κατάλαβετε πως σε αυτό που φαίνεται συνηθισμένο υπάρχει το βαθύ, το λεγόμενο υπερφυσικό που στην πραγματικότητα όμως είναι το απολύτως απλό και αληθές.

Δεν χρειάζεται να πιστεύετε. Όμως απαιτούμε προσπάθεια! Η μητέρα Λαμασθού τώρα σας μιλάει και σας διατάζει να προσπαθήσετε.

Για να ελέγξετε τον κόσμο σας απλώνετε τα χέρια σας και αρπάζετε τα αντικείμενα της εμπειρίας σας. Πιέζετε, τραβάτε, σπρώχνετε. Έχετε φτάσει σε σημείο να περιμένετε συγκεκριμένη ανταπόκριση από τα στοιχεία του κόσμου σας και δεν μπορείτε να αντισταθείτε στην επιθυμία να το κάνετε μέσα στο πλαίσιο των πραγμάτων πάνω στα οποία έχετε ήδη αποδείξει πως έχετε έλεγχο. Είναι η φύση του μυαλού να ασκεί έλεγχο πάνω στον κόσμο.

Και τι κάνετε όταν ο έλεγχος που έχετε πάνω στα συνηθισμένα πράγματα του κόσμου σας αμφισβητείται; Πώς αντιδράτε απέναντι στο ύφασμα που δεν κόβεται από το ψαλίδι; Πώς αντιμετωπίζετε το ψαλίδι που ξεφεύγει και τρυπάει το χέρι σας; Το καθαριέστε. Το απειλείτε! Το αντιμετωπίζετε σαν να είναι ζωντανό πράγμα το οποίο σας πρόσβαλε με την άρνησή του να υπακούσει στη θέλησή σας. Τότε αναγνωρίζετε το πνεύμα, τη ζωντανή ουσία του αντικειμένου, πριν το διατάξετε να υπακούσει στη θέλησή σας ή να το καταραστείτε.

Τότε το μυαλό σας σπάει τα δεσμά των ονείρων των κοιμώμενων δούλων. Τη στιγμή του πόνου ή του θυμού, δίνετε φωνή στην ανώτερη αλήθεια, που σας αποκαλύπτουμε.¹⁴⁹

Βαθιά μέσα σας θυμάστε τον αρχέγονο έλεγχο που είχατε πάνω σε όλα τα αντικείμενα και όλες τις εμπειρίες, όταν είσασταν υπήκοοι του Άκρου των αιτίων και των αιτιατών.

Αποδεχθείτε τα πιο βαθιά σας συναισθήματα της αντίληψης του καθρέφτη της ύπαρξης την οποία εγώ, η Λίλιθ Λαμασθού, δημιουργώ μέσω των υπερβατικών συχνότητων.¹⁵⁰

Ο καλλιτέχνης έχει τον έλεγχο σε ότι δημιουργεί. Ο γλύπτης μπορεί να αλλάξει το γλυπτό. Ο ζωγράφος να αλλάξει τα χρώματα. Οι φιγούρες που απεικονίζονται μπορούν να αλλάξουν στάση. Με τον ίδιο τρόπο μέσα από εμάς μπορείτε να πάρετε τον έλεγχο πάνω στα στοιχεία της εμπειρίας του ονείρου στο οποίο ζείτε. Όταν πραγματικά λαχταράτε ένα αποτέλεσμα, όταν ο πόθος να ελέγξετε κάτι που βρίσκεται στον κόσμο σας γίνεται έντονος και τίποτα δεν μπορεί να σας σταματήσει από το

149. Πάνω στον θυμό, λένε, θεωρούμε ότι αυτό που ονομάζουμε άψυχη ύλη, έχει προσωπικότητα, την οποία απαιτούμε να ελέγχουμε. Όσον αφορά αυτό που λένε για την απογοήτευσή μας όταν κάποιο αντικείμενο μας «προδώσει», σκεφτείτε το Θεό που μας χάρισε τα πάντα και εμείς όταν ήρθε να μας σώσει Τον σταυρώσαμε, αφού προ πολλού Τον είχαμε προδώσει.

150. Εδώ ομολογείται η χρήση των υπερβατικών συχνότητων, που για μας βέβαια είναι ακατάληπτες και σαν έννοιες.

151. Αναφέρεται στην εποχή που οι άνθρωποι ήταν στον Παράδεισο. Ο Παράδεισος δεν ήταν κάπου συγκεκριμένα, απλά εμείς οι άνθρωποι είχαμε τον έλεγχο του υπερβατικού κόσμου.

152. Εδώ δίνει μια νέα διάσταση του προπατορικού αμαρτήματος, καθώς λέει ότι επιλέξαμε να λειτουργούμε με θυμό και κακία αντί για καλοσύνη.

153. Η γνώση του καλού και του κακού αποτελούσε, δηλαδή, επιλογή της μεθόδου χρήσης των δυνάμεών μας. Επιλέξαμε την οργή και εγκαταλείψαμε τον Δημιουργό Τριαδικό Θεό.

να φτάσετε στο στόχο σας, έχετε ήδη κάνει τα πρώτα βήματα ελέγχου.

Αυτά τα βήματα πρέπει να χρησιμοποιηθούν προκειμένου να μπορέσετε να επεκτείνετε τον έλεγχο που ασκείτε. Συνειδητοποιήστε το αντικείμενο, ονομάστε το και διατάξτε το.

Με το να διαλέξετε ένα όνομα για αυτό το φαινομενικά «νεκρό» αντικείμενο που δεν ανταποκρίνεται, το συντονίζετε με την Αλήθεια μας. Αυτό συμβαίνει επειδή δεν υπάρχουν εμπειρίες που να μην προέρχονται από εμάς. Η φιλότιμη και ωραιότητα μήτηρ ημών Λίλιθ Λαμασθού είναι η πηγή του Σύμπαντος, η δημιουργός όλων όσων υπάρχουν με τον τρόπο που τα αντιλαμβάνεστε, αφού έχουμε εξουσία να τα διαμορφώνουμε και να τα συντονίζουμε στις υπερβατικές συχνότητες που εσείς δεν τις αντιλαμβάνεστε, παρά μόνο υποσυνείδητα και έτσι διαμορφώνουμε τις κρυφές σας επιθυμίες.

Θυμηθείτε πως κυβερνούσατε τότε τον κόσμο σας! Είστε ακόμη προσκολλημένοι στην αμνησία των πεποιθήσεών σας, οι οποίες σας ανάγκασαν να γυρίσετε την πλάτη στους παλιούς καιρούς κατά τους οποίους είχατε τον έλεγχο και ο κόσμος άλλαζε σύμφωνα με το θέλημά σας!¹⁵¹ Τότε που επιλέξατε να γίνονται όλα ευκολότερα μέσα από τον θυμό και την οικουμενική του δυναμική και όχι με την ανούσια και υποκριτική αγάπη του Άκρου των αιτίων.¹⁵² Τότε που δεχθήκατε να μάθετε την διαφορά και πήρατε τη γνώση της διαφοράς του καλού από το κακό.¹⁵³ Τότε που δεχθήκατε την δυνατότητα ύπαρξης με βάση τη σκοτεινή πλευρά της δημιουργίας. Τότε

που η μήτηρ Λίλιθ Λαμασθού στάθηκε κοντά σας και έκανε τους Ελοχίμ του Ραχβέλ να έρθουν να σας διδάξουν τα πάντα, ενώ ο άλλος σας είχε εγκαταλείψει.¹⁵⁴ Σας θυμίζω λοιπόν ότι ο θυμός έφερνε επιτυχία και παλιότερα. Όλοι εσείς που είστε νεαρά μέλη της Αδελφότητας της Αλήθειας πρέπει να μάθετε να χαλιναγωγείτε δημιουργικά τον θυμό σας.

Οι εντολές που δίνει ένας αρχηγός, ο οποίος ξέρει πως έχει εξουσία, υπακούονται. Θα επιλέξετε να αναγνωρίσετε αυτήν την Αλήθεια και να πάρετε τον έλεγχο; Γιατί τις εντολές που δίνετε, πρέπει να της δίνετε σαν κυρίαρχος του κόσμου σας, στα αντικείμενα που επιθυμείτε να επηρεάσετε, τα οποία πρέπει να αντιμετωπίζετε σαν υπηκόους, οι οποίοι πρέπει να υπακούσουν όπως ακριβώς σας υπάκουαν και κάποτε!

Είμαστε οι δημιουργοί όλων όσων θέλουμε να βλέπετε και τα βλέπετε. Ο κόσμος υπάρχει μονάχα για να σας υπηρετεί, επειδή αυτό είναι το θέλημά μας. Σας θέλουμε ελεύθερα κοντά μας. Σας θέλουμε με τη θέλησή σας και σας χαρίζουμε τον κόσμο όλο.¹⁵⁵

Εμείς δεν βάζουμε περιορισμούς, δεν βάζουμε αναστολές, δεν είμαστε υποκριτές σαν τον ασώματο εχθρό και το Άκρο των αιτίων.

Για πολύ καιρό μείνατε φυλακισμένοι στις αδυναμίες του κοιμώμενου δούλου. Η επιλογή παραμένει αποκλειστικά δική σας. Επιλέξτε τώρα, όσο υπάρχει ακόμη χρόνος! Ο καιρός γαρ εγγύς.

Ονομάστε και Διατάξτε στο όνομα της

154. Μιλάει για την περίοδο μετά τον Παράδεισο.

155. Εδώ παρατηρούμε ότι όπως ο Διάβολος, έτσι και αυτοί μας θέλουνε κοντά τους με ελεύθερη βούληση. Η ελευθερία, επομένως, είναι κάτι πολύ βασικό και ίσως ένα από τα μεγαλύτερα όπλα μας στον αγώνα κατά του σκότους.

156. Προσέξτε τι λέει!!! Εμείς επομένως μπορούμε ακολουθώντας αυτή τη μέθοδο, του ονομάζω και διατάζω, να πετύχουμε, ονομάζοντας και διατάζοντας «Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, αμήν».

φιλτάτης και ωραιοτάτης ημών μητρός Λίλιθ Λαμασθού!¹⁵⁶

Ο ΠΕΜΠΤΟΣ ΝΟΜΟΣ
ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Η ΑΠΑΤΗ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ
ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Από τη στιγμή της γέννησής του κάθε κοιμώμενος δούλος εκπαιδεύεται για λογαριασμό μας από τους ίδιους του τους γονείς να δέχεται την πραγματικότητα που εμείς επιβάλλουμε. Του λένε μην πας πιο εκεί, θα πέσεις. Μην ακουμπήσεις εκεί, θα καείς. Και όλη αυτή γνώση είναι ανάμνηση τυπωμένη μέσα στο DNA του και οι γονείς του, αντί να την αφαιρέσουν, την πιστοποιούν. Βγάζετε φωτογραφίες που πιστοποιούν τη ροή του χρόνου, καθώς φαντάζεστε διαφορετικοί από ηλικία σε ηλικία, ενώ ποτέ δεν έχετε ουσιαστικά αλλάξει. Εμείς ορίζουμε το χώρο και το χρόνο γύρω σας. Και δεν ορίζουμε το περιβάλλον στα στενά όρια που περνάτε τη ζωή σας. Ορίζουμε ένα ολόκληρο σύμπαν γεμάτο πλανήτες και άστρα. Ένα μελετήσιμο και εξερευνήσιμο σύμπαν. Μόνο που ακόμη και αν το μελετήσετε και αν το εξερευνήσετε, θα βρείτε αυτά που εμείς ορίσαμε σαν αληθινά. Το ψέμα του ασώματου εχθρού μας είναι το ότι αυτοαποκαλείτε **ΜΕΓΑΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ**, ενώ το σύμπαν που εσείς αντιλαμβάνεστε, σε όποιο βαθμό τέλος πάντων μπορείτε, ορίστηκε από την μητέρα Λαμασθού και δεν έχει καμία σχέση με το αληθινό σύμπαν.¹⁵⁷ Δώστε τώρα προσοχή για να μάθετε τα μυστικά της εξαπάτησης των ονειρευτών.

Ο τρισδιάστατος χώρος, στον οποίο σας

157. Εδώ ερίζουν για το ποιος είναι μεγαλύτερος απατεώνας.

158. Εδώ εξηγούν ότι όλο το σύμπαν είναι κωνικό.

εκπαιδεύουμε από μικρούς, αν το πούμε με απλά λόγια, είναι ένα κελί στο οποίο σας κλείνουμε. Το κελί μπορεί να σας φαίνεται ότι έχει τεράστιες διαστάσεις, ίσες με αυτές του σύμπαντος που νομίζετε ότι αντιλαμβάνεστε, αλλά εξακολουθεί να έχει δάπεδο, ταβάνι και τοίχους. Αν τα αποτινάξετε όλα αυτά, ουσιαστικά γκρεμίζετε την απάτη του χώρου γύρω σας.¹⁵⁸ Αυτό όμως που θα αντιμετωπίσετε, εφόσον τα αποτινάξετε, δεν θα μπορείτε να το κατανοήσετε, αρχικά, αφού κανείς δεν σας το δίδαξε, αλλά ούτε και μπορεί να σας το διδάξει, μια και δεν έχετε σημεία αναφοράς και κατανόησης του αληθινού σύμπαντος.

Όταν θέλετε να κουνήσετε κάτι, πρέπει να το αγγίζετε για να ασκήσετε πάνω του, όπως μαθαίνετε, δύναμη. Αυτό είναι ψέμα. Τίποτα δεν κινείται, επειδή του ασκείτε δύναμη. Αυτή η αιτιολόγηση είναι απατηλή. Όπως και να έχει, για να αντιληφθείτε οτιδήποτε, πρέπει να έχετε επαφή. Για να δείτε, πρέπει οι εικονικές ακτίνες του φωτός να αγγίξουν το μάτι σας. Για να μυρίσετε, τα εικονικά σωματίδια που μεταφέρουν την μυρωδιά, πρέπει να αγγίξουν τα αισθητήρια της οσφρήσεώς σας. Για να ακούσετε, πρέπει τα εικονικά ηχητικά κύματα να αγγίξουν το αισθητήριο της ακοής σας. Για να γευθείτε, θα πρέπει να αγγίξει η εικονική τροφή τα αισθητήρια της γεύσης.

Η επαφή επομένως είναι για σας το παν. Σας έχουμε πείσει ότι χωρίς επαφή, δεν παίρνετε καμία πληροφορία ή εντολή, αλλά ούτε και δίνετε. Δεν έχετε άδικο να το πιστεύετε. Το θέμα είναι ότι δεν υπάρχει κανένα κενό. Με όλα δηλαδή, είστε στην πραγματικότητα σε

διαρκή επαφή. Όλοι εσείς που είστε τα νέα μέλη της αδελφότητας αρνείστε πολλές φορές πεισματικά να δεχθείτε την αλήθεια που σας δίνουμε. Αυτή η συνήθεια σας κρατά μακριά από τον έλεγχο της εξουσίας που προσφέρουμε. Σας κρατά μακριά από τα ψεύτικα όρια του εικονικού σύμπαντος που εμείς ορίσαμε και δεν μπορείτε να τα γκρεμίσετε και να δείτε την αλήθεια. Κάθε σκλάβος του κόσμου των ονείρων έχει ανάγκη την έννοια του χώρου. Τους δημιουργεί μία ασφάλεια, γιατί ένας αρχέγονος υποσυνείδητος φόβος δεν τους αφήνει να βγουν έξω από τον τρισδιάστατο χώρο που εμείς τους δώσαμε.

Για να κινήσετε κάτι, δεν χρειάζεται να το αγγίζετε με τα δάχτυλά σας, αφού είστε σε επαφή μαζί του μια και δεν υπάρχει καθόλου κενός χώρος στην πραγματικότητα.¹⁵⁹

Ας πάμε τώρα στη δεύτερη απάτη την οποία σας δώσαμε. Τον χρόνο. Αυτόν σας τον δώσαμε για να έχετε την αίσθηση της σταδιακής καταστροφής του εαυτού σας με το ρολόι να τρέχει, ώστε από τη γέννησή σας να περιμένετε το τέλος σας. Ο χρόνος όμως στην πραγματικότητα δεν υπάρχει. Υπάρχει μόνο το σύνολο των στιγμών. Αυτό είναι δυσκολότερο να το διανοηθείτε. Πολύ δυσκολότερο από την ύπαρξη του χώρου.¹⁶⁰

Με την κατάργηση του χώρου και του χρόνου στη συνείδησή του, αντιλαμβάνεται κάποιος την υπερβατική πραγματικότητα, αφού η κατάργηση του χωροχρονικού συνεχούς σας φέρνει στο ολοκληρωμένο κομμάτι της Δημιουργίας. Αυτό που πρέπει να απορροφήσουμε και να καταργήσουμε.

159. Αυτό το λένε και τα κείμενα του Ερμή του Τρισμέγιστου.

160. Εδώ δεν κάνω σχόλιο, επειδή είναι πέρα από την διανοήση όλων μας. Το πώς δηλαδή μπορεί να υπάρχει ο κβαντισμένος χρόνος, δηλαδή μικρά τμήματα του, οι στιγμές που συνθέτουν το σύνολο, ενώ εμείς υπάρχουμε συνεχώς.

161. Μετά από όσα διαβάσατε ως τώρα, έγινε σαφές, ότι το πρόβλημά μας είναι το να «πιστέψουμε». Ποιο και τι όμως; Ο Διάβολος λέει να πιστέψουμε το ένα, η Λίλιθ λέει να πιστέψουμε το άλλο και ο Χριστός να πιστέψουμε την Αλήθεια. Γιατί δεν μπορούμε να «πιστέψουμε»; Γιατί δηλαδή δεν μπορούμε να αυτοσυγκεντρωθούμε σε ένα τόσο σοβαρό θέμα σαν αυτό του πραγματικού κόσμου; Μα... φίλοι μου, αυτή είναι η δουλειά που κάνουν με τις υπερβατικές συχνότητες. Συγκεντρωνόμαστε σε αυτό που μας πείθουν ότι είναι το πιο σημαντικό.

Ο ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Η ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Με την κατάργηση της παραδοχής του εικονικού κόσμου του ονείρου, έχουμε την είσοδο στον κόσμο του υπερβατικού. Θα βλέπετε τον πραγματικό ιστό του κόσμου. Στον κόσμο των ονείρων μπορείτε να ορίσετε το μέλλον το δικό σας, αλλά και των άλλων. Είναι απλό για κάποιον που έχει αίσθηση της μη πραγματικής ύπαρξης του χρόνου να σχηματίσει το μέλλον. Σαν τον σκιτσογράφο που κάνει τα εξωτερικά περιγράμματα και μετά τα γεμίζει με χρώματα.

Στην προσπάθεια αυτή, μην περιορίζεστε από τις έννοιες, όπως αυτές ορίζονται στον κόσμο του ονείρου, αφού με αυτές δεν μπορείς ούτε να ορίσεις ούτε να χειριστείς την Αλήθεια που ελέγχει τον ψεύτικο κόσμο. Κάντε τις επικλήσεις προς τους υπερβατικούς Μπαχομέχ, τους θεούς που άφησαν τα σώματά τους και κινούνται ασώματοι και ζητείστε τους να σας δώσουν την απαραίτητη ζωική ενέργεια για να χτίσετε αυτό που επιθυμείτε. Πιστέψτε το και θα γίνει.¹⁶¹ Και είναι εύκολο να το πιστέψετε αφού εμείς αυτό το κάνουμε συνέχεια, και βάζουμε τους ονειρευτές να ζουν εκεί που θέλουμε.

Αλλάξτε αυτό που οι ονειρευτές ονομάζουν πραγματικό και ζήστε τη δική σας πραγματικότητα. Κάντε τους όλους να συμφωνήσουν με την πραγματικότητα που εσείς επιθυμείτε. Η διαφορά θα είναι ότι εσείς θα γνωρίζετε την

αλήθεια, έχοντας ένα αίσθημα υπεροχής απέναντι στο κοπάδι των κοιμώμενων δούλων. Σε τέτοια περιβάλλοντα πέραν του απλού και συνηθισμένου κόσμου του ονείρου, μπορείτε να βάλετε κάποιον ή κάποια από τους δούλους και να ζήσετε εκεί μαζί του οποιαδήποτε κατάσταση εκτός τόπου και χρόνου, αφού θα έχετε δημιουργήσει τον δικό σας χώρο και χρόνο. Με τη μέθοδο αυτή παγιδεύσαμε πολλούς και πετύχαμε πολλά.¹⁶²

Ο ΕΒΔΟΜΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Όλοι οι κοιμώμενοι δούλοι, με τους αρχηγούς τους, τους πολιτικούς και τους θρησκευτικούς, προωθούν τις αυταπάτες μέσα στις οποίες σας βάλαμε να ζείτε. Κρατάμε σαν επτασφράγιστο μυστικό το ότι στα όνειρα που νομίζετε ότι βλέπετε στον ύπνο σας, ζείτε στην πραγματικότητα στον υπερβατικό κόσμο, αφού ο πραγματικός εαυτός σας δεν έχει ανάγκη από ύπνο.

Όταν όμως ξυπνάτε το πρωί και επανέρχετε στον κόσμο των ονείρων που ονομάζετε ζωή, απορρίπτετε αυτά που θυμάστε και τα θάβετε στη μνήμη σας, γιατί με τίποτα δεν θέλετε και βέβαια δεν μπορείτε να παραδεχθείτε την ύπαρξή μας. Η μητέρα Λαμασθού στέλνει τα παιδιά της κάθε νύχτα και τρέφονται από το κοπάδι των δούλων την ώρα που κοιμούνται το εικονικό σάρκινο σώμα τους στον κόσμο των ονείρων. Το όνειρο είναι

162. Πολλοί πράγματι ζουν σαν σε όνειρο σε στημένα περιβάλλοντα, ώστε να επιτευχθούν οι στόχοι των ανόμων. Αυτό δεν είναι σύνηθες, γι' αυτό και δεν είναι ευρέως γνωστό. Εξάλλου ποιος θα τολμούσε, από εμάς να ισχυριστεί κάτι τέτοιο;

163. Εδώ ξεκαθαρίζουμε το σκοπό της Αδελφότητας της Αλήθειας, μπροστά στην οποία οι άλλες είναι παιδικός χαρμός.

164. Απ' ότι βλέπετε αυτό που ονειρεύονται είναι η Μεγάλη Συγκομιδή. Ευχόμεσαστε να μην μπορέσουν να την κάνουν ποτέ.

πραγματικότητα. Αυτό που ονομάζετε ζωή είναι όνειρο και το ζείτε στον κόσμο των ονείρων που είναι ψεύτικος και εικονικός.

Τα παιδιά των Μπαχομέχ απορροφούν την ενέργεια των δούλων από το ενεργειακό τους σώμα που αποκαλύπτεται κατά τη διάρκεια αυτού που οι δούλοι ονομάζουν όνειρο, ενώ είναι ζωή.

Εμφυτεύεται έτσι μέσα στους δούλους η πεποίθηση του λόγου της ύπαρξής του. Είναι ο έβδομος νόμος της Αλήθειας το ότι η μοίρα των δούλων είναι να δώσουν μαζικά τη ζωική του ενέργεια κατά τη μεγάλη συγκομιδή, ώστε οι Μπαχομέχ να ενδυναμωθούν και να περάσουν όλοι σε ασώματη κατάσταση με στόχο το Άκρο της ισχύος.¹⁶³

Ο ΟΓΔΟΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΤΩΝ ΜΠΑΧΟΜΕΧ

Όλοι οι Μπαχομέχ οφείλουν να απορροφούν την ενέργεια των δούλων. Τόσο κατά την διάρκεια του ύπνου, όσο και κατά την διάρκεια της ζωής τους, πρέπει οι Μπαχομέχ πρέπει να απορροφούν την ενέργεια των ονειρευτών. Από αυτή τους την τροφή θα ενδυναμωθούν και την κατάλληλη στιγμή, όταν οι κοιμώμενοι δούλοι αυξηθούν και φθάσει ο αριθμός τους στην κατάλληλη ελάχιστη ποσότητα, τότε θα γίνει η μεγάλη συγκομιδή σε κάθε πόλη, σε κάθε χωριό, σε κάθε πεδιάδα, σε κάθε βουνό.¹⁶⁴

Καθώς τα παιδιά της Λίλιθ Λαμιασθού θα πετούν πάνω από τις μάζες των λαών των αν-

θρώπων και θα απορροφούν την ενέργειά τους αφήνοντάς τους σαν αποξηραμένους φλοιούς. Και με όλη αυτή την ενέργεια οι άρχοντες Μπαχομέχ θα γίνουν όλοι ασώματοι και υπερβατικοί και τότε θα οδεύσουν προς το Άκρο της ισχύος, για να εκπληρώσουν το πεπρωμένο τους, το ορισμένο από την φιλότατη και ωραιότητα μητέρα ημών Λίλιθ Λαμασθού.

Ο ΕΝΑΤΟΣ ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΥ

Όλοι εσείς, που είστε τα μέλη της Αδελφότητας της Αλήθειας, εσείς που γίνετε τα πνευματικά τέκνα της Λίλιθ Λαμασθού, δοξάστε την φιλότατη και ωραιότητα μητέρα του σκότους. Όπως τόσες και τόσες γενιές ονειρευτών την δόξασαν. Ζητείστε τη δύναμή της μέσω των υπερβατικών Μπαχομέχ κατά τις επικλήσεις σας και πάρτε τον έλεγχο κατά την ώρα που το σάρκιο σώμα σας κοιμάται και κινηθείτε αιθέρια στον υπερβατικό κόσμο. Μάθετε, τραφείτε, αφανίστε, φερθείτε σαν αρπαχτικά. Αρπάξτε και ερημώστε το γένος των δούλων των Μπαχομέχ. Λίγο-λίγο και με υπομονή, ώστε όταν έλθει η μεγάλη ώρα της μεγάλης συγκομιδής να είστε απόλυτα έτοιμοι και εκπαιδευμένοι να βιώσετε τη δύναμη και τη χάρη της φιλότατης και ωραιότητας ημών μητρός Λίλιθ Λαμασθού, της ηγέτιδος του σκότους και του σύμπαντος κόσμου, που είναι καλή μαζί σας, αλλά και ο φόβος και ο τρόμος των εχθρών μας. Τότε θα δείτε πως όλοι οι εχθροί θα πάνουν να υπάρχουν μέσα στη δημιουργία και όλη η δημιουργία θα πάψει να

165. Το όνειρό τους, δηλαδή είναι, αφού απορροφήσουν όλη την ενέργεια των ανθρώπων και όλη την ενέργεια της δημιουργίας, να αφομοιώσουν τον Θεό... και μετά ζύπνησαν. Το καλάμι είναι εύκολο να το καβαλάνε, όταν όμως βρεθεί μπροστά τους ο φέρον τα σύμβολα και το σπαθί τρέχουν να σωθούν. Λίγο ακόμα υπομονή. Ο ΚΑΙΡΟΣ ΓΑΡ ΕΓΓΥΣ.

υπάρχει μέσα στον εαυτό της. Τότε το Άκρο του κόσμου των αιτίων θα απορροφηθεί και το Άκρο της ισχύος θα μας υπηρετήσει στη διαρκή απορρόφηση της δημιουργίας και στη διαρκή απόλαυση της αφομοίωσης. Δια των ευχών της φιλτάτης και ωραιότητας ημών μητρός και των πρεσβυτέρων πατέρων Μπαχομέχ υπακούστε, εφαρμόστε, ανυψωθείτε. Αμήν.¹⁶⁵

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

10

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ

ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ

Σύμφωνα με τους κανόνες λειτουργίας, του ενοποιημένου πλέον, πρώτου και δευτέρου επιπέδου του σύμπαντος, ισχύουν τα κάτωθι:

α) Οι άνθρωποι δεν επιτρέπεται να μπουν στα Τάρταρα.

β) Οι άνθρωποι δεν θυμούνται την ύπαρξη των Νεφελίμ.

γ) Οι άνθρωποι δεν θα πάρουν άμεσα τεχνολογία από τους Νεφελίμ ή τους Ελ.

δ) Οι Αδελφότητες δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν την τεχνολογία τους στην επιφάνεια της Γης, ούτε για να πολεμήσουν μεταξύ τους, ούτε για να πολεμήσουν με τους ανθρώπους.

ε) Οτιδήποτε θέλουν να πετύχουν οι Νεφελίμ στην επιφάνεια της Γης δικαιούνται να το πετύχουν μόνο με την ελεύθερη και αβίαστη συνεργασία ανθρώπων με τα μέσα που οι άνθρωποι διαθέτουν.

στ) Για τις μετακινήσεις τους και μόνο μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα αντιβαρυτικά

Το σύμπαν έχει επτά επίπεδα. Τα δύο πρώτα είναι αυτά που είναι πλέον ενωμένα, αποτελούν τον υπερβατικό κόσμο και μέσα στους υπάρχει ο κόσμος των ονείρων, το σύμπαν δηλαδή στο οποίο θεωρούμε ότι ζούμε.

τους οχήματα με προσοχή για να μην γίνονται αντιληπτοί οι παρατηρητές.

ζ) Σε περίπτωση χρήσης τεχνολογίας πέραν της επιτρεπομένης, που είναι αυτή των ανθρώπων, για παρεμβάσεις στη ζωή του πλανήτη, τότε ο «τοπικός ρυθμιστής» έχει εξουσία «ρύθμισης» με άμεσο και βίαιο τρόπο. Σε περίπτωση όμως που για την παρέμβασή τους απευθυνθούν στην γνωμοδότηση του συμβουλίου της Ίκα, τότε ο «τοπικός ρυθμιστής» του Ελ Σεντάϊ (βλέπε τόμους 1,2,3,7,8,9) μένει άπραγος. Αν η απόφαση είναι αποτρεπτική και οι Νεφελίμ δεν υπακούσουν, τότε ανατίθεται στον φέροντα το σπαθί να τους σταματήσει.

Για να μπορέσουν οι Νεφελίμ να δώσουν γνώση στους ανθρώπους, φρόντισαν, όταν βρισκότανε στην εξουσία και πριν θεσπιστούν οι κανόνες του συμβουλίου της Ίκα (τόμοι 1,2,3,10,11,12) να γράψουν σε παπύρους και σε πέτρες πάρα πολλές από τις γνώσεις τους και να τις κρύψουν καλά και πολλαπλά και σε μεγαλιθικά μνημεία έγραψαν τις συντεταγμένες που ήταν κρυμμένη η γνώση, ώστε εκείνο που θα έκαναν σε περίπτωση απαγόρευσης προώθησης της γνώσης, θα ήταν να βάλουν κάποιον από αυτούς που είχαν εξουσία να πηγαίνουν όπου θέλουν και να λένε ότι θέλουν να στείλουν κάποιους από τους Εβρέ εκεί που ήταν γραμμένες οι συντεταγμένες και μετά όλα θα έπαιρναν τον δρόμο τους. Το μόνο που θα έκαναν μετά θα ήταν να επιβλέπουν και πάλι μέσω των δαιμόνων να κάνουν μικροπροωθήσεις και μικροδιορθώσεις. Έτσι προωθήθηκαν οι φυσικές επιστήμες από τον βασιλιά Ασμουντέ, που ο ίδιος επέβλεψε την προώθη-

ση της γνώσης στο ανθρώπινο γένος στα τέλη του 19ου και τις αρχές του 20ου αιώνα.

Με τον ίδιο τρόπο έδωσε η Μαύρη Αδελφότητα τη γνώση στους Ναζί και με τον ίδιο τρόπο ο Πολέμαρχος του Θεού έχει κρυμμένα στο χώρο και στο χρόνο μυστικά που του χρειάζονται σε δύσκολες στιγμές (βλέπε τόμους 16,17,18).

Για τους παραπάνω λόγους έχουν οι ....γαλαζοαίματοι και οι βαρώνοι βιβλιοθήκες γεμάτες ανεκτίμητα αρχαία χειρόγραφα, τα οποία ουδέποτε είδαν το φως της δημοσιότητας. Οι δε Νεφελίμ επικαλούνται το ότι άλλο να δώσει κανείς πλήρη τεχνολογία και άλλο μία μικρή διευκρίνηση. Η γνώση αυτή είναι από την κατασκευή ενός λαμπτήρα ή ενός δορυφόρου, μέχρι την κατασκευή ενός εμβολίου ή ενός κλώνου. Αυτός είναι και ο λόγος των παρατηρουμένων κατά καιρούς εκρήξεων της τεχνολογίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

11

Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ

Κυλούσε το έτος 2982 π.Χ. Ο παγωμένος πρωϊνός αέρας τρύπωνε στην κοιλάδα του Τσαβίν. Τα περουβιανά βουνά ήταν ήδη χιονισμένα. Οι μάχες στις Άνδεις τελείωσαν. Τα στρατεύματα των Νεφελίμ είχαν ήδη νικηθεί και φάλαγγες απογοητευμένων ανόμων συγκεντρωνότανε στις κοιλάδες ανάμεσα στα βουνά Αλαμάγιο, Αρτεζόν Ράχου, Ελ Χουαντοϋ και Ελ Χουασκαράν, 80 χιλιόμετρα βόρεια του Τσαβίν, που είχανε μετατραπεί σε ένα τεράστιο στρατόπεδο συγκεντρώσεως (βλέπε τόμους 10,11,12).

Τα ψηλά γύρω βουνά βοηθούσαν στον περιορισμό των αιχμαλώτων.

Όλοι τους ασθενικοί και αδύναμοι με ένα κολάρο χαλκού στο λαιμό και χάλκινες αλυσίδες να δένουν τα χέρια και τα πόδια τους, ενώ ο ψυχρός αέρας τους έκανε δυσκίνητους, παγώνοντας τα μέλη και τα πνευμόνια τους. Το στρατηγείο του Ηρακλή στο Τσαβίν ήταν

σχεδόν έρημο, αφού οι πάντες είχαν συγκεντρωθεί στις τρεις μεγάλες κοιλάδες στις λευκές κορδιλλιέρες για να επιβλέπουν τους αιχμαλώτους Νεφελίμ. Το πρόβλημα πλέον δεν ήταν η νίκη, αλλά η μεταφορά τους στην Τάκλα Μακάν, όπου υπήρχαν οι μόνες δυο ανοικτές πύλες προς τα Τάρταρα.

Αποφασίστηκε να κατασκευαστούν εκατό τεράστια πλοία για την μεταφορά των αιχμαλώτων, των Ελ και ενός μικρού αριθμού των Ελλήνων μέσω του Ειρηνικού στα Ιαπωνικά νησιά και από εκεί στην Κίνα και στην συνέχεια στην Τάκλα Μακάν. Η συγκέντρωση των Νεφελίμ στις παγωμένες κοιλάδες των Άνδεων αποφασίστηκε επειδή οι κλώνοι, οι πτηνόμορφοι Σαχερνέχ και οι λεοντόμορφοι Λοσντβέχ δηλαδή, δεν άντεχαν το κρύο, σε αντίθεση με τους νυχτεριδόμορφους Μπαχομέχ. Όπως και να έχει, μέχρι να κατασκευαστούν τα πλοία, οι αιχμάλωτοι Νεφελίμ έπρεπε να συγκεντρωθούν σε οργανωμένα στρατόπεδα πιο κοντά στη θάλασσα. Η εντολή που είχε ο Ηρακλής από το συμβούλιο της Ίκα, ήταν να μην τους θανατώσει, παρά το ότι το πρότεινε, αλλά να εξασφαλίσει την ασφαλή μεταφορά τους στην Τάκλα Μακάν.

Αποφάσισε λοιπόν να τους μεταφέρει μετά από πορεία 90 περίπου χιλιομέτρων στην πόλη Χάσμα που απείχε μόλις 5 χιλιόμετρα από τη θάλασσα και αφού τους εγκαταστήσει σε στρατόπεδα εκεί, να τους χρησιμοποιήσει για να φτιάξει τα τεράστια πλοία. Η εντολή του συμβουλίου της Ίκα για την προστασία των αιχμαλώτων, δεν ήταν γνωστή στους Νεφελίμ. Αυτό το εκμεταλλεύτηκε ο Ηρακλής και

αντάλλαξε τη ζωή τους με την εργασία τους. Οι Νεφελίμ θεώρησαν ότι είχαν μια πρώτη τάξεως ευκαιρία να γυρίσουν στην ασφάλεια που προσέφεραν τα Τάρταρα. Έτσι μεταφέρθηκαν χωρίς πρόβλημα από τις τρεις κοιλάδες κοντά στη θάλασσα και μέσα σε τρεις μήνες, τα εκατό πλοία ήταν έτοιμα.

Την “φιλότιμη” εργασία τους εξασφάλισε η ελπίδα της επιστροφής στα Τάρταρα, αλλά και τα διαδραστικά κολλάρα χαλκού που φορούσαν στους λαιμούς τους. Το κάθε κολλάρο αποτελούνταν ουσιαστικά από δυο στεφάνια τοποθετημένα το ένα μέσα στο άλλο. Το εσωτερικό στεφάνι είχε δώδεκα χάλκινα καρφιά, προσαρμοσμένα κάθετα στο λαιμό του κάθε ατόμου. Στη βάση κάθε καρφιού, υπήρχε ένας εκρηκτικός μικροκρύσταλλος. Οι κρύσταλλοι ήταν ίδιοι για κάθε χίλια στεφάνια. Με πενήντα σφυρίχτρες, οι ηχητικές συχνότητες των οποίων αντιστοιχούν στις πενήντα ομάδες στεφανιών, έλεγχαν οι Ελ την ζωή των πενήντα χιλιάδων Νεφελίμ. Αν κάποιος από αυτούς έκανε την παραμικρή ανοησία, τότε ο ένας από τους δέκα επιτηρητές που υπήρχαν για κάθε χίλιους Νεφελίμ, θα σφύριζε στη συχνότητα του θανάτου, και οι εκρηκτικοί κρύσταλλοι θα κάρφωναν τα δώδεκα χάλκινα καρφιά στον λαιμό του καθενός από τους χίλιους Νεφελίμ με αποτέλεσμα τον άμεσο θάνατό τους.

Ο έλεγχος ήταν απλός και απόλυτος. Σε συνδυασμό με την ελπίδα, αλλά και την θέληση των Νεφελίμ να επιστρέψουν στα Τάρταρα.

Τα πλοία λοιπόν έγιναν και σαλπάρισαν για την Ιαπωνία. Έφθασαν εκεί και έπιασαν λιμά-

νι στον Ειρηνικό για ανεφοδιασμό. Η συμπεριφορά όλων των Νεφελίμ ήταν τόσο δουλική και αδιάφορη, που η επιτήρηση των Ελ χαλάρωσε και τότε, οι δυο περίπου χιλιάδες Μισναβάχ, έχοντας συνεννοηθεί, επιτέθηκαν στους επιτηρητές τους ξαφνικά και ταυτόχρονα, τους εξουδετέρωσαν, έκοψαν τις χάλκινες αλυσίδες που τους έδεναν τα φτερά και χάθηκαν στον νυχτερινό ουρανό της Ιαπωνίας. Όσπου να ενημερωθεί ο Ηρακλής και να τεθούν υπό έλεγχο οι υπόλοιποι αιχμάλωτοι, μεταξύ των οποίων υπήρξε αναστάτωση, οι Μπαχομέχ είχαν απομακρυνθεί από την εμβέλεια των ηχητικών σημάτων και είχαν αφαιρέσει τα χάλκινα δεσμά τους. Χάθηκαν στα δάση της Κεντρικής Ιαπωνίας και κανείς δεν τους ξανάειδε. Οι υπόλοιποι εν των μεταξύ αιχμάλωτοι, έπρεπε να μεταφερθούν στην Κίνα. Τα πλοία ξανασάλπαραν και κατευθύνθηκαν βόρεια και έφθασαν κάνοντας τον κύκλο στην πόλη Σάγγη, σημερινή Σαγγάη. Εκεί περίμεναν οι δυνάμεις του Διονύσου και μαζί με το σώμα του Ηρακλέους μετέφεραν τους ανόμους στις δυο πύλες της Τάκλα Μακάν και τους έκλεισαν στα Τάρταρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

12

ΜΙΣΝΑΒΑΧ

Οι δυο περίπου χιλιάδες Μισναβάχ, οι μαυροφορεμένοι επίλεκτοι βρυκόλακες του Μπάλαμ, δεν είχαν εύκολη αποστολή, αφού έπρεπε να επιβιώσουν χωρίς να γίνουν αντιληπτοί από τους λιγοστούς κατοίκους της Ιαπωνίας. Από την άλλη πλευρά, ο Διόνυσος δεν μπορούσε να αφήσει τους Μισναβάχ ελεύθερους, αφού οι Ελ, έπρεπε να αποχωρήσουν. Τοποθέτησε λοιπόν μια ισχυρότατη φρουρά 20.000 επιπλέον Ελλήνων πολεμιστών στην Ιαπωνία με σκοπό να εντοπίσουν τους Μισναβάχ και να τους εξοντώσουν. Οι Έλληνες εγκαταστάθηκαν σε τέσσερα σημεία διαιρεμένοι σε τέσσερα ίσα τμήματα. Ο χρόνος κυλούσε και τα ίχνη των Μπαχομέχ χάθηκαν για τα καλά. Από τη μια δεν τόλμησαν να πάνε στην Κίνα, από την άλλη φρόντιζαν, παρά τον μεγάλο αριθμό τους, να μην επιτίθενται σε ανθρώπους ώστε να τους προδώσουν οι διαδοχικές εξαφανίσεις των θυμάτων τους. Ήρθαν τότε σε επαφή με

την Λίλιθ που τους δίδαξε την τεχνική επιβίωσης Βρεχμόν Ζούτσου, που σημαίνει η τεχνική και ο τρόπος ζωής (Ζούτσου) από τη Γη. Τους δίδαξε δηλαδή να αντλούν ζωϊκή ενέργεια από αυτήν που υπάρχει στο χώρο, καθώς οι άνθρωποι κινούνται σε αυτόν. Ο Μπαχομέχ, δηλαδή, που θέλει να τρέφεται χωρίς να αφήνει πίσω του θύματα, επισκέπτεται κρυφά, αθόρυβα και γενικά χωρίς να γίνει αντιληπτός το θύμα του, κατά τη διάρκεια κυρίως του ύπνου, και απορροφά ενέργεια τόση, ώστε να μην γίνει αυτό αντιληπτό από το θύμα, που απλά ξυπνά κουρασμένο. Μια τέτοια είδους απορρόφηση, εξασφαλίζει στον Μπαχομέχ την ενέργεια που χρειάζεται για να επιβιώσει. Έτσι οι Μισναβάχ, δεν άφηναν πίσω τους ποτέ θύματα, και ποτέ δεν έγιναν αντιληπτοί, αφού ζούσαν ανάμεσα στους Έλληνες σαν απλοί χωρικοί χωρίς να γίνονται αντιληπτοί και έχοντας το χάρισμα της αλασσομορφίας έμοιαζαν με κανονικούς ανθρώπους. Οι Μισναβάχ, αναγκάστηκαν να μετατρέψουν τις τεχνικές τους και έμαθαν να διεξάγουν τον ανταρτοπόλεμό τους, με ακόμη πιο μυστικό τρόπο και ονόμασαν την εξελιγμένη τεχνική τους Νιν Ζούτσου, που σημαίνει στην γλώσσα τους, η τέχνη του πολέμου που δεν γίνεται αντιληπτός. Ταυτόχρονα, άρχισαν να στρατολογούν ανθρώπους και να τους εκπαιδεύουν δημιουργώντας μια κάστα ορκισμένων δολοφόνων που γνώριζαν τα μυστικά του Νιν Ζούτσου. Την κάστα αυτή, αλλά και τα μέλη της, ονόμασαν Σινόμπι, εκ του Σινόμπου που σημαίνει αποκρύπτομαι. Οι Σινόμπι, εκπαιδεύτηκαν από τους Μισναβάχ, στην τέχνη της μυστικής δράσης και της εξαπά-

τησης των αισθήσεων των αντιπάλων. Έτσι οι άνθρωποι που έγιναν δάσκαλοι των Σινόμπι, μιλούσαν για τους φτερωτούς νυχτεριδόμορφους μαυροφορεμένους δασκάλους που έβγαιναν από τα δάση και τους δίδασκαν το Νιν Ζούτσου. Την τέχνη τους αυτή αργότερα ονόμασαν Τογκακούρε Ρίου, που σημαίνει "η σχολή της κρυμμένης πύλης". Τα χρόνια λοιπόν κύλησαν, οι Ελ έφυγαν, και οι 20.000 Έλληνες έμειναν στην Ιαπωνία. Οι αρχαία ντόπιοι όπως στην Κίνα, έτσι και την Ιαπωνία, διδάχτηκαν από τους Έλληνες το Πάμμαχον και το Παγκράτιον. Έτσι από το 3000 π.Χ. γεννήθηκε ο θρύλος των πολεμικών τεχνών στην Άπω Ανατολή.

Ταυτόχρονα όμως, υπήρξε και η επίδραση του Νιν Ζούτσου, το οποίο όμως διδάχθηκε μόνο στις αδελφότητες των Σινόμπι και όχι ανοιχτά σε όλους, όπως το Πάμμαχον, από το οποίο προήλθαν γνωστές σήμερα τεχνικές, όπως το Καράτε, το Ταεκβοντό, το Κέντο, το Κουνγκ Φου, το Κίκ μπόξινγκ, το Αϊτσιντο κ.τ.λ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

13

ΣΑΚΑΝΟΕ ΝΟ ΤΑΜΟΥΡΑΜΑΡΟ

Όταν οι πρώτοι πληθυσμοί των σύγχρονων Ιαπώνων πέρασαν από την Κίνα στην Ιαπωνία, η κυριαρχία των Αϊνού πάνω στους ντόπιους πληθυσμούς αμφισβητήθηκε έντονα και αναγκάστηκαν να υποχωρήσουν βόρεια στην νήσο Χοκάιντο. Στην υποχώρησή τους αυτή, οι Γουατζίν, οι σημερινοί και τότε νεοαφιχθέντες Ιάπωνες, δεν τους ακολούθησαν και τους επέτρεψαν να διαβιούν εκεί υπό την χαλαρή τους επιτήρηση. Εκείνοι που επίσης υποχώρησαν βόρεια, για να έχουν την “ησυχία” τους ήταν οι Μισναβάχ. Αυτά συνέβησαν 2.500 χρόνια μετά την τοποθέτηση της αρχικής ελληνικής φρουράς στην Ιαπωνία. Οι Αϊνού ήταν οι απόγονοί τους. Η ιστορία της φυλής τους ξεχάστηκε μαζί με τον σκοπό της τοποθέτησής τους εκεί, σκοπός που δεν επιτεύχθηκε ποτέ. Στα βόρεια νησιά Χοκάιντο, αλλά και τις Κουρίλες, όπου εξαπλώθηκαν οι Αϊνού, κράτησαν τις πολεμικές τους παραδόσεις,

αλλά και διδάχτηκαν τις τεχνικές των Μισναβάρ, που αποφάσισαν να τους διδάξουν το Νιν Ζούτσου, ώστε να τους χρησιμοποιήσουν κάποια στιγμή κατά των Ιαπώνων. Αρχισε έτσι μια περίεργη συμβίωση, ανάμεσα στους Ελληνογενείς και τους Μισναβάρ. Οι Αϊνού ήταν καλοί μαθητές και οι διδασκαλίες των Μισναβάρ έπιασαν τόπο. Οι αιώνες κύλησαν και οι Ιαπωνικές παρεμβάσεις άρχισαν να αυξάνονται και οι Αϊνού άρχισαν να αισθάνονται διαρκώς και περισσότερο πεισμένοι. Φθάνουμε λοιπόν στον 8ο αιώνα μ.Χ. στην πόλη Ματσουμάς, στο νότιο άκρο της νήσου Χοκάιντο. Αρκετοί Ιάπωνες είχαν πλέον εποίκησει το Χοκάιντο και οι άρχοντες τους καταπίεζαν, όχι ζητώντας απλά φόρους, αλλά εξεφτελίζοντας διαρκώς τους Αϊνού και τις οικογένειές τους. Οι Αϊνού έπαψαν να έχουν δικαιώματα και η Ιαπωνική κατοχή ήταν πηγή δυστυχίας για όλο το Χακάιντο. Οι μύθοι, τα έπη και οι θρύλοι των Αϊνού, μιλούν για εκείνη την μαύρη εποχή και επιτρέψτε μου να σας δώσω μερικά από τα ποιήματα που αναφέρονται στον Σακανόε Νο Ταμουραμάρο, τον “μαύρο πολεμιστή των Αϊνού”. Εκείνον που δίδαξε το δρόμο του πολεμιστή (Μπούσι Ντο) στους Ιάπωνες και υπήρξε ο πρώτος Σαμουράϊ. Να πάμε στα ποιήματα, αφού λάβουμε υπόψη ότι οι Αϊνού δεν εφηύραν δική τους γραφή και σε κάθε τελετή ο αφηγητής ή ο πνευματικός, τραγουδούσε ή χόρευε με τις ιστορίες που είχαν περάσει από στόμα σε στόμα, από γενιά σε γενιά. Κατά συνέπεια, δεν έχουμε τον τρόπο να βρούμε την καταγωγή ή να χρονολογήσουμε τους μύθους τους. Κάποιοι από αυτούς είναι πολύ αρχαίοι

Διευκρινίζω ότι το Νιν Ζούτσου είναι η τεχνική ανορθόδοξο παίξιμο των Μισναβάρ, όπως απηχογραφήθηκε στην Ιαπωνία και διδάχτηκε στους ανθρώπους.

Η τακτική που οι Μισναβάρ χρησιμοποιούν και περιλαμβάνει τεχνικές που οι άνθρωποι δεν μπορούν να εφαρμόσουν είναι το Βρεχμόν Ζούτσου.

στην προέλευση και κάποιοι είναι μόνο μερικών αιώνων, όπως εκτιμάται από την κοινωνική δομή και το υπόβαθρο της κουλτούρας τους. Το "Γιουκάρα" στην γλώσσα των Αϊνού σημαίνει η τραγουδιστή φωνή. Οπότε, αυτό που γενικά ονομάζεται λογοτεχνία των Αϊνού είναι το "Γιουκάρα." Απαγγελλόταν είτε σε έμμετρη, είτε σε πεζή μορφή. Υπάρχουν δυο ειδών "Γιουκάρα". "Γιουκάρα των Θεών" και "Γιουκάρα των ανθρώπων".

Μολονότι οι ιστορίες βρέθηκαν όχι στην γλώσσα των Αϊνού, αλλά στην Ιαπωνική έκδοση, οπότε έγινε δεύτερη μετάφραση, το βιβλίο που τις περιείχε ήταν έξοχο και είχε γραφτεί από τους αναγνωρισμένους Αϊνού-Ιάπωνες ανθολόγους, και πιστεύω πως ήταν ιδιαίτερα προσεκτικοί στην μετάφραση από την γλώσσα των Αϊνού στα Ιαπωνικά. Το έπος υπό τον γενικό τίτλο Γιουκάρα, μας δίνει στοιχεία για την καθημερινότητα των Αϊνού, την πολεμική τους τέχνη, την αγάπη στην οικογένεια και τους θεούς τους. Ας δούμε μερικά από αυτά.

ΓΙΟΥΚΑΡΑ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΑΓΙΑΣ

«Πέσετε, ασημένιες στάλες, πέσετε...

Πέσετε, χρυσαφένιες στάλες, πέσετε...»

Κι έτσι τραγουδώντας πετούσα

Κατά μήκος του ρέματος.

Καθώς πετούσα, πάνω από το κράνος,
κοίταξα

Και εκεί είδα τους ανθρώπους

Αυτοί που ήταν κάποτε φτωχοί, ήταν τώρα
πλούσιοι.

Αυτοί που κάποτε ήταν πλούσιοι, ήταν τώρα φτωχοί.

Στην ακρογιαλιά,

τα παιδιά έπαιζαν

Με τα μικρά τους τόξα

και τα μικρά τους βέλη.

«Πέσετε, ασημένιες στάλες, πέσετε...

Πέσετε, χρυσαφένιες στάλες, πέσετε...»

Κι έτσι τραγουδώντας πήγαινα,

πετούσα πάνω από τα παιδιά.

Τρέχοντας κάτω από τα μάτια μου

τα παιδιά είπαν όλα:

« Όμορφο μικρό πουλί!

Υπέροχο μικρό πουλί!

Έλα, τώρα, έλα γρήγορα!

Όποιος χτυπήσει το μικρό πουλί πρώτος,

Όποιος φέρει το υπέροχο πουλί πρώτος,

Θα είναι ο ήρωας μας!

Και θα είναι ο ηγέτης μας με την πραγματική του έννοια!»

Τα παιδιά των-κάποτε-φτωχών-και-τώρα-πλούσιων

Έβαλαν τα μικρά χρυσαφένια βέλη

Στα μικρά χρυσαφένια τόξα τους, και

Άρχισαν να ρίχνουν!

Όμως, άφησα τα μικρά χρυσαφένια βέλη

Να πάνε κάτω από το σώμα μου

και πάνω από το σώμα μου.

Τότε,

Ήταν ένα αγόρι

μεταξύ των παιδιών,

Που είχε ένα απλό μικρό τόξο.

Τον κοίταξα.

Από τα ρούχα που φορούσε

Φαινόταν ότι προερχόταν από φτωχή οικο-

Οι κάποτε φτωχοί και τώρα πλούσιοι, είναι οι Ιάπωνες.

Η αρχοντική προέλευση του μικρού παιδιού, που ήταν ο Ταμουραμάρο, αναφέρεται επειδή ήταν γιος άρχοντα των Αϊνού.

γένεια.

Όμως,

Από το βλέμμα των ματιών του
Φαινόταν να προέρχεται από αρχοντική
οικογένεια.

Και διακρινόταν μεταξύ όλων των παιδιών
Σαν ένα πουλί της αρετής!

Και, αυτός επίσης

Έβαλε το μικρό του βέλος

Στο μικρό του τόξο.

Όπως τραβούσε το τόξο,

Τα παιδιά των-κάποτε-φτωχών-και-τώρα-
πλούσιων

Είπαν περιφρονητικά:

«Πόσο αστείο!

Ένα κουτάβι από αξιολύπητη φυλή

Ούτε τα χρυσαφένια βέλη

Δεν μπορούν να φτάσουν

Εκείνο το πουλί

Το ιερό πουλί!

Θα μπορούσε να δεχτεί

Αυτό το απλό ξύλινο βέλος

Αυτός ο γιος του πανάθλιου

Που τολμάει να ρίξει!»

Βρίζοντάς τον,

τα παιδιά μαζεύτηκαν γύρω από το αγόρι

Δίνοντάς του κλοτσιές και μπουνιές.

Όμως,

το μικρό αγόρι δεν έχασε χρόνο

Και τράβηξε το τόξο προς το μέρος μου.

Παρατηρώντας τον, έτσι,

Ένωσα συμπόνια για αυτόν.

«Πέσετε, ασημένιες στάλες, πέσετε...

Πέσετε, χρυσαφένιες στάλες, πέσετε...»

Πετώντας από πάνω σε κύκλο

Στον ουρανό.

Το παιδί στάθηκε

Στο ένα του πόδι τραβηγμένο πολύ πίσω

Και στο άλλο πάτησε εμπρός

Και, δαγκώνοντας το κάτω χείλος του,

τράβηξε το τόξο προς το μέρος μου.

Τότε

Εκτόξευσε το βέλος!

Το μικρό βέλος λαμπύριζε στον ουρανό

Καθώς πετούσε προς το μέρος μου.

Και, καθώς το έβλεπα να με πλησιάζει,

Γρήγορα άπλωσα τα χέρια μου

Και δέχτηκα το μικρό βέλος.

Και, καθώς έπεφτα γύρω, γύρω,

ο αέρας περνώντας σφύριζε στα αφτιά μου.

Τότε

Όλα τα παιδιά τρέξαν προς το μέρος μου,

Σπρώχνοντας το ένα το άλλο,

Αφήνοντας αμμοθύελλα πίσω τους.

Μόλις έπεσα στο χώμα,

Το φτωχό παιδί τεντώθηκε

Πριν από τους άλλους.

Έτσι, τα παιδιά των-κάποτε-φτωχών-και-
τώρα-πλούσιων

Που φτάσανε αργά τον φώναζαν

με πολλές άσχημες βρισιές,

σπρώχνοντας και χτυπώντας το φτωχό αγόρι

Με δεκάδες κατάρες:

«Σιχαμερό κουτάβι!

Γιε του πανάθλιου!

Πως τολμάς να πάρεις την πρωτιά

Σε αυτό που κάνουμε!»

Όμως, το φτωχό αγόρι

Με κάλυψε ξανά και ξανά,

Με κράτησε κάτω από το στομάχι του,

*Πανάθλιο έλεγαν τον τοπικό
άρχοντα των Αϊνού που ήταν ο
πατέρας τους Ταμουραμάρο. Ονο-
μάζοντας πανάθλιο τον άρχοντα,
εννοείται ότι θεωρούσαν παναθλι-
ότατους τους υπόλοιπους.*

Και δραπέτευσε από τον όχλο αυτών των αγοριών

Που φάνηκε σαν να ήταν αιώνας.

Τότε, μετά από τόση οχλαγωγία

Οι πατημασιές του στο τρέξιμο

Ηχούσαν ελαφριά και ρυθμικά.

Τα αγόρια των-κάποτε-φτωχών-και-τώρα-πλούσιων

Πέταξαν πέτρες και ξύλα

Στο αγόρι, μα εκείνος έτρεχε

Χωρίς να δίνει την παραμικρή προσοχή σε αυτούς,

Αφήνοντας αμμοθύελλα πίσω του,

Ωσπου επιτέλους έφτασε σε ένα μικρό σπίτι.

Τότε, το αγόρι με πήρε μέσα

από το παράθυρο του σαλονιού του μικρού σπιτιού,

Και αρχίνησε και είπε την ιστορία

Από όσα είχαν γίνει.

Από το σπίτι εμφανίστηκαν

Ένας ηλικιωμένος άντρας και η γυναίκα του

Σκιάζοντας τα μάτια τους με τις παλάμες.

Φαινόταν, ο άντρας και η γυναίκα του,

Να έχουν έναν αέρα αρχοντιάς,

Παρά την φτώχη τους εμφάνιση.

Καθώς με κοίταζαν,

Ήταν τόσο έκπληκτοι,

Που δίπλωσαν τα σώματά τους από την μέση.

Ο ηλικιωμένος άντρας τότε έσφιξε την ζώνη του

Και υποκλίθηκε:

«Κουκουβάγια, Θεέ μας!

Δικέ μας Μέγα Θεέ!

Παρά την φτώχεια μας

Ἦρθες στο σπίτι μας.
Ευχαριστούμε τον Θεό μας χίλιες φορές!
Κάποτε ήμασταν ανάμεσα στους πλούσιους,
Και τώρα ήμαστε φτωχοί και άχρηστοι όπως
μπορείς να δεις.

Θεέ του χωριού!

Μέγα Θεέ!

Δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να σε παρακα-
λέσουμε να μείνεις

Στο σπίτι μας...: όμως,

Επειδή έχει ήδη δύση ο ήλιος,

Θα πρέπει να προσφέρουμε στον Μέγα Θεό
μας

Το μέρος για να ξεκουραστεί

Και θα τελέσουμε μια τελετή αύριο

Να στείλουμε τον Μέγα Θεό μας εκεί που
ανήκει

Τουλάχιστον με τα ιερά ξύλινα σύμβολα.»

Έτσι λέγοντας, ο ηλικιωμένος άντρας

Υποκλίθηκε είκοσι φορές

Και υποκλίθηκε τριάντα φορές.

Η γυναίκα του ηλικιωμένου άντρα

Άπλωσε ένα λουλουδένιο στρώμα

πάνω από την επίσημη θέση

κάτω από το παράθυρο που είχα μπει

Και με έβαλε επάνω του.

Τότε

Πήγαν για ύπνο

Και σύντομα άρχισαν να ροχαλίζουν.

Κάθισα στο άδειο μου σώμα

ανάμεσα στα αφτιά μου.

Όμως, καθώς η νύχτα προχωρούσε,

Σηκώθηκα:

«Πέσετε, ασημένιες στάλες, πέσετε...

Πέσετε, χρυσαφένιες στάλες, πέσετε...»

Τραγουδούσα σιγά και πήγαινα γύρω, γύρω
Στα αριστερά και στα δεξιά
Χορεύοντας μες στο μικρό σπίτι.
Και, τον θόρυβο που έκανα καθώς χόρευα
Όμορφος ήταν, σαν το θρόισμα χρυσού.
Όταν χτυπούσα τα φτερά μου
Εμφανιζόταν γύρω μου
Σωρεία πολύτιμων κοσμημάτων,
Των Θεών οι Θησαυροί έπεφταν απ' τον
παράδεισο

Φτιάχνοντας ήχο τόσο όμορφο σαν το θρόι-
σμα χρυσού.

Σε μια στιγμή γέμισα το μικρό σπίτι

Με αυτά τα λαμπερά χρυσαφικά,

Των Θεών θησαυροί.

«Πέσετε, ασημένιες στάλες, πέσετε...

Πέσετε, χρυσαφένιες στάλες, πέσετε...»

Καθώς τραγουδούσα,

Μετέτρεψα αυτό το μικρό σπίτι,

Σε ένα μεγάλο σπίτι,

Ένα χρυσαφένιο σπίτι,

Σε μια στιγμή.

Μέσα στο σπίτι,

Κατασκεύασα έναν υπέροχο βωμό και

Γρήγορα έφτιαξα ένα υπέροχο μεταξένιο
χιτώνα

Και διακόσμησα ολόκληρο το σπίτι.

Διακόσμησα το πλέον μεγαλοπρεπή σπίτι,

Πολύ πιο μεγάλο από όλων των πλουσίων
τα σπίτια.

Καθώς τελείωνα την δουλειά,

Κάθισα ανάμεσα στα αφτιά του σώματος
μου,

Όπως είχα τοποθετηθεί.

Τότε, στην οικογένεια του σπιτιού

Έστειλα στον ύπνο τους όνειρο
Και έκανα γνωστό ότι είδα
Και πήρα συμπόνια από αυτούς,
Διότι η οικογένεια που ήταν κάποτε-
πλούσια-και-τώρα-φτωχή
Από μια κακοτυχία,
Έχουν περιφρονηθεί και κακομεταχειριστεί
Από τους-κάποτε-φτωχούς-και-τώρα-
πλούσιους.

Και ότι εγώ κατά συνέπεια κατέβηκα κάτω
Να μείνω στο σπίτι τους,
Αν και δεν ήμουν ένας μικρός Θεός,
Και για τον λόγο αυτόν να τους κάνω και
πάλι πλούσιους.

Σε μια μικρή στιγμή
Της νύχτας τα μαύρα νέα άρχισαν να χάνο-
νται.

Και οι άνθρωποι της οικογένειας ξύπνησαν
και σηκώθηκαν.

Τρίβοντας τα μάτια τους ακόμα,
Κοίταξαν γύρω και στιγμιαία
Βρεθήκανε στον πισινό τους.
Η ηλικιωμένη γυναίκα
Έκλαψε με δυνατή φωνή,
Ο ηλικιωμένος άντρας
Έχυσε μεγάλες σταγόνες από δάκρυα.
Αλλα, γρήγορα
Σηκώθηκε και ήρθε
Εκεί που ήμουν, και υποκλίθηκε
Δεκάδες φορές,
Εκατοντάδες φορές.
Και μίλησε στο μεταξύ:
«Νόμιζα ότι ήταν
Πάρα μόνο ένα όνειρο που είδα στον ύπνο
μου!

Πώς να το φανταστούμε
Ότι θα δούμε αυτό στην πραγματική μας
ζωή!

Παρά την φτώχεια μας,
Πάρα την άθλια ζωή μας από κακοτυχία,
Ήρθες στην ταπεινή μας καλύβα.
Αυτό από μόνο του μας έδωσε τιμή
Πέρα από τα λόγια της ευγνωμοσύνης μας.
Μα, πάνω από όλα αυτά,
Ο Θεός μας
Ο Μέγας Θεός μας,
Μας συμπόνεσε
Για την κακοτυχία μας,
και μας ευνόησε με χάρη,
Την μεγαλύτερη από όλες
Το μεγαλύτερο δώρο από τον Παράδεισο!»
Λέγοντας τα αυτά δακρυσμένος,
Ο ηλικιωμένος άντρας υποκλίθηκε βαθιά
και με προσκύνησε.

Τότε
Αυτός ο ηλικιωμένος άντρας έκοψε δέντρα,
Άρχισε να τα ξυρίζει για να τα φτιάξει ένα
δέμα

Από όμορφα ιερά ξύλινα διακοσμητικά
Με τα οποία με διακόσμησε.
Η ηλικιωμένη γυναίκα έδεσε την ποδιά της
Και με την βοήθεια των μικρών παιδιών,
Μάζεψε μερικά προσανάμματα,
Τράβηξε νερό
Και προετοιμάστηκε να φτιάξει Σάκε.
Σε λίγη ώρα,
Έξι νταμιτζάνες με Σάκε
Είχαν τοποθετηθεί στην επίσημη θέση.
Τότε,
Είχα την ευχαρίστηση

Να μιλήσω με την γιαγιά της φωτιάς
Για πράγματα του Παραδείσου.
Σε δυο μέρες από τότε
Που το άρωμα του Σάκε
Που προτιμούν οι Θεοί,
Άρχισε να γεμίζει το σπίτι.
Τότε,

Το μικρό αγόρι που με έφερε σε αυτό το
σπίτι

Το ντύσανε με ένα κουρελιασμένο κιμονό
επίτηδες,

Και το έστειλαν στο χωριό για μια δουλειά
Μεταφέροντας προσκλήσεις για το συμπό-
σιο

Μοιράστηκαν σε όλους τους-κάποτε-
φτωχούς-και-τόρα-πλούσιους.

Καθώς τον πρόσεχα,

Το μικρό αγόρι

Πήγε σε κάθε σπίτι

Μεταφέροντας το μήνυμα.

Τότε, οι-κάποτε-φτωχοί-και-τόρα-πλούσιοι

Γέλασαν δυνατά και είπαν:

«Τι παράξενο!

Πως τολμούν αυτά τα φτωχά ανθρωπάκια
να μας προσκαλέσουν!

Με τι Σάκε και με τι φαγητό θα μας διασκε-
δάσουν!

Ας πάμε να δούμε,

και τότε, να γελάσουμε

Με τα καμώματά τους!»

Και έτσι, ήρθαν

Σε ένα μεγάλο πλήθος.

Μα όταν αντίκρισαν το σπίτι

Από μεγάλη απόσταση,

Είχαν εκπλαγεί:

Κάποιοι γύρισαν πίσω από ντροπή,
Άλλοι όμως συνέχισαν και ήρθαν στο σπίτι
Όπου είχαν μείνει άφωνοι.
Τότε
Καθώς η κυρά του σπιτιού
Βγήκε έξω
Και τους οδήγησε μέσα στο σπίτι
Πιάνοντάς τους από τα χέρια, ένας, ένας
Όλοι τους
ήρθαν Μέσα
Έρποντας
Στα χέρια και στα γόνατα,
Ούτε ένας τους δεν μπόρεσε να σηκώσει
πρόσωπο!

Τότε
Ο αφέντης του σπιτιού
Σηκώθηκε
Και μίλησε
Με φωνή τόσο πλούσια και καθαρή
Σαν να τραγουδούσε κούκος
Και τους είπε για όλα αυτά
Που έτσι και αλλιώς συνέβησαν.
«Έχοντας υπάρξει τόσο φτωχοί
Δεν μπορούσαμε να σας επισκεφτούμε.
Όμως ο Μέγας Θεός
Έδειξε συμπόνια
Και μας λυπήθηκε,
Αφού κακόβουλες σκέψεις στο παρελθόν
δεν είχαμε.

Επομένως, από εδώ και πέρα,
Σας παρακαλώ εσάς τους διαπρεπής,
Γίνετε φίλοι μας
Και επισκεφτείτε μας,
Διότι και εμείς είμαστε σε μια
Και ανήκουμε σε μια ίδια οικογένεια.»

Καθώς μιλούσε ο αφέντης του σπιτιού
Όλοι αυτοί οι κάποτε-φτωχοί-και-τώρα-
πλούσιοι

Απολογήθηκαν ξανά και ξανά για τα λάθη
τους

Τρίβοντας τα χέρια τους.

Και, υποσχέθηκαν μεταξύ τους

Να γίνουν καλοί φίλοι ο ένας με τον άλλον

Από εδώ και στο εξής.

Τότε, Όλοι τους με προσκύνησαν.

Και, τότε,

Γίνανε απλοί

Και ανοιχτόκαρδοι

Και έγινε ένα μέγα συμπόσιο με Σάκε.

Εγώ, προσωπικά, είχα ευχάριστη συζήτηση

Με την ιερή Θεά γιαγιά της φωτιάς

Και τον Θεό του σπιτιού

Και την παλιά Θεά που προστατεύει τον
κήπο

Των ιερών ξύλων που στέκουν.

Και παρακολουθούσα τους άντρες και τις
γυναίκες

Που χόρευαν και τραγουδούσαν,

Και το ευχαριστήθηκε η ψυχή μου.

Το συμπόσιο συνεχιζόταν

Για δυο μέρες,

Για τρεις μέρες.

Τους κοίταζα όλους

Χαρούμενους και φιλικούς,

Και ένοιωσα ανακούφιση

Και έτσι αποχαιρέτησα

Την παλιά θεά γιαγιά της φωτιάς,

Τον Θεό του σπιτιού,

Και την παλιά Θεά του κήπου των ιερών
ξύλων.

Τότε

Επέστρεψα στο σπίτι μου.

Πριν να φτάσω,

Το σπίτι μου είχαν διακοσμήσει

Με όμορφα ιερά ξύλινα αντικείμενα

Και με καλό Σάκε.

Τότε

Έστειλα τον αγγελιοφόρο μου να πάει και να προσκαλέσει

Τους κατώτερους Θεούς

Και τους ανώτερους Θεούς,

Και έκανα ένα υπέροχο συμπόσιο

Και, μίλησα στους Θεούς

Για τις εμπειρίες μου,

Δίνοντας λεπτομερή αναφορά

Των περιστάσεων,

Από τους ανθρώπους στο χωριό

Που επισκέφτηκα,

Και την συνέπεια των περιστάσεων.

Έτσι, οι Θεοί

Με δόξασαν.

Όταν έφευγαν,

Έδωσα στον καθένα

Όμορφα διακοσμημένα ιερά ξύλινα σύμβολα,

Διπλά και τριπλά.

Να δούμε ακόμη ένα τραγούδι από την παιδική ηλικία του Ταμουραμάρο. Μιλά για την συνάντηση του με ένα μαυροφορεμένο Μισναβάχ.

ΓΙΟΥΚΑΡΑ
Ο ΜΑΥΡΟΦΟΡΕΜΕΝΟΣ ΔΑΙΜΟΝΑΣ

Μια μέρα
Ανέβαινα κατά μήκος του ποταμού
Και εκεί συνάντησα έναν μικρό δαίμονα.
Όμορφη εμφάνιση, όμορφο πρόσωπο,
Είχε.
Ντυμένος στα μαύρα, και
Στο χέρι του είχε ένα μικρό τόξο
Και βέλη από ξύλο καρυδιάς,
Μου χαμογέλασε και είπε:
«Γιέ του άρχοντα! Ας παίξουμε ένα παιχνίδι!
Τώρα, θα συνθλίψω όλα τα ψάρια.»
Τότε,
Πιάνοντας το μικρό του τόξο από καρυδιά
Και περνώντας ένα μικρό βέλος από καρυ-
διά μέσα στο τόξο,
Στράφηκε προς το ποτάμι και έριξε!
Από την πηγή του νερού έρεαν
Σκούρα θολά νερά από ξύλο καρυδιάς
Που συναντούσε τους σολομούς που κο-
λυμπούσαν αντίθετα στο ρεύμα.
Φωνάζοντας και κλαίγοντας γύρισαν
Και έφυγαν προς τα πίσω.
Ο νεαρός δαίμονας
Χαμογέλασε.
Εξοργισμένος από αυτό,
Πέρασα το μικρό ασημένιο βέλος μου
Στο ασημένιο τόξο που κουβαλούσα μαζί
μου.
Όταν έριξα στο ποτάμι,
Ασημί νερό, κρυσταλλένιο νερό έρεε
Από την πηγή του νερού,
Και οι σολομοί που έκλαιγαν αναζωογο-

νήθηκαν

Με το καθαρό νερό
Και κολύπησαν προς τα πάνω,
Πλατσορίζοντας χαρούμενα.
Ο νεαρός δαίμονας φούντωσε
Δείχνοντας τον θυμό του στο πρόσωπο.
«Βεβαίως!

Αν κάνεις κάτι τέτοιο εναντίον μου,
Θα εξαφανίσω όλα τα ελάφια!»

Είπε,

Και έβαλε το μικρό βέλος από καρυδιά
Στο μικρό τόξο από καρυδιά,
Καθώς το βέλος πετούσε προς τον ουρανό,
Από πάνω από τα δάση και πάνω στον λόφο
Άνεμος από καρυδιά, ο ανεμοστρόβιλος
Που σήκωσε τα αρσενικά ελάφια
Και τα θηλυκά ελάφια—
Σε ομάδες ξεχωριστά και
Και τα πήγε ψηλά στον βαθύ ουρανό.
Ο δαίμονας χαμογέλασε με αυτό.
Ο θυμός με κυρίευσε
Και, τότε, με το μικρό ασημένιο βέλος μου
Και το μικρό μου τόξο, έριξα προς τα ελά-
φια.

Και εκεί ψηλά στον ουρανό εμφανίστηκε
Ασημένιος άνεμος, δροσερός άνεμος
Που κατέβασε τα αρσενικά ελάφια
Και τα θηλυκά ελάφια
Σε ομάδες ξεχωριστά
Κάτω στο δάσος.

Τότε,

Ο νεαρός δαίμονας εξοργίστηκε και πάλι
Δείχνοντας τον θυμό στο πρόσωπό του.
«Τι απρέπεια!

Εφόσον κάνεις αυτό το πράγμα,

Τότε ας ανταγωνιστούμε...»

Λέγοντας αυτά τα λόγια, γδύθηκε.

Και εγώ επίσης έβαλα ένα λεπτό ρούχο

Και παλέψαμε.

Παλέψαμε μεταξύ μας.

Παλεύαμε—κρατώντας

Ο ένας τον άλλον—

Είχα εκπλαγεί από την δύναμή του.

Ωστόσο,

Σταδιακά

Χρησιμοποίησα όλη μου την δύναμη

Στους γοφούς και μπράτσα

Και με αυτό, σήκωσα τον δαίμονα στον ώμο

Και στο πετρώδες βουνό

Τον πέταξα κάτω.

Ο ήχος από το χτύπημα

Αντηχούσε για αρκετή ώρα—

Και ακολούθησε νεκρική σιγή.

Όπως επέστρεψα στο ποτάμι

Άκουσα μέσα από το νερό

Χαρούμενες φωνές σολομών

Γελώντας και παίζοντας

Και πλατσουρίζοντας καθώς κολυμπούσαν.

Και μέσα στο δάσος

Οι φωνές από αρσενικά ελάφια

Και θηλυκά ελάφια που γελούσαν

Και έπαιζαν απλώνονταν παντού,

Και από εδώ και από κει

Τα είδα να βόσκουν ήσυχα.

Και, εγώ επίσης, ανακουφίστηκα

Και επέστρεψα στο σπίτι μου.

Έτσι είπε ο γιός του άρχοντα για την ηρωική του πράξη.

Στο παρακάτω τραγούδι εξιστορείται το πώς σώθηκε ο μικρός γιος, που τον σκότωσαν οι

Ιάπωνες και μέσα στο ετοιμοθάνατο κορμάκι του τοποθετήθηκε εκείνη η ανίκητη δύναμη που αποτελεί την μεγαλύτερη στρατιωτική ιδιοφυΐα όλων των εποχών. Ακριβώς το ίδιο έγινε και με την περίπτωση του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

ΓΙΟΥΚΑΡΑ Η ΑΦΙΞΗ ΤΟΥ ΞΕΝΟΥ

Είμαι στα αλήθεια μια καλοσυνάτη κυρία
Παντρεμένη με έναν αρχηγό με την πραγμα-
τική έννοια,

Τρώμε γεύματα εκλεπτυσμένα όπως των
Θεών,

Και είμαι τόσο όμορφα ντυμένη,

Και έτσι έζησα μια ζωή τόσο χαρούμενη.

Σε μια ιδιαίτερη χρόνια

Έφερα στον κόσμο ένα αγόρι.

Ήταν όμορφο σαν θεός,

Και οι δύο μας το αγαπούσαμε εξαιρετικά.

Ο άντρας μου ιδιαιτέρως

Τον αγαπούσε και τον κρατούσε μέρα και
νύχτα,

Τον φιλούσε

Και φώναζε το όνομά του με απαλό τόνο.

Με άφηνε να κρατήσω το μωρό

Μόνο όταν ήταν να το ταΐσω από το στήθος.

Έτσι τον μεγαλώσαμε,

Και, τώρα, άρχισε να τρέχει

Και να λέει λέξεις.

Και τον λατρεύαμε όσο τίποτα άλλο.

Μια μέρα

Ο άντρας μου είχε ετοιμαστεί να πάει για το
κυνήγι,

Πέρασε στην πλάτη του την φαρέτρα με το σκοινί

Κρατώντας στο χέρι του το τόξο φτιαγμένο από ξύλο κερασιάς,

Και έφυγε για το βουνό.

Μετάπειτα ασχολήθηκα με το κέντημα,

Ωσπου πήρε να βασιλεύει ο ήλιος,

Όταν ξαφνικά άκουσα ποδοπατήματα πολλών αντρών.

Τότε είδα κάποιον να μπαίνει στο σπίτι,

Και να! Πρέπει να είναι οι Ιάπωνες

Που ποτέ δεν περίμενα να δω μπροστά μου

Ενώ είχα ακούσει πολλές φήμες για αυτούς!

Όλοι φορούσαν καπιτονέ μεταξωτά ρούχα

Και δεμένα στο κεφάλι κάτι σαν ράμφος

κορακιού,

Κουβαλούσαν και σπαθιά στην μέση τους.

Άνοιξαν το στόμα τους και είπαν όλοι μαζί:

«Κοίτα, γυναίκα των Αϊνού!»

Γυναίκα Αϊνού!

Άκουσε μας προσεχτικά.

Είμαστε αυτό που εσείς αποκαλείτε 'Ιάπωνες'

Και έχουμε έρθει εδώ από την χώρα του άρχοντά μας για δουλειά.

Ταξιδέψαμε με το πλοίο μας σε όλη

Την γη των Αϊνού και παρατηρήσαμε πολλούς,

Πολλούς Αϊνού,

Άντρες και γυναίκες, που είναι τόσο ευγενικοί,

Να αγαπάνε και να τους αγαπούν.

Από ότι έχουμε ακούσει,

Εκεί στον λόφο του Σισιλιμούκα πάνω από την γη των Αϊνού

Το ράμφος κορακιού στο κεφάλι ήταν σύμβολο υποταγής στις Νεφελίμ Σαχερνέχ.

Κατοικεί ένα ζευγάρι με ένα μωρό
Και η ομορφιά της γυναίκας είναι πέραν
σύγκρισης

Από πολλές όμορφες γυναίκες των Αϊνού.
Ο αφέντης του πλοίου μας άκουσε για αυτή
την γυναίκα

Και εξέφρασε την επιθυμία του να την
γνωρίσει.

Όχι μόνο αυτό,

Επιθυμεί να την πάρει ως δική του γυναίκα.

Όμως, καθώς η γυναίκα είναι παντρεμένη

Και μητέρα ενός παιδιού, η επιθυμία του
αυτή

Δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί, ήταν
απαρηγόρητος

Και σχεδόν άρρωστος με το σώμα του να
αδυνατεί.

Όμως, σήμερα συνήρθε ξαφνικά και είπε

Με ένα μεγάλο χαμόγελο,

‘Άκουσα ότι της γυναίκας ο άντρας πήγε για
κυνήγι

Στο βουνό! Φίλοι! Πηγαίνετε σε αυτή

Και πείτε της τα πάντα. Αν συμφωνήσει να
γίνει

Γυναίκα μου, τότε πείτε της ότι

Θα στείλω για τον άντρα και το παιδί της

Ρύζι, μίσο και ότι άλλο θα χρειαστεί

Στα πλοία των Αϊνού, διπλά και τριπλά.

Αν αρνηθεί,

Τότε να την απαγάγετε και να την φέρετε με
το ζόρι.

Αν την πάμε μέχρι την χώρα του αφέντη μας

Τότε δεν θα μπορέσει να μας ξεφύγει.

Και δεν θα έχω τίποτα

να φοβάμαι.

Φέρτε την γυναίκα με κάθε τρόπο!
Τότε, θα σας ανταμείψω πλουσιοπάροχα.
Ξέρω ότι θέλετε λεφτά, έτσι δεν είναι;
Και έτσι πανηγυρίσαμε
Και πήγαμε εκεί.
Λοιπόν, γυναίκα, τι λες;
Δεν θα έλεγες όχι;
Σίγουρα θα είναι καλύτερα να έχεις έναν
αφέντη πλοίου

Για άντρα σου παρά έναν Αϊνού...»
Μόλις άκουσα αυτές τις κουβέντες,
Χάθηκα μέσα στην οργή,
Πήρα το γάντζο που κρεμόταν πάνω από την
φωτιά μπροστά μου

Και κουνώντας το βίαια μπροστά στους
Ιάπωνες φώναξα

Όλων τον ειδών τις βρισιές.

«Σιχαμεροί άντρες!

Πόσο αηδιαστικοί!

Να πάτε στον διάολο, καταραμένοι Ιάπωνες!

Είχα ακουστά ότι αυτοί που λέγονται Ιάπωνες

Και οι αφέντες τους έχουν καλές ψυχές,

Αλλά τι άγριες καρδιές έχετε εσείς!

Ακόμα και αν δεν είχα άντρα

Και παιδί,

Ποτέ δεν θα ήθελα τον αφέντη του πλοίου
για άντρα μου.

Αποκαλούμαστε Αϊνού,

Αλλά, δεν είμαστε απλά Αϊνού

Αυτό που νομίζετε εσείς.

Όχι σας λέω:

Ποιος θα ήθελε να πάει σε έναν τέτοιο αφέντη πλοίου!

Προσέξτε τη φράση «δεν είμαστε απλά Αϊνού». Προφανώς υπήρχαν παραδόσεις για την πρόλευση τους και την αρχαία ιστορία τους.

Φύγετε και καλύτερα να πάτε και να του
πείτε να φύγετε

Και να αφήσετε την ακτή γρήγορα!

Αλλιώς,

Όλες οι ζωές σας θα χαθούνε

Από την πονηρή σκέψη αυτού του αν-
θρώπου.

Αν ο άντρας μου ακούσει ακόμα και έναν
ψίθυρο

Από αυτή την πονηρή πλεκτάνη,

Δεν θα αφήσει τα πράγματα όπως είναι

Ακόμα και αν συμβεί στην χώρα του αφέ-
ντη σας.

Θα προτιμούσα

Να μην τα θαλασσώσετε.

Φύγετε χωρίς φασαρία

Πριν γίνουν χειρότερα τα πράγματα!»

Έτσι λέγοντας, ζήτησα από τους Ιάπωνες να
φύγουν αμέσως.

Αλλά, αυτοί μόνο γέλασαν

Και είπαν,

«Εσύ, γυναίκα των Αϊνούς!

Τολμάς να πεις τέτοιες βαριές κουβέντες
εναντίον μας!

Τι είναι ο άντρας σου;

Απλά ένας από αυτούς τους Αϊνούς!

Τι έχουμε να φοβηθούμε από αυτόν;

Ένα απλό χτύπημα του σπαθιού θα τον απο-
τελειώσει.

Τώρα, όποια λέξη και αν ξεστομίσεις

Δεν θα σε βοηθήσει.

Αν συνεχίσεις να αντιστέκεσαι, θα δεις τι θα
σου κάνουμε!»

Τότε, αυτοί, σε δυάδες και τριάδες με έπια-
σαν από τα μπράτσα.

Το μικρό μου παιδί την στιγμή εκείνη έπαι-
ζε μόνο του

Αλλά, καθώς άκουσε την λογομαχία μου με
αυτούς τους άντρες,

Φοβήθηκε και ήρθε σε μένα βιαστικά

Κλαίγοντας και φωνάζοντας «Μητέρα!»

Και ενώ επιθυμούσα να τον κρατήσω στην
πλάτη μου,

Δεν μπορούσα να κάνω τίποτα

Γιατί τα χέρια μου ήταν πιασμένα από τους
άντρες, σε δυάδες και τριάδες.

Προσπάθησαν νε με σύρουν προς την
πόρτα.

Αντιστάθηκα γερά λυγίζοντας το σώμα μου.

Σε μια έξαψη οργής

Πάλεψα με όλη μου την δύναμη

Κλοτσώντας και ποδοκροτώντας.

Είχαν πλέον εξαγριωθεί όλοι

Και μου επιτεθήκαν.

Και με αυτό ένας απαίσιος άντρας

Αρπαξε το παιδί μου,

Το σήκωσε

Και το πέταξε πάνω στην εστία της φωτιάς.

Καημένο παιδί!

Κατέρρευσε εκεί

Σαν κούτσουρο!

Δεν μπορείτε να φανταστείτε πόσο θυμω-
μένη ήμουν

Να το βλέπω, μη μπορώντας να κάνω κάτι
να το βοηθήσω!

Τώρα, τα πράγματα γύρω μου άρχισαν να
θολώνουν.

Και η καρδιά μου γυρνούσε γύρω, γύρω.

Μισητοί Ιάπωνες

Με περιφρονήσατε ως μια οποιαδήποτε

γυναίκα

Και σκοτώσατε το πολυαγαπημένο μου παιδί

Που δεν καταλάβαινε τίποτα από όλα αυτά,
Με τόσο σκληρό τρόπο. Σκότωσαν

Το παιδί που ο άντρας μου και εγώ αγαπούσαμε στοργικά...

«Αχ, πόσο επιθυμώ να επιστρέψει ο άντρας μου γρήγορα!»

Αυτά περνούσαν από το μυαλό μου.

Συνέχισα να κλοτσάω και να δαγκώνω

Αντιστεκόμουν από τους απαίσιους άντρες.

Αλλά, ήταν πολλοί εναντίον μου

Και τελικά με έσυραν έξω

Και σέρνοντας με πήγαν στην ακτή.

Ήταν μια μικρή βάρκα στην θάλασσα,

Οπού εκεί με είχαν βάλει.

Μετάπειτα οι άντρες αυτοί πήραν τα κουπιά

Που τα στριφογύριζαν και έσπρωχναν μέσα στο νερό.

Η βάρκα γλιστρούσε γρήγορα σαν νεκρό φύλλο πάνω στο νερό,

Όσπου εκεί στα ανοιχτά της θάλασσας

Φάνηκε ένα θρυλικό πλοίο "Μπενζάησεν",

Το φανταζόμουν μικρό

Αλλά ήταν σαν βουνό να στέκεται εκεί μπροστά μου.

Όπως πλησιάζαμε το πλοίο "Μπενζάησεν",

Αυτά τα καθάρματα φώναξαν στο πλοίο.

Τότε,

Μια μακριά σκάλα αφέθηκε από το πλοίο

Και τα καθάρματα σκαρφάλωσαν με μένα στα χέρια τους.

Πάνω στο κατάστρωμα.

Κι άλλοι πολλοί Ιάπωνες περπατούσαν εδώ

και κει.

Με πήγαν στην καμπίνα του αφέντη
Του θρυλικού πλοίου 'Μπενζάησεν'.
Όσο και να πάλεψα,
Όλη η δύναμη μιας γυναίκας μηδενίζετε.
«Τι να κάνουμε!

Ότι και να μου πουν,
Δεν θα απαντήσω και θα κάνω την αδιάφο-
ρη.

Θα το αφήσω στην βούληση των θεών!»

Όπως τα σκεφτόμουν αυτά,

Έκλεισα τα μάτια μου

Και φώναξα δυνατά,

«Αγαπημένο μου παιδί!

Καρδιά μου!»

Ο περιβόητος αφέντης του πλοίου 'Μπεν-
ζάησεν' είπε:

«Καημένη,

Γυναίκα των Αϊνού!

Πόσο άγρια την μεταχειριστήκατε!

Φαίνετε φοβερά κουρασμένη.

Και, το παιδί τι απόγινε;

Που κλαίει φωνάζοντας το όνομα του παι-
διού της!»

Και όπως έλεγε,

«Σκοτώσαμε το παιδί.»

Τότε ο αφέντης θύμωσε μαζί τους:

Πως τολμήσατε να σκοτώσετε το παιδί.

Οι Αϊνού αγαπάνε τις γυναίκες και τα παιδιά

τους

Και τους προσέχουν πολύ,

Έτσι αν ο άντρας της δει ότι λείπει η
γυναίκα του

Και επί πλέον δει το παιδί του δολοφονημέ-
νο από εσάς,

Οι Αϊνού ήταν κατεχόμενοι από τους «θεούς» δηλαδή τους Μισναβάχ. Εδώ έχουμε μία απόδειξη των λεγόμενων μου, ότι δηλαδή υπήρχε μία ιδιότυπη συμβίωση Αϊνού και Μισναβάχ. Την εποχή βέβαια εκείνη, οι Μισναβάχ εξακολούθησαν να ζουν απομονωμένοι, μακριά από τον κόσμο.

Δεν θα ησυχάσει.

Οι Αϊνού είναι κατεχόμενοι από τους θεούς. Θεός τους προστατεύει. Και έτσι με προμήνυμα

Γρήγορα μπορούν να βρουν τους θρασύδειλους

Και πρέπει τότε να φέρουν τις διαπραγματεύσεις στον αφέντη μας.»

Μπορούσα να τον δω τώρα προφανώς

Φοβισμένο και μετανιωμένο.

«Τι να κάνω;

Είναι μια απλή γυναίκα των Αϊνού;

Πως ήταν τα πράγματα μέσα στο σπίτι;»

Και όπως ρωτούσε ο αφέντης,

Αυτοί, τα καθάρματα, του είπαν όπως είδαν

Το σπίτι, από μέσα μέχρι έξω,

Ήταν εξαιρετικά μεγαλειώδες.

Όταν το άκουσε,

Έγινε ακόμα πιο ανήσυχος.

«Είναι πολύ αργά πια

Να επιστρέψουμε την γυναίκα.

Μακάρι να μην είχατε σκοτώσει το παιδί!»

Όταν το είπε αυτό,

Οι άντρες είπαν γελώντας ομόφωνα,

«Ο αφέντης του 'Μπενζάησεν' είναι ένας δειλός!

Λιγόψυχος!

Απλά ένας Αϊνού!

Τι σε τρομάζει;

Που να δειλιάζεις τόσο,

Πως μπορείς να κάνεις έρωτα;

Την στιγμή που αυτή η Αϊνού ανοίξει τα μάτια της

Και σε κοιτάξει,

Θα σε ερωτευτεί.»

Όπως άκουσα τα λόγια και το περιφρο-
νητικό τους γέλιο

Έχασα το μυαλό μου από οργή

"Σιχαμεροί Ιάπωνες!

Καταραμένοι Ιάπωνες!

Με προσβάλετε ως μια απλή γυναίκα,

Μια απλή γυναίκα των Αϊνούς.

Και δεν παραδεχόσαστε τα δικά σας λάθη.

Αν συνεχίσετε έτσι,

Πολύ σύντομα

Θα πάτε από εκεί που ήρθατε, σας προειδο-
ποιώ.

Δεν με νοιάζει αν θα πεθάνω.

Το μόνο που επιθυμώ είναι να πάω στο παιδί
μου.

Ελπίζω μόνο η δύναμή μου να μην σας
εκδικηθεί.

Όμως, όταν το πνεύμα μου αφήσει το σώμα
μου και εγώ

Κατά συνέπεια γίνω θεά,

Θα επιστρέψω εδώ για να σας το αντα-
ποδώσω!»

Τότε σηκώθηκα και βγήκα από την καμπίνα
τρέχοντας.

Όμως, όταν ήμουν έτοιμη να πηδήξω στην
θάλασσα,

Πολλοί άντρες με έπιασαν ξανά

Και με έδεσαν στο μεγάλο κεντρικό κατάρ-
τι.

Έτσι, αυτή τη φορά, δεν μπορούσα να κου-
νηθώ ούτε πόντο.

«Ανάθεμα!

Γιατί εμένα!

Τι λάθος έχω κάνει;

Ωστε να υποφέρω κατά αυτόν τον τρόπο;

Τι κάνει ο άντρας μου τώρα;
Πώς θα νιώσει
Όταν επιστρέψει από το βουνό
Και αντικρίσει αυτό το φοβερό θέαμα από
το πολυαγαπημένο μας παιδί;
Πώς θα μπορέσει να μάθει ποιος το είχε
κάνει;»

Αυτές μου οι σκέψεις
Έβγαλαν την λύπη μου έξω με έναν κα-
ταρράκτη από δάκρια.

Και έκλαιγα ασταμάτητα.

Στο μεταξύ,

Ο ήχος των κυμάτων πέρασε από τα αφτιά
μου,

Καθώς το μεγάλο πλοίο 'Μπενζάησεν' κινι-
όταν μπροστά.

Και, τώρα ένιωθα ότι ήδη είμαστε μακριά
ανοιχτά στην θάλασσα.

(Ακολουθεί η ιστορία του άντρα.)

Αν και πήγα πάνω στο βουνό για κυνήγι,

Όλως παραδόξως

Όλες οι φωλιές ήταν άδειες,

Εκεί που συνήθως έβρισκα αρκούδες.

Πού να έχουν πάει;

Γιατί σήμερα τίποτα;

Μικρές αλεπούδες,

Ασβοί, σκίουροι, λαγοί

Ακόμα και πουλιά...

Κανένα από αυτά δεν φάνηκαν!

Καθότι δεν είχα κυνηγήσει για καιρό

Ήθελα πραγματικά κάτι καλό και διαφορε-
τικό για το δείπνο.

«Πόσο η γυναίκα

Και το παιδί μου

Χαιρόταν όταν με χαιρετούσαν

Καθώς πήγαινα στο βουνό για το κυνήγι!
Πώς να είναι τώρα που με περιμένουν!
Ελπίζω να πιάσω τουλάχιστον έναν μικρό
λαγό.»

Όταν σκέφτηκα αυτά τα πράγματα,
Περπάτησα πάνω από λόφους, για ώρες,
Αλλά δεν συνάντησα κανένα απολύτως θή-
ραμα.

Εν τω μεταξύ,
Εγώ με κάποιο τρόπο άρχισα να νιώθω μια
ταραχή μέσα μου

Και ξαφνικά ανησυχούσα για την γυναίκα
και το παιδί μου.

Και έτσι, γύρισα πίσω
Όσο γρήγορα γυρνάει ένα ψάρι
Και κίνησα προς το σπίτι
Τρέχοντας και πηδώντας.
Και, ωπ!, τι έχει συμβεί;
Ήταν η ώρα περίπου
Που η γυναίκα μου θα άναβε την φωτιά για
να προετοιμάσει δείπνο.

Όμως, δεν είδα καπνό να ανεβαίνει από το
σπίτι μου!

Ούτε μύριζε καμένο ξύλο!
Όταν τελικά έφτασα σπίτι, μόνο η σκιά
Ήταν εκεί που η γυναίκα μου καθόταν και
έραβε.

Τα υλικά σκορπισμένα εδώ και εκεί,
Και παντού.
Και πέρα από αυτό
Και προς μεγάλη μου έκπληξη,
Είδα το παιδί μου νεκρό σαν κούτσουρο
δίπλα στο τζάκι.

Λυπημένο σύννεφο κρεμόταν πάνω από το
πτώμα του.

Στην θέα αυτή,
Η καρδιά μου μαύρισε από οργή
Σαν τον καρβουνιασμένο πάτο ενός ψημέ-
νου όστρακου.

«Ποιος διάολος έκανε αυτό το χάλι στην
απουσία μου

Μόνο να πληγώσει την καρδιά μου και να με
κάνει να πικραθώ;

Γιατί σήμερα;»

Έτρεξα έξω από το σπίτι

Και κοίταξα γύρω με προσοχή.

Ήταν πατημασιές αντρών μπερδεμένες.

Και κατάλαβα

Αυτό είχε γίνει όχι από μερικούς,

Πολλοί άντρες είχαν πιάσει την γυναίκα μου
από τα μπράτσα

Και την έσυραν έξω.

Τότε, το παιδί πιάστηκε πάνω της από
τρόμο,

Και, το πήραν από την μάνα του και τον
πέταξαν

Κάτω στο πάτωμα δίπλα στην εστία.

Ήταν πλέον ξεκάθαρο.

Φαινόταν πως την γυναίκα μου την είχαν
απαγάγει

Κάπου πολύ μακριά.

Εξιχνιάζοντας τα ίχνη τους,

Κατέβηκα από τον λόφο και κάτω στην
ακτή.

Τα ίχνη εξαφανίστηκαν εκεί.

Αυτό με οδήγησε να μαντέψω πως την είχαν
πάρει με σκάφος.

Τώρα, ήμουν έξω φρενών και απόλυτα εξα-
γριωμένος,

Η γροθιά μου έσφιξε, δυο μοβ φλέβες

Και τρεις μοβ φλέβες φάνηκαν στο πρόσωπό μου.

Τα μάτια μου γυάλιζαν σαν δυο μικρά αστέρια.

Έβγαλα το σπαθί μου

Και στάθηκα με το ένα πόδι τραβηγμένο πίσω

Και με το άλλο πάτησα μπρός.

Κοίταξα το σπαθί επίμονα

Με το ένα μάτι γουρλωμένο

Και το άλλο κλεισμένο σφιχτά.

Τότε,

Όπως σωστά μάντεψα,

Είδα αμυδρά κάτι σαν πλοίο

Μακριά πάνω στην θάλασσα,

Που φαινόταν να απομακρύνετε.

Έβαλα το σπαθί μου στην θήκη

Και πήδηξα ψηλά προς τα σύννεφα στον ουρανό.

Τότε μεταμορφώθηκα σε πουλί με φτερά,

Και πέταξα μέσα και ανάμεσα από τα σύννεφα.

Και πέταξα στα όρια μεταξύ της ξένης θάλασσας

Και της θάλασσας των νησιών μου,

Όπως κοιτούσα κάτω,

Το μεγάλο πλοίο 'Μπενζάησεν' σαλπάριζε πέρα δώθε,

Με τρόμο, όμως έτρεχε ολοταχώς.

Τα κύματα μπροστά έσπαζαν και βροντούσαν.

Τώρα και πάλι έγινα άνεμος και πήγα κάτω,

Και, ωπ, τι είναι αυτό!

Η γυναίκα μου ήταν δεμένη στο κατάρτι!

Φαινόταν να έκλεγε για μέρες,

Εδώ ο θρύλος μιλάει για τον άρχοντα που άλλαξε μορφή κατά βούληση. Πώς γινότανε αυτό; Ήταν Μισναβάχ;

Γιατί το πρόσωπό της ήταν πασαλειμμένο με
συνάχι

Και τα μάτια της ήταν πρησμένα.

Πρέπει να είχε παλέψει εναντίον των
αντρών

Με όλη της την δύναμη,

Γιατί τα ρούχα της ήταν σκισμένα και
κρεμόταν πάνω της σαν κουρέλια.

Και το πρόσωπό της φαινόταν εξαντλημένο
και χλωμό.

Αναπνέοντας η όχι

Το κεφάλι της είχε πέσει πίσω για πολύ ώρα

Από την κούραση.

Βλέποντας την σε αυτή την κατάσταση

Η στενοχώρια μου αυξήθηκε και ξεχείλισε.

Δάκρια ανέβηκαν στα μάτια μου

Και θάμπωσαν τα πράγματα γύρω μου.

Έπειτα γύρισα προς το κατάρτι

Έκοψα το σκοινί σε κομματάκια με το σπαθί

Και την πήρα στην αγκαλιά μου.

Φοβισμένη, άνοιξε τα μάτια της, όμως,

Όταν αντίκρισε το πρόσωπο μου,

Η χαρά ζωγραφίστηκε στο πρόσωπό της

Με ασυνήθιστο τρόπο, φωνάζοντας

«Άντρα μου!»

Καθώς με κρατούσε με όλη της την δύναμη.

Τότε, είπα,

«Γρήγορα! Γύρνα στο σπίτι πρώτα!»

Πετάχτηκε από τα χέρια μου και προς τον
ουρανό

Σαν κλωναράκι,

Και πήγε προς το σπίτι,

Συνοδευόμενη από κεραυνό,

Αφήνοντας πίσω δυνατό βουητό.

Τώρα, είχα καθησυχάσει

Και μπήκα μέσα στο νερό
Έξυσα το κάτω μέρος του караβιού
Και με μια μεγάλη πέτρα
Το σφυροκόπησα. Φώναζα το όνομα θεών
Της δεύτερης και τρίτης γενιάς μας
Και προσευχόμενος σε αυτούς, συνέχισα να
ξυρίζω και να σφυροκοπώ.

Με όλη μου την δύναμη στους γοφούς και
τα μπράτσα.

Τελικά, το κάτω μέρος του караβιού είχε
μια μεγάλη τρύπα.

Και έτσι, ανέβηκα στην επιφάνεια
Και πήρα μια μεγάλη ανάσα ανακούφισης
Και πέταξα ψηλά στον αέρα σαν άνεμος,
κοιτώντας κάτω στο πλοίο.

Φαινόταν τώρα το νερό να γεμίζει το πλοίο.
Άντρες, με φωνές και ουρλιαχτά,
Σκαρφάλωναν πάνω στο κατάστρωμα.

Είδα έναν όχλο Γιαπωνέζων σε κατάσταση
πανικού

Χλωμοί σαν το φύκι που έχει μουσκευτεί σε
νερό για ώρες.

«Τι συμβαίνει;
Η θάλασσα είναι τόσο γαλήνια,
Ο καιρός τόσο όμορφος,
Και ταξιδεύαμε τόσο ωραία χωρίς κίνδυ-
νους.

Όμως γιατί; Πώς μπορεί το πλοίο
Να ρήμαξε έτσι;»
Όλοι διαμαρτυρόταν και φώναζαν.
«Ε!

Η γυναίκα Αϊνού εξαφανίστηκε!
Δεμένη τόσο σφιχτά,
Πώς μπόρεσε να ελευθερωθεί;
Ωπ!

*Οι θεοί των Αϊνού ήταν οι Ελ. Ο
χρόνος βέβαια έκανε την ιστορία
θρύλο και ο θρύλος έγινε μύθος
και οι Αϊνού ξέχασαν τις λεπτομέ-
ρειες της ιστορίας τους.*

Το σκοινί είναι κομμένο σε μικρά κομμάτια!
Θα πρέπει να την έχει πάρει κάποιος!»
Έτσι είπαν ο ένας τον άλλον.
«Αφέντη, έλα να δεις, γρήγορα!»
Όταν είπαν,
Ένας άντρας ανέβηκε βιαστικά,
Ένας άντρας φανερά πιο όμορφος από
όλους,
Που φορούσε υπέροχα μεταξωτά ρούχα.
Είπαν βρίζοντας ανώνυμα:
«Από την αρρωστημένη διοίκηση του αφέ-
ντη μας,
Απαγάγαμε την γυναίκα των Αϊνού.
Μας είχε πει διάφορα πράγματα τότε,
Αλλά, την θεωρούσαμε γυναίκα κοινή
Και απλά γελούσαμε μαζί της.
Όμως, μετά από όλα αυτά,
Θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε τον θάνατο
με αυτόν τον ρεζίλεμένο τρόπο,
Άσχημο τρόπο.
Εσύ πρέπει να πάρεις το φταίξιμο για όλα,
Αφέντη!»
Ακούγοντάς τους να φωνάζουν έτσι,
Εγώ, για πρώτη φορά, κατάλαβα πώς είχαν
απαγάγει
Την γυναίκα μου.
Είχα εξοργιστεί ακόμα περισσότερο.
Και τελικά τα λόγια του θυμού ξεγλίστρη-
σαν από το στόμα μου:
«Καταραμένοι Ιάπωνες!
Δεν γνωρίζετε, μπάσταρδοι, τι τιμωρία σας
περιμένει
Για αυτές τις απερίσκεπτες πράξεις σας.
Περιφρονώντας με σαν έναν απλό Αϊνού,
Έχετε κάνει ένα τρομερό, και ασυγχώρητο

λάθος.

Να σας πάρει ο διάολος!

Αξιομίσητοι μπάσταρδοι!

Ήρθα απλά να σας το ξεπληρώσω!

Αφού πεθάνετε όλοι, τότε θα καταλάβετε ποιος είμαι!»

Όταν τελείωσα,

Ο αφέντης και όλοι οι άντρες

Είχαν μείνει ακόμα πιο έκπληκτοι

Και, κοιτώντας προς τον ουρανό,

Κοίταξαν την ομίχλη που με περιτύλιγε.

Ο αφέντης κοκάλωσε από φόβο,

Έπεσε στα γόνατά του, και

Τρίβοντας το κεφάλι του στο πάτωμα, είπε:

«Ο νεαρός θεός των Αϊνούς!

Ο νεαρός αρχηγός των Αϊνούς!

Όσα είπες είναι σωστά.

Πράγματι, εγώ ήμουν, ο χειρότερος από όλους.

Παρακαλώ σώσε μας.

Μπορώ να εκπληρώσω οποιαδήποτε απαίτηση σου.»

Υποκλίθηκε είκοσι φορές, τριάντα φορές, επαναλαμβάνοντας τις λέξεις

Και προσευχόταν, όμως, απλά αρνήθηκα.

«Όχι!

Ποτέ!

Είναι πολύ αργά!

Ο πολυαγαπημένος μου γιός έχει σκοτωθεί.

Και την γυναίκα μου την φερθήκατε εξίσου άσχημα.

Δεν μπορώ να σας φέρω πίσω στην ζωή!»

Καθώς τα έλεγα αυτά,

Το πλοίο πλημύριζε πολύ γρήγορα

Και τελικά βυθίστηκε μέσα στην θάλασσα.

Οι απαίσιοι Ιάπωνες πάλευαν μέσα στο νερό,

Για λίγη ώρα, εμφανιζόταν και χανόταν από την επιφάνεια

Του νερού, όμως, σύντομα, όλοι πνίγηκαν
Και εξαφανίστηκαν μέσα στην θάλασσα.

Ένωσα μια ηρεμία στη καρδιά

Και γύρισα σπίτι με άνεμο θεϊκό.

Η γυναίκα μου, και αυτή, είχε φτάσει,

Λίγο νωρίτερα.

Παρόλο το κουρασμένο της κορμί,

Έκλεγε πικρά, και με λυγμούς,

«Πολυαγαπημένο μου παιδί! Καρδιά μου!»

Κρατώντας το νεκρό σώμα του γιού μου στα χέρια της,

Προσευχήθηκα στους θεούς, φωνάζοντας τα ονόματα θεών,

Δεύτερα και τρίτα, των προγόνων μας.

Η φωνή της προσευχής μου ακουγόταν καθαρά και μακριά

Σαν το τραγούδισμα του κούκου.

Κάποια στιγμή,

Το πρόσωπο του γιού μου επανέκτησε χρώμα.

Τα δαχτυλάκια του, τα ματόκλαδά του κουνήθηκαν.

Τότε, άνοιξε τα μάτια του διάπλατα.

«Πατέρα! Μητέρα!»

Φωνάζοντάς μας,

Σηκώθηκε με τα χέρια του κόντρα στο πάτωμα.

Μαζί τον πήραμε στα πόδια μας

Και φωνάξαμε με κραυγή χαράς

Καταχαρούμενοι για την επιστροφή του.

Και γιορτάσαμε την ασφαλή επιστροφή της

γυναίκας μου.

Η γυναίκα μου, μου είπε

Όλες τις λεπτομέρειες

Για το πώς οι απαίσιοι Ιάπωνες μπήκαν
μέσα

Και το τι είπαν και έκαναν.

Και εγώ της είπα επίσης

Με κάθε λεπτομέρεια

Το πώς άνοιξα τρύπα στο πλοίο αυτών

Των απαίσιων Ιαπώνων και τους βούλιαξα
στην θάλασσα.

Η γυναίκα μου είπε,

«Τους άξιζε!

Τους άξιζε!»

Έτσι λέγοντας,

Χόρεψε με χαρά κοντά στο τζάκι.

Απελευθερωμένοι από κάθε φόβο,

Ζούμε απλά

Με αγάπη προς το παιδί μας.

Και προσέχουμε τον λαό των Αϊνού παντοτι-
νά.

ΓΙΟΥΚΑΡΑ

Η ΑΦΥΠΝΗΣΗ ΤΟΥ ΞΙΦΟΜΑΧΟΥ

Είχα πατέρα

Και μητέρα

Και έναν μεγαλύτερο θετό αδελφό

Και δυο αδερφές, μικρότερες από μένα.

Ο πατέρας μου υπηρετούσε τον άρχοντά
του.

Δεν υπερείχε μόνο στο διάβασμα και στο
γράψιμο,

Ήταν επίσης ειδικός στο αριθμητήριο

Και δεξιοτέχνης στην ξιφομαχία.

Είχε την εύνοια του άρχοντά του.
Μας έλεγε εμάς, τους γιούς του, κηρύττο-
ντας:

«Ακούστε, γιοί.

Τα κορίτσια μπορεί να είναι καλά και χρήσι-
μα

Αρκεί να έχουν γνώσεις της
Βελόνας και της μαγειρικής.

Όμως, τα αγόρια διαφέρουν:

Είναι ταγμένοι να υπηρετούν τον άρχοντά
τους

Έτσι, από τα παιδικά τους χρόνια

Πρέπει να κάνουν προσπάθεια

Να αποκτήσουν καλές γνώσεις ξιφομαχίας

Μαζί με το διάβασμα, γράψιμο και το
αριθμητήριο.»

Επομένως, εμείς, τα αδέρφια,

Μάθαμε και μελετήσαμε σκληρά

Από μικρή ηλικία

Μέρα με την μέρα,

Χρόνο με τον χρόνο.

Ο αδερφός μου έμαθε γρήγορα

Ότι διδασκόταν,

Δεν έμαθε μόνο το διάβασμα, το γράψιμο,

Και το αριθμητήριο, αλλά μπορούσε να
χορέψει τον χορό του σπαθιού

Ευκίνητα σαν άνεμος, όμως, αλίμονο σε
μένα!

Δεν έμαθα τίποτα από ότι διδάχτηκα!

Ούτε διάβασμα και γράψιμο,

Ούτε αριθμητήριο

Και ούτε το ξίφος.

Ο πατέρας το πήρε σοβαρά

Και δοκίμασε τα πάντα να μου μάθει.

Όσο δυνατά και να προσπάθησε,

Ποτέ δεν έμαθα.
Τελικά έγινε έξω φρενών
Και με χτύπησε με ένα αριθμητήριο--
Με το σπαθί με κοπάνισε.
Η μητέρα και οι αδερφές μου
Με λυπηθήκαν
Και έκλαιγαν για μένα κρυμμένες πίσω από
πράγματα.

Και ο αδερφός μου επίσης με λυπόταν
Και με δίδασκε με διάφορους τρόπους
Όταν δεν επιτηρούσε ο πατέρας.
Και, εγώ από μόνος μου προσπαθούσα
Όσο καλύτερα μπορούσα,
Εξερευνώντας μέρα και νύχτα.
Αλλά, μήπως οι θεοί με καταράστηκαν;
Ποτέ δεν έμαθα!
Τότε, μια μέρα,
Μου είπε ο πατέρας
Με δάκρυα να τρέχουν:
«Άκουσε, γιέ μου,
Άκουσέ με προσεκτικά.
Έχεις έξοχο σώμα και παρουσιαστικό,
Πολύ ανώτερα από άλλους.
Όμως, δεν καταλαβαίνω γιατί δεν μπορείς
να μάθεις πράγματα.
Είναι ντροπή για μας
Να έχουμε έναν άχρηστο σαν και σένα μαζί
μας
Για πάντα... και,
Είναι πράγμα ασυχώρετο προς τον μεγάλο
άρχοντα.
Επομένως,
Υπό αυτές τις συνθήκες,
Εγώ, ως πατέρας σου, ίσως χρειαστεί να
κάνω 'χαρακίρι'

Προς απολογία στον άρχοντα, ή αλλιώς,
Εσύ πρέπει να φύγεις από το σπίτι.
Δεν υπάρχει άλλη λύση.
Μπορείς να διαλέξεις όποιο σου αρέσει.
Οπότε, σκέψου το και απάντησέ μου.»
Όταν τελείωσε την κουβέντα του ο πατέρας,
Σκέφτηκα:
«Αυτά που είπε ο πατέρας μου αληθεύουν.
Λόγο της ύπαρξής μου,
Η οικογένειά μου αισθάνεται άβολα
συνεχώς.
Και πάνω από όλα
Δεν αντέχω ούτε την σκέψη
Ότι αναγκάζω τον πατέρα μου να κάνει
‘χαρακίρι’
Και βάζοντας τους όλους σε βαθιά θλίψη.
Μόνο αν φύγω από αυτό το σπίτι,
Θα είναι τα πράγματα καλύτερα για όλους.
Επιπλέον, αν δουλέψω σκληρά
Με κίνδυνο της ζωής μου
Σε μια μακρινή χώρα,
Ακόμα και εγώ μπορεί να μάθω
Κάτι που να αξίζει τον κόπο.»
Όταν απάντησα εκφράζοντας την σκέψη
μου,
Πατέρας και μητέρα,
Αδερφός και αδερφή,
Όλοι έκλαψαν.
Κλαίγοντας, η μητέρα έβαλε φάρμακο σε
μια μικρή τσάντα.
Ο πατέρας έφερε ένα μακρύ ξίφος και ένα
κοντό ξίφος,
Έβαλε και τα δυο ξίφη στην μέση μου,
Και έβαλε ένα μικρό χρυσαφένιο καπέλο
στο κεφάλι μου.

Τότε

Στον χωρισμό

Ήπιαμε λίγο Σάκε.

Και η μητέρα ήρθε μέχρι την πύλη

Να με αποχαιρετήσει.

Έτσι, άφησα το σπίτι και το χωριό μου.

Περπατώντας και κλαίγοντας,

Έφτασα στην όχθη ενός άγνωστου ποτα-
μού.

Εκεί στην όχθη

Ένας νεαρός στην ηλικία μου καθόταν με
τον μπόγο του

Που το παρουσιαστικό του ήταν όμορφό
σαν των θεών.

Αναρωτιόμουν από πού να είναι.

Και αυτός επίσης είχε ένα μακρύ ξίφος

Και ένα κοντό ξίφος πάνω του.

Όπως με είδε,

Υποκλίθηκε χαμογελώντας

Σαν να με γνώριζε.

Έτσι και εγώ με την σειρά μου υποκλίθηκα.

Τότε, έβγαλε κάτι από την μπροστινή του
τσέπη

Και μου το έδωσε.

Όπως κοίταξα,

Ήταν ένα μακρύ γράμμα διπλωμένο.

Σκέφτηκα:

«Αναγκάστηκα να αφήσω το σπίτι

Και το χωριό μου γιατί δεν μπορώ να διαβά-
σω

Και τώρα ταξιδεύω.

Ποιος να είναι αυτός

Που με γελοιοποιεί

Δείχνοντας μου αυτό το γράμμα να διαβά-
σω!»

Όταν μου ήρθε αυτή η σκέψη εξοργίστηκα.
Και ξαφνικά έβγαλα το μακρύ ξίφος μου
Και έδωσα ένα βίαιο ξιφισμό προς σε αυτόν.
Πριν να τον φτάσει η μύτη του ξίφους μου
Σε ένα βίαιο χτύπημα, πήδηξε ελαφριά σαν
να ήταν αύρα

Και προσγειώθηκε στην απέναντι πλευρά
του φαρδιού ποταμού σαν πουλί.

Και εγώ επίσης πήδηξα τρέχοντας πίσω του
και κρατώντας

Το ξίφος μου, με τέτοιο τρόπο που ποτέ δεν
θα το είχα φανταστεί.

Και προσγειώθηκα κοντά του ελαφρύς σαν
τον άνεμο.

Τράβηξε το μακρύ ξίφος του

Και έδωσε έναν βίαιο ξιφισμό με το ξίφος
του επάνω μου.

Όπως δεν θα ήθελα να πεθάνω μάταια,

Πήδηξα ελαφριά σαν αύρα

Και προσγειώθηκα στην απέναντι πλευρά
του ποταμού, πίσω σε αυτή την πλευρά

Όπως ένα πουλί,

Πριν με φτάσει το ξίφος του.

Ύστερα πήδηξα πίσω,

Χτύπησε το ξίφος του κάτω με ματαιοδοξία

Τόσο βαθιά που διαπέρασε έξι στρώματα
της Γης.

Μετάπειτα έτρεξε ξανά πίσω μου,

Χτυπώντας το ξίφος του.

Με αυτό τον τρόπο

Παλέψαμε με τα ξίφη μας

Δεκάδες φορές.

Δεν είχε τελειωμό.

Έτσι, το αγόρι μου μίλησε χαμογελώντας:

«Εσύ, νεαρέ άρχοντα του Ματσουμάε,

Περίμενε μια στιγμή,
Και άκουσέ με, παρακαλώ.»
Έτσι λέγοντας, ήρθε κοντά μου
Και, παίρνοντας τα χέρια μου χαμο-
γελώντας,

Άρχισε να μιλάει:
«Εσύ είσαι ο δεύτερος γιός ενός ακόλουθου
του άρχοντα.

Που ζει στο κέντρο του Ματσουμάε.
Και εγώ είμαι ο τελευταίος ενός άλλου ακό-
λουθου

Που ζει στην ανατολική άκρη του Μα-
τσουμάε.

Όπως εσύ,
Κι εγώ ήμουν κακός στην ξιφομαχία, στο
διάβασμα, στο γράψιμο,

Και στο αριθμητήριο από παιδί

Και ποτέ δεν τα έμαθα σωστά.

Για αυτό τον λόγο

Με είχαν απορρίψει και έτσι ήρθα εδώ.

Το μεγάλο ποτάμι λέγετε Σαμπιτάρρχα,

Και, γνώρισα τον θεό του Σαμπιτάρρχα

Που μου είπε την ιστορία του:

Κάποιες κουβέντες έφτασαν σε αυτόν τον
θεό του Σαμπιτάρρχα

Από την επικράτεια των θεών,

Που έλεγαν:

Υπάρχει στην επικράτεια των ανθρώπων,

Ένα χωριό που λέγετε Απτα.

Υπάρχει μια μεγάλη λίμνη

Που είναι κάπως επικίνδυνη.

Για τον λόγο αυτό,

Έπρεπε να επιλεχθεί ένας θεός να προσέχει
την λίμνη.

Αλλά όλοι οι θεοί είναι απρόθυμοι να

δεχτούν αυτό το καθήκον.

Έτσι, τελικά, είχε αποφασιστεί να διαλέξουν έναν

Από τους ανθρώπους για να κάνει την δουλειά.

Αφού ο θεός του Σαμιτάρρα έχει ζήσει καιρό στην επικράτεια των ανθρώπων

Και έπρεπε να είναι καλά πληροφορημένος για την περίσταση,

Οι θεοί είχαν διορίσει αυτόν να διαλέξει έναν άντρα.

Και έτσι επιθυμούν να διαλέξει δυο γεροδεμένους,

Ειλικρινείς και σοφούς νεαρούς άντρες

Ο ένας να φυλάει στο κέντρο και

Ο άλλος, στην πάνω περιοχή της λίμνης Απτα.

Έτσι

Ο θεός του Σαμπιτάρρα

Κοίταξε πάνω στην Γη των ανθρώπων,

Από την μια άκρη στην άλλη,

Και τελικά διάλεξε εσένα και εμένα.

Όμως,

Αν σου πω την αλήθεια,

Οι θεοί μας έκαναν να φαινόμαστε με θεϊκή δύναμη

Άχρηστοι στα μάτια των άλλων και έτσι ενέργησε

Για εμάς για να μας πετάξουν από τα σπίτια μας,

Γιατί φοβόταν πως οι γονείς μας και οι οικογένειές μας

Θα είχαν αρνηθεί να μας αφήσουν να φύγουμε.

Ο λόγος που έπρεπε να παλέψουμε εδώ

Ήταν, για να σου πω την αλήθεια,
Πως ο θεός του Σαμπιτάρρχα μας έκανε να
το κάνουμε

Γιατί ήθελε να δει τις πραγματικές ικανό-
τητές μας.

Να το θεϊκό Σάκε για μας να πιούμε,
Σε δυο μπουκάλια,
Σταλμένο από την επικράτεια των θεών.

Πρώτα απ' όλα, διάβασε αυτό!»
Έτσι μου έδωσε πάλι το γράμμα.
Ήταν οι κουβέντες του αληθινές!

Αλήθεια ή όχι,
Το πήρα με αμφιβολία.
Ξεδιπλώνοντας μακριά
Και ξεδιπλώνοντας κοντά,

Το διάβαζα:
Προς μεγάλη μου έκπληξη,
Μπορούσα να διαβάσω κάθε λέξη
Που ποτέ μου δεν μπόρεσα να καταλάβω,
Και αυτός ήταν ο λόγος που με είχαν περι-
φρονήσει, χλευάσει

Και τελικά διώξει από το σπίτι μου!
Τώρα μπορούσα να διαβάσω με άνεση
Και οι λεπτομέρειες της περιστασης ήταν
Γραμμένες μέσα. Τότε, μαζί με τον νεαρό
άρχοντα,

Προχωρήσαμε πάνω προς την λίμνη Απτα.

Αφού περπατήσαμε έξι μέρες,

Και έξι νύχτες,

Φτάσαμε στην λίμνη.

Και, καθίσαμε εκεί,

Και ήπιαμε το θεϊκό Σάκε μαζί.

Τότε,

Παραδόξως,

Αποκτήσαμε ξαφνικά την θεϊκή δύναμη

Επικράτεια των θεών ήταν στο
Χοκάϊντο η περιοχή των Μισνα-
βάχ, στην οποία άνθρωπος δεν
τολμούσε να πατήσει.

Και μπορούσαμε να δούμε τα πάντα εκεί
Στην χώρα μας
Και στην επικράτεια των θεών,
Όπως κοίταξα προς το χωριό μου,
Μπορούσα να δω τους γονείς μου
Και όλη μου την οικογένεια καθαρά.
Από τότε που τους άφησα,
Φαινόταν να κλαίει συνεχώς.
Πέταξα το άδειο μπουκάλι του Σάκε
Προς την μέση της λίμνης.
Τότε,
Εμφανίστηκε αμέσως ένα μικρό βουνό.
Ο νεαρός άρχοντας που στεκόταν δίπλα μου
Επίσης πέταξε το μπουκάλι
Προς την πάνω λίμνη.
Τότε,
Εμφανίστηκε αμέσως ένα μικρό βουνό.
Όπως πήγα στο δικό μου βουνό,
Είχε ένα χρυσό σπίτι
Που έλαμπε εκθαμβωτικά.
Υπήρχαν μέσα στο σπίτι
Πανέμορφοι θησαυροί και πάνω από όλα
Μια πανέμορφη κοπέλα, η μελλοντική
γυναίκα μου,
Ήταν ντυμένη με μεταξωτό κιμονό
Και, κεντώντας δίπλα στην φωτιά, με
περίμενε.
Ειδοποίησα τους γονείς μου στο σπίτι
για όλα όσα είχαν γίνει λεπτομερώς
Σε μορφή ονείρου
Και ανακούφισα την ψυχή τους.
Τότε ξεκίνησα για το Νότο
και είχα όνομα καινούριο και καινούρια
αποστολή.
Και με έλεγαν Σακανόε Νο Ταμουραμάρο.

Την ιστορία του Ταμουραμάρο εξιστορούν τα τραγούδια – έπη των Αϊνού μετά την εισχώρηση στο σώμα του μικρού, του πνεύματος του ταξιδευτή που ζει στη Γη για τρισαναρίθμητους χρόνους, με σκοπό να φέρει μια μέρα εις πέρα το σχέδιο του Θεού. Τα τραγούδια που παρέθεσα πρώτα αναφέρονται σε εποχές μετά την ενσωμάτωση του ταξιδευτή στο ετοιμοθάνατο σώμα του μικρού.

Ο Σακανόε Νο Ταμουραμάρο γεννήθηκε στο 758 μ.Χ. Ήταν ο γιος του άρχοντα των Αϊνού του Ματσουμάε, της νοτιότερης πόλης του Χοκάιντο. Σε μικρή λοιπόν ηλικία κινδύνεψε να πεθάνει μετά την επίθεση των Ιαπώνων. Έγινε η εισχώρηση του ταξιδευτή, μεγάλωσε, αντριάθηκε και έφυγε νότια. Έφερε το απαράμυλο σφρίγος και το στρατιωτικό νου της μεγαλύτερης στρατιωτικής ιδιοφυΐας που περπάτησε ποτέ στην Γη και είχε όλη την τέχνη και την μαεστρία του Πάμμαχου, που διδάχτηκε από τους Αϊνού, αλλά και του Νιν Ζούτσου, που διδάχτηκε από τους Μισναβάχ που εκπαίδευαν τους Αϊνού επί αιώνες. Ο νεαρός Σακανόε πήγε στο Κιότο και σαν γιος άρχοντα μπήκε στην αυτοκρατορική φρουρά. Τα χρόνια κύλησαν και οι Αϊνού παρακινούμενοι από τους Μισναβάχ, ξεσηκώθηκαν εναντίον των Ιαπώνων με σκοπό την κυριαρχία αρχικά στη βόρεια Ιαπωνία και αργότερα σε ολόκληρη την αυτοκρατορία. Αυτά τουλάχιστον ήταν τα σχέδια της Μαύρης Αδελφότητας. Ο Ταμουραμάρο, δεν ανεχότανε την χειραγώγηση των Αϊνού από τους Μισναβάχ, και γι' αυτό ήταν υπέρμαχος της έμμεσης κατα-

Η Μαύρη Αδελφότητα, είχε σκοπό να καταλάβει την Ιαπωνία και μετά με τον πανίσχυρο Ιαπωνικό στρατό την Ασία και ίσως τον κόσμο όλο. Η αποστολή του Ταμουραμάρο ήταν να τους σταματήσει.

στολής της εξέγερσης των Έμισι, όπως έλεγαν τους Αϊνού εκείνη την εποχή. Ο αρχηγός των Μισναβάχ που ηγήτο της επανάστασης ήταν ο Οοτσούκα Νο Κίμι Ατερούϊ. Οι επιδρομές των Μισναβάχ και των Αϊνού ήταν πλέον καθημερινές και ο αυτοκρατορικός στρατός υποχωρούσε παντού, αφού δεν γνώριζε πώς να αντιμετωπίσει τον ανορθόδοξο πόλεμο των Μισναβάχ. Λόγω της καταγωγής του, προέταθη τότε ο Ταμουραμάρο στον αυτοκράτορα Καν Μου να ηγηθεί του εκστρατευτικού σώματος των Ιαπώνων στον βορρά για να κατασταλεί η “Μαύρη Δύναμη” που “έπινε το αίμα” του λαού. Ο Ταμουραμάρο, έχοντας μέσα του την μεγαλύτερη στρατιωτική ιδιοφυΐα όλων των εποχών είχε σαν κεντρικό σκοπό την καταστολή της προσπάθειας των Μπαχομέχ να καταλάβουν την Ιαπωνία και να την μετατρέψουν σε δύναμη παγκόσμιας κυριαρχίας.

Ταυτόχρονα όμως, ήξερε ότι έπρεπε να εξασφαλίσει το “ιερό σπαθί”, το Ντότζι Τζίρι, τον φονέα των τεράτων. Ας δούμε τι λέει το αντίστοιχο έπος των Αϊνού.

ΓΙΟΥΚΑΡΑ Ο ΘΡΥΛΟΣ ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ

Έπεφταν τα φύλλα τα κόκκινα.
Έπεφταν αργά. Σκέπαζαν τα πάντα.
Το χιόνι απείχε ακόμη.
Τα ξύλα τα μαζεύαμε με τον πατέρα.
Κάθε φθινόπωρο μαζεύαμε,
μέχρι να γεμίσουμε τα υπόστεγα της αυλής.
Και μετά ερχότανε το χιόνι.

Ο αυτοκράτορας της Ιαπωνίας, αρχικά δεν έδωσε σημασία στην εξέγερση των Αϊνού, που θεώρησε ότι μπορούσε να την σταματήσει με διαπραγματεύσεις. Δεν γνώριζε για τους Μισναβάχ και βέβαια τα σχέδια της Μαύρης Αδελφότητας.

Το λεγόμενο «ιερό σπαθί» είναι το γιαπωνέζικο σπαθί που φυλάσσεται σήμερα στον Μανταμιάδο της Λέσβου.

Το περίμενα πως και πως
Το λάτρευα. Ο πατέρας όμως
δεν συμφωνούσε. Τον εμπόδιζε
στα ταξίδια του.

Έλειπε τακτικά για τις δουλειές
του αυτοκράτορα.

Όπως τότε, που ήρθαν οι κακοί
Ιάπωνες, βασάνισαν την μητέρα
και μετά με πέταξαν στη
φωτιά. Τότε κόντεψα να
πεθάνω. Τότε ήταν που
σώθηκα από εκείνο τον
άγνωστο που κατέλαβε το σώμα μου.

Από εκείνη τη στιγμή ζούσα και
δεν ζούσα. Μιλούσα και δεν ήμουν
εγώ. Δεν έχω παράπονο.

Αυτά που έζησα, αυτά που ζήσαμε
με τον ανεξέλεγκτο από εμένα
ξένο ήταν ξεχωριστά.

Από τη μέρα που άρχισα σιωπηλά,
χωρίς να έχω γνώμη και έλεγχο
να τον κουβαλώ και να κάνει
αυτός ότι θέλει, ήξερα,
ότι μεγάλα πράγματα θα ζήσω.

Πριν μεγαλώσω και φύγω για το
Νότο δεν άγγιξα σπαθί.

Τόσο ο πατέρας μου, όσο και
ο αδελφός μου γνώριζαν την
τέχνη του σπαθιού. Ο άλλος
που έλεγχε τη ζωή μου, δεν
άφηνε να αγγίξω κανένα σπαθί.

Όταν φύγαμε για το Νότο,
το σώμα μου έκανε πράγματα
που δεν μπορούσα να πιστέψω.

Και όταν έγινα στρατηγός

κανείς δεν μπορούσε να μου αντισταθεί.
Γυρίσαμε με στρατό στα
πάτρια εδάφη και πολεμήσαμε
τους πατρώους φτερωτούς δασκάλους
της τέχνης του κρυφού πολέμου.
Και τους νίκησε με το
θεϊκό σπαθί, που φτιάχτηκε
γι' αυτόν. Και τη λαβή του
τη σκάλισε η γυναίκα που
αυτός διάλεξε, που αυτός
αγκάλιαζε.
Κι εγώ απλά υπήρχα
και ήξερα και έβλεπα και γνώμη
δεν είχα.
Ήμουνα εκεί όταν του έδωσαν
το σπαθί.
Το θεϊκό σπαθί.
Μια το έβλεπα ατσάλινο.
Μια το έβλεπα πύρινο.
Στις μάχες του βορρά,
άλλα έβλεπαν οι στρατιώτες.
άλλα μπορούσα να βλέπω εγώ
εξ αιτίας εκείνου.
Έμενα σιωπηλός, ανήμπορος και
εκείνος ήταν τόσο μόνος.
Δεν μιλούσε σε κανέναν
Μόνο σε κείνη.
Σε εκείνη που τον είχε κερδίσει.
Στην Τακάκο Ντόϊ.
Την λαμπερή πριγκίπισσα.
Την γυναίκα του.
Φερόταν σαν να μην είχε
ανάγκη κανέναν άλλο άνθρωπο.
Σαν να υπήρχε μόνο αυτός,
αυτή και το θεϊκό σπαθί.
Μ' αυτό σκότωσε τους

φτερωτούς δασκάλους
και γνώρισε γι' αυτό μεγάλες
τιμές.

Και έχτισε το μεγάλο
ναό και δίπλα σ' αυτόν το
σπίτι του εκεί στην ερημιά
εκεί ζούσε αυτός, αυτή
τα παιδιά τους και το
θεϊκό σπαθί.

Και φορούσε πάντα μαύρα.
Δεν γνωρίζω γιατί,
αλλά ζήτησε κρυφά
να φτιάξουν ένα σπαθί
που να μοιάζει σαν το θεϊκό
Ήταν όμως απλά ατσάλινο
Όχι πύρινο

Και φορούσε και πάλι μαύρα, ίσως γιατί
περίμενε εκείνον που ήρθε εκείνο
το χειμώνα πριν φύγει
Ήρθε ξαφνικά,
ντυμένος σαν τους δασκάλους
του κρυφού πολέμου
και του έδωσε το θεϊκό σπαθί,
που ποτέ δεν αποχωριζόταν.
Του το έδωσε έτσι απλά
σαν να ήταν ο "εαυτός" του.
Και μετά έφυγε. Χάθηκε.
Κι εγώ έμενα μόνος και ανήμπορος να περι-
μένω το θάνατό μου.

Αυτό το κείμενο ανήκει στα έπη των Αϊνού
και αναφέρεται στον Σακονόε Νο Ταμουρα-
μάρο, τον πρώτο μεγάλο Σογκούν της
Ιαπωνίας, τον μαυροφορεμένο πρώτο Σαμου-
ράϊ που δημιούργησε το Μπούσι - Ντο, τον

*Αυτός που ήρθε ξαφνικά ήταν ο
Πολέμαρχος που όπως έφερε το
σπαθί (διαβάστε παρακάτω), ήρθε
και το πήρε. Μέσα στο σώμα του
Ταμουραμάρο ήταν το πνεύμα του
«Μεγάλου Γουναρά», του αν-
θρώπου που μετεξελίχθηκε σε
Πολέμαρχο του Θεού. Του αν-
θρώπου το πνεύμα του οποίου είχε
τοποθετηθεί και στο σώμα του
Μεγάλου Αλεξάνδρου, όταν μικρός
κόντευε να πεθάνει.*

*Μ' αυτό το πνεύμα μέσα του ο
Αλέξανδρος νίκησε τους Νεφέλι
και τους δούλους τους και σφράγι-
σε τις πύλες στην Τάκλια Μακάν,
όπως έγραψε και ο Άγιος Ανδρέας
(βλέπε τόμους 16, 17, 18).*

δρόμο του πολεμιστή και την κάστα των Σαμουράϊ. Για αυτόν είχε δημιουργηθεί και το Ντότζι Τζίρι, το θεϊκό σπαθί τύπου Τάτσι, το σπαθί του ιππικού με την λαβή από ελεφαντόδοντο που σκάλισε η αγαπημένου του γυναίκα, η Τακάκο Ντόϊ.

Αυτός ο Αϊνού, ο γιος του τοποτηρητή του Ματσουμάε. Αυτός που πήγε νότια στο Κιότο και μόνος έγινε ο μέγας μαύρος Σογκούν της Ιαπωνίας. Ο πρώτος Σαμουράϊ στην ιστορία της Ιαπωνίας. Ο μαύρος Σαμουράϊ. Αυτός που πάντα ντυνότανε στα μαύρα γιατί έτσι ντυνότανε οι πολεμιστές των Αϊνού, η κουλτούρα των οποίων επηρεάστηκε από τους Μισναβάχ που είχαν ανέκαθεν καθιερωμένη την ολόσωμη μαύρη φορεσιά. Έτσι, στα μαύρα ντυνότανε από νεαρή ακόμη ηλικία ο Σακανόε Νο Ταμουραμάρο. Αυτός που νίκησε τον μέγα πολέμαρχο των Μισναβάχ Ατερούϊ, σε μια μονομαχία που κόντεψε να του κοστίσει τη ζωή του, αλλά νίκησε, όπως πάντα νικούσε και στις μονομαχίες και στα στρατηγήματα.

Όσον αφορά τον μαυροφορεμένο που πήγε και πήρε το θεϊκό σπαθί από τον Ταμουραμάρο, δεν ήταν άλλος από τον Πολέμαρχο του Θεού.

Το σπαθί αυτό δεν είναι απλά φτιαγμένο από ατσάλι. Η αύρα του “ζωντανού” αυτού σπαθιού, το κάνει ανίκητο. Κάθε του χτύπημα, εκτός από τα αποτελέσματα που φέρνει στον κόσμο των ονείρων, στον κόσμο που ζούμε, έχει και τα αντίστοιχα αποτελέσματα στον υπερβατικό κόσμο. Τον κόσμο που οι άνθρωποι δεν αντιλαμβάνονται. Το σπαθί αυτό, αποδίδεται κατασκευαστικά στον Γιασου-

τσούνα Σαμπούρο Ντάγιου (749 – 811 μ.Χ.), που ζούσε στην επαρχία Χόκι και ήταν από τους γνωστότερους κατασκευαστές κυρτών σπαθιών που άρχισαν να αντικαθιστούν τα ευθύγραμμα, αφού ήταν πιο βολικά, ιδίως για τους ιππείς, που τα φορούσαν κρεμαστά με την μονή κόψη της λεπίδας προς τα κάτω. Τα σπαθιά αυτά είχαν το όνομα Τάτσι και τα χρησιμοποιούσαν αρχικά οι οπλαρχηγοί του ιαπωνικού στρατού. Αργότερα όλοι οι ιππείς έφεραν τέτοια σπαθιά, η λεπίδα των οποίων ήταν αρκετά μακρυνά, γύρω στους 78-85 πόντους, ώστε να μπορούν να χτυπούν πάνω από τα άλογα. Σύντομα όμως η εμπειρία δίδαξε ότι έπρεπε να κοντύνουν λίγο, ώστε να σύρρονται από την θήκη ευκολότερα. Μετά το 1.300 μ.Χ., δημιουργήθηκε η ανάγκη ενός παρόμοιου σπαθιού για το πεζικό, που το φορούσαν με την κόψη προς τα επάνω περασμένο στην ζώνη. Έτσι δημιουργήθηκε το περιβόητο Κατάνα που είναι γνωστό στον περισσότερο κόσμο.

Τα Κατάνα δεν είχαν δεδομένο μήκος και το μήκος της λεπίδας τους έπαιζε από τα 70 ως τα 85 εκατοστά.

Ας επιστρέψουμε όμως στον Γιασουτσούνα που θεωρείται ότι κατασκεύασε το διασημότερο από όλα τα Τάτσι, τον φονέα των τεράτων, το Ντότζι Τζίρι. Το Τάτσι αυτό, λέει η παράδοση, ότι το κατασκεύασε για τον μεγάλο Σογκούν της Ιαπωνίας του Σακανόε Νο Ταμουραμάρου. Μόνο που αυτά τα λέει η συμβατική ιστορία. Ας δούμε τι ακριβώς είχε συμβεί. Ο Ταμουραμάρου όταν κατά τον τριακονταετή πόλεμο (774-811 μ.Χ.) με τους Αϊνού χρειά-

στηκε να εκστρατεύσει στο βορρά για να καταστείλει τους Μισναβάχ, ζήτησε να του φτιάξουν ένα σπαθί ανίκητο. Να φτιάξουν όμως μόνο την ατσάλινη λεπίδα, αφού ήθελε τη λαβή να την σκαλίσει η αγαπημένη του Τακάκο Ντόϊ. Απευθύνθηκε στον καλλιτέχνη των Τάτσι, τον Γιασουτσούνα. Ανέβηκε στο άλογό του και διήνυσε περίπου 200 χιλιόμετρα δυτικά του Κιότο για να πάει στο εργαστήριο του περιβόητου μεταλλουργού. Ο Γιασουτσούνα όταν είδε τον μεγάλο Σαμουράϊ υποκλίθηκε και του πρόσφερε την φιλοξενία του, φωνάζοντας να φέρουν σάκε κατά την πανάρχαια συνήθεια των Αϊνού που διαδόθηκε σε όλη την Ιαπωνία.

Το εργαστήρι μου είναι πολύ μικρό, είπε για να χωρέσει τον μεγάλο πολέμαρχο της Ιαπωνίας. Ο Ταμουραμάρο, που δεν συνήθιζε να λέει και πολλά του είπε: “Θέλω ένα σπαθί, που να κόβει τα τέρατα του βορρά στη μέση με ένα μόνο χτύπημα”. “Ο μεγάλος Σογκούν ζητάει πολλά από τον ταπεινό Γιασουτσούνα”, απάντησε ο μεταλλουργός. “Δεν έχω χρόνο μεταλλουργέ. Σου δίνω ένα μήνα”, είπε ο Ταμουραμάρο, ήπιε το σάκε, καβάλησε στο άλογό του και έφυγε. Ο Γιασουτσούνα, αν και ο καλύτερος ήξερε ότι το Τάτσι που του ζητούσε ο Ταμουραμάρο έπρεπε να σταθεί απέναντι στο μαγικό σπαθί του μεγάλου δάσκαλου του Νιν Ζούτσου Ατερούϊ. Είχε ακούσει πολλά για τον μεγάλο φτερωτό πολεμιστή.

Φώναξε λοιπόν τους συνεργάτες του και τους εξήγησε την κρισιμότητα της κατάστασης, αφού ο Ταμουραμάρο δεν χοράτευε με

αυτά που απαιτούσε. Αρχισαν λοιπόν να σκέφτονται πώς θα μπορούσαν να κατασκευάσουν το ισχυρότερο σπαθί που γνώρισε ποτέ ο κόσμος. Αν ο Γιασουτσούνα γνώριζε ποιος ήταν πράγματι ο Ταμουραμάρο ίσως να μην μπορούσε καν να βρει την ψυχραιμία για να αρχίσει την κατασκευή. Να θυμίσουμε ότι αυτό που είχε γίνει με τον Μέγα Αλέξανδρο, που όταν κόντεψε να πεθάνει μικρός μπήκε μέσα του ο Μέγας Γουναράς, το ίδιο έγινε και με τον Ταμουραμάρο, ώστε να μπορέσει να νικήσει τους Μισναβάχ του Χακάιντο. Ξεκίνησε λοιπόν η σφυρηλάτηση του ισχυρότερου Τάτσι όλων των εποχών. Του Τάτσι που θα άντεχε την σύγκρουση με το μαγικό σπαθί του Ατερούϊ.

Κύλησαν λοιπόν τρεις εβδομάδες και η λεπίδα είχε σφυρηλατηθεί 24 φορές και είχε ακονισθεί. Της πέρασαν μια μαύρη λαβή με το σκεπτικό ότι ο Μαύρος Σαμουράϊ τα ήθελε όλα μαύρα. Δοκίμασαν το σπαθί και είχε τον απόλυτο συνδυασμό αντοχής, σκληρότητας και ελαστικότητας.

Ο καλύτερος δοκιμαστής ξιφομάχος του Γιασουτσούνα, ο Νομπουχίκο Μαγκαμούρα έδωσε την έγκρισή του για τις δυνατότητες του σπαθιού. Ήταν μεσημέρι και οι μεταλλουργοί, δώδεκα τον αριθμό, με τα προσωπικά τους σπαθιά, με ότι καλύτερο είχαν κατασκευάσει δηλαδή, είχαν συγκεντρωθεί στην αυλή του εργαστηρίου για να τα δοκιμάσουν κόντρα στο Τάτσι που θα χειριζόταν ο ίδιος ο Νομπουχίκο. Γνώριζαν ότι και οι δώδεκα μαζί δεν μπορούσαν να νικήσουν τον μεγάλο ξιφομάχο Νομπουχίκο, αλλά η δοκιμή θα ήταν και η σκληρότερη για το σπαθί που ετοίμασαν. Ήταν

Οι μεταλλουργοί του Γιασουτσούνα, ήταν ικανότατοι ξιφομάχοι, αλλά ο Νομπουχίκο, είχε μεγάλη φήμη για την δεινότητά του στην ξιφομαχία.

γεμάτοι χαρά και η χαρά τους μεγάλωσε όταν ο Νομπουχίκο απέκρουσε όλες τις επιθέσεις και έκοψε με το καινούριο Τάτσι τέσσερα από τα καλύτερα σπαθιά των μεταλλουργών στη μέση. Τα αντικατέστησαν με τέσσερα άλλα και ετοιμαζότανε ικανοποιημένοι για μια ακόμη δοκιμή, όταν αντιλήφθηκαν ότι πάνω από τη στέγη του εργαστηρίου, μια μαύρη φιγούρα τους παρακολουθούσε, φορώντας την παραδοσιακή μαύρη φορεσιά και την μαύρη μάσκα των σινόμπι. Ένας αθόρυβος και αυθόρμητος συναγερμός σήμανε και η ξαφνική απόλυτη ησυχία έκανε τον Γιασουτσούνα να βγει από το εργαστήριο με το Τάτσι του στο χέρι. Τα στραμμένα βλέματα των μεταλλουργών τού έδειξαν που βρίσκεται ο κίνδυνος και αμέσως στράφηκε προς τη στέγη με το σπαθί έτοιμο για μάχη. Ο απρόσκλητος μαυροφορεμένος επισκέπτης, με μια αιθέρια κίνηση προσγειώθηκε ανάμεσα τους με το σπαθί του φορεμένο στην πλάτη. “Τι θέλεις ξένε”; Ήταν η ερώτηση του Γιασουτσούνα με τη φωνή του να βγαίνει βραχνή και απειλητική. Χωρίς να γυρίσει να τον κοιτάξει, ο μαυροφορεμένος Σινόμπι είπε: “Ήρθα για το σπαθί”. Νεκρική σιγή έπεσε στην αυλή. Ποιος ήταν αυτός που τολμούσε να έρθει να πάρει το σπαθί του μεγάλου Σογκούν; Πόσο νόμιζε ότι θα μπορούσε να ζησει όταν ο Ταμουραμάρο μάθαινε για την αυθάδειά του; “Δε νομίζω να μου παρήγγειλες κανένα σπαθί, Σινόμπι” είπε ο Γιασουτσούνα. “Σε λάθος μέρος είσαι”. Ο μαυροφορεμένος μασκοφόρος, εξακολουθώντας να μένει ακίνητος είπε: “Θα πάρω το Τάτσι του Ταμουραμάρο και θα σας δώσω το δικό μου”. Η

Σινόμπι ήταν η ονομασία των πολεμιστών που εκπαίδευαν οι Μισαβιάχ. Αργότερα επικράτησε διεθνώς η ονομασία Νίντζα.

έκπληξη μεγάλωσε ακόμη παραπάνω και ο Νομπουχίκο είπε: “Άσε το σπαθί σου στο χώμα και φύγε ζωντανός”. Χωρίς μάλιστα να περιμένει απάντηση με μια μανιασμένη κραυγή, όρμησε εναντίον του Σινόμπι παρασύροντας και τους άλλους δώδεκα μεταλλουργούς εναντίον του απρόσκλητου επισκέπτη. Ο Γιασουτσούνα είδε ακίνητος τον Νομπουχίκο και τους δώδεκα ξιφομάχους να χτυπούν με τα σπαθιά τους εναντίον του Σινόμπι, αλλά κανείς δεν τον πετύχαινε, αφού αυτός έμενε σχεδόν στο ίδιο μέρος και απέφυγε τα χτυπήματα κινούμενος ελάχιστα και τόσο γρήγορα που μάτι ανθρώπου δύσκολα μπορούσε να το παρακολουθήσει. Οι δώδεκα ξιφομάχοι και ο μέγας Νομπουχίκο δεν μπορούσαν ούτε καν να το αγγίξουν και σταμάτησαν σαστισμένοι κάνοντας ένα κύκλο γύρω από τον άγνωστο Σινόμπι. Τότε επιτέθηκε ο Γιασουτσούνα, χωρίς όμως τίποτε διαφορετικό να συμβεί. Ο Σινόμπι ελισσότανε σαν τον αέρα και ο Γιασουτσούνα ήταν σαν να προσπαθούσε να πιάσει νερό με ανοιχτά δάχτυλα.

Σταμάτησε κι αυτός, σαστισμένος. Τότε ο Σινόμπι με μια κίνηση που δεν πρόλαβαν να δουν τράβηξε το δικό του Τάτσι με τη λαβή από ελεφαντόδοντο. Πρώτη φορά έβλεπαν Σινόμπι να μην χρησιμοποιεί ίσιο σπαθί. Του επιτέθηκαν τότε όλοι μαζί. Το μόνο που πρόλαβε ο καθένας να αντιληφθεί ήταν ο ήχος και ο κραδασμός του χτυπήματος στο σπαθί του. Όσο να καταλάβουν τι συνέβαινε, ο Σινόμπι βρισκότανε ξανά όρθιος στη στέγη του εργαστηρίου με το σπαθί του στην θήκη της πλάτης. Κοίταξαν όλοι τα σπασμένα τους σπαθιά,

Οι Μισναβάχ παραδοσιακά χρησιμοποιούν ίσια και όχι κυρτά σπαθιά. Το ίδιο βέβαια και οι Νίντζα.

και έντρομοι κοίταξαν προς τον Νομπουχίκο. Το πανίσχυρο Τάτσι που έφτιαξαν για τον Ταμουραμάρο ήταν και αυτό κομμένο στη μέση. Μια βαριά απελπισία έπεσε ανάμεσα τους, αφού τα καλύτερα σπαθιά που είχαν φτιάξει ποτέ βρισκότανε σπασμένα στο χώμα της αυλής. “Ποιος είσαι ξένε”, μπόρεσε να ψελίσει ο Γιασουτσούννα. “Όπως σας είπα, ήρθα για το σπαθί. Ήρθα να σας δώσω το σπαθί που θα παραδώσετε στον Σακανόε Νο Ταμουραμάρο. Το θεϊκό σπαθί, το Ντότζι Τζίρι”. Έβγαλε το σπαθί από την πλάτη του, πήδηξε δίπλα στον Γιασουτσούννα και με το ένα χέρι του πρότεινε το θηκαρημένο σπαθί. Ο Γιασουτσούννα υποκλίθηκε, πήρε το σπαθί στα χέρια του και είπε: “Τι να του πω, ποιος είσαι;” Ο άγνωστος Σινόμπι είπε τότε: “Ξέρει ποιος είμαι, απλά πείτε του ότι όταν τελειώσει η αποστολή του, θα έρθω να πάρω το σπαθί”. Χωρίς να προλάβουν να πουν οτιδήποτε, ο Σινόμπι χάθηκε μπροστά από τα μάτια τους. Ο Γιασουτσούννα κοίταξε τη λαβή του σπαθιού. Τα σκαλίσματα που είχε πάνω της χάθηκαν. Έγινε λεία. Μετά από όσα είχε δει τα τελευταία πέντε λεπτά, αυτό του φάνηκε ανάξιο λόγου. “Ξεχάστε ότι έγινε” είπε στους μεταλλουργούς. “Στον Ταμουραμάρο, θα μιλήσω εγώ”. Οι τριάντα μέρες κύλησαν και ο Μαύρος Σαμουράϊ επέστρεψε στον Γιασουτσούννα, που τον υποδέχτηκε με το σεβασμό που αρμόζεται στη φήμη του. Η διστακτικότητα του Γιασουτσούννα να απαντήσει στον Ταμουραμάρο, για το αν το σπαθί είναι έτοιμο, έκανε τον Ταμουραμάρο να χαμογελάσει. “Το έφερε;” Ρώτησε. “Πώς το ξέρεις μεγάλε Σο-

γκούν;” ψέλισε ο Γιασουτσούνα. “Φέρτο” απάντησε ο Μαύρος Σαμουράϊ.

Του έφεραν το σπαθί και φανερά ταραγμένος ο Ταμουραμάρο το πήρε στα χέρια του. Ήταν μια στιγμή που ο Μέγας Γουναράς γνώριζε, αλλά τώρα τη ζούσε. “Θέλει ο μεγάλος Σογκούν να το δοκιμάσει;” Ρώτησε ο Γιασουτσούνα και έδειξε με το χέρι του προς την αυλή. Μαζεύτηκαν οι μεταλλουργοί και ο Νομπουχίκο με τα σπαθιά τους, μαζί και ο Γιασουτσούνα, γύρω από τον Ταμουραμάρο που κρατούσε στα χέρια του το Ντότζι Τζίρι, το θεϊκό σπαθί. Μετά από όσα έζησαν οι μεταλλουργοί με τον Πολέμαρχο, που δεν μπορούσαν καν να τον αγγίξουν, αισθανότανε το ίδιο δέος απέναντι στον κορυφαίο Σαμουράι της Ιαπωνίας. Πρώτος κινήθηκε ο Γιασουτσούνα και αμέσως οι υπόλοιποι βοηθοί του.

Ο Ταμουραμάρο μπορεί να μην ήταν ο Πολέμαρχος του Θεού, αλλά ήταν ο κορυφαίος ξιφομάχος της Ιαπωνίας. Έσπασε 6 από τα σπαθιά και έθεσε εκτός μάχης όλους τους αντιπάλους του σε λιγότερο από 60 δευτερόλεπτα. “Αυτό είναι το σπαθί του Πολέμαρχου του Θεού” μονολόγησε. Το στερέωσε στη σέλα του αλόγου του, ένευσε ευχαριστώ στον Γιασουτσούνα, ίππευσε και έφυγε καλπάζοντας προς το Κιότο. Στο Κιότο έπρεπε το σπαθί να σκαλιστεί από τον άνθρωπο του, την Τακάκο Ντόϊ. Τα σύμβολα πάνω στο σπαθί πρωτοσκαλίστηκαν πράγματι από την σύζυγο του Ταμουραμάρο, απλά ο Πολέμαρχος το παρέδωσε ήδη σκαλισμένο, αφού το είχε φέρει από το μέλλον και τα σύμβολα χάθηκαν για να σκαλιστούν στη σωστή εποχή και πάλι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

14

ΤΑΚΑΚΟ ΝΤΟΪ

Είναι δύσκολο, πολύ δύσκολο, για τους περισσότερους ανθρώπους να δεχθούν ότι η βία που ασκείται κατά τον πόλεμο εναντίον των ανόμων είναι δικαιολογημένη. Αδικαιολόγητη είναι η βία που ασκείται από αυτούς που επιδιώκουν να πετύχουν τους στόχους της ανομίας. Όταν δηλαδή πολεμάς για να κατακτήσεις ένα κράτος, γιατί η Νέα Τάξη το απαιτεί, ή όταν σκοτώνεις για να αποκτήσεις πλούτη, επειδή η Νέα Τάξη το επιβάλλει, τότε η βία δεν δικαιολογείται. Όταν όμως η βία ασκείται για να αποτραπούν τα σχέδια της ανομίας, αυτό που ονομάζεται βία, στον ψεύτικο κόσμο των ονείρων, είναι θεμιτό. Τα θύματα, σε κάθε περίπτωση είναι εικονικά, αφού ούτως ή άλλως, ο άνθρωπος δεν σκοτώνεται και απλά περνάει στον υπερβατικό κόσμο και παύει να συμμετέχει στον ψεύτικο κόσμο των ονείρων. Εκείνοι που έχουν καταληφθεί από το υλιστικό πνεύμα του κόσμου που ζούμε και

θεωρούν ότι το παν είναι η ζωή σ' αυτό τον κόσμο συχνά θέτουν το ερώτημα: "Ο Θεός δεν τα βλέπει αυτά;" Όταν υπάρχουν οφθαλμοφανείς κατά κόσμον αδικίες, το δίκαιο του Θεού εφαρμόζεται, άσχετα με το αν εμείς το αντιλαμβανόμαστε ή όχι. Τα παραδείγματα αυτά είναι πάμπολλα στην ιστορία όλου του πλανήτη. Εκατομμύρια αθώων θυμάτων υπήρξαν και συνεχίζουν να υπάρχουν κατά την αέναη μάχη του καλού και του κακού. Εμείς, οι απλοί άνθρωποι, αυθόρμητα σκεφτόμαστε ότι άδικα χάνονται τόσοι και τόσοι αθώοι και αυθόρμητα αναρωτιόμαστε γιατί ο Θεός δεν τους σώζει. Αυτό το κάνουμε επειδή άσχετα με το τι έχουμε διαβάσει, το τι έχουμε ακούσει και το τι έχουμε σκεφθεί για τον ψεύτικο κόσμο στον οποίο ζούμε, βαθιά μέσα μας, αρνούμαστε να δεχθούμε ότι ο κόσμος αυτός είναι πράγματι ψεύτικος και η ζωή που ζούμε πράγματι ανύπαρκτη.

Την πραγματική αυτή γνώση ελάχιστοι την δέχονται και γι' αυτό ο Χριστός διαρκώς έλεγε: "γνώσεσθαι την αλήθεια και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς". Απλά αναρωτηθείτε πως είναι δυνατόν να σκοτώνεται ένα παιδί, δεν τολμώ καν να πω το παιδί μας, και εμείς να λέμε ότι "δεν πειράζει" αφού στην πραγματικότητα, την υπερβατική πραγματικότητα, δεν σκοτώθηκε.

Όλα αυτά αδυνατούν να τα αποδεχθούν ακόμη και οι φερόμενοι ως πιστοί Χριστιανοί, παρά το ότι ο ίδιος ο Χριστός τα δίδαξε. Αναρωτηθείτε πώς θα μπορούσε να τα δεχθεί μια πριγκίπισσα του Ιαπωνικού θρόνου του 8ου αιώνα μ.Χ. Ο Σακανόε Νο Ταμουραμάρο, από

Η Τακάκο Ντόϊ ήταν άνθρωπος που απεχθανότανε τη βία, και ο σύζυγος της, ο Ταμουραμάρο, έπρεπε να της εξηγήσει το τι ήταν αναγκασμένος να κάνει.

τότε που πήγε στο Κιότο, που εκείνη την εποχή έφερε το όνομα Κίο Νο Μιγιάκο, ήταν άνθρωπος μοναχικός, πράγμα λογικό, αφού ήταν άνθρωπος με αποστολή. Άνθρωπος που γνώριζε ότι είχε σαν σκοπό να σταματήσει τα σχέδια των Μισναβάχ για παγκόσμια κυρι-αρχία, αλλά και να μεσολαβήσει για να έρθει το θεϊκό σπαθί σ' αυτό τον κόσμο. Μόνο ένας άνθρωπος κέρδισε την εμπιστοσύνη του. Ούτε οι γονείς του, ούτε τα αδέρφια του στο Ματσουμάε. Μόνο η πριγκίπισσα Τακάκο Ντόϊ. Η μικροσκοπική Γιαπωνέζα με το διαπεραστικό βλέμμα έκανε τον Ταμουραμάρo να την εμπιστευτεί και να της πει ποιος πράγματι είναι. Και δεν είχε άδικο, αφού αυτή στάθηκε δίπλα του έμπιστη και πιστή μέχρι το τέλος. Οι αρχαίες γραφές των Ιαπώνων λένε ότι ο Ταμουραμάρo ήταν πολύ ψηλός για Γιαπωνέζος, λίγο πάνω από 1.80, με μαύρα γερακίσια μάτια. Είναι λογικό βέβαια να ήταν ψηλός για Γιαπωνέζος, αφού δεν ήταν... Γιαπωνέζος, αλλά Αϊνού. Φορούσε πάντα μαύρα και είχε σταρένιο δέρμα. Όταν θύμωνε τα άγρια θηρία μπορούσαν να πεθάνουν από το φόβο που προκαλούσε η ματιά του. Όταν γελούσε, γινότανε σαν μικρό παιδί. Η γενναιότητά του ξεπερνούσε την φαντασία κάθε ανδρός. Στη μάχη πολεμούσε πάντα πρώτος. Δεν υπήρχε ούτε ένα σημείο του σώματος του χωρίς τραύμα. Εμφανιζότανε πάντοτε εκεί που δεν το περίμεναν οι εχθροί, μετακινώντας το στράτευμά του ταχύτητα μέσα στη νύχτα. Πάντοτε φρόντιζε να τρώνε οι στρατιώτες και τα άλογα από τα χωριά που ήταν πάνω στο δρόμο, ώστε να μην κουβαλάει σκευοφόρα, αλλά μόνο όπλα. Ήταν

ο Πολέμαρχος και απαιτούσε αλλά και είχε, την αυθόρμητη και απόλυτη αφοσίωση από τους άντρες του. Ήταν ο κορυφαίος πολέμαρχος της Ιαπωνίας, και ο πρώτος Σαμουράϊ. Ήταν επίσης ο πρώτος που έλαβε τον τίτλο Σογκούν. Ίδρυσε την πολεμική σχολή του δρόμου του πολεμιστή, το Μπούσι Ντο, που ακολούθησαν έκτοτε όλοι οι Σαμουράϊ. Σύμφωνα με την επίσημη Ιαπωνική ιστορία ήταν και εξακολουθεί να είναι ο μεγαλύτερος πολέμαρχος του περήφανου Ιαπωνικού λαού. Η εκστρατεία στα βόρεια, ξεκίνησε με τρεις στρατηγούς, ένας εκ των οποίων ήταν ο Σακανόε, αλλά σύντομα κατέληξε να διευθύνει τις πολεμικές επιχειρήσεις σε όλη τη βόρεια Ιαπωνία, όπου είχαν περάσει οι Μισναβάχ με τους Αϊνού από το Χακάιντο. Ο ηγέτης των Μισναβάχ, ο Ατερούϊ, χρησιμοποιούσε τις τεχνικές του Νιν Ζούτσου, του ανταρτοπόλεμου δηλαδή, εναντίον του Ιαπωνικού στρατού που δεν μπορούσε να αντιδράσει, μέχρι που ανέλαβε με απευθείας διαταγή του αυτοκράτορα την απόλυτη αρχηγία ο Ταμουραμάρο, που διαίρεσε το στρατό του σε πολλές φρουρές, ενώ ο ίδιος βρισκόταν σε διαρκεί κίνηση με το ιππικό και τους ελαφρά οπλισμένους.

Όλα αυτά που η Ιαπωνική ιστορία αναφέρει, μας θυμίζουν τον Μέγα Αλέξανδρο, σε μία επιχείρηση μικρογραφία της εκστρατείας του μεγίστου των Ελλήνων. Αυτό είναι λογικό, αφού ο Αλέξανδρος και ο Ταμουραμάρο ήταν το ίδιο πρόσωπο, ήταν αυτός που αργότερα ορίστηκε από τον Θεό να είναι ο Μέγας Πολέμαρχος Του. Ο Ταμουραμάρο ήταν όπως και ο Αλέξανδρος, ουσιαστικά ένας άνθρωπος του

Ζητείστε οπωσδήποτε τους τόμους 16, 17, 18.

20ου αιώνα. Ο μόνος στον οποίο είχε εμπιστευθεί ο Αλέξανδρος την ταυτότητά του ήταν ο Ηφαιστίωναας. Η μόνη στην οποία είχε εμπιστευτεί ο Ταμουραμάρο την ταυτότητά του ήταν η Τακάκο Ντόϊ. Η αποστολή του Αλέξανδρου, ήταν πολύ πιο δύσκολη, και πολύ πιο πολύπλοκη. Εμπιστεύθηκε τον παιδικό του φίλο επειδή ήταν συμπολεμιστής του. Ο Ταμουραμάρο, έζησε κατ' αναλογία πολύ πιο απλά, αλλά και με καταμερισμένες τις ευθύνες του σε μικρότερο χρονικό διάστημα της ζωής του. Έζησε περισσότερο, νίκησε τους Μισναβάχ, σκότωσε τον αρχηγό τους πολέμαρχο Μπαχομέχ, τον Ατερούϊ, και έφερε το "θεϊκό σπαθί" στον κόσμο του ονείρου. Τον ψεύτικο κόσμο, στον οποίο ζούμε. Η πυξίδα του για όλα όσα έκανε ήταν η αγαπημένη του σύζυγος η Τακάκο Ντόϊ. Η ιδιοσυγκρασία του Αλέξανδρου ήταν η ίδια με αυτήν του Ταμουραμάρο και βέβαια δεν ήταν άλλη από αυτήν του "Μεγάλου Γουναρά". Κλασική ελληνική. Εύκολα θύμωνε, εύκολα ξεχνούσε, είχε την ψυχή μικρού παιδιού. Αυτό το "μικρό παιδί" βρήκε θαλπωρή στην Τακάκο Ντόϊ, που είχε τη δύναμη να δεχθεί το ποιος ήταν πράγματι ο Σακανόε Νο Ταμουραμάρο και είχε τη δύναμη να συνειδητοποιήσει ποιος ήταν και τι ήθελε να κάνει ο Ατερούϊ. Όταν ο Γιασουτσούνα παρέδωσε το σπαθί στον Ταμουραμάρο, ο μαύρος Σαμουράϊ πήγε κατευθείαν στο Χειάν Κίο (Κιότο) και το έδωσε στην Τακάκο Ντόϊ για να σκαλίσει τη λαβή. Ο Ταμουραμάρο ήξερε την ιστορία του σπαθιού και την είχε ήδη πει στην Τακάκο. Αυτή με τον ξεχωριστό της, απόλυτα λεπτό και πάντα σιωπηλό τρόπο,

το πήρε στα χέρια της και με τον μόνιμο χαμόγελο στο ευγενικό της πρόσωπο κάθισε στην ξύλινη βεράντα του κήπου τους και άρχισε να σκαλίζει την λαβή του σπαθιού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

15

ΑΤΕΡΟΥΪ

Όταν οι Μισναβάχ απέδρασαν στην κεντρική Ιαπωνία, παρά τις δυνάμεις τους, αντιμετώπιζαν προβλήματα επιβίωσης. Το πρώτο τους μέλημα ήταν το να μην τους βρουν οι Ελ. Έτσι δεν έκαναν επιδρομές σε οικισμούς ντόπιων με αποτέλεσμα να φθάσουν στα όρια της αντοχής τους λόγω έλλειψης “τροφής”. Τότε ένας από τους ηγέτες τους, το δεξί χέρι του Μπάλαμ, ο Ατερούϊ, αποφάσισε να πάει μόνος στα Ιμαλάια στο Δαλάι Σαγκάρ, για να ζητήσει βοήθεια από την Μητέρα Λαμασθού.

Είχαν περάσει πολλές χιλιάδες χρόνια από τότε που πήγε κάποιος για βοήθεια ή έστω συμβουλή στην Μητέρα Λαμασθού. Ο Ατερούϊ ζήτησε τη βοήθειά της με μεγάλο σεβασμό, σε κάτι που ήταν πράγματι δύσκολο, αφού η επιβίωση αλλά και η μετακίνηση δυο χιλιάδων Μπαχομέχ δεν ήταν εύκολο πράγμα. Βασιζότανε όμως στην εμπειρία και τη σοφία της Λίλιθ. Η λύση λοιπόν που πήρε ο Ατερούϊ

ήταν αντάξια της φήμης της μητέρας του γένου του. Του δίδαξε η Λίλιθ την μέθοδο Βρεχμόν Ζούτσου και μετά πέταξε μαζί του στη βόρεια Ιαπωνία και δίδαξαν μαζί την μέθοδο αυτή στους Μισναβάχ.

Έτσι οι Μισναβάχ έπαιρναν ενέργεια από τα κοιμώμενα θύματά τους χωρίς κανείς να καταλαβαίνει τίποτε και μπόρεσαν να επιβιώσουν. Οι αιώνες κύλησαν και οι Έλληνες της φρουράς που άφησε ο Διόνυσος πέθαναν και οι απόγονοί τους ζούσαν στην νήσο Χονσού, το κυρίως Ιαπωνικό νησί, με την αποστολή τους να έχει περάσει πλέον στον θρύλο και να έχει πλήρως εγκαταλειφθεί. Οι Μισναβάχ ωστόσο υιοθέτησαν το γενικό σκεπτικό των Νεφελίμ και κρατούσαν χαμηλό προφίλ και διέδωσαν ότι η ύπαρξή τους ήταν μύθος και ότι οι μαυροφορεμένοι πολεμιστές Μισναβάχ ποτέ δεν υπήρξαν.

Ο Ατερούϊ όμως ποτέ δεν ξέχασε τις ήττες που υπέστησαν στις ζούγκλες του Γιουκατάν και του Αμαζονίου, αλλά και στις ερημιές των Άνδεων από τους Ελ. Συνέλαβε λοιπόν ένα απλό, αλλά και διεστραμμένο σχέδιο. Θα χρησιμοποιούσε τους Αϊνού, τους απογόνους της ελληνικής φρουράς για να καταλάβει την Ιαπωνία μετά την Ευρασία και μετά... μετά την Αμερική από πού ξεκίνησαν. Άρχισαν λοιπόν να εκπαιδεύουν τόσο τους Ιάπωνες, όσο και τους Αϊνού στο Νιν Ζούτσου και δημιούργησαν την κάστα των Σινόμπι, γνωστούς ευρύτερα στην εποχή μας σαν Νίντζα. Οι αιώνες κύλησαν και οι Αϊνού δέχθηκαν τους Μισναβάχ – Μπαχομέχ σαν μικρούς θεούς ή φτερωτούς δασκάλους. Η μυστική

Το σύνολο των παρατηρητιών Νεφελίμ πάνω στη Γη είναι 47.952 ακριβώς. Δηλαδή 72 φυλές επί 666 παρατηρητές ανά φυλή. Σκοπός των παρατηρητιών είναι να διατηρήσουν την ύπαρξη των Νεφελίμ μυστική, ώστε να μην κινδυνεύουν από τους ανθρώπους.

αδελφότητα των Σινόμπι μεγάλωσε, μέχρι που τον 8ο αιώνα μ.Χ., ο Ατερούϊ χρησιμοποίησε την αυξανόμενη Ιαπωνική προκλητικότητα για να ξεσηκώσει τους Αίνου, τους Έμισι, όπως τους αποκαλούσαν τότε και να εισβάλει στην νήσο Χονσού, αφού εξουδετέρωσε όλες τις Ιαπωνικές φρουρές στο Χοκάιντο. Ο υπερόπτης, αυτοκράτωρ Καμού, δεν μπόρεσε να διαγνώσει τον κίνδυνο και οι Ιαπωνικές δυνάμεις έχαναν το ένα σχυρό μετά το άλλο και ο Ατερούϊ κατέλαβε εύκολα το βόρειο τμήμα του κεντρικού νησιού της Ιαπωνίας. Ξεκίνησε έτσι το μέγα σφάλμα του, που οδήγησε τους δραπέτες Μισναβάχ στον αφανισμό. Σύμφωνα με τους κανόνες βλέπετε, οι 2.000 περίπου δραπέτες Μπαχομέχ, δεν είχαν εξουσία να βρίσκονται πάνω στην επιφάνεια της Γης, αφού οι "παρατηρητές", οι κατά κάποιον τρόπο νόμιμοι και αποδεχτοί από το συμβούλιο της Ίκα Νεφελίμ, που επιβλέπουν την ανθρωπότητα, ώστε οι Νεφελίμ των Ταρτάρων να μην κινδυνεύουν από τους ανθρώπους, είναι ορισμένοι σε αριθμό. Όσο έμεναν στην αφάνεια, δεν τους ενοχλούσε κανείς, όταν όμως ο Ατερούϊ έθεσε σε εφαρμογή το σχέδιο κοσμοκρατορίας, η Λευκή Αδελφότητα πρώτη διαμαρτυρήθηκε στο συμβούλιο της Ίκα, αφού ο Ατερούϊ ανήκε στην Μαύρη Αδελφότητα, σαν μαθητής του βασιλέα Μπαχομέχ Μπάλαμ. Έτσι κάποιος έπρεπε να σταματήσει τον Ατερούϊ. Επελέγη, όπως στην περίπτωση του Αλέξανδρου, ένας άνθρωπος να τους σταματήσει αλλά και να τους αφανίσει. Έστειλε λοιπόν το συμβούλιο της Ίκα τον κορυφαίο από τους "γουναράδες", τον επονομαζόμενο "Μέγα

Γουναρά”, και τον φύτεψε στο σώμα του μικρού γιου ενός εκ των αρχόντων των Αϊνού, που ήταν και τοποτηρητής του αυτοκράτορα στο Ματσουμάε.

Ας επιστρέψουμε όμως στον Ατερούϊ. Επρόκειτο για έναν από τους μεγαλύτερους ξιφομάχους των Μισναβάχ, έναν από τους πραγματικά ισχυρότερους πολεμιστές των Μπαχομέχ (των βρυκολάκων). Η καταγωγή του εθεωρείτο ευγενής και δικαιωματικά ήταν ένα από τα πρωτοπαλίκαρα του Μπάλαμ, και προσωπικά από αυτόν είχε εκπαιδευτεί με αποτέλεσμα να γίνει ένας από τους κορυφαίους δασκάλους της τεχνικής του “κρυφού πολέμου”.

Όταν ο Ατερούϊ έμαθε ότι η εκστρατεία στη βόρεια Χονσού ανατέθηκε στον Ταμουραμάρο, τον κορυφαίο Σαμουράϊ, άρχισε να επιδιώκει την συνάντησή μαζί του, ώστε θυμίζοντάς του την καταγωγή του από τους Αϊνού, να τον πάρει με το μέρος του, αποδυναμώνοντας πλήρως την Ιαπωνική στρατιά, αλλά και την εξουσία του αυτοκράτορα. Έστειλε λοιπόν μαντατοφόρο στο Ιαπωνικό στρατόπεδο και κάλεσε τον Ταμουραμάρο σε συνάντηση έξω από το Χιροσάκι, στο ονομαστό δάσος με τις ανθισμένες αμυγδαλιές. Φρόντισε ταυτόχρονα, να καλέσει την Λίλιθ να παραστεί στη συνάντηση με τη μορφή νεαρής γυναίκας Αϊνού, ώστε με την εμπειρία της να μπορέσει να πείσει τον Ταμουραμάρο να πάει με το μέρος τους. Η συνάντηση είχε οριστεί για το απόγευμα και όταν ο Σακανόε έφθασε με τη συνοδεία του, ο Ατερούϊ και η Λίλιθ ήταν ήδη εκεί. Ήταν μια περίεργη συνάντηση. Μαύρα μπαϊράκια οι Μπαχομέχ, μαύρο μπαϊράκι και ο

Ταμουραμάρο. Μόνο η Λίλιθ φορούσε ένα βαθύ μωβ κιμονό. Όταν ο Ταμουραμάρο έφτασε κοντά τους, η Λίλιθ κατάλαβε αμέσως ποιος είναι και αναφώνησε “εσύ!” Ο “Μέγας Γουναράς”, που περίμενε αυτή την αντίδραση χαμογέλασε και είπε “Νομίζατε ότι θα γλιτώσετε από μένα;” Η Λίλιθ βιάστηκε να εξηγήσει στον Ατερούϊ ποιος είναι ο Ταμουραμάρο και ότι δεν επρόκειτο απλά για έναν ικανό πολεμιστή Αϊνού, αλλά για τον πιο αδίστακτο και κορυφαίο από τους εννέα “Γουναράδες”. Ο Ατερούϊ έδειξε τα δόντια του, αφού είχε ακούσει για την ήττα των Νεφελίμ από τον άνθρωπο αυτό στην Τάκλα Μακάν το 326 π.Χ. Υπήρξε μια στιγμή έντασης, την οποία έσπασε η Λίλιθ λέγοντας ότι αφού συναντήθηκαν, ίσως και να τα έβρισκαν. Σωστά, είπε ο Ταμουραμάρο. Σας χαρίζω τη ζωή σας και σας επιτρέπω να κάνετε χαρακίρι. Δεν είναι τρόπος αυτός, επανήλθε η Λίλιθ. Γιατί δεν δοκιμάζουμε να δούμε αν έχουμε σημεία συνεννόησης. Ο Ταμουραμάρο χαμογέλασε, αφού η Λίλιθ ακόμη δεν γνώριζε για τις ατελείωτες συζητήσεις που θα έκανε στον μέλλον με τον “Μέγα Γουναρά” στο Δαλάϊ Σαγκάρ πάνω στα Ιμαλάια, προσπαθώντας να τον σαγηνεύσει και να τον κάνει όργανό της. Πάνε από κει που ήρθες Λαμασθού, είπε ο Ταμουραμάρο. Απόψε θα πεθάνει πολύς κόσμος στο Χιροσάκι. Αυτά είπε και απομακρύνθηκε από τους ανόμους. Ο Ατερούϊ, συνειδητοποίησε τότε ότι ο Ταμουραμάρο έπρεπε να πεθάνει. Ήταν το μόνο εμπόδιο ανάμεσα σ’ αυτόν και την κοσμοκρατορία που ονειρευότανε. Ήταν όμως ένα εμπόδιο που έπρεπε να το υπερπηδήσουν τώρα, αφού δεν

Ζητείστε στο μέλλον να βρείτε το βιβλίο Ο ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

μπορούσαν να το παρακάμψουν. Είδες τα σύμβολα στο σπαθί του; Ρώτησε την Λίλιθ. Τα είδα. Είναι τα σύμβολα των Αϊνού. Τα σύμβολα της υπεροχής του Παγκρατίου ανάμεικτα με αυτά της υπεροχής του Νιν Ζούτσου. Πρόσεχε αυτό το σπαθί, έχω μια περίεργη διαίσθηση, είπε η Λαμασθού, άνοιξε τα φτερά της και χάθηκε στον ουρανό ανάμεσα στις ανθισμένες αμυγδαλιές.

Η ΠΡΩΤΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Το ίδιο βράδυ, ο αυτοκρατορικός στρατός επιτέθηκε στο στρατόπεδο των Αϊνού και των Μισναβάχ αναπάντεχα και με σφροδρότητα. Πολλοί άνδρες και πολλοί Μισναβάχ σκοτώθηκαν. Το μυστικό της αδυναμίας των Μπαχομέχ στον χαλκό ήταν βλέπετε γνωστό στον Ταμουραμάρο. Μέσα στις φωτιές και τους καπνούς και τις φωνές και τον ορυμαγδό της μάχης, ο Ταμουραμάρο και ο Ατερούϊ έψαχναν ο ένας τον άλλον μέχρι που συναντήθηκαν στο κέντρο του στρατοπέδου των Αϊνού. Στάθηκαν ακίνητοι ο ένας απέναντι στον άλλο και το ίδιο έκαναν και οι σωματοφύλακές τους. Αυτή η ακινησία μεταφέρθηκε σε όλο το στρατόπεδο, καθώς και η είδηση της επικείμενης μονομαχίας. Με μιας οι Αϊνού και οι Μισναβάχ πήγαν πίσω από τον Ατερούϊ και οι αυτοκρατορικοί στρατιώτες και οι Σαμουράϊ πίσω από τον Ταμουραμάρο.

Οι δυο αντίπαλοι άρχισαν τότε να κινούνται αργά ο ένας προς τον άλλο. Ο Ατερούϊ με το ίδιο Νιντζάκεν, το σπαθί των Μισναβάχ και ο Ταμουραμάρο με το κυρτό Τάτσι του

Όλες οι αιχμές των Ιαπωνικών βέλων ήταν χάλκινες, και τα σπαθιά όλα βουτηγμένα σε λάδι με σκόνη χαλκού διαλυμένη μέσα του.

Τα σπαθιά των Μισναβάχ ήταν και είναι ευθύγραμμα και ονομάζονται Νιντζάκεν.

Πολέμαρχου του Θεού. Το σπαθί, που δεν σκότωνε μόνο στον κόσμο του ονείρου, αλλά σκότωνε και το πραγματικό σώμα στον υπερβατικό κόσμο. Την πρώτη κίνηση έκανε ο Ατερούϊ. Και δεν ήταν κίνηση με την απλή έννοια του όρου. Χάθηκε από εκεί που στεκόταν και εμφανίστηκε πίσω από τον Ταμουραμάρο κατεβάζοντας το Νιντζάκεν για να τον κόψει στα δυο. Το Νιντζάκεν πράγματι κατέβηκε με αστραπιαία ταχύτητα. Ο Ταμουραμάρο όμως δεν ήταν εκεί. Ο κορυφαίος Σαμουράϊ, ο ιδρυτής του Μπούσι Ντο δεν θα ήταν ένας εύκολο αντίπαλος για τον κορυφαίο ξιφομάχο των Μπαχομέχ. Έκπληκτος ο Ατερούϊ κοίταζε τον Ταμουραμάρο που στεκότανε απέναντί του και του επιτέθηκε κραυγάζοντας με το Ντότζι Τζίρι, τον φονέα των τεράτων υψωμένο στον αέρα. Η μονομαχία συνεχίστηκε για ώρες και κανένας δεν νικούσε. Ο Μπαχομέχ και ο άνθρωπος, ο Ατερούϊ και ο Ταμουραμάρο ήταν πλέον κατάκοποι και κόντευε να ξημερώσει στη χώρα του ανατέλλοντος ηλίου και οι ευαίσθητοι στο φως του ήλιου Μπαχομέχ αποφάσισαν ότι έπρεπε να αποσυρθούν, αφού οι δυνάμεις του μειωνότανε αισθητά και η όρασή του ατόνιζε. Οι Αϊνού άρχισαν να υποχωρούν γοργά προς το διπλανό πυκνό δάσος, ενώ οι Μισναβάχ άνοιξαν τα φτερά τους και πέταξαν πίσω από τα δέντρα. Η εξάντληση του Ταμουραμάρο, αλλά και των ανδρών του τους εμπόδισε να τους κυνηγήσουν. Ήταν πλέον σαφές ότι ο Ατερούϊ δεν ήταν εύκολος αντίπαλος.

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Οι επιχειρήσεις περιορισμού των Αϊνού συνεχίστηκαν και τα αυτοκρατορικά κάστρα που είχαν καταληφθεί από τους Μισναβάχ έπεφταν στα χέρια του Ταμουραμάρο το ένα μετά το άλλο. Μη μπορώντας να ελέγξει τους άντρες του, τους Αϊνού, ο Ατερούϊ αναγκάστηκε να υποχωρήσει απέναντι στο Χοκάντο και να οχυρώσει το Ματσουμάε. Απέναντι πέρασε και ο Ιαπωνικός στρατός και η πολιορκία του κάστρου του Ματσουμάε άρχισε. Ο Ταμουραμάρο δίδαξε τότε στους μηχανικούς του την τέχνη του "υγρού πυρός" που το εκτόξευε με καταπέλτες μέσα σε πήλινα δοχεία. Έτσι έκαψαν όλα τα ξύλινα κτίσματα και τις ξύλινες σκεπές των πύργων. Οι Μισναβάχ δεν είχαν ανάγκη από νερό και τροφή. Οι Αϊνού όμως, και ήταν αρκετές χιλιάδες μαζί με τα γυναικόπαιδα, άρχισαν να έχουν πρόβλημα και το ηθικό των πολιορκημένων στο τεράστιο κάστρο – πόλη του Ματσουμάε έπεφτε κάθε μέρα και πιο πολύ. Τότε ήταν που ο βασιλεύς Νοφελίμ Μπάλαμ, μετά από 3.800 περίπου χρόνια επισκέφθηκε τον μαθητή του Ατερούϊ. Στο ημίφως της πέτρινης αίθουσας ο μαθητής γονάτισε μπροστά στο δάσκαλο. Δεν έχω χρόνο, είπε ο Μπάλαμ. Ακουσε με προσεκτικά. Το πρόβλημά σου δεν είναι ο Ιαπωνικός στρατός έξω από τα τείχη. Το πρόβλημά σου είναι το τέρας της ανομίας που βρίσκεται μέσα στον Ταμουραμάρο και που ήλθε από το μέλλον. Στην εποχή του, αλλά και στους αιώνες που κύλησαν, ο Σαμαέλ έκανε μεγάλους αγώνες για να ακυρώσει το δικαίωμα παρέμι-

Στείλετε οποιοδήποτε στο μέλλον το βιβλίο Ο ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

βασης του ταξιδευτή. Γνωρίζοντας τα γεγονότα επειδή ταξίδευε στο χρόνο, ο ασώματος προσπάθησε να σκοτώσει στην παιδική τους ηλικία και τον Αλέξανδρο και τον Σακινόε. Και στις δυο περιπτώσεις έβαλαν μέσα στα ετοιμοθάνατα παιδιά το πνεύμα αυτού του φονιά, του ταξιδευτή. Δεν είναι οποιοδήποτε πνεύμα. Έχει ατσάλινη θέληση, πείσμα χειρότερο κι απ' τον Σαμαέλ. Λένε ότι προέρχεται από το πολύ μακρινό μέλλον περίπου 2.000 χρόνια από σήμερα κάπου στον 29ο αιώνα. Αυτόν πρέπει να σκοτώσεις. Να του κλέψεις το Τάτσι του και να τον σκοτώσεις με αυτό, έτσι θα χαθεί για πάντα. Ο ίδιος ο Σαμαέλ είπε ότι αν δεν τον βγάλουμε από τη μέση και από τον υπερβατικό κόσμο, θα μας δημιουργήσει μεγάλα προβλήματα στο μέλλον και κάθε σχέδιό μας θα καταρρέει. Στείλε δυο έμπιστους να παρακολουθούν αόρατοι και όταν κοιμηθεί, πέταξε κοντά του, πάρε το Τάτσι του και πάρ του το κεφάλι. Εσύ είσαι εδώ με εξουσία να τον πολεμάς. Σκότωσε το μίσημα. Οι ευχές των πρεσβυτέρων των Μπαχομέχ είναι μαζί σου. Χωρίς να περιμένει απάντηση ο Μπάλαμ χάθηκε από τα μάτια του Ατερούϊ. Ο Ατερούϊ δεν έχασε χρόνο. Έστειλε δυο Μισναβάχ να παρακολουθούν τη σκηνή του Ταμουραμάρο και όταν ο Μαύρος Σαμουράϊ αποκοιμήθηκε, ο Μπάλαμ πέταξε προς τη σκηνή του. Τη σκηνή φυλούσαν είκοσι Σαμουράϊ. Πέντε από πάνω και δεκαπέντε γύρω γύρω. Ο Ατερούϊ κατέβηκε σαν βολίδα από τον ουρανό και προσγειώθηκε στην οροφή της σκηνής του Ταμουραμάρο σχίζοντας με μια σπαθιά το μεταλλικό πλέγμα που την προστάτευε από πάνω, κρυμμέ-

νο μέσα στο μαύρο της ύφασμα. Οι πέντε Σαμουράϊ όρμησαν προς το μέρος του, αλλά ο φτερωτός δάσκαλος του Νιν Ζούτσου είχε ήδη πηδήξει στο εσωτερικό και είχε αρπάξει το Ντότζι Τζίρι, το θεϊκό Τάτσι. Ο Ταμουραμάρο πετάχτηκε όρθιος και οι δεκαπέντε Σαμουράϊ όρμησαν μέσα στην σκηνή. Όλα αυτά σε λιγότερο από μερικά δευτερόλεπτα. Ο Ταμουραμάρο ξεθηκάθωσε ένα από τα άλλα του σπαθιά και στάθηκε απέναντι στον Ατερούϊ. Η σκηνή ήταν μεγάλη και οι πέντε Σαμουράϊ της οροφής συνέχισαν να επιτηρούν τον σκοτεινό ουρανό. Μέσα στη σκηνή ο Ταμουραμάρο και οι σωματοφύλακές του, είχαν περικυκλώσει τον Ατερούϊ, ενώ μέγα πλήθος άρχισε να συγκεντρώνεται απ' έξω. Η αποστολή του Ατερούϊ είχε εκπληρωθεί κατά το ήμισυ. Είχε το σπαθί, αλλά ο Ταμουραμάρο ήταν ακόμη ζωντανός. Όρμησε με λύσσα εναντίον του σκοτώνοντας δυο από τους σωματοφύλακες που προσπάθησαν να του κλείσουν τον δρόμο. Ο Ταμουραμάρο εν τω μεταξύ πετάχτηκε έξω από τη σκηνή για να έχει χώρο ελιγμών. Ο στρατός άνοιξε χώρο και σε λίγο βγήκε και ο Ατερούϊ με το Ντότζι Τζίρι στο χέρι. Κανείς άλλος δεν βγήκε. Οι σωματοφύλακες ήταν νεκροί. Η αιφνιδιαστική δολοφονία είχε αποτύχει. Κάπου δέκα τοξότες τέντωσαν τις χορδές των τόξων τους και βέλη από χαλκό ήταν έτοιμα να φύγουν, όταν ο Ατερούϊ φώναξε με φωνή μεγάλη. Τόσο δύσκολο είναι να με αντιμετωπίσει ο μεγάλος Σογκούν; Χρειάζεται τα σκυλιά του για να σωθεί; Ο Ταμουραμάρο ένευσε προς τους τοξότες να κατεβάσουν τα τόξα τους. Κράτησε σφιχτά το σπαθί του και

προχώρησε προς τον Ατερούϊ. Άσε το σπαθί σιχαμερό μιάσμα, του είπε. Έλα να το πάρεις, αποκρίθηκε ο Ατερούϊ και αμέσως όρμησαν ο ένας εναντίον του άλλου. Ούτε δυο λεπτά δεν κράτησε η μονομαχία, καθώς το σπαθί του Ταμουραμάρο έσπασε και του πέταξαν ένα άλλο. Έσπασε κι εκείνο από την ισχύ του Ντότζι Τζίρι. Αποφάσισε τότε να τον αντιμετώπισει με γυμνά χέρια. Πάμμαχον εναντίον Νιν Ζούτσου. Όλοι κοιτούσαν με αγωνία τον Μπαχομέχ και τον Σαμουράϊ να μην μπορούν να υπερισχύσουν ο ένας του άλλου, μέχρι που η αυτονόητα μοιραία στιγμή ήρθε. Ο Μπαχομέχ ήταν πιο δυνατός και είχε το σπαθί. Κατάφερε ένα χτύπημα στο στήθος του Ταμουραμάρο και όλοι είδαν το αίμα να πετιέται και τον Ταμουραμάρο να πέφτει και τον Ατερούϊ να ορμάει με το θεϊκό Τάτσι για να τον αποτελειώσει και μια μαυροφορεμένη φιγούρα ενός Σινόμπι να εμφανίζεται από το πουθενά και να στέκεται ανάμεσα στον πεσμένο Ταμουραμάρο και τον Ατερούϊ που σταμάτησε την επίθεσή του και οπισθοχώρησε σαστισμένος. Ο Σινόμπι ήταν άοπλος, η ξαφνική του όμως εμφάνιση έδωσε σε όλους, ακόμη και στον Ατερούϊ την αίσθηση της ισχύος. Ο Σινόμπι άπλωσε το χέρι του προς τον Ατερούϊ και του είπε: “Νταχ μαζάρ” που σήμαινε “δώσε μου το σπαθί μου”. Ο Ατερούϊ σάστισε ακόμη παραπάνω, αλλά ο μεγάλος δάσκαλος του Νιν Ζούτσου επιτέθηκε εναντίον του Σινόμπι. Εκείνος κινήθηκε με ασύλληπτη ταχύτητα και ο Ατερούϊ βρέθηκε με το πρόσωπο στο έδαφος και ο Σινόμπι με το σπαθί στο χέρι. “Φύγε Ατερούϊ, γιατί θα πεθάνεις από αυτό το σπαθί,

Η σωτηρία του Ταμουραμάρο από τον μαυροφορεμένο ξιφομάχο, αναφέρεται στους επίσημους θρύλους της Ιαπωνικής ιστορίας και υπάρχει ακόμη και στο διαδίκτυο.

αλλά από το χέρι αυτού”, είπε δείχνοντας τον αιμόφυρτο Ταμουραμάρο. Ο Ατερούϊ άνοιξε τα φτερά του και χάθηκε στο σκοτεινό ουρανό. Ο άγνωστος Σινόμπι πλησίασε τον Ταμουραμάρο, κάρφωσε το Τάτσι στο έδαφος γονατίζοντας δίπλα του και του είπε: “Γίνε καλά και τελείωνε”. Αμέσως μετά χάθηκε από τα μάτια όλων.

Η ΤΡΙΤΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ

Την επόμενη της μονομαχίας οι μεν Μισναβάχ δεν έκαναν έξοδο και επίθεση εναντίον των Ιαπώνων, επειδή ο Ατερούϊ δεν γνώριζε αν ο άγνωστος Σινόμπι είχε φύγει, οι δε Ιάπωνες δεν επιτέθηκαν όπως κάθε μέρα εναντίον του κάστρου, επειδή περίμεναν να μάθουν για την υγεία του στρατηγού τους. Αυτή η άτυπη ανακωχή κράτησε ένα μήνα, όσο χρειάστηκε για να επουλωθεί πλήρως το τραύμα του Ταμουραμάρο που ήταν τελικά επιφανειακό. Μόλις συνήλθε ο Ταμουραμάρο, διατηρώντας την πολιορκία του Ματσουμάε, άρχισε τις επιδρομές στην ενδοχώρα των Αϊνού, προπαγανδίζοντας τη φιλία του Αυτοκράτορα, πράγμα που ήτανε και η αλήθεια, και το ότι όλα τα δεινά προερχότανε από τους φτερωτούς δασκάλους. Ταυτόχρονα συνέλαβε τις μικτές οικογένειες που οι Μισναβάχ είχαν δημιουργήσει με τους γάμους τους με γυναίκες Αϊνού. Αυτή του η ενέργεια στόχευε στο να εκνευρίσει τους Μισναβάχ, αλλά και τους άλλους Σινόμπι που συνειδητοποίησαν ότι τα σπίτια τους δεν ήταν πλέον ασφαλή. Το αποτέλεσμα ήταν το αναμενόμενο. Ζήτησαν δηλαδή όλοι από τον Ατε-

ρουϊ να βγουν από το κάστρο του Ματσουμάε για να πολεμήσουν τον Σακανόε Νο Ταμουραμάρο. Έτσι κι έγινε. Ένα βράδυ, άνοιξαν ξαφνικά όλες οι πύλες και οι Αϊνού και οι Σινόμπι και οι Μισναβάχ από τον αέρα επιτέθηκαν εναντίον του Ιαπωνικού στρατού. Ο Ατερούϊ δεν άργησε να βρεθεί απέναντι στον Ταμουραμάρο και η τρίτη μονομαχία των αρχηγών άρχισε. Ήταν περισσότερο αγώνας πείσματος παρά ικανοτήτων. Το θέμα ήταν ποιος ήθελε περισσότερο το κεφάλι του άλλου. Χτυπιότανε για πάνω από μια ώρα και είχαν και οι δυο μικροτραύματα. Τότε ήταν που ο Ατερούϊ, είδε το κάστρο του Ματσουμάε να καίγεται, τους Μισναβάχ τοξευμένους με χαλκό να καίγονται στον αέρα και τους Αϊνού και τους Σινόμπι να ρίχνουν τα όπλα τους. Η θέλησή του λίγησε για λίγο για ένα κλάσμα του δευτερολέπτου. Μέγα σφάλμα, γιατί απέναντί του είχε τον πιο αποφασισμένο και πεισματάρη πολεμιστή όλων των εποχών, τον "Μέγα Γουναρά" του συστήματος του Ελ Σεντάϊ. Το κλάσμα του δευτερολέπτου πέρασε. Στο επόμενο κλάσμα το κεφάλι του κύλησε στο έδαφος και ο Ταμουραμάρο θυμήθηκε τα λόγια του Πολέμαρχου του Θεού. "Γίνε καλά και τελειώνε". Είχε τελειώσει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

16

ΚΙΓΙΟΜΙΤΣΟΥ ΝΤΕΡΑ

Μετά τον θάνατο του Ατερούϊ ο Σακανόε Νο Ταμουραμάρο κυνήγησε τους Μισναβάχ και μέτρησε συνολικά από την αρχή του πολέμου 1864 νεκρούς ανόμους. Αν κάποιος γλύτωσαν, σίγουρα δεν απειλούσαν την ελευθερία του πλανήτη, ούτε της Ιαπωνίας.

Η εκστρατεία του Ταμουραμάρο στο βορρά δεν ήταν μία, αλλά ήταν ουσιαστικά μία σειρά από εκστρατείες που άρχισαν το 791 μ.Χ., όταν ήταν 33 ετών και τελειώσαν το 801 όταν ήταν 43.

Κατά κάποιο τρόπο στην ηλικία που πέθανε σαν Αλέξανδρος, συνέχισε εναντίον των Νεφελίμ στην Ιαπωνία, στον Ειρηνικό, που τόσο μα τόσο πολύ ήθελε να πάει σαν Αλέξανδρος και δεν του επετράπη. Όταν οι επιχειρήσεις τελειώσαν μετέφερε το σπίτι του πίσω από το νεόκτιστο ναό Κιγιομίτσου Ντέρα (αγνό νερό) που χτίστηκε το 798 έξω από το Κιότο με δικά του χρήματα. Το τοπίο εκεί ήταν μαγευτικό.

Νότια είχε τα βουνά, δυτικά το Κιότο, στη μέση ο καταράκτης, από όπου και το όνομα του ναού και όλα συμπληρωνότανε από αμυγδαλιές και δέντρα σφενδάμου που κοκκίνιζαν το φθινόπωρο και έκαναν το τοπίο παραμυθένιο. Εκεί έμεινε με την Τακάκο Ντόϊ μέχρι που το πνεύμα του ταξιδευτή αφαιρέθηκε από μέσα του το 811 μ.Χ., οπότε τα τραύματα που εκ "θαύματος" θεραπεύτηκαν όταν ήταν μικρός και φώλιασε μέσα του ο ταξιδευτής επανεμφανίστηκαν και ο μεγάλος Σογκούν πέθανε. Κατ' εντολήν του τότε αυτοκράτορα Σάγκα, τάφηκε με τα όπλα του, στο Σογκούν Ζούκα. Αργότερα ο τάφος του μεταφέρθηκε στο χωριό Κουρούσου Μούρα όπου υπάρχει ακόμη και λένε ότι τρέμει όταν είναι να συμβεί κάποιο μεγάλο παγκόσμιο γεγονός.

Ένα μήνα πριν πεθάνει καθότανε στην ξύλινη βεράντα του με την αγαπημένη του Τακάκο Ντόϊ και παρακολουθούσαν τον ήλιο που έδυε νωχελικά. Στην Τακάκο άρεσε να κάθεται με τις ώρες και να ακούει ιστορίες από τις περιπέτειες του Μεγάλου Γουναρά, του ταξιδευτή που έζησε χιλιάδες ζωές σε χιλιάδες κόσμους και στο τέλος ορίστηκε να είναι ο Πολέμαρχος του Θεού. Ήταν όλα τόσο γαλήνια με τον χειμώνα να φεύγει και τα χιόνια να λιώνουν. Τους άρεσε ο κρύος αέρας με τη μυρωδιά της βρεμένης βλάστησης να επικρατεί. Είχαν αρχίσει να περνούν οι πρώτες σκιές και η Τακάκο δεν είχε ανάψει τα φαναράκια της βεράντας. Τότε ήταν που και οι δυο είδαν μια από τις σκιές στο βάθος της βεράντας να κινείται. Πριν προλάβουν να συνειδητοποιήσουν την μαύρη παρουσία του Σινόμπι, αυτός

στεκότανε μπροστά τους. Ο Ταμουραμάρο και η Τακάκο αναγνώρισαν τον μαυροφορεμένο με τα Λάμβδα στο στήθος και τους ώμους και τον σταυρό στο μέτωπο. Ο Πολέμαρχος του Θεού. Ήρθα για το σπαθί, είπε. Η Τακάκο ξέσπασε σε λυγμούς. Ήξερε ότι όταν θα έφευγε το σπαθί, θα έφευγε και ο Ταξιδευτής και ο Ταμουραμάρο θα πέθαινε. Ο Ταμουραμάρο αμίλητος, μπήκε μέσα και πήγε στο ναό για να πάρει το σπαθί. Η Τακάκο τότε είπε στον Πολέμαρχο.

- Δεν μπορείς να φύγεις και να ξανάρθεις;

- Εγώ δεν έχω καμία εξουσία, ούτε δικό μου θέλημα. Κάνω μόνο ότι μου πει Εκείνος και το Σύστημα.

- Δεν μπορείς να μου τον αφήσεις λίγο ακόμη; Επέμενε η Τακάκο, ούτως ή άλλως μένει μαζί μου στον ναό, δεν ανακατεύεται σε τίποτε. Ο Πολέμαρχος ψυχρός και ατάραχος της εξήγησε ότι ο ταξιδευτής ολοκλήρωσε την αποστολή του και δεν μπορούσε να μείνει άλλο εκεί.

- Ένα μέρος σου, ένα τμήμα σου, είναι αυτός; ψέλισε η Τακάκο.

- Είμαι χτισμένος πάνω του, πάνω στη θέλησή του και τις ιδέες του. Είμαι ουσιαστικά αυτός, αλλά με ένα σώμα πολύ πιο ισχυρό και με υπακοή στον Αρχηγό της Ζωής. Αυτός είναι ανυπάκουος.

Ο Ταμουραμάρο αργούσε και η Τακάκο συνέχισε.

- Μου είπε ότι αποτελείς τη σύνθεση 274 ατόμων, που ζουν σε διάφορα μέρη σε όλο το σύμπαν. Πώς γίνεται να συντίθεται από πολλούς και όταν τελειώνει η αποστολή σου να

Ζητείστε στο μέλλον το βιβλίο Ο
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ.

αποσυντίθεσαι; Και όταν γίνεται η σύνθεση ο Γουναράς, ο Ταξιδευτής βρίσκεται μέσα σου;

- Αυτός βρίσκεται μέσα στον καθένα από τους 274 και βρίσκεται και στο Όλον, δηλαδή σε μένα.

Η Τακάκο επέμενε, αφού δεν μπορούσε να δεχτεί ότι θα έχανε τον Ταμουραμάρο. Ρώτησε λοιπόν: Και πού βρίσκεται εκείνος που αποτελεί το τμήμα σου που ζει εδώ στη Γη; Σε ποιο μέρος να πάω να τον βρω; Θα περάσω βουνά και θάλασσες. Θα πάω όπου μου πεις.

- Δεν είναι θέμα τόπου, την διέκοψε, είναι θέμα χρόνου. Δεν ζει τώρα. Θα ζήσει μετά από 1.150 περίπου χρόνια.

Απελλισία κατέλαβε την Τακάκο. Ήξερε ότι η μέρα αυτή θα έλθει, αλλά δεν ήθελε να το σκέφτεται.

- Δεν ξέρω αν αυτό σε βοηθάει, της είπε ο Πολέμαρχος, αλλά ο κόσμος αυτός, ούτως ή άλλως, είναι ψεύτικος. Δεν υπάρχει. Ο ναός, το δάσος, ο ήλιος, η μυρωδιά της βλάστησης, δεν υπάρχουν. Σου υπόσχομαι ότι μια μέρα θα ξανασυναντήσεις τον ταξιδευτή, μόνο που θα αποτελεί τμήμα ενός συνόλου πολύ μεγαλύτερου από εμένα. Ασύγκριτα μεγαλύτερου, από το οποίο σύνολο αποσπάστηκε και υπάρχει.

- Και ποιο είναι αυτό το σύνολο, ψέλισε η Τακάκο.

- Δεν ξέρω αν έχει σημασία για σένα, είπε ο Πολέμαρχος. Δεν σου είπε;

- Δεν νομίζω ότι μου τα έχει πει όλα. Είπε η Τακάκο.

- Εκείνη τη στιγμή βγήκε ο Ταμουραμάρο στην ξύλινη βεράντα με το Τάτσι του Πολέμαρχου. Του το παρέδωσε, αφού πρώτα γονά-

τισαν και οι δυο ο ένας απέναντι στον άλλον, όπως το Μπούσι Ντο απαιτούσε. Ο Πολέμαρχος το πήρε στα χέρια του, σηκώθηκε, το ξεθηκάρωσε και το περιέστρεψε στον αέρα με ταχύτητα. Το θηκάρωσε και το πέρασε στην πλάτη του. Ένευσε με το κεφάλι στον Ταμουραμάρο και μετά στην Τακάκο.

- Θα γυρίσεις στο μοναστήρι, είπε στον Ταξιδευτή και χάθηκε από τα μάτια τους.

- Τι είναι το μοναστήρι; Ρώτησε η Τακάκο.

- Το μοναστήρι είναι ένα πολύ ήσυχο μέρος, χτισμένο κάπου ψηλά σ' ένα κόσμο πολύ μακρινό από 'δω. Το φως που μπαίνει από τα παράθυρά του είναι πάντοτε χρυσό, αφού ο ήλιος βρίσκεται μονίμως χαμηλά στη δύση, αλλά δεν δύει ποτέ. Κανείς δεν σου μιλάει, αν δεν θέλεις να μιλήσεις. Εκεί συγκεντρώνονται οι 274 όταν είναι να συζητήσουν. Συνήθως βέβαια διαφωνούν μεταξύ τους. Εκεί έρχονται όλοι οι εαυτοί μου. Εκείνοι που αποτελούν μέρος του όλου.

Μέρος του Πολέμαρχου του Θεού.

- Και που ζουν οι 274, σύζυγε μου; Ρώτησε η Τακάκο.

- Σε 274 διαφορετικούς κόσμους, ήταν η απάντηση.

Με φωνή τρεμάμενη η Τακάκο είπε: Μπορείς να με πάρεις σ' αυτό το μοναστήρι;

- Όχι, της είπε. Αλλά μπορώ να σου πω τα πάντα γι' αυτό. Σε δυο βδομάδες ο Ταξιδευτής έφυγε. Σε τέσσερις ο Ταμουραμάρο πέθανε. Η γλυκιά Τακάκο βρήκε παρηγοριά στα παιδιά τους. Έβλεπε τον Ταμουραμάρο στα μάτια τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

17

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ

Η λαβή του θεϊκού σπαθιού σκαλίστηκε από την Τακάκο Ντόϊ το 789 π.Χ. Παραδόθηκε έτοιμο από τον Ελ Ελιόν στον Πολέμαρχο του Θεού πριν από 35.000 περίπου χρόνια. Ο Πολέμαρχος μεταφέρθηκε στο παρελθόν τη στιγμή που το σπαθί δημιουργήθηκε και το παρέλαβε από τον Ελοχίμ τον υπεύθυνο για την εποπτεία του ηλιακού συστήματος. Η παράδοση έγινε στον Όλυμπο, σε σημείο που ο Ελ Ελιόν απομόνωσε από τους Ελ. Ο Όλυμπος εκείνη την εποχή ήταν πολύ διαφορετικός με τα κτίσματα των Ελ σε όλη τους την μεγαλοπρέπεια.

Σε ένα περιβάλλον που άστραφτε, το σπαθί αιωρείτο ακίνητο. Ο Πολέμαρχος πλησίασε και στάθηκε μπροστά του και το πήρε στα χέρια του. Είχε μάθει μετά από τόσων χιλιάδων ετών εμπειρία, ότι οτιδήποτε συνέβαινε, όποτε κι αν συνέβαινε, έπρεπε να το ζήσει, ακόμα και αν ζούσε τις στιγμές ανακατωμένες.

Όταν δηλαδή τον έστειλαν να πάρει το σπαθί, ήδη το είχε χρησιμοποιήσει ξανά και ξανά και ξανά, σε τόσους και τόσους κόσμους που το σύστημα τον είχε στείλει για να λυτρώσει τους ανθρώπους από την μάστιγα των Νεφελίμ. Κόσμους τους οποίους οι ίδιοι οι Νεφελίμ αποίκησαν και μετά εποίκησαν με ανθρώπους που κουβάλησαν από τη Γη, ή που με κλωνοποίηση δημιούργησαν στους νέους κόσμους.

Παντού, όπου κι αν πήγε, είτε σαν Πολέμαρχος, είτε σαν «Γουναράς» προσπαθώντας να αποσπάσει τους μηχανικούς παρατηρητές του Ελ Σεντάϊ (βλ. τόμους 1, 2, 3) από τους δαίμονες και τους Νεφελίμ, συνάντησε τον ίδιο πόνο στους ανθρώπους. Όλοι τους ζούσαν στον κόσμο του ονείρου, όπως στη Γη. Χωρίς αίσθηση της αλήθειας. Ζωντανοί νεκροί, κυνηγώντας ανούσιους και ανύπαρκτους στόχους. (Ζητείστε στο μέλλον, ακόμη και αν δεν με βλέπετε στην τηλεόραση, το βιβλίο «Ο ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ», πληροφορίες www.liako.gr)

Να θυμίσω ότι το 1974 δημιουργήθηκε η υπηρεσία που είχε σαν σκοπό την αποκατάσταση και επιδιόρθωση, των επιτηρητών του συστήματος που ο Ελοχίμ Ελ Σεντάϊ δημιούργησε με τρόπο ασύλληπτο για να ελέγχουν το ηλιακό σύστημα σε όλους τους χώρους και τους χρόνους. Οι παρατηρητές αυτοί, δημιουργήματα του Ελ Σεντάϊ είναι 888.888. Σκοπός των δαιμόνων είναι να τους καταστρέψουν, ή να τους απορυθμίσουν, ώστε ο Τοπικός Ρυθμιστής που εγκατέστησε στο ηλιακό σύστημα ο Ελ Σεντάϊ να μην μπορεί να πάρει άμεση πληροφόρηση και να μην είναι

πανταχού παρών, ώστε να μην έχει την δυνατότητα να σταματάει τις ανομίες των «Θεών και των δαιμόνων» (βλ. τόμος 1, 2, 3). Μόνο δεκαοχτώ άνθρωποι είχαν τις απαιτούμενες ικανότητες για να γίνουν οι «κυνηγοί των χαμένων παρατηρητών». Εννέα κυνηγοί και εννέα αναπληρωματικοί. Κανείς δεν γνώριζε την ταυτότητά τους, κανείς δεν γνώριζε την ύπαρξή τους. Όλοι τους σχεδόν πάντοτε πετύχαιναν τον σκοπό τους. Υπήρχαν όμως φορές που έχαναν τους παρατηρητές που τους έπαιρναν οι δαίμονες, οι Ναχρμπέν, μέσα στα πράσινα νεφελώματά τους. Τότε τους ακολουθούσαν σε ένα ξέφρενο κυνηγητό στο χώρο και το χρόνο μέχρι να βρουν τους χαμένους παρατηρητές και να τους επανενεργοποιήσουν. Σε κάποιες περιπτώσεις οι παρατηρητές δεν βρέθηκαν ποτέ. Μόνο ένας από τους κυνηγούς δεν έχασε ποτέ, μα ποτέ, κανένα παρατηρητή. Αυτός ο ένας, επελέγη από τον Αρχηγό της Ζωής και ορίστηκε να είναι ο Πολέμαρχός Του. Ο κυνηγός αυτός, όταν ρωτήθηκε από μια γνωστή του, τι δουλειά κάνει, της απάντησε ότι ψάχνει στις ερημιές. Στην ερώτησή της για το τι ψάχνει, απάντησε αυθόρμητα: «Γούνες», μην μπορώντας να αποκαλύψει την πραγματική του αποστολή. Έτσι υιοθέτησε το όνομα Γουναράς και οι παρατηρητές του Ελ Σεντάϊ ονομάστηκαν «Γούνες». Αυτός έγινε ο «Μέγας Γουναράς», καθώς δεν έχασε ποτέ μα ποτέ καμία «Γούνα». Πολλές φορές χρειάστηκε να κυνηγήσει την γούνα που είχαν πάρει οι δαίμονες, για χιλιάδες χρόνια μέσα σε χρονικό θύλακο και γύριζε στη Γη αγέραςτος όπως έφευγε. Ο χρόνος

κύλησε και μέσα σε εννέα χρόνια η υπηρεσία των γουναράδων σταμάτησε τη λειτουργία της. Οι γουναράδες, έχοντας ζήσει χιλιάδες χρόνια, κυνηγώντας τις γούνες μέσα σε χρονικούς θυλάκους, συνέχισαν να ζουν και αυτοί ανάμεσά μας άγνωστοι μεταξύ αγνώστων, προσπαθώντας να υπομείνουν τον κόσμο των ονείρων, έχοντας ζήσει την αλήθεια. Αν δεν είχαν σαφώς την προστασία του Συμβουλίου της Ίκα, τόσο οι Ναχρμπέν όσο και οι Νεφελίμ θα πολεμούσαν μέχρι εσχάτων για το ποιος θα τους σκοτώσει. Οι γουναράδες βλέπετε, ήταν οι μεγαλύτεροι εχθροί τους, αφού τόσο οι Ναχρμπέν, όσο και οι Νεφελίμ επ' ουδενί λόγο δέχονται ότι οι άνθρωποι μπορούν να τους πολεμήσουν. «Άνθρωπος δεν με πολεμάει εμένα». Είναι η κλασική τους φράση. Η φράση αυτή δηλώνει ξεκάθαρα τον αρρωστημένο τους εγωισμό, όχι μόνο επειδή υποτιμά τους ανθρώπους, αλλά και επειδή δεν είναι μια συλλογική δήλωση, αλλά ο ενικός που χρησιμοποιείται δείχνει την εμπάθεια και τον εγωισμό που έχουν και ο ένας απέναντι στον άλλο. Έτσι προέκυψε και η αρχαία ρήση, «το σφάλειν ανθρώπινο, αλλά το εμμένειν δαιμονικόν». Κύλησαν δεκαοχτώ ακόμη χρόνια και οι πρώην γουναράδες έχασαν κάθε επαφή μεταξύ τους, αφού και κατά τη διάρκεια που λειτουργούσε η υπηρεσία τους, δεν επικοινωνούσαν, και απλά γνώριζαν ο ένας την ύπαρξη του άλλου, χωρίς πολλές λεπτομέρειες. Την πρώτη χρονιά, όλοι τους ήλπιζαν ότι η υπηρεσία τους θα ξαναλειτουργήσει. Άδικα όμως, αφού την επιδιόρθωση των «γουνών», ανέλαβε πλέον το ίδιο το «σύστημα» του Ελ Σεντάϊ.

Όλοι τους ζούσαν δυστυχείς μέσα στον κόσμο και ένα κεντρικό ερώτημα κυριαρχούσε στο μυαλό και των 18. Αφού το σύστημα ούτως ή άλλως μπορούσε να επιδιορθώσει τις γούνες, αυτούς τι τους ήθελαν; Γιατί τους έστελναν στις αποστολές αυτές επί 9 χρόνια; Το σίγουρο είναι, φίλοι μου, ότι τίποτε δεν γίνεται τυχαία και η απάντηση δόθηκε τότε. Το 2001 π.Χ., που ορίσθηκε ο «Μέγας Γουναράς» να είναι ο Πολέμαρχος του Θεού (βρείτε στο μέλλον και διαβάστε το βιβλίο «Ο Πολέμαρχος του Θεού»). Το σπαθί του Ταμουραμάρο, το θεϊκό σπαθί, ορίσθηκε εν τω μεταξύ, να φυλάσσεται στο μοναστήρι των Ταξιαρχών στον Μανταμάδο της Λέσβου. Όλοι, μη γνωρίζοντας την ιστορία του Πολέμαρχου του Θεού, θεωρούσαν ότι το σπαθί αυτό είναι η ... ρομφαία του Αρχαγγέλου Μιχαήλ. Κανείς δεν αναρωτήθηκε όμως:

α) Πώς είναι δυνατόν ένα γιαπωνέζικο σπαθί να είναι ιερό για την ορθοδοξία.

β) Ότι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, σύμφωνα με την παράδοση φέρει «πύρινη βυζαντινή ρομφαία» και όχι ιαπωνικό Τάτσι, που είναι ο τύπος του θεϊκού σπαθιού.

γ) Ότι ο Αρχάγγελος Μιχαήλ είναι ασώματος και η ρομφαία του, είναι πνευματική και όχι υλική.

Όπως και να έχει, σύμφωνα με τις μαρτυρίες, ένας νέος, χρηματιστής στο επάγγελμα, με έδρα την Αθήνα, Χριστιανός μεν αλλά όχι θρησκόληπτος, είδε σαν σε όραμα, χωρίς να κοιμάται δηλαδή, ένα μελαχροινό άνδρα που εμφανίστηκε μπροστά του και του είπε ότι πρέπει να πάει στο Ναό των Αρχαγγέλων στον

Μανταμάδο της Λέσβου ένα σπαθί που θα του παραδοθεί. Μετά χάθηκε. Το σοκ ήταν δυνατό για τον νέο, αλλά η συνέχεια συγκλονιστικότερη. Δεν διηγήθηκε το γεγονός σε κανέναν, αφού προφανώς ήταν γι' αυτόν μια ακραία εμπειρία και η προσωπική, αλλά και επαγγελματική του αξιοπρέπεια τον έκανε διστακτικό στο να μοιραστεί με άλλους τα συμβάντα.

Όταν όμως μετά από αυτά πήγε για δουλειές στη Γερμανία, και ενώ βρισκότανε στο δωμάτιο του ξενοδοχείου του, χτύπησε η πόρτα. Ευρισκόμενος σε ξένη χώρα και θεωρώντας προφανώς ότι την πόρτα χτυπά κάποιος από το προσωπικό του ξενοδοχείου, άνοιξε και βρέθηκε αντιμέτωπος με ένα μελαχροινό νέο άνδρα που κρατούσε ένα γιαπωνέζικο παλιό σπαθί.

Πριν συνέλθει από την έκπληξή του, ο νεοφερμένος του είπε: «Αυτό το σπαθί να το πας στον Ταξιάρχη στον Μανταμάδο στη Λέσβο και να τοποθετηθεί στην ανάγλυφη εικόνα. Να δοθεί στα χέρια του ιερέα και να μην τοποθετηθεί τίποτα άλλο δίπλα του. Ο χρηματιστής πήρε το σπαθί και πριν να προλάβει καν να ρωτήσει, έστω και μία από τις δεκάδες ερωτήσεις που του ήρθαν στο μυαλό, ο μελαχροινός άνδρας έφυγε. Σοκαρισμένος, μόλις γύρισε στην Ελλάδα πήγε αμέσως στον Μανταμάδο, όπου παρέδωσε το σπαθί, και είπε στον ιερέα για το σημείο στο οποίο έπρεπε να τοποθετηθεί.

Αυτά έγιναν το 1987. Μέχρι σήμερα, το σπαθί είναι εκεί και κανείς δεν μπόρεσε να εξηγήσει, γιατί το εκλεκτό σπαθί που φυλάσσεται από τον Αρχάγγελο στον Μανταμάδο

Οι λεπτομέρειες για την παράδοση του σπαθιού, έγιναν γνωστές από δημοσιεύματα και αναφορές σε βιβλία.

είναι ένα αρχαίο Ιαπωνικό σπαθί και όχι μια βυζαντινή ρομφαία, ή μια αρχαία ελληνική κοπίδα ή κάτι που να έχει τέλος πάντων σχέση με τον ελληνισμό. Γιατί ένα γιαπωνέζικο σπαθί; Εσείς όμως που έχετε ήδη διαβάσει την ιστορία του σπαθιού, κατανοείτε γιατί. Υπάρχει μάλιστα και ένας θρύλος στη Λέσβο για ένα γεγονός που συνέβη πριν από χίλια περίπου χρόνια και αφορά την κατασκευή της ανάγλυφης πήλινης εικόνας που φυλάσσεται στον Μανταμάδο. Δείτε τη λέει η παράδοση. Πριν από χίλια περίπου χρόνια, στην τοποθεσία Λεσβάδος, είχαν χτίσει κάποιοι καλόγεροι, ένα μοναστήρι πανέμορφο και καλά οχυρωμένο. Οι οχυρώσεις εκείνη την εποχή στο Αιγαίο ήταν απαραίτητες, αφού οι Σαρακηνοί πειρατές, όταν σταματούσε η χειμωνιάτικη κακοκαιρία, έβγαιναν για πλιάτσικο.

Οι καλόγεροι φρόντιζαν να έχουν πάντοτε σκοπιές και τα κατάφερναν καλά, παρά το ότι ήταν μόνο 18. Ο αρχηγός της μεγαλύτερης πειρατικής ομάδας ήταν ο Σιρχάν. Ένας πανύψηλος βάρβαρος που λόγω της σωματικής τους ισχύος είχε πάρει και την αρχηγία. Το βυζαντινό κράτος είχε εκείνη την περίοδο να αντιμετωπίσει στην περιφέρειά του πολλούς και επικίνδυνους εχθρούς και οι κάτοικοι του Αιγαίου έπρεπε να φροντίζουν από μόνοι τους για την ασφάλεια τους. Έτσι οι πειρατές διάλεγαν συνήθως τους εύκολους στόχους. Το μοναστήρι στο Λεσβάδο εθεωρείτο στόχος δύσκολος, αφού και οχύρωση διέθετε, αλλά και οι καλόγεροι ήταν παλικάρια που το έλεγε η καρδιά τους. Ο Σιρχάν όμως σύμφωνα με τον θρύλο θέλησε να αποκτήσει κάτι που υπήρχε

στο μοναστήρι. Λέγεται ότι ήθελε το χρυσό άγιο δισκοπότηρο από το οποίο κοινωνούσαν οι μοναχοί, για να πίνει με αυτό το κρασί του. Εδώ όμως, η πληροφόρηση η δική μου λέει αλλά πράγματα. Το δισκοπότηρο που είχαν οι μοναχοί δεν ήταν χρυσό, ήταν πήλινο, αλλά δεν ήταν ένα απλό δισκοπότηρο, ήταν Το Άγιο Δισκοπότηρο που ο Χριστός χρησιμοποίησε στον μυστικό δείπνο για να κοινωνήσει τους μαθητές Του. Ο ίδιος ο Σατανάς, ο αρχάγγελος του σκότους Σαμαέλ, έβαλε τον Σιρχάν να πάρει το Άγιο Δισκοπότηρο και να το παραδώσει στον Βάαλ. Αυτό όμως δεν ήταν αποδεκτό. Το συμβούλιο της Ίκα με την πληροφόρηση των παρατηρητών (των γουνών), γνώριζε το σχέδιο και απαγόρευσε στον Σαμαέλ την εφαρμογή του. Εκείνος δεν υπάκουσε, κλασικά και εξίσου κλασικά έστειλε το συμβούλιο τον Πολέμαρχο να πάρει το δισκοπότηρο. Ήταν ξεκάθαρο, το ότι το συμβούλιο δεν θα επενέβαινε σε καμία επίθεση ανθρώπων εναντίον ανθρώπων. Δεν είχε καμία εξουσία να κάνει κάτι τέτοιο. Το Άγιο Δισκοπότηρο όμως δεν είχε εξουσία ο Σαμαέλ να το πάρει. Όταν λοιπόν ο ασώματος εχθρός έβαλε κάποιον δούλο του να κάνει τη δουλειά γι' αυτόν στον κόσμο των ανθρώπων, τότε το όργανο του Θεού στον ψεύτικο κόσμο, παρενέβη. Αυτό δικαιολογεί και το γιατί υπήρξε παρέμβαση ειδικά στο μοναστήρι στο Λεσβάδο, ενώ έχουν ληστευθεί και καταστραφεί εκατοντάδες μοναστήρια. Ας δούμε όμως, τι έγινε σύμφωνα με τη λαϊκή παράδοση. Ο Σιρχάν έδωσε εντολή να πάνε οι κουρσάροι στο λημέρι που είχανε στη Λέσβο και να περιμέ-

νουν για να επιτεθούν, όχι με το σκοτάδι της νύχτας, αλλά τον όρθρο κατά τις 4 τα ξημερώματα, την ώρα δηλαδή που όλοι οι μοναχοί μαζευότανε μέσα στην εκκλησία για να διαβάσουν τα γράμματα. Έτσι καθώς το μυαλό των μοναχών ήταν στον όρθρο και τα άλλα τους καθήκοντα, αφού είχε μπει η Σαρακοστή, όρμησαν οι κουρσάροι του Σιρχάν μέσα στο μοναστήρι και αμέσως στην εκκλησία όπου σκότωσαν όλους τους μοναχούς. Ο μόνος που γλίτωσε ήταν ένας δόκιμος μοναχός που βοηθούσε τον ηγούμενο μέσα στο ιερό. Όταν οι κουρσάροι μπήκαν με αλαλαγμούς στην εκκλησία, ο Γαβριήλ, που είναι και το όνομα που σώζει η παράδοση για τον δόκιμο μοναχό, βγήκε από το στενό παραθύρι του ιερού και σκαρφάλωσε στη στέγη. Από εκεί άκουγε τους βαρβάρους που σκότωναν, κατέστρεφαν και βεβήλωναν μέσα στον ναό. Κάποια στιγμή οι φωνές σταμάτησαν, καθώς οι κουρσάροι έψαχναν για λάφυρα. Κάποια στιγμή βγήκαν από τον ναό τρέχοντας και έφυγαν προς το λημέρι τους. Τότε εμφανίστηκε πάνω στη στέγη, μπροστά στον έκπληκτο Γαβριήλ, ένας μασκοφορεμένος πολεμιστής με ένα αστραφτερό κυρτό σπαθί στο χέρι. Σαν σίφουνας πέρασε από μπροστά του και χάθηκε κατά κει που έφυγαν οι κουρσάροι. Σύμφωνα με μια άλλη έκδοση του θρύλου, ο πολεμιστής βγήκε μέσα από τα αφρισμένα κύματα κραδαίνοντας το σπαθί του που πετούσε αστραπές. Όπως και να έχει ο Γαβριήλ έτρεξε και ειδοποίησε στη διπλανή πόλη, στον Στένακα, από τον οποίο ξεκίνησαν περίπου πενήντα ιππείς για να κυνηγήσουν τους κουρσάρους. Οι ιππείς πράγ-

ματι βρήκαν τους κουρσάρους, αλλά δεν μπορούσαν πλέον να κάνουν τίποτε, αφού όλοι οι κουρσάροι ήταν νεκροί και σκοτώθηκαν όλοι με μια σπαθιά από ένα σπαθί σαν ξυράφι. Η σπαθιά άρχιζε από την κοιλιακή χώρα και έφθανε ως το σαγόνι κόβοντας τους στα δυο. Εντύπωση έκανε και γι' αυτό και διασώθηκε η πληροφορία, το ότι το χτύπημα ήταν σαν να έγινε με ένα τεράστιο ξυράφι. Λεπτό, ακριβές και ίδιο σε όλους. Ο Γαβριήλ εν τω μεταξύ πήρε χώμα σε μια λεκάνη και σε μια άλλη, μάζεψε, με μια μακάβρια ενέργεια, με σπόγγο, το αίμα των 18 σκοτωμένων μοναχών. Έκανε πηλό και μ' αυτόν έπλασε την ανάγλυφη εικόνα του πολεμιστή που εμφανίστηκε μπροστά του. Πρέπει να θεωρήσουμε ότι αν η ανάγλυφη εικόνα μοιάζει με το πρόσωπο που είδε ο Γαβριήλ, τότε αυτό οφείλεται σε θεία παρέμβαση, αφού μέσα στο σκοτάδι, είναι παράλογο να πρόλαβε ο Γαβριήλ να δει τον μαυροφορεμένο πολεμιστή.

Η εικόνα που έκανε ο Γαβριήλ, υπάρχει σήμερα στον Μανταμάδο στον ναό του Ταξιάρχη Μιχαήλ και το «θεϊκό σπαθί» βρίσκεται πίσω από το γυαλί της εικόνας. Η μαρτυρία για την «ξυραφιά» που έφεραν όλοι οι κουρσάροι συνάδει με το ιαπωνικό Τάτσι του Πολέμαρχου του Θεού που βρίσκεται αυτή στιγμή στον Μανταμάδο. Όλοι λένε ότι ο μαυροφορεμένος μελαχροινός πολεμιστής ήταν ο αρχάγγελος Μιχαήλ. Ξεχνούν όμως ότι οι αρχάγγελοι, όταν παρεμβαίνουν, δεν παίρνουν την μορφή μαυροφορεμένων Σινόμπι, ούτε φέρουν γιαπωνέζικα σπαθιά. Όπως και να έχει ο καθένας είναι ελεύθερος να πιστεύει ότι

θέλει.

Όσον αφορά το σήμερα, πολλά ακούγονται για το τι γίνεται στον Μανταμάδο με το σπαθί, και κατά περίπτωση λαμβάνει χώρα ανυπακοή στο πρόσταγμα που λέει, το σπαθί να είναι εκεί μόνο του, πίσω από το γυαλί της ανάγλυφης εικόνας και κάποιοι βάζουν τάματα, καθώς και διάφορα ψεύτικα σπαθιά. Αυτή η ανυπακοή βαραίνει αποκλειστικά τους ιερείς του ναού, οι οποίοι μάλιστα πήραν και προειδοποίηση πάνω στο θέμα.

Όποτε ο Πολέμαρχος παίρνει το σπαθί, αυτό γίνεται μέσα σε χρονικό θύλακο και έτσι από εκεί δεν χάνεται ποτέ. Όταν έρθει η ώρα του Αραντίς, τότε το σπαθί θα φύγει από τον Μανταμάδο για πάντα.

Αυτά που γράφω για τον Μανταμάδο, όπως και όλα τα άλλα, όποιος θέλει τα πιστεύει, όπως θέλει τα απορρίπτει, αλλά όποιος θέλει σκέφτεται, τι δουλειά έχει ένα γιαπωνέζικο σπαθί σε μια ορθόδοξη εκκλησία!!!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

18

ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΩΝ 100 ΕΤΩΝ

Όταν οι Νεφελίμ κυβερνούσαν τον πλανήτη, παρείχαν στις κοινωνίες των ανθρώπων δωρεάν ενέργεια (βλ. τόμους 10, 11, 12). Αυτό το έκαναν με την εξής, απλή για αυτούς, τεχνική. Συγκεκριμένες ομάδες άστρων, υπήρχαν και υπάρχουν κατά μήκος ενεργειακών ποταμών. Δημιουργούσαν οι άνομοι πάνω στη Γη, αντίγραφα των ομάδων αυτών, που ήταν γνωστές με το όνομα αστερισμοί. Τα αντίγραφα των αστερισμών ήτανε σχηματισμοί μηχανμάτων που στηνότανε στις κορυφές πυραμίδων που είχαν την ίδια διάταξη, με αυτήν που είχαν τα άστρα των αστερισμών, όπως αυτά φαινότανε από τη Γη. Τα μηχανήματα αυτά συνδυαζόμενα μεταξύ τους δημιουργούσαν έναν εικονικό αστερισμό, που είχε την ιδιότητα να συνδέεται ενεργειακά παράλληλα με τον πραγματικό και να απορροφάει ενέργεια από τον ενεργειακό ποταμό, την υπερίνα στην οποία ανήκαν τα άστρα του πραγματικού

αστερισμού. Τα μηχανήματα αυτά ήταν κυκλικά, έμοιαζαν με δακτύλιους, και τα τοποθετούσαν οριζόντια, συνήθως πάνω σε κόλουμερες πυραμίδες. Επρόκειτο ουσιαστικά για αστρικές πύλες που άνοιγαν μια ενεργειακή οδό από τον πυρήνα των μακρινών άστρων της υπερίνας από την οποία έπαιρναν ενέργεια, μέχρι την κορυφή της πυραμίδας. Η ενέργεια ερχότανε μέσα από την αστρική πύλη μέχρι την κορυφή της πυραμίδας και έρεε μέχρι την κορυφή της επόμενης πυραμίδας, όπου η αντίστοιχη αστρική πύλη την ένωνε με τον πυρήνα του επόμενου άστρου του αστερισμού. Έτσι μέρος της ενέργειας της υπερίνας έρεε πάνω στη Γη, κατά μήκος των αστρικών πυλών. Την ενέργεια αυτή, οι Νεφελίμοι οδηγούσαν στους στροβιλοϋπερπολλαπλασιαστές, 72 τον αριθμό, όσοι και οι βασιλείς τους και μετά την διοχέτευαν δωρεάν στις πόλεις – γκέτο των ανθρώπων. Έτσι τα κοπάδια των ανθρώπων αυξανότανε και το απόθεμα δούλων, εργατών, στρατιωτών, αλλά και τροφίμων εξασφαλιζότανε.

Οι αστρικές αυτές πύλες, είχαν συνήθως δέκα μέτρα διάμετρο, αλλά το μέγεθος έπαιζε ανάλογα με την απαιτούμενη αντιστοίχιση σε διοχέτευση ενέργειας. Μία παρόμοια πύλη, θέλησαν να κάνουν οι Ζασχραντέχ της Λευκής Αδελφότητας στο CERN, όταν είδαν, ότι το σχέδιο των 100 ετών, δεν μπόρεσε να ολοκληρωθεί. Σύμφωνα με το σχέδιο αυτό, έπρεπε μέχρι το 2005 να έχει εγκαθιδρυθεί η παγκόσμια δικτατορία και να έχει έρθει ο αντίχριστος. Αυτό ήταν το δικό τους σχέδιο, όχι όμως και το σχέδιο του Θεού.

Για το σύνολο των ενεργειακών μονάδων ζητείστε τον τόμο 24.

Εκτός από το σχέδιο των 100 ετών της Λευκής Αδελφότητας, υπήρχε το παράλληλο σχέδιο της Μαύρης Αδελφότητας. Η Μαύρη Αδελφότητα, έκανε δυο παγκοσμίους πολέμους σικέ για να αποσπάσει την προσοχή της Λευκής Αδελφότητας από αυτά που ετοιμάζε στην Ανταρκτική.

Με το σχέδιο των 100 ετών ήθελαν να κάνουν, ότι δεν μπόρεσε να κάνει η Μαύρη Αδελφότητα σε 40.000 χρόνια. Αφού έκαναν από το 1750 μ.Χ. μια πλήρη προετοιμασία γεμάτη ψεύτικες και στημένες λαϊκές επαναστάσεις, Πρώτα δημιούργησαν τις Η.Π.Α., μετά άρχισαν τις επαναστάσεις στην Ευρώπη, με την Γαλλική Επανάσταση. Στήριξαν την επανάσταση στην Ελλάδα για να φέρουν μετά τα λαμόγια τους να κυβερνούν και προώθησαν γενικά ένα σωρό ψευτοκινήματα ψευτοδιανοούμενων με κεντρικό σκοπό να ρίξουν τους βασιλείς που ελεγχότανε από την Μαύρη Αδελφότητα και να εγκαθιδρύσουν ψευτοδημοκρατίες που θα διοικούσαν κυβερνήσεις υπάκουων τσιρακίων τους, τις οποίες υποτίθεται με ελεύθερη βούληση θα εξέλεγαν οι λαοί των κοπαδιών των ανθρώπων.

Το 1905 μ.Χ., αφού όρισαν τον Λευκό Οίκο σαν επίσημο όργανο της εξουσίας τους στη Γη, έβαλαν πλώρη να καταλάβουν πλήρως την εξουσία. Η Μαύρη Αδελφότητα, όπως ήταν αυτονόητο αντέδρασε, με αποτέλεσμα τους δυο παγκόσμιους πολέμους που ξεκίνησαν από το άντρο της στην Ευρώπη, που ήταν και εξακολουθεί να είναι, η Γερμανία και συγκεκριμένα η Βαυαρία. Οι δυο παγκόσμιοι πόλεμοι, ήταν ουσιαστικά ένας που έγινε σε δυο ημίχρονα.

Εκείνο που χρειαζότανε η Λευκή Αδελφότητα ήταν ένα περιβάλλον εντελώς άγνωστο στους ηγέτες των ανθρώπων, καθώς με την πλήρη κατάρρευση κάθε διοικητικού θεσμού από το 1905 ως το 1945, σε σαράντα δηλαδή χρόνια, θα όριζε νέους παγκόσμιους θεσμούς

πλήρως οργανωμένους και κομμένους και ραμμένους στα μέτρα της Μαχ Τανέ, της υπόγειας πολιτείας των Νεφελίμ στην Τάκλα Μακάν. Θέλω δηλαδή να καταστήσω σαφές ότι οι δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, είχαν σαν σκοπό εκ μέρους της Μαύρης Αδελφότητας να εμποδίσουν την ΝΕΑ ΤΑΞΗ των Λευκής, που ήθελε να πάρει την εξουσία της επιφάνειας του πλανήτη. Από την πλευρά όμως της Λευκής Αδελφότητας, ο σκοπός ήταν να αφανισθεί κάθε διοικητική, στρατιωτική, οικονομική και υγειονομική υποδομή της Μαύρης Αδελφότητας. Τον πόλεμο, ναι μεν τον διεξήγαγαν οι άνθρωποι, αλλά με κάθε λεπτομέρεια τον σχεδίασαν, τον οργάνωσαν και τον έφεραν εις πέρας οι Νεφεμίλ της Λευκής Αδελφότητας.

Για να επιβλέπουν το έργο τους, ήταν πανταχού παρόντες και χρησιμοποιούσαν όλη τους την τεχνολογία για να μην γίνονται αντιληπτοί. Μερικές φορές που συνέβαινε κάποιο ατύχημα ή που για οποιονδήποτε λόγο η παρουσία τους γινότανε αντιληπτή, η υπόθεση θαβόταν ή έμενε στα αζήτητα, όπως οι περιπτώσεις των περιβόητων υπέρλαμπρων φωτεινών οχημάτων που έβλεπαν οι πιλότοι και τα ονόμαζαν «Φου-Φάϊτερς».

Το στενάχωρο για όλους τους σκεπτόμενους ανθρώπους είναι το ότι, και οι δύο πόλεμοι έγιναν δήθεν για οικονομικούς λόγους και λόγω του ότι υπήρχε οικονομική ύφεση και δεν υπήρχε χρήμα, αλλά κάλλιστα βρέθηκαν τα λεφτά για να κατασκευαστούν χιλιάδες πλοία, εκατοντάδες χιλιάδες αεροπλάνα και εκατομμύρια άρματα μάχης και κανόνια.

Ο κόσμος στον οποίο ζούμε χτίστηκε πάνω

στα ερείπια του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, με χρήματα που βρέθηκαν ως δια μαγείας από εκεί που δήθεν δεν υπήρχαν. Ο παγκόσμιος πληθυσμός δικαίωσε τους Νεφελίμ που μας θεωρούν κοπάδια βοδιών. Μας υποτιμούν, γιατί αυτό υποδεικνύει η εμπειρία τους. Είμαστε και για γέλια και για κλάματα. Είμαστε γελοίιοι και σαν σύνολο τουλάχιστον νοητικά καθυστερημένοι, αν όχι επικίνδυνοι.

Αυτά δηλαδή που έγραψα στις προηγούμενες γραμμές, για το ότι μας έλεγαν δηλαδή ότι έγινε ο πόλεμος επειδή δεν υπήρχαν λεφτά, αλλά αμέσως βρέθηκαν τα λεφτά για να γίνει ο πόλεμος και μετά για να δανειστούν όλα τα κράτη από την Παγκόσμια Τράπεζα, και να αρχίσει η ομηρία τους από αυτήν, όλοι μπορούν να τα κατανοήσουν και να τα παραδεχτούν. Εκεί όμως σταματάει το πράγμα. Δεν μπορούν να κάνουν οτιδήποτε, επειδή η πραγματική εξουσία είναι πολύ μακριά από τον κάθε άνθρωπο και εντελώς άγνωστη και απρόσωπη, αλλά από την άλλη πλευρά, δεν δείχνουν καν την διάθεση να ασχοληθούν με το θέμα, κυνηγώντας ο καθένας την... «ουρά» του, όπως τα σκυλιά που χοροπηδάνε στις αλάνες. Μετά λοιπόν τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, στον οποίο οι άνθρωποι πολέμησαν για λογαριασμό των δυο Αδελφοτήτων και ενώ τα ερείπια ακόμη κάπνιζαν και οι νεκροί βρισκότανε θαμμένοι κάτω από αυτά, η Λευκή Αδελφότητα φρόντισε να μαντρώσει τους δούλους της και να τους θυμίσει τι θα πάθουν αν δεν μείνουν γκετοποιημένοι για να είναι προστατευμένοι. Έτσι έγινε το δικαστήριο της Νυρεμβέργης όπου καταδικάστηκαν οι Γερμα-

νοί Εβραίοι που υπάκουαν τις εντολές της Μαύρης Αδελφότητας και σκότωναν μαζικά τους υπόλοιπους Εβραίους υπό την ανοχή της Λευκής Αδελφότητας. Έτσι επισημοποιήθηκε το ότι οι Εβραίοι σκοτώθηκαν μαζικά και εκείνοι που ήταν ζωντανοί έπρεπε να υπακούσουν στις κοινότητες τους, αλλιώς κινδύνευαν με νέο ολοκαύτωμα. Με τον τρόπο αυτό ανανέωσε η Λευκή Αδελφότητα την δεξαμενή των πρόθυμων δούλων που δεν τολμούσαν να της αρνηθούν τίποτε. Ετοιμάστηκε λοιπόν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Παγκόσμια Τράπεζα, καθώς και ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών. Με τα τρία αυτά όργανα, όριζε σε παγκόσμιο επίπεδο η Λευκή Αδελφότητα, ποιος θα έχει λεφτά, ποιος θα χρωστάει, πώς θα εξασφαλιστεί ότι θα χρωστάει και βέβαια ποιος είναι ο καλός και ποιος είναι ο κακός.

Για να εξασφαλίσουν μάλιστα την επιτυχία τους και για να μην αφήσουν κάποιους τυχόν δυσαρεστημένους να ξεφύγουν και να πάνε με την Μαύρη Αδελφότητα, δημιούργησαν ένα αντίπαλο δέος. Αυτό ήταν η ΕΣΣΔ με κυρίαρχη δύναμη τη Ρωσία. Όποιοι ήταν δυσαρεστημένοι με τους Αμερικάνους ήξεραν ότι η πόρτα της Ρωσίας ήταν ανοιχτή και αντιστρόφως. Δούλευαν λοιπόν με δυο πανίσχυρα συστήματα που ουσιαστικά έπαιρναν οδηγίες από τη Λευκή Πολιτεία (Μαχ Τανέ) που λειτουργούσε στα έγκατα της Τάκλα Μακάν. Ο δήθεν ψυχρός πόλεμος και ο δήθεν διαρκής φόβος του πυρηνικού ολοκαυτώματος ήταν αρκετός για να κρατάει τους ανθρώπους φοβισμένους. Σ' αυτά τα χρόνια που ο μπαμπούλας τους πυρηνικού πολέμου έδινε τον

απαραίτητο τρόπο, δεν χρειαζότανε τα οικονομικά προβλήματα. Έτσι με το χρήμα να ρέει άφθονο, είτε λόγω ευημερίας, είτε λόγω δανεισμού, προωθήθηκε η τεχνολογία του κακού, δηλαδή η ηλεκτρική τεχνολογία. Όλα τα σπίτια γέμισαν με ηλεκτρικές κουζίνες, ψυγεία, σίδερα, βραστήρες, φρυγανιέρες, τοστιέρες, πλυντήρια, τηλεοράσεις, τηλέφωνα, μίξερ, σκούπες, ανεμιστήρες, κ.τ.λ.

Εν τω μεταξύ κάθε φωνή διαμαρτυρίας, στην μεν ΕΣΣΔ πήγαινε στη Σιβηρία ή στον τάφο, ενώ στην «πολιτισμένη και ελεύθερη» Δύση παραδιδότανε στους «κουλτουριάρηδες» για να την συκοφαντήσουν και να την αποδυναμώσουν. Εν τω μεταξύ ανατέθηκε στα πάμπολα νεοδημιουργηθέντα πνευματικά ιδρύματα, δεξαμενείς σκέψεις και Μ.Κ.Ο. στην εποχή μας, να προάγουν τον νέο φιλελεύθερο τρόπο σκέψης, ώστε να διαλύσουν κάθε κοινωνικό ιστό και να ανατρέψουν τα χρηστά ήθη, τα έστω και ελάχιστα, που έδεναν τους ανθρώπους μεταξύ τους. Η διαφήμιση, ο κινηματογράφος η τηλεόραση και ο Τύπος χρησιμοποιήθηκαν για να διαλύσουν τις έννοιες του δικαίου, του ηθικού και του αγαθού. Στο όνομα δήθεν της ελευθερίας ο κάθε διεστραμμένος και ανώμαλος έκανε και κάνει ότι του κατέβει, ενώ όσοι τολμούν να αντιδράσουν ονομάζονται γραφικοί και οπισθοδρομικοί. Η προφητεία του Ερμή τους Τρισμέγιστου δηλαδή εκπληρώθηκε πλήρως. Καθιερώθηκαν πρότυπα πλήρως αντίθετα της απολλωνίου αισθητικής. Για παράδειγμα, ο Πάμπλο Πικάσο, ζωγραφίζοντας παιδικές ασυναρτησίες και βλακειές πάνω στον καμβά, προωθήθηκε σαν

φοβερός και τρομερός ζωγράφος. Προωθήθηκαν αστέρια της Ροκ, όπως ο Έλβις Πρίσλεϋ, μπροστά στον οποίο ήταν της μόδας να στέκονται, να ουρλιάζουν και να κλαίνε οι γυναίκες σαν δαιμονισμένες.

Στις 14 Μαΐου του 1948 ιδρύθηκε από τον Μπεν Γκουριόν το κράτος του Ισραήλ, σαν όχημα δημιουργίας του τρίτου Ναού του Σολόμωντος. Στην ενέργεια αυτή η Μαύρη Αδελφότητα αντέδρασε δυναμικά στηρίζοντας τους Άραβες και βάζοντας τους να πολεμήσουν εναντίον των Εβραίων. Για να διατηρήσουν το άγχος και τον τρόμο στις ΗΠΑ, έκαναν το πόλεμο της Κορέας, μετά τον πόλεμο του Βιετνάμ, μετά του Ιράκ, μετά του Αφγανιστάν και της Σερβίας και μετά ξανά του Ιράκ.

Σε όλους τους πολέμους είχαμε διαμελισμούς κρατών και χιλιάδες επί χιλιάδων θανάτους. Δυστυχία, πείνα, αρρώστιες και εκατομμύρια χαμένες ψυχές. Μετά από κάθε πόλεμο βέβαια, ακολουθούσαν τα δάνεια. Δάνεια με τα οποία φόρτωσαν όλα τα κράτη για να τα ελέγχουν. Ο τρόμος και η άσκηση βίας ήταν η μέθοδος των Μπαχομέχ της Μαύρης Αδελφότητας για να κρατούν τους μονάρχες υποχείριά τους. Τα δάνεια και η προσφορά εφήμερης εξουσίας είναι ο τρόπος της Λευκής Αδελφότητας για τον έλεγχο των προέδρων και των πρωθυπουργών.

Όσον αφορά το σχέδιο των 100 ετών, μετά την δεκαετία του '50 και την εισβολή των ηλεκτρικών συσκευών στα σπίτια, την δεκαετία του '60 κυριάρχησε η τηλεόραση και όπως είχε προφητεύσει ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός, ο Διάβολος εισέβαλε στα σπίτια με

τα κέρατά του πάνω στα κεραμίδια.

Η τεχνολογική εισβολή συνεχίζεται με τους πρώτους γιγαντιαίους σε μέγεθος υπολογιστές, αφού η τεχνολογία που παρέδωσε τότε ο βασιλεύς Νεφελίμ Ασμουντέ, περιελάμβανε υπολογιστές που καταλάμβαναν ένα τεράστιο δωμάτιο για να κάνουν ότι κάνει σήμερα κάποιος με ένα λάπτοπ. Ταυτόχρονα τη δεκαετία του '60 άρχισαν τα πρώτα κινήματα των... «οργισμένων νέων», ενώ στις 12 Απριλίου του 1961 ο Γιούρι Γκαγκάριν πέταξε στο διάστημα όπου δεν είδε τον... Θεό και οι κομισάριοι του Σοβιέτ απεφάνθησαν με σαφήνεια ότι Θεός δεν... υπάρχει. Τον Αύγουστο του 1961 έκαναν και το τείχος του Βερολίνου για να θυμίζουν στους ανθρώπους ότι κάτι έχουν να χωρίσουνε μεταξύ τους.

Αφού λοιπόν ο κόσμος της Λευκής Αδελφότητας είχε πάρει συγκεκριμένη μορφή, άρχισαν τα όργανα. Την δεκαετία του '70 και συγκεκριμένα το 1973 έγιναν οι δυο πρώτες σοβαρές πετρελαϊκές κρίσεις, αφού ξαφνικά μια ωραία πρωία, το πετρέλαιο αποφάσισε να ακριβύνει. Έτσι εισήχθη η έννοια της «κρίσης» στη ζωή των ταλαιπωρων κοπαδιών των ανθρώπων, που αρχίζουν να μαθαίνουν νέες λέξεις, όπως «κρίση», «μείωση ανάπτυξης», «ύφεση», κ.τ.λ.

Από τότε μέχρι σήμερα τα κοπάδια των εκτρεφόμενων ανθρώπων έζησαν αρκετές φορές την είσοδο και την έξοδο από το τούνελ, με το φως στην άκρη και όλες αυτές τις βλακείες της Νέας Τάξης.

Αυτό μου θυμίζει τα ντοκιμαντέρ με τα κοπάδια των βουβάλων και των ελεφάντων της

Βλέπουμε ότι η Λευκή Αδελφότητα, δούλεψε σκληρά για 100 χρόνια ώστε να φτάσει στην παγκόσμια κυριαρχία. Το γενικό σκεπτικό της Μαύρης Αδελφότητας όμως είναι άλλο. Με μία μόνο κίνηση, με το απότομο λιώσιμο των πάγων, μπορεί να αφανίσει το σύνολο της στημένης ανθρώπινης κοινωνίας, και να κυβερνήσει στιβαρά τους επιζώντες.

αφρικανικής ερήμου Καλαχάρι. Όταν ξεραίνονται, και η σκόνη της ερήμου καλύπτει τα πάντα, όλα τα κοπάδια δεν έχουν να φάνε, ψάχνουν, μετακινούνται, τρώγονται μεταξύ τους, κ.τ.λ. Όταν έρχεται το νερό και η έρημος πλημμυρίζει και πρασινίζει και από κρανίου τόπος γίνεται παράδεισος, όλα τα βουβάλια και τα κοπάδια των ζώων χαίρονται και αγαλλιάζουν και ξεχνούν τα προβλήματά τους και βοσκούν αμέριμνα μέχρι να έρθει η επόμενη ξηρασία, δηλαδή η επόμενη πετρελαϊκή κρίση ή όποια άλλη κρίση πασάρουν τα λαμόγια των Νεφελίμ. Θέλω να θυμίσω όμως ότι τα κοπάδια σε κάθε περίπτωση, δεν γλιτώνουν από τις αγέλες των λιονταριών που τα κατασπαράζουν και τρέχουν πανικόβλητα τη στιγμή της επίθεσης. Τότε βλέπουν τον αόρατο εχθρό τους που παραμονεύει μέσα στα ψηλά χόρτα των λιβαδιών. Όταν η επίθεση τελειώσει, τα ξεχνούν όλα και ξαναβοσκούν αμέριμνα. Η σύγκριση και τα συμπεράσματα δικά σας.

Μια όμως και αναφερόμαστε στη δεκαετία του '70 να θυμίσουμε ότι το '74 έληξε η δικτατορία στην Πορτογαλία, και ο Κίσσιγκερ (ακόμα ζει αυτός!!!) έφερε τη Δημοκρατία, όπως και το 1975 στην Ισπανία μετά το θάνατο του Φράνκο. Το 1974 ήρθε και την Ελλάδα η «πλήρεια δημοκρατία», όπως έλεγε ο Ανδρέας και ο Κ. Καραμανλής έβγαλε την Ελλάδα από το ΝΑΤΟ και έβαλε την Τουρκία στο Αιγαίο με μία ενέργεια πέρα για πέρα λανθασμένη, παρά το ότι φάνταζε «εθνικά υπερήφανος», αφού το ΝΑΤΟ δεν υπερασπίσθηκε την Κύπρο, κατά την εισβολή των Τούρκων, νομίζεις και η Κύπρος ήταν μέλος του ΝΑΤΟ. Το ΝΑΤΟ

δηλαδή σωστά δεν υπερασπίστηκε την Κύπρο, αφού δεν ήταν μέλος του, στην οποία ουσιαστικά εισέβαλαν οι Τούρκοι με την αεροπορική υποστήριξη των Άγγλων και των Αμερικανών και την ιταμή αδράνεια των κυβερνήσεων την Ελλάδα. Μαζί με την «πλέρια δημοκρατία» ήρθαν και τα δάνεια, αφού ο Α. Παπανδρέου φόρτωσε την Ελλάδα με εξωτερικό χρέος ως το λαιμό, αφού η Ελλάδα είχε τολμήσει να μην δανείζεται. Μπήκαμε και στο λούκι της Ε.Ο.Κ. που ήταν το ίδιο συνδικάτο με το ΝΑΤΟ και εκεί παραδώσαμε πλήρως την εθνική μας κυριαρχία, όπως και τα άλλα κράτη μέλη, στην Λευκή Αδελφότητα. Την δεκαετία του '80, η Λευκή Αδελφότητα κατάργησε την ΕΣΣΔ με μια απλή εντολή που έδωσε στον Γκορμπατσώφ. Το λεγόμενο σιδηρούν παραπέτασμα που χώριζε τον πλανήτη στα δυο και έκανε τους μισούς ανθρώπους θανάσιμους εχθρούς με τους άλλους μισούς, χάθηκε ως δια μαγείας, σαν να μην υπήρχε ποτέ. Και πράγματι, δεν υπήρχε, αφού ήταν μια φούσκα της Λευκής Αδελφότητας που έλεγχε απόλυτα τα πάντα. Για σκεφθείτε το λίγο, πώς είναι δυνατόν να τελειώσαν όλα τόσο γρήγορα και απλά; Πού πήγε όλος ο κίνδυνος, η αντιπαλότητα και το μίσος; Πώς σε χρόνο μηδέν διαλύθηκε η ασυναγώνιστη στρατιωτική μηχανή της Ρωσίας; Όταν ήμουν στο ΝΑΤΟ, όπου υπηρετούσα σαν αξιωματικός κέντρου τηλεπικοινωνιών και όλα περνούσαν από τα χέρια μου, αφού είχα αναγκαστικά μέγιστη διαβάθμιση και πρόσβαση σε όλα τα απόρρητα, τα δεδομένα μας έλεγαν ότι χωρίς πυρηνικά το ΝΑΤΟ στην Ευρώπη άντεχε δεν άντεχε 48

ώρες. Τι έγινε λοιπόν όλη αυτή η δύναμη; Ίσως, φίλοι μου, η δύναμη, η «κακιά» αυτή δύναμη, να μην υπήρξε ποτέ, αφού ποτέ δεν θα χρειαζότανε να πολεμήσει. Αντίθετα, το ΝΑΤΟ έδειξε ότι είχε όλες αυτές τις δυνάμεις που εγώ τότε που υπηρετούσα σ' αυτές γνώριζα ότι είχε.

Στην επόμενη δεκαετία, του '90 ο ψυχρός πόλεμος σταμάτησε, και άρχισε ο αληθινός. Το ΝΑΤΟ είχε μόνο 15 χρόνια στην διάθεσή του για να κάμψει κάθε αντίσταση πάνω στον πλανήτη. Τα χρόνια αυτά φαινότανε αρκετά. Πολέμησε και τον Σαντάμ και τους Σέρβους και θεώρησαν μετά την νίκη τους ότι είχαν ξεμπερδέψει. Ταυτόχρονα ένα νέο φρούτο προέκυψε, η οικολογία και η προστασία του περιβάλλοντος. Εν τω μεταξύ ο Σαντάμ, που τους είχε υποσχεθεί πλήρη υποταγή επαναστάτησε και έπρεπε να υποταχθεί.

Έτσι με την απάτη των Δίδυμων Πύργων βρήκαν πρόφαση και τον Οκτώβριο του 2001 επιτέθηκαν στο Αφγανιστάν και τον Μάρτιο του 2003 στο Ιράκ. Η δήλωση που έστειλαν μέσω του προέδρου των ΗΠΑ Μπους, ήταν ξεκάθαρη. «Όποιος δεν είναι μαζί μας, είναι εναντίον μας».

Το 2005 όμως πλησίαζε και το σχέδιο των 100 ετών φαινότανε να αποτυγχάνει μέχρι που η αποτυχία του σφραγίστηκε με την επανεκλογή του Πούτιν το 2004. Η νέα ισχυρή Ρωσία απετέλεσε ένα πραγματικό αντίπαλο δέος για την αλαζονική δύναμη του ΝΑΤΟ και το παγκόσμιο κράτος της Λευκής Αδελφότητας πέρασε στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Έστειλαν τρεις φορές τον Κίσσινγκερ στον Πούτιν

για να τον πείσουν να δουλέψει γι' αυτούς. Απέτυχαν. Ο Πούτιν θυμίζουμε ότι ανέβηκε με κεφάλαια που η Μαύρη Αδελφότητα του έδωσε μέσω Κίνας. Αφού δεν μπόρεσαν να τον πάρουν με το μέρος τους, δοκίμασαν να δουν μέχρι που «φτάνει το μπόϊ του». Έστειλαν εναντίον του την Γεωργία, στην Νότια Οσετία. Ο Πούτιν διέλυσε την γεωργιανή προέλαση σε 48 ώρες και έκανε τους Γεωργιανούς να υποχωρήσουν πανικόβλητοι. Τότε ήταν που η Λευκή Αδελφότητα υπό τις οδηγίες του Σαμαέλ, αποφάσισε να εφαρμόσει το δόγμα, «τον πλανήτη εμείς ή κανείς».

Έτσι έθεσαν σε λειτουργία το εναλλακτικό σχέδιο που περιλάμβανε τη χρήση του μεγαλύτερου μηχανήματος που δημιουργήθηκε στη νεότερη ιστορία του ανθρωπίνου γένους. Το C.E.R.N.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

19

C.E.R.N.

Στα σύνορα Γαλλίας και Ελβετίας, βρίσκεται ο μεγαλύτερος γνωστός κυκλικός επιταχυντής του κόσμου. Το πασίγνωστο κέντρο C.E.R.N., φιλοξενεί αυτόν τον επιταχυντή, τον οποίο εκατοντάδες πειράματα έχουν χρησιμοποιήσει. Το συμβούλιο για την πυρηνική έρευνα στην Ευρώπη (CERN) δημιουργήθηκε το 1953. Πίσω από τις έρευνες των φυσικών επιστημών κρυβότανε πάντοτε οι μηχανικοί Ζασκραντέχ. Οι λεγόμενοι από την αρχαιότητα ακόμη, κοσμικοί χορευτές. Το 1988, λοιπόν, αποφασίστηκε να χρησιμοποιηθούν απεριόριστα κονδύλια και πάνω από 35.000 επιστήμονες και μηχανικοί από περισσότερες από 20 χώρες, ώστε να δημιουργηθεί το μεγαλύτερο και ακριβότερο μηχάνημα όλων των εποχών. Ο επιταχυντής των αδρονίων. Όταν άρχισε η κατασκευή, δεν γνώριζε κανείς το πείραμα, το οποίο υποτίθεται ότι θα λάμβανε χώρα στις 21 Οκτωβρίου 2008, για να βρούνε λέει, το

σωματίδιο του Θεού. Το σωματίδιο που πρωτοεμφανίστηκε στο σύμπαν. Όπως θα έλεγε και η γιαγιά μου, η συγχωρεμένη, άρες μάρες κουκουνάρες. Και έχω σαν φυσικός δικαίωμα να το λέω αυτό, αφού είναι δεδομένο, ότι σχεδόν κανείς από τους 35.000 τεχνικούς και επιστήμονες δεν γνώριζε την πραγματική φύση του «πειράματος». Μέσα σε εποχές λοιπόν οικονομικής κρίσης, τουλάχιστον κατά τα λεγόμενά τους, χρησιμοποίησαν δεκάδες δισεκατομμυρίων ευρώ για να στήσουν το «κολοκύθι του Διαβόλου» που έλεγε και ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός.

Ακόμη και ο πλέον αδαής, κατανοεί ότι, όταν για ένα τεράστιο, κατασκευαστικά, μηχάνημα δουλεύουν πάνω από 35.000 άτομα, κανείς δεν γνωρίζει όλες τις λεπτομέρειες της λειτουργίας του, αλλά κυρίως τα αποτελέσματα και τις συνέπειές τους.

Κανείς λοιπόν δεν μπορούσε να κατανοήσει γιατί υπήρχε τόση επιμονή για ένα τόσο βλακώδες πείραμα. Κανένας εκτός από τους δημιουργούς και ενορχηστρωτές. Το τεράστιο αυτό μηχάνημα βλέπετε, δεν ήταν τίποτε άλλο από μια αστρική ενεργειακή πύλη, που δεν θα έφερνε ενέργεια από κάποιο μακρινό άστρο, αλλά από τον ίδιο τον ήλιο. Τεράστια ποσά μαγνητικής ενέργειας θα έρεαν στη Γη και ο ηλεκτρομαγνητικός παλμός θα κατέστρεφε κάθε ηλεκτρική συσκευή και κάθε ηλεκτρικό κύκλωμα και ολόκληρος ο ανθρώπινος πολιτισμός θα κατέρρεε σε κλάσματα του δευτερολέπτου, καθώς τίποτε δεν θα λειτουργούσε πάνω στη Γη. Και τότε, οι στρατοί των ανόμων σχεδίαζαν την μεγάλη τους επιστροφή στην

Είδαμε ότι η Μαύρη Αδελφότητα σκοπεύει στην καταστροφή του ανθρώπινου πολιτισμού, μέσω ενός παγκοσμίου κατακλυσμού με την βοήθεια του ακαριαίου λιωσίματος των πάγων της Ανταρκτικής. Από την άλλη πλευρά η Λευκή Αδελφότητα σκοπεύει να καταστρέψει ολόκληρο τον ανθρώπινο πολιτισμό και να βυθίσει την ανθρωπότητα, όχι στα νερά, αλλά στην αναρχία, το χάος και την απελπισία.

επιφάνεια του πλανήτη. Αποφάσισαν δηλαδή να εφαρμόσουν το δόγμα Κίσσιγκερ που λέει στους λαούς: «ή θα κάνετε αυτό που θέλουμε πολιτισμένα, ή θα το κάνετε μέσα από το χάος και την καταστροφή». Μετά την επιμονή Πούτιν λοιπόν αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν την αστρική πύλη που κατασκεύασαν στο C.E.R.N. τη στιγμή που διέδιδαν ότι εκεί είχε κατασκευαστεί ένας κυκλικός επιταχυντής.

Η χρήση όμως αυτή του C.E.R.N. σαφώς και δια ροπάλου απαγορεύτηκε από το συμβούλιο της Ίκα. Παρά το ότι χρησιμοποιήθηκε η πρωτόγονη για τους Ζασχραντέχ τεχνολογία των ανθρώπων του σήμερα, η αστρική πύλη ήταν έτοιμη. Αντί για διάμετρο βέβαια οχτώμισυ μέτρων, είχε διάμετρο οχτώμισυ χιλιομέτρων, αλλά την δουλειά της την έκανε.

Έτσι οι μέρες κυλούσαν και η ημερομηνία του «μεγάλου πειράματος» πλησίαζε και η προειδοποίηση του συμβουλίου της Ίκα ήταν σαφής. Θα έστελνε τον Πολέμαρχο να διαλύσει το «κολοκύθι του Διαβόλου». Η αντίδραση της Λευκής Αδελφότητας ήταν να στείλει τον Πολέμαρχο των λεοντόμορφων Λοσντβέχ Ραμόν με την ονομαστή ομάδα κρούσης Ζαμόρα. Πάνω από 300 Λοσντβέχ, όπως προέβλεπε και η προφητεία στάλθηκαν για να φρουρούν την αστρική πύλη. Η δουλειά τους δεν ήταν εύκολη, αφού το τεράστιο μηχάνημα που βρισκόταν σε βάθος πάνω από 100 μέτρα, απλώνεται σε ένα κυκλικό τούνελ ολικού μήκους 27 περίπου χιλιομέτρων. Αντιστοιχούσαν δηλαδή 90 μέτρα ευαίσθητων

συσκευών και συνδέσεων στον κάθε φρουρό των Λοσντβέχ.

Οι φρουροί αυτοί με μορφή ανθρώπων, ντυμένοι σαν τεχνικοί βρισκότανε κατά μήκος του τούνελ στις 12:00 το βράδυ της 18ης προς την 19η Σεπτεμβρίου του 2008. Τότε έληγε το τηλεσίγραφο του συμβουλίου της Ίκα, αφού οι Ζασχραντέχ είχαν κάνει το τέστ λειτουργίας στις 10 Σεπτεμβρίου και η αστρική πύλη έδειχνε να λειτουργεί. Εκείνο που έλειπε ήταν η πλήρης ισχύς. Η ανθρωπότητα κλασικά, όχι μόνο κοιμότανε τον ύπνο του δικαίου, αλλά και πανηγύριζε για το μεγάλο πείραμα με το οποίο θα βρίσκαμε το «σωματίδιο του Θεού» και όλοι μας, ω του θαύματος, θα γινόμασταν πιο έξυπνοι από τον Θεό.

Οι Λοσντβέχ λοιπόν, υπό την ηγεσία του Ραμόν περίμεναν την «παρέμβαση» του Πολέμαρχου. Ειδικά εκείνο το βράδυ, δυο πολέμαρχοι Ναχσχραμόν από την φρουρά του Βελιάλ πήγανε για να ενισχύσουν την φρουρά των «λεοντόμορφων θηρίων».

Η νύχτα προχώρησε και οι 35.000 τεχνικοί και επιστήμονες αποσύρθηκαν στην συντριπτική τους πλειοψηφία μετά από μια ακόμη κουραστική μέρα. Μόνο η βάρδια ανάγκης ξενύχτησε συζητώντας και πίνοντας καφέ και οι Νεφελίμ που περίμεναν την ευκαιρία να νικήσουν τον Μέγα Πολέμαρχο του Θεού. Ματαιότητας ματαιοτήτων τα πάντα ματαιότητας.

Το C.E.R.N. λειτουργεί ως λειτουργεί σαν επιταχυντής. Κανείς δεν έχει αντίρρηση σ' αυτό. Το πείραμα της ανομίας και της κακοστροφής της ανθρώπινης τεχνολογίας όμως απαγορεύεται να γίνει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

20

ΣΕ ΓΝΩΡΙΖΩ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΥΨΗ

ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ ΤΗΝ ΤΡΟΜΕΡΗ

Ήταν περίπου τρεις τα ξημερώματα της 19ης Σεπτεμβρίου του 2008. Απόλυτη ησυχία επικρατούσε στην εκκλησία των Ταξιαρχών στον Μανταμάδο της Λέσβου. Τα πάντα σκοτεινά και τα καντήλια άναβαν ρίχνοντας το λιγοστό, αλλά παρήγορο φως τους. Απόλυτη γαλήνη και απόλυτη γλυκύτητα στην εκκλησιά. Ξάφνου μια ανεπαίσθητη λάμψη φάνηκε στη βάση της ανάγλυφης εικόνας του Μανταμάδου. Μια ανεπαίσθητη λάμψη που περιέβαλε το θεϊκό σπαθί, το σπαθί του Πολέμαρχου του Θεού. Μια λάμψη που εμφανιζότανε κάθε φορά που πήγαινε στον δικαίως φέροντα τα σύμβολα και το σπαθί. Οι εικόνες του Ταξιάρχη φάνηκαν να χαμογελούν. Για μια ακόμη φορά θα αποδιδότανε το δίκιο του Θεού. Στα υπόγεια του C.E.R.N. η ώρα είχε πάει μία μετά τα μεσάνυχτα. Οι Ναχσχαμιόν είχαν φέρει σε κατάσταση ύπνωσης τους τεχνικούς της βάρδιας και όλοι οι Νεφελίμ είχαν

πάρει την κανονική τους μορφή και βρισκότανε σε ύψιστο συναγερμό.

Τότε ξαφνικά έσβησαν τα φώτα και τα φώτα ανάγκης άναψαν ρίχνοντας βαριές σκιές κατά μήκος του τούνελ και στις μεγάλες αίθουσες του υπογείου. Ήρθε, άρχισαν να φωνάζουν οι Λοσντβέχ. Σαν μαύρη θύελα, η ισχυρότερη και αποτελεσματικότερη πολεμική μηχανή όλων των εποχών, άρχισε να κινείται ανάμεσα στις σκιές με ταχύτητα ασύληπτη ακόμα και για τους πολεμιστές της Ζαμόρα. Άλλοι έχασαν τα χέρια τους, άλλοι τα πόδια τους και άλλοι τα κεφάλια τους. Οι δύο πολέμαρχοι Ναχσχραμόν κινήθηκαν για να συναντήσουν τον Πολέμαρχο προς την κατεύθυνση που άκουγαν μικροεκρήξεις, καθώς οι σωλήνες του ψυκτικού υγρού, αλλά και οι ηλεκτρικές συνδέσεις κοβότανε σαν αέρας από την κόψη του σπαθιού την τρομερή. Και σύμφωνα με την προφητεία ο κύκλος διαιρέθηκε από το θεϊκό σπαθί, το παραδομένο από τον Ελ Σεντάϊ.

Μέχρι οι δυο Ναχσχραμόν, που κινήθηκαν κατά μήκος του υπογείου δακτυλίου προς αντίθετες κατευθύνσεις ώστε να εγκλωβίσουν τον Πολέμαρχο, να τον συναντήσουν, είχαν χάσει τη ζωή τους πάνω από 60 Λοσντβέχ και το «κολοκύθι του Διαβόλου» είχε καταστραφεί.

Δεν είχαν περάσει πάνω από 60 δευτερόλεπτα. Οι δύο Ναχσχραμόν, ο Λεχμπνιάχου και ο Βεσμπορχνιέχου, ήταν από τους ικανότερους μαχητές που γνώρισε ο πλανήτης. Διακρίθηκαν στους πολέμους κατά της Αθηνάς στην Αμερικανική ήπειρο και ενέπνεαν εμπιστοσύνη στον πλανητάρχη Βελιάλ. Καθώς

πλησίαζαν τον Πολέμαρχο από αντίθετες κατευθύνσεις, είδαν τις λάμπεις από τις εκρήξεις που προκαλούσαν οι «ξυραφιές» πάνω στα μηχανήματα και τις σωληνώσεις και άκουγαν τις κραυγές απελπισίας και τα μουγκρητά των Λοσντβέχ. Επιβράδυναν, και άρχισαν να πλησιάζουν προς τον μισητό εχθρό τους, όντας σε τηλεπαθητική επαφή.

Δεν «διάβαζαν» τον Πολέμαρχο. Η σκέψη του ήταν σαν να μην υπήρχε. Προσπάθησαν να τον ακινητοποιήσουν. Το σώμα του ήταν σαν να μην υπήρχε. Μια μαύρη σκιά μεσ' στις σκιές.

Οι δυο βαρώνοι του πολέμου επιβράδυναν ακόμη παραπάνω. Άρχισαν να κινούνται ώστε να φτάσουν ταυτόχρονα κοντά στον «εχθρό». Μύριζαν τον αέρα για την περίπτωση που είχε ρίξει σκόνη χαλκού. Τίποτε. Είχαν ήδη περάσει 120 δευτερόλεπτα από τη στιγμή που ο μιαρός τους εχθρός ήρθε στο υπόγειο. Ο Βεσμπορχνιέχου έπεσε πάνω σε δύο αποκεφαλισμένους Λοσντβέχ. Την ίδια στιγμή κατάλαβαν ότι απέχουν ο καθένας λιγότερο από 20 μέτρα από τον φέροντα τα σύμβολα του τριγράμματος εχθρού. Για μια στιγμή κοντοστάθηκαν κι αμέσως μετά κινήθηκαν με ταχύτητα αστραπής με την τεχνική της μετατόπισης χωρίς κίνηση του Βρεχμόν Ζούτσου και βρέθηκαν σε απόσταση αναπνοής από τον μισητό εχθρό. Ο Λεχμπνιάχου άπλωσε τα δύο του κεντριά προς τα εμπρός, ενώ ο Βεσμπορχνιέχου πίεσε με υπέρηχους τον Πολέμαρχο προς τον Λεχμπνιάχου για να τον καρφώσει στα κεντριά του συμπολεμιστή του.

Ήταν τέτοια η ταχύτητα και η ισχύς τους

Ετοιμάζονται λέει να κάνουν πάλι πειράματα στο CERN. Πειράματα ας κάνουν όσα θέλουν. Την αστρική πύλη δεν θα την ανοίξουν. Αν την ανοίξουν θα τυναχθούν όλα στον αέρα. Ο φέρων το σπαθί το υποσχέθηκε.

που βρέθηκαν σε απόσταση δύο μέτρων ο ένας απέναντι από τον άλλον. Μόνο που ο Πολέμαρχος δεν ήταν ανάμεσά τους. Ήταν ήδη στον αέρα πάνω από τα κεφάλια τους στο σκοτεινό τούνελ. Το σπαθί απ' τον Μανταμάδο άστραψε στο φως των λυχνιών ανάγκης. Όταν ξαναάστραψε ο Βεσμπορχνιέχου δεν είχε κεφάλι και ο Λεχμπνιάχου δεν είχε κεντριά. Πράσινο αίμα ανάβλυζε από τους δύο γιους της Λύλιθ.

Ο Λεχμπνιάχου σήκωσε το χέρι του με την κλασική ρομφαία των Μπαχομέχ και το χέρι του ήδη κατέβαινε με ασύλληπτη ταχύτητα προς τον Πολέμαρχο, όταν ακούστηκε ο ήχος τους μετάλλου πάνω στη σάρκα και ο Λεχμπνιάχου έμεινε και αυτός χωρίς κεφάλι και εις κρίσην ουκ ήλθε δια τας ανομίας αυτού.

Πέρασαν 125 δευτερόλεπτα από τότε που ο φέρων τα σύμβολα και το σπαθί έφθασε στο C.E.R.N.

Πέρασαν άλλα 10 και το μόνο που ακουγότανε ήταν ο συντηρημός και τα μουρμουρητά των Λοσντβέχ. Η όλη επιχείρηση διήρκησε συνολικά 135 δευτερόλεπτα. Στον Ταξιάρχη στον Μανταμάδο επικρατούσε απόλυτη γαλήνη, μόνο που τα καντήλια καίγανε πιο ζοηρά και οι εικόνες του Αρχαγγέλου του Θεού χαμογελούσαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

21

ΟΙ ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΕΣ

ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΠΛΑΝΗΣ ΠΟΡΤΑΣ

Είμαστε τελικά όλοι διεφθαρμένοι; Δεν υπάρχει κανείς που να κάνει το θέλημα του Θεού; Πρέπει να ψάχνουμε τους ανθρώπους του Θεού μέσα στις εκκλησίες, στα μοναστήρια και στις αρχιεπισκοπές; Υπάρχει περίπτωση να υπάρχουν άνθρωποι του Θεού κάπου ανάμεσα μας; Πώς μπορούμε να τους διακρίνουμε; Τι είναι αυτό το ιδιαίτερο που κάνουν; Ποιο το διακριτικό τους γνώρισμα; Είναι οι άνθρωποι του Θεού οι πολυδιαβασμένοι θεολόγοι; Είναι οι καθηγητές των θεολογικών σχολών; Είναι οι κατηχητές; Είναι οι ψαλτάδες; Είναι οι κυρίες των φιλοπτώχων ταμείων; Είναι τα μέλη των Χριστιανικών αδελφοτήτων; Είναι οι γραμματείς των αρχιεπισκόπων; Είναι οι κιντηλανάστες; Μα ποιοι είναι τέλος πάντων;

Καλοί μου φίλοι... ο Θεός, ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ δεν έχει ανθρώπους, έχει στρατιώτες. Και όλοι τους ζουν ανάμεσά μας.

Όσο βέβαια πιο πολύ ψάχνεις, τόσο πιο πολλές κλειστές πόρτες συναντάς. Όσο πιο πολύ ψάχνεις, τόσο περισσότερο διαπιστώνεις ότι η λεγόμενη δεδομένη γνώση δεν εμπνέει σιγουριά. Όσο πιο πολύ ψάχνεις, τόσο περισσότερο συνειδητοποιείς ότι ο πλανήτης και η ιστορία του βασίζονται στα αυθαίρετα συμπεράσματα κάποιων που επίσης αυθαίρετα θεωρούνται αυθεντίες της γνώσης. Όσο πιο πολύ ζητάς τη γνώση, τόσο πιο πολύ δικαιώνεις τον Σωκράτη που έλεγε: «Εν οίδα ότι ουδέν οίδα». Δηλαδή ένα ξέρω, ότι δεν ξέρω τίποτε.

Παρά το ότι η δήθεν καλά τεκμηριωμένη γνώση, δεν είναι παρά μία σαπουνόφουσκα, όταν κάποιος πάει να δώσει μία ολοκληρωμένη θεωρία, που καλύπτει όλες τις πτυχές της ανθρώπινης ιστορίας, πέφτει πάνω στο αρτηριοσκληρωμένο κατεστημένο της ανθρώπινης ματαιοδοξίας και ηλιοθιότητας.

Αυτό το κατεστημένο, αλλάζει άποψη για τις «καλά θεμελιωμένες γνώσεις» του, καθώς οι αιώνες κυλούν. Δεν επιτρέπει σε κανέναν όμως, να έχει άποψη. Το κατεστημένο που διεκδικούσε την αποκλειστικότητα της γνώσης ήταν ανέκαθεν το ιερατικό. Αυτό επέβαλε η Μαύρη Αδελφότητα. Όταν όμως η Λευκή Αδελφότητα ανέλαβε, προώθησε το επιστημονικό κατεστημένο και οι «νταβατζήδες» της γνώσης έγιναν δυο.

Όποιος διαφωνούσε με το ένα από τα δυο κατεστημένα οδηγούνταν, αλλά και σήμερα ακόμα οδηγείται στην «πυρά». Τα παραδείγματα της απολυταρχίας των ιερατικού κατεστημένου διά μέσου των χιλιετιών είναι πιο πολλά κι από τους κόκκους της άμμου.

Αν όμως το ιερατικό κατεστημένο κάποτε σκότωνε τους ανθρώπους για την άποψη που είχαν, το επιστημονικό στην εποχή μας τους απομονώνει επαγγελματικά και κοινωνικά.

Μην νομίζετε όμως ότι το ιερατικό κατεστημένο μένει άπραγο στα χρόνια μας. Κάθε άλλο. Όποιος τολμήσει να ξεφύγει από την ξύλινη γλώσσα του κατεστημένου κατάσφυγγανται από εκείνους που δεν τιμούν το ιερατικό τους αξίωμα, αφού ζητούν την κεφαλή των κατά την φαντασία τους πλανεμένων επί πίνακι. Σε κάθε ιστορική περίοδο, το γνωστικό κατεστημένο διέδιδε ότι όλος ο κόσμος είναι με σαφήνεια γνωστός και ότι οι άγιοι της κάθε πίστης πάνω στον πλανήτη, είχαν απαντημένη την κάθε απορία και είχαν λυμένα όλα τα ζητήματα. Έτσι με όλες τις λεπτομέρειες αναπάντητες και με την ξύλινη γλώσσα να επικρατεί, η αλήθεια για τον κόσμο των ονείρων έμενε καλά κρυμμένη και παρά τις δεκάδες θρησκείες, αλλά και την ύπαρξη της αληθινής πίστης, την οποία ισχυριζόμαστε ότι πρεσβεύουμε εμείς οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί, ο κόσμος, οι λαοί αν θέλετε, όλου του κόσμου, έμεναν με αναπάντητα όλα τους τα βασικά ερωτήματα για την αιτία ύπαρξης πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη.

Καμία θρησκεία δεν μπόρεσε δηλαδή, να πείσει, να πείσει απόλυτα, τους πιστούς της για αυτά που διδάσκει. Ο μόνος που έχει πείσει απόλυτα ως τώρα, είναι ο Σαμαέλ, ο αρχαίος Δράκων, ο Διάβολος. Μας έχει πείσει να αντιλαμβανόμαστε τον κόσμο που μας πασάρει και μας έχει πείσει να προσπαθούμε να βολευτούμε μέσα σ' αυτόν με όποιο τρόπο μπο-

ρούμε, χωρίς να σκεφτόμαστε ούτε μια στιγμή, ότι αργά ή γρήγορα θα πεθάνει το σώμα που χρησιμοποιούμε και μετά... μετά, φίλοι μου, θα δούμε αν πράγματι υπάρχει συνέχεια καθώς και το είδος της συνέχειας. Ο πιο πειστικός, λοιπόν, παίκτης πάνω στον πλανήτη είναι ο Διάβολος. Ο αρχαίος ασώματος εχθρός. Κάποτε πριν από άγνωστο αριθμό δισεκατομμυρίων ετών, μας έπεισε ότι μπορούμε να υπάρξουμε χωρίς τον Θεό. Μετά μας έκανε να ξεχάσουμε ότι ο Θεός υπάρχει.

Μετά, όταν η ύπαρξη του Θεού ετέθη «επί τάπητος» μας έκανε να αμφιβάλλουμε για το αν ο Θεός ήταν κάτι το αληθινό. Σήμερα το κύριο μέλημά του είναι να αρνηθούμε ξανά πλήρως τον Θεό εν γνώσει μας και για τον λόγο αυτό ζούμε στον κόσμο, στο σύμπαν, που αυτός έστησε, όχι το αληθινό, αλλά αυτό το ψεύτικο και απατηλό, στο οποίο τους κανόνες ορίζει αυτός, ο Μ.Α.Τ.Σ. Ο Μέγας Αρχιτέκτονας Του Σύμπαντος.

Σ' αυτό τον ανύπαρκτο ουσιαστικά κόσμο, φίλοι μου, γεννιόμαστε, μεγαλώνουμε, μπαίνουμε στο λούκι, αγχωνόμαστε και στο τέλος φεύγουμε απογοητευμένοι, αφού έχουμε φτιαχτεί για τα αιώνια και όχι για τα πρόσκαιρα. Τίποτε δεν μας ικανοποιεί, αφού όλα είναι προσωρινά. Το μόνο που μπορούμε περιστασιακά να καλύψουμε, είναι ο εγωϊσμός μας. Εγωϊσμός που συνήθως καλύπτεται χωρίς καν να το αντιληφθούμε από το να συμμετέχουμε σε ομάδες με κοινή άποψη πάνω σ' ένα θέμα. Με τέτοιου είδους συμμετοχές αισθανόμαστε δικαιωμένοι και καλύπτουμε ένα μέρος από τις απύθμενες ανασφάλειες που αισθανόμαστε,

Ο Χριστός είχε πει ότι αν είχαμε πίστη θα μετακινούσαμε βουνά και δένδρα. Κοινώς θα αλλάζαμε στη κυριολεξία το περιβάλλον γύρω μας, αφού όλο είναι ένα ψεύτικο ντεκόρ. Επειδή δεν το πιστεύουμε αυτό, γι' αυτό και δεν μπορούμε να το αλλάξουμε.

καθώς ο κόσμος μας δεν μας καλύπτει, δεν μας γεμίζει, δεν μας ικανοποιεί.

Έτσι μας εκπαίδευσε ο Σαμαέλ και από τις συμπεριφορές μας αυτές βγαίνει κερδισμένος, αφού εφαρμόζει τον πρωταρχικό του κανόνα για την διακυβέρνηση του ψεύτικου κόσμου του ονείρου το «διαίρει και βασίλευε». Χωριζόμαστε λοιπόν σε ποδοσφαιρικές ομάδες, θρησκευτικές ομάδες, πολιτικές ομάδες, επαγγελματικές κάστες, συνδικαλιστικές φατρίες και ότι άλλο μπορείτε να θυμηθείτε, αφού όπως εγώ έτσι και εσείς ζείτε όλοι μέσα σ' αυτόν τον ψεύτικο κόσμο. Και ο κόσμος φίλοι μου, δεν είναι ψεύτικος επειδή εμείς πεθαίνουμε και χανόμαστε από αυτόν, αλλά επειδή όταν πεθάνουμε, αυτός χάνεται από μπροστά μας και τότε βρισκόμαστε αντιμέτωποι με την πραγματικότητα.

Για να είμαστε λοιπόν καλυμμένοι συναισθηματικά, αφού δεν γνωρίζουμε, ούτε, όπως πάνε τα πράγματα για την ώρα, μπορούμε να μάθουμε την αλήθεια, οργανωνόμαστε αυθόρμητα σε ομάδες, που συμμαρτυρούν τα πιστεύω μας πάνω σε διάφορα θέματα της ψεύτικης καθημερινότητας του κόσμου των ονείρων. Είμαστε λοιπόν «εμείς» που θεωρούμε σωστό, καλό και συμφέρον το Α απέναντι στους όποιους άλλους που θεωρούν σωστό και συμφέρον γι' αυτούς το Β. Έτσι διαρκώς βρίσκουμε τους εαυτούς μας να ανήκουν σε κάποια ομάδα ομοϊδεατών οποιασδήποτε ιδέας. Είμαστε λοιπόν εμείς και οι άλλοι είναι απέναντι. Με το σκεπτικό αυτό φίλοι μου, μέσα στο συνειδητό, αλλά και το υποσυνειδητό, έχουμε απέναντί μας τους άλλους,

τους εχθρούς, μόνο που εχθροί μας είναι κάποιοι άνθρωποι, κάποιοι συγκρατούμενοι στον πλανήτη φυλακή και όχι οι δεσμοφύλακες, όχι τα πραγματικά λαμόγια.

Προσέξτε όμως κάτι. Μπορούμε να κάνουμε συλλόγους για οποιαδήποτε βλακεία θέλετε. Δεν θα αναφερθώ σε τίποτε συγκεκριμένο, για να μην στεναχωρήσω κανέναν. Όταν όμως ασχοληθεί κάποιος με την προέλευση και τον προορισμό των ανθρώπων και αμφισβητήσει τα δύο κατεστημένα, το θρησκευτικό και το επιστημονικό, τότε διώκεται άγρια μέχρις εσχάτων. Έτσι το δαιμονικό κατεστημένο έχει κατορθώσει να κρύβεται από τα μάτια των πολλών χάρη σ' αυτούς που εκπροσωπούν το «πνεύμα» και τη «γνώση». Κρύβονται πίσω από τον φόβο των ανθρώπων να δεχθούν την ύπαρξή τους.

Τελικά, αν λάβουμε υπόψη το ότι ο Χριστός θα κρίνει, ποιοι και ποιες από όλους και όλες που έζησαν, ζουν και θα ζήσουν στη Γη, είναι αυτοί που μπορούν να ανέβουν στο τρίτο επίπεδο της δημιουργίας, εκεί που ο Σαμαέλ δεν μπορεί να παρέμβει, δηλαδή να πάνε στον Παράδεισο, εμείς πως τολμάμε και κρίνουμε και ορίζουμε ποιοι είναι οι Άγιοι και ποιοι είναι οι κολασμένοι;

Πώς τολμάμε να ορίσουμε ποιοι θα περάσουν το σύνορο της φωτεινής πατρίδας και ποιοι θα συνεχίσουν να βρίσκονται στο νέο υπερβατικό κόσμο, την λεγόμενη κόλαση μαζί με τον Σαμαέλ;

Οι παραπάνω σκέψεις φίλοι μου, στο παρελθόν, οδήγησαν πολλούς συνανθρώπους μας στην πυρά και στον θάνατο, γενικά, αφού κατά

κάποιο τρόπο αμφισβητούν την ικανότητα των ιερατειών να ορίσουν το ποιος είναι πράγματι Άγιος ή όχι. Απ' ότι ξέρουμε η γραφή λέει ότι μόνο ο Θεός γνωρίζει τους τρόπους, τους τόπους και τους ανθρώπους και μόνο ο Θεός γνωρίζει τα τρίςβαθα της ψυχής του καθενός.

Η τακτική βέβαια που ακολουθεί η Ορθόδοξη εκκλησία, να ορίζει δηλαδή τους Αγίους της μετά το πέρασμα του αιώνα στον οποίο έζησαν, είναι σοφή αφού υπάρχει ο χρόνος για να προκύψει κάθε στοιχείο για το βίο του οποίου αγωνιστή της πίστης του Χριστού.

Ποιος όμως μπορεί πράγματι να μιλήσει για λογαριασμό του Κριτή Θεού; Ποιος μπορεί να κρίνει αν κάποιος πάει ή δεν πάει στην κυριολεξία από κει που ήρθαμε; Δηλαδή στον Παράδεισο;

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, είναι αυτό του Προφήτη Ηλία, ενός ανθρώπου που σύμφωνα με τις Ορθόδοξες διδαχές και Γραφές ζει ακόμη ανάμεσά μας. Προσευχόμενος προς τον Θεό, έλεγε ότι ο Βάαλ έχει πείσει τους πάντες να Τον αρνηθούν και παρακαλούσε για το έλεος του Θεού. Τότε ο Θεός του υπέδειξε ότι υπάρχουν 7.000, μόνο στην περιοχή του, που προσεύχονται και είναι πιστοί. Όταν επομένως, ένας τόσο «φωτισμένος» και χαρισματικός άνθρωπος, όπως ο Προφήτης Ηλίας, δεν γνώριζε ότι υπήρχαν 7.000 Άγιοι, πώς είναι δυνατόν να το γνωρίζουμε εμείς στην εποχή μας;

Βλέποντας το κουτί του Διαβόλου, δηλαδή την τηλεόραση, νομίζουμε ότι έχουμε μπροστά στα μάτια μας, όλους τους αντιπροσωπευτικούς τύπους των ανθρώπων. Λάθος. Το χαζο-

κούτι έχει πρόγραμμα που ορίζεται από πολύ έξυπνους ανθρώπους, που δεν δουλεύουν στην τηλεόραση, αλλά παίρνουν εντολές από την Λευκή Πολιτεία της Τάκλα Μακάν.

Σπάνια θα δούμε κάποιον που θα μιλήσει για το δίκιο, την αλληλεγγύη και το σεβασμό του συνανθρώπου και την αγάπη που ο Θεός μας έδωσε σαν πρότυπα για να πορευόμαστε.

Υπάρχουν, βλέπετε και άλλου είδους άνθρωποι που ευτυχώς ζουν και αυτοί ανάμεσά μας. Είναι εκείνοι που έχουν εμπιστοσύνη σ' αυτό που ο Χριστός αποκάλυψε. Στο ότι δηλαδή, ο κόσμος αυτός είναι ψεύτικος, μάταιος και απόλυτα προσωρινός. Εμπιστοσύνη στο ότι μόλις το προσωρινό μας σώμα πεθάνει, συνεχίζουμε στον πραγματικό κόσμο. Γιατί νομίζετε ότι έλεγε ο Χριστός «Η ΠΙΣΤΙΣ ΣΟΥ ΣΕ ΕΣΩΣΕ;» Δεν έλεγε, εγώ ο Χριστός σε έκανα καλά, έλεγε η πίστις σου. Η εμπιστοσύνη δηλαδή στο ότι ο Χριστός ήταν και βέβαια είναι ο Υιός του Θεού. Το ένα από τα τρία πρόσωπα της Αγίας Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος.

Τότε δύο τινά μπορεί να συνέβαιναν. Ή έδινε ο πιστός εξουσία στον Χριστό να τον θεραπεύσει, επειδή λόγω της συμπαράταξης μας με τον Διάβολο, δεν καταπατά ο Θεός το νόμο του δικαίου, ώστε να παρέμβει υπερημών χωρίς τη δική μας θέληση ή έπαιρνε εξουσία ο πιστός λόγω της εμπιστοσύνης του στο Χριστό να αλλάξει το «σενάριο» της οποιασ ασθένειάς του στον κόσμο των ονείρων, τον ψεύτικο κόσμο, ή και τα δύο. Υπάρχουν λοιπόν και σήμερα άνθρωποι που έχουν εμπιστοσύνη στο Θεό. Μόνο που δεν τους ξέρει

κανείς. Άλλος λιγότερο, άλλος περισσότερο, αλλά υπάρχουν. Υπάρχουν στα μικρά χωριουδάκια, υπάρχουν στις κωμόπολεις αλλά και στο χάος των μεγαλουπόλεων της Λευκής Αδελφότητας.

Είναι απλωμένοι παντού και γι' αυτό ο Θεός δεν επιτρέπει να χαθούμε. Έχει μια ξεχωριστή ομορφιά η ζωή τους. Ξέρουν ότι βρίσκονται στο πεδίο της μάχης. Μιας ιδιόμορφης μάχης σ' ένα πόλεμο χωρίς κανόνια, τανκς και αεροπλάνα. Σ' ένα πόλεμο πολύ πιο δύσκολο κι από τον πυρηνικό, αφού τον αντίπαλό σου δεν τον βλέπεις, κι ο αντίπαλός σου δεν πεινάει, δεν διψάει, δεν νυστάζει, δεν κοιμάται, δεν κρυώνει, δεν συζητιέται, δεν σε λυπάται, δεν έχει τύψεις, σε μισεί. Σε μισεί χωρίς να σε γνωρίζει, αφού το μίσος είναι ο τρόπος ζωής του.

Αυτοί λοιπόν που συμμετέχουν στον αόρατο πόλεμο, με τον αόρατο εχθρό, δεν είναι απαραίτητα μέλη χριστιανικών οργανώσεων. Δεν είναι απαραίτητα «μεγαλοχριστιανοί». Μπορεί κάλλιστα να μένουν στην διπλανή πόρτα και η ταπείνωσή τους να μας εμποδίζει από το να τους προσέξουμε. Για το λόγο αυτό ονομάζονται «Οι Άγιοι της διπλανής πόρτας».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

22

ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ

ΚΑΙ Η ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ

ΤΗΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Τελικά, πες πες, ακόμη και οι άθεοι, έμαθαν για τις προφητείες της ορθοδοξίας. Έμαθαν για γεγονότα μεγάλα που θα έρθουν και θα συγκλονίσουν τον κόσμο. Δεν θα είναι η Δευτέρα Παρουσία, αλλά το σάπιο κατεστημένο θα αφανιστεί από προσώπου Γης. Ο πόλεμος που «έφαγα» ήταν και είναι χωρίς όρια. Απειλές, εκβιασμοί, φήμιση στο παρασκήνιο με απειλή να μην μιλήσω γιατί θα με αφανίσουν. Ο καλός Θεός όμως πάντα τα φέρνει έτσι, που αυτά που θέλει να ακουστούν, ακούγονται και από κει και πέρα «όποιος έπιασεν, έπιασεν» που λέει και ο παλα-Σάββας. Σύμφωνα λοιπόν με τις προφητείες τόσο των Αγίων της Ορθοδοξίας, όσο και των εν ζωή, αλλά και κεκοιμημένων φωτισμένων γερωντάδων που με τον βιο τους κέρδισαν την εμπιστοσύνη του λαού: Θα γινότανε το ξύπνημα της κόκκινης αρκούδας, το οποίο και έγινε, και μετά θα γίνει πόλεμος μέγας μεταξύ Ρώσων και ΝΑΤΟ.

Σε αυτό τον πόλεμο, σύμφωνα πάντα με τις προφητείες, η Ελλάδα θα είναι αμέτοχη. Η κύρια σύγκρουση, όταν το ΝΑΤΟ θα αποφασίσει να αντιμετωπίσει την Ρωσία, που θα επιτεθεί πρώτη, λογικά αφού προκληθεί, θα γίνει στην περιοχή της Κωνσταντινούπολης. Δεν έχει νόημα να μπω στις λεπτομέρειες των προφητειών, τις οποίες ξανά και ξανά έχουμε δώσει, αλλά η Ρωσία που έχει ανακτήσει τις δυνάμεις της θα εισβάλει στην Γεωργία, την Ουκρανία, την Περσία και την Τουρκία. Θα καταλάβει την Κωνσταντινούπολη και θα προχωρήσει στην Μέση Ανατολή μέχρι το Ισραήλ.

Μέσα σ' αυτές τις προφητείες προσπαθούν πολλοί να δουν που «δένει» η ύπαρξη του Αντιχρίστου. Ο Αντίχριστος θα πρέπει σύμφωνα με την Αποκάλυψη να δώσει το χάραγμα σε όλους. Τίθεται λοιπόν το θέμα. Αφού οι Ρώσοι δεν θα συμμετέχουν στο παγκόσμιο κράτος, πώς θα δώσει το χάραγμα σε όλους; Η τουλάχιστον πώς θα μπορέσει να προσπαθήσει να το επιβάλει σε όλους;

Όπως και να έχει, στη συνέχεια παρεμβαίνει το ΝΑΤΟ και μέσω της Εγνατίας, λογικά, οδού προωθεί στρατεύματα προς την Πόλη, όπου γίνεται πόλεμος μέγας και κατόπιν εκεχειρία. Αυτή η διακοπή δεν θα κρατήσει πολύ και θα γίνει, όπως λένε οι γεροντάδες, το δεύτερο ημίχρονο του πολέμου. Οι καταστροφές θα είναι τρομακτικές και η Ελλάς, ω του θαύματος, αμέτοχη. Η μόνη προφητευόμενη συμμετοχή της Ελλάδος είναι τρεις μέρες πριν την ρωσική εισβολή στην Τουρκία, που θα έχουμε θερμό επεισόδιο στο Αιγαίο.

Η δεύτερη λοιπόν φάση του πολέμου, που συνολικά θα διαρκέσει 42 μήνες, θα σκορπίσει την απελπισία παντού, αφού ειρήνη δεν θα έρχεται και νίκη κανείς δεν θα βλέπει. Τότε ως σωτήρας και ειρηνοποιός, το «θηρίο», ο Αντίχριστος δηλαδή θα έλθει σε πλήρη εξουσία στην περιοχή ευθύνης του NATO και θα δώσει απατηλή ελπίδα σε όλους. Τότε θα υπάρξει και το άνοιγμα του χρόνου για να έρθει το άλλο θηρίο που ανεβαίνει μέσα από τη Γη, από τα Τάρταρα, και έχει κέρατα σαν του αρνιού. Ο Βάαλ δηλαδή (Αποκ. 1γ' - 11) που μιλάει όπως ο Δράκων (ο Διάβολος), αφού οι Νεφελίμ μιλούν τη γλώσσα των δαιμόνων. Σ' αυτόν θα δοθεί σύμφωνα με την Αποκάλυψη (Αποκ. 1γ' - 12) κάθε εξουσία από τον Αντίχριστο. Τότε ο Βάαλ θα πείσει αυτούς που κατοικούν πάνω στη Γη, δηλαδή τους ανθρώπους και αυτούς που κατοικούν μέσα στη Γη, δηλαδή τους Νεφελίμ (Αποκ. 1γ' - 12) να προσκηνύσουν τον Αντίχριστο, να δεχθούν δηλαδή την εξουσία του. Τότε, αφού δηλαδή η εξουσία του γίνει δεκτή, θα κάνει ψεύτικα θαύματα και όλοι θα πρέπει να θαυμάσουν την τέχνη της απάτης (Αποκ. 1γ' - 13). Τότε η Μαύρη Αδελφότητα, που ήδη βρίσκεται σε ανακωχή με την Λευκή, θα δυσανασχετήσει και θα πάρει εντολή και εξουσία να δημιουργήσει εικόνα, πιστό αντίγραφο, δηλαδή κλώνο του θηρίου, του Αντιχρίστου (Αποκ. 1γ' - 14). Και θα δοθεί στον Βάαλ εξουσία να δώσει ζωή στον κλώνο, (στην εικόνα του θηρίου), ώστε να μπορεί να μιλά και να πράττει. Και θα έχει όλες τις εξουσίες του θηρίου, και όποιος δεν υπακούει στον κλώνο, θα

θανατώνεται. (Αποκ. 1γ' - 15). Και τότε θα κάνει τους πάντες, μικρούς και μεγάλους, πλούσιους και φτωχούς, ελεύθερους επαγγελματίες και υπαλλήλους να πάρουν τη σφραγίδα του θηρίου, που θα δηλώνει την άρνηση του Θεού και την αποδοχή του Αντιχρίστου. (Αποκ. 1γ' - 16).

Κατά την κορύφωση της απελπισίας, αφού όλοι οι άνθρωποι οι ελπίζοντες στον Θεό θα έχουν θανατωθεί ή θα έχουν υποταχθεί στην βασανιστική παγκόσμια δικτατορία των δυο θηρίων, για μια ακόμη φορά θα υψωθεί κραυγή απελπισίας των ανθρώπων στον ουρανό και θα παρουσιαστούν, σύμφωνα με μία προφητεία, οι αρχάγγελοι Ουριέλ, Ραφαέλ, Γαβριέλ και Μιχαέλ μπροστά στον Θεό και θα πουν: Στώμεν καλώς, στώμεν μετά φόβου, Σὺ εἶ Κύριος κυρίων, Θεός θεών, και Βασιλεύς των αιώνων. Ο θρόνος της δόξης Σου εις πάσας τας γενέας του αιώνος και το όνομά Σου το Άγιον και μέγα εις πάντας τους αιώνας. Συ γαρ εποίησας πάντα και εξουσίαν δέδωκας Σαμαέλ και θηρίον παρέδωκε τον κόσμον υφ' ου όλη η Γη επλήσθη αίματος και ανομίας. Συ πάντα οίδας προ του αυτά γενέσθαι και Συ οράς και εάς Δαίμονας και Νεφελίμ πάντα ποιούντας και ουδέν ημίν λέγεις τι ποιήσωμεν. Τα ίδια σχεδόν λόγια είχαν πει πριν δεκάδες χιλιάδες χρόνια, όταν οι Νεφελίμ καταδυνάστευαν τους ανθρώπους. Τώρα θα το λένε για τον Αντίχριστο.

Και θα ακουσθεί φωνή από το θρόνο του Θεού λέγουσα:

«Ο ποιών τον πολέμον υπέρ της του Θεού δόξης, το των ανθρώπων γένος συναγαγεί, ίνα

παν γένος Νεφελίμ εν τοις πεδίοις, ωλέσει. Αποκτανθούν γαρ εν τη ρομφαία του καθημένου επί του ίππου και εις κρίσιν ουκ έσονται δια τας ανομίας αυτών. Και εκτελών εντολήν Πατρός εις δόξαν Πατρός, βαλεί το θηρίον μετά του ψευδοπροφήτου Βάαλ ποιήσαντι τα σημεία ενώπιον αυτού, εν οίς επλάνησε τους λαβόντας το χάραγμα του θηρίου και της εικόνας αυτού, εις την λίμνην του πυρός την καιομένην εν θείω εις την καυκασίαν ευρισκομένην. Ο φέρων τα σύμβολα και το σημείον της ζωοποιού Τριάδος και την εξ Ολύμπου άμα τε και εξ Ανατολής σπάθην, μετά ρομφαίας διστόμου εκ του στόματος αυτού εξελθούσης πορθήσει υπέρ της του Θεού δόξης πάσαν και πύονα γαίαν. Υφήλιος γαρ πάσα σημείον σταυρού και Λόγον Θεού λαβούσα εν ειρήνη διάξει άχρι τελεσθή τα χίλια έτη, τα εκ του Πατρός ορισθέντα. Τις γαρ όμοιος τω πολεμούντι υπέρ της του Θεού Δόξης; Τις δύναται πολεμήσαι μετ' αυτού»;

Τότε οι τέσσερις Άγγελοι θα πουν:

«Δόξα Σοι ο Θεός η μόνη ελπίς ημών δόξα Σοι. Προσκυνούμεν Πατέρα, Υιόν και Άγιον Πνεύμα. Τριάδα ομοούσιον και αχώριστον. Γεννηθήτω υμέτερον θέλημα εν ουρανώ και επί της Γης».

Θα δοθεί τότε εντολή στον Ελ Ελιόν, τον Ελοχίμ τον υπεύθυνο για το ηλιακό σύστημα να «κόψει το ρεύμα» στη Γη και όλος ο ηλεκτρονικός και ηλεκτρικός πολιτισμός που οι Νεφελίμ έδωσαν στον κόσμο να καταργηθεί και να καταρρεύσει. Και ο Ελοχίμ ο ελέγχων τον ήλιον, ο Ελ Ελιόν θα διατάξει τον ήλιο να εκπέμψει ηλεκτρομαγνητικό παλμό που θα

καταστρέψει κάθε μηχανή και κάθε κύκλωμα και κάθε εργοστάσιο και κάθε γεννήτρια και κάθε μπαταρία. Δεν θα λειτουργεί τίποτε, ούτε θα επιδιορθώνεται. Και θα προσπαθούν οι άνθρωποι και οι δούλοι των δαιμόνων να επαναλειτουργήσουν τα εργοστάσια και τις πολεμικές μηχανές τους και τίποτε δεν θα λειτουργεί. Και τα αεροπλάνα θα έχουν πέσει και τα πλοία θα έχουν μείνει κατά μεσής των ωκεανών, και τα τρένα θα έχουν μείνει νεκρά πάνω στις ράγες τους και τότε θα είναι που θα έχει επαληθευτεί η προφητεία του γέροντος Παϊσίου, που λέει:

«Θα 'ρθει ώρα που θα κοπεί ξαφνικά και το φως και το νερό και το τηλέφωνο, και όλοι θα βγουν στους δρόμους και θ' αναρωτιούνται τι συνέβει».

Κι όσοι διαβάσετε αυτές τις γραμμές γνωρίζετε ότι αυτό συνέβη και παλιά και θα συμβεί ξανά. Και όπως κάποτε, οι άνθρωποι θα πάρουν απόφαση ότι πρέπει να εγκαταλείψουν τις μεγάλες πόλεις και κάθε κοινωνική δομή θα καταρρεύσει. Και κάθε κυβέρνηση θα γνωρίζει ότι δεν μπορεί στο κράτος της να κυβερνήσει και οι «καρότσες του Σατανά», τα οπλικά συστήματα δεν θα λειτουργούν και η πυρίδιτα δεν θα αναφλέγεται και τα όπλα δεν θα λειτουργούν και αυτά που γνωρίζουν οι άνθρωποι σε 4 εβδομάδες θα αποφασίσουν ότι πρέπει να τα ξεχάσουν. Και τότε θα δοθεί εντολή να σαλπίσει ο πέμπτος Άγγελος της Αποκάλυψης (Αποκ. θ - 1). Και θα ανοίξει το «φρέαρ της αβύσσου» και θα ανοίξουν οι 72 πύλες οι σφραγισμένες άχρι καιρού και ο καιρός θα έχει έρθει και καπνός πυρωμένος θα

εκτοξεύεται κατακόρυφα από αυτές και πλήρως θα ανοιχθούν και παν γένος Νεφελίμ θα δύναται να εξέλθει επί της Γης και θα πει τότε σε αυτούς ο Σαμαέλ ψευδόμενος ότι αυτός κράτησε την υπόσχεσή του και τους δίνει την ονειρευθείσα Μεγάλη Επιστροφή στην επιφάνεια της Γης. Και ότι τους παραδίδει τους ανθρώπους, χωρίς όπλα, χωρίς στρατό, χωρίς άμυνα, χωρίς τηλεπικοινωνίες, ένα παγκόσμιο ανοργάνωτο κοπάδι, ολόκληρο ένα απόθεμα τροφής. Και για μια ακόμη φορά θα ψεύδεται, αφού οι Νεφελίμ θα πάρουν εντολή να μην βλάψουν την φύση, ούτε αυτούς που αρνήθηκαν το σφράγισμα, παρά μόνο αυτούς που το δέχτηκαν (Αποκ. θ - 4). Και αυτούς πάλι να μην τους σκοτώνουν, αλλά μόνο να τους βασανίζουν και να τους τρομοκρατούν (Αποκ. θ - 5). Και δεν θα μπορούν να τους σκοτώσουν, ώστε να μην πραγματοποιηθεί αυτό που ο Σατανάς ήθελε, να μην εφαρμόσει δηλαδή το 25ο πρωτόκολλο σύμφωνα με το οποίο ήθελε να αφανίσει τους ανθρώπους. Μόλις λοιπόν συνειδητοποιήσουνε (σε 4 εβδομάδες) οι άνθρωποι ότι πλέον έχουν χάσει τα πάντα, όλα όσα θεωρούσαν πολύτιμα, όλα εκείνα για το οποία πάσχιζαν και αγχωνότανε αδίκως και εγκατέλειπαν την οικογένεια και τον Θεό, τότε που θα αρχίσουν να σκέφτονται πώς θα τα καταφέρουν, τότε εκατομμύρια Νεφελίμ όλων των γενών θα βγουν στην επιφάνεια της Γης και αυτόματα οι άνθρωποι θα χάσουν τον αρχαία φόβο, εξ' αιτίας του οποίου δεν θυμότανε την ύπαρξη των Νεφελίμ. Τότε θα θυμηθούν, γιατί φοβούνται το σκοτάδι. Για 150 μέρες θα βασανίσουν οι Νεφελίμ εκείνους

που θα έχουν πάρει το χάραγμα. Μόλις συμπληρωθούν οι 150 ημέρες δεινών για τον κόσμο, ημέρες κατά τις οποίες οι άνθρωποι θα κρύβονται σε σπήλαια και δάση και στα χαλάσματα των πόλεων. Και ο τρόμος ο αρχαίος θα έχει επιβληθεί σ' αυτούς, αφού οι αρχαίοι θεοί θα έχουν επιστρέψει στην επιφάνεια της Γης και θα έχουν καθήσει στους θρόνους τους. Τότε ο αρχαίος τρόμος θα κάνει γονείς να ξεχάσουν τα παιδιά τους και αδέρφια να ξεχάσουν τα αδέρφια τους και ανθρώπους να ξεχάσουν τους συνανθρώπους τους. Καθώς τροφή δεν θα υπάρχει, ούτε νερό και όταν έρχεται η νύχτα... η νύχτα θα σηματοδοτεί το πέταγμα των αρχαίων «θεών» στους σκοτεινούς ουραμούς και τον τρόπο στις καρδιές των ανθρώπων. Τότε που οι άνθρωποι θα είναι απελπισμένοι και απογοητευμένοι, τότε θα δοθεί εντολή να σαλπίσει ο έκτος άγγελος και να λυθούν οι τέσσερις άγγελοι του σκότους που είχαν ανέκαθεν ορισθεί για τη συγκεκριμένη μέρα και μήνα και έτος για να σκοτώσουν το ένα τρίτο των ανθρώπων. (Αποκ. θ – 15). Και το ονόματα αυτών Αζαζελόν, Αζαραντέλ, Αζαέλ, και Αζαζέλ. Και πήραν εξουσία οι αρχάγγελοι το σκότους να συγκεντρώσουν στρατόν μέγα δύο μυριάδες μυριάδων, ήτοι $2 \times 10.000 \times 10.000 = 200.000.000$, δηλαδή 200 εκατομμύρια. (Αποκ. θ – 16). Και αρχηγοί του στρατού θα είναι το θηρίο και η εικόνα του, δηλαδή ο κλώνος.

Ο στρατός των 200 εκατομμυρίων ο προφητευθείς, θα έχει εξουσία με κάθε διαθέσιμο τρόπο να σκοτώσει το ένα τρίτο από τους ανθρώπους (Αποκ θ – 17, 18, 19). Και οι άνθρω-

ποι που θα μείνουν, δεν θα μετανοήσουν και δεν θα ζητήσουν την βοήθεια του Θεού. (Αποκ. θ – 21). Και τότε θα δοθεί εντολή στον έβδομο Άγγελο να σαλπίσει και να θυμίσει αυτό που οι λίγοι πιστοί ανέμεναν, δηλαδή: έχετε υπομονή και πίστη Ο ΚΑΙΡΟΣ ΓΑΡ ΕΓΓΥΣ (Αποκ. ι – 6). Εκείνη τη στιγμή, εκείνος που για τρισεναρίθμητα έτη ήτανε κρυμμένος στη Γη, εκείνος που έχει πολλά ονόματα, αλλά κανείς δεν τον γνωρίζει, ο φέρων τα σύμβολα και το σπαθί θα βγει από την αφάνεια στον κόσμο. Και ο κόσμος θα τον βλέπει και δεν θα κατανοεί, αφού φόβος μέγας θα κατέχει τους πάντες. Όλα αυτά μέχρι που θα τον δουν οι πρώτοι Νεφελίμ. Θα βγει λοιπόν ο Ποιών τον πολέμον δια λογαριασμόν του Θεού από τις χαράδρες του Ολύμπου και έφιππος με τη συνοδεία χιλίων πολεμιστριών θα έλθει στον κόσμο και θα διασκορπιστούν στην ελληνική γη για να δώσουν το μήνυμα της έναρξης του αγώνα κατά των ανόμων και σε όλους θα εξηγούν ότι ο καιρός δεν είναι πλέον εγγύς, αλλά είναι «εδώ και τώρα». Οι πολεμίστριες του Ολύμπου, όντα που είναι προϊόντα γενετικής μηχανικής, με υπεράνθρωπες ικανότητες σε κάθε μορφή μάχης, ικανά να αντιμετωπίσουν νικηφόρα τους μεγάλους πολέμαρχους των Νεφελίμ, θα γυρίζουν από χωριό σε χωριό και από καταυλισμό σε καταυλισμό και θα αναγγέλουν το κάλεσμα του φέροντος τα σύμβολα και το σπαθί. Και οι άνθρωποι που θα έχουν χάσει τον αρχαίο φόβο και θα θυμούνται εκείνα που είναι γραμμένα στη μνήμη τους και με την οποία μνήμη γεννιούνται, εκτός από τους Νεφελίμ θα

θυμούνται και την υπόσχεση για εκείνον που θα στείλει ο Θεός για να χωρίσει την ήρα από το σιτάρι. Εκείνον με το σπαθί και το διαπεραστικό βλέμμα που σε καθηλώνει, η μορφή του οποίου βρίσκεται κι αυτή γραμμένη μέσα στη μνήμη κάθε νεογέννητου ανθρώπου σε όλη την υφήλιο. Όλοι θα ακούσουν το κάλεσμα, λίγοι θα πιστέψουν, ακόμη λιγότεροι θα προθυμοποιηθούν να πάνε στο αρχαίο Αραντίς, στη Θεσσαλονίκη, όπου το κάλεσμα θα καλεί όλους στη μεγάλη σύναξη εκείνων που θα αποτελέσουν την πραγματική Αδελφότητα του Φωτός, την Φωτεινή Αδελφότητα και θα είναι λίγοι, γιατί μεγάλη θα είναι η απελπισία και ο φόβος των ανθρώπων που θα έχουν δει τα πάντα στην ζωή τους να ανατρέπονται μέσα σε λίγους μόνο μήνες. Γιατί νόμισαν ότι οι τεχνητές οικονομικές κρίσεις και η πολιτική αστάθεια και οι πόλεμοι μεταξύ των υπερδυνάμεων, ήταν τα μεγαλύτερα δεινά που τους απειλούσαν. Και όταν έχασαν τα πάντα και όταν είδαν ότι όλα όσα τους άγχωναν ήταν ανούσια και όταν είδαν μπροστά τους τους Νεφελίμ, πάλι στα λόγια του Θεού δεν πίστεψαν. Διότι γύριζαν οι δαίμονες μεταξύ των ανθρώπων γεμίζοντάς τους με σκέψεις απελπισίας και λέγοντάς τους ότι όλα αυτά θα τελειώσουν και θα ξαναγυρίσουν στα σπίτια τους και ότι αγύρτες δεν πρέπει να ακούνε. Οι μαυροφορεμένες κοπέλες πάνω στα άσπρα άλογα λοιπόν θα μεταφέρουν το κάλεσμα του Πολέμαρχου του εκ του Θεού ορισθέντος σε κάθε γωνιά και σε κάθε σύναξη ανθρώπων στην Ελλάδα άπαξ. Όλοι θα ακούσουν, μία φορά ο καθένας. Και θα συρρεύσουν στο

αρχαίο Αραντίς, την γενέτειρα των «θεών» και των Ελλήνων, δεκάδες χιλιάδες ανδρών και γυναικών που θα εισακούσουν το κάλεσμα, και όλοι θα συγκεντρώνονται στην έρημη πόλη, στην οποία οι «άνομοι Νεφελίμ» εξουσίαν δεν θα έχουν και σ' αυτήν δεν θα μπορούν να μπουν. Και όποιος και όποια έλθει, με τα πόδια από οδούς και χωράφια με ασφάλεια θα έλθει γιατί εξουσία οι Νεφελίμ πάνω τους δεν θα έχουν. Και όλοι οι Νεφελίμ, οι από των πυλών του Ταυγέτου και της Θήβας εξελθόντες, μαζί με τους εκ των πυλών της Μακεδονίας, θα αποτραβηχτούν ανατολικά του Αραντίς δια τον φόβον του φέροντος τα σύμβολα και το σπαθί. Διότι χιλιάδες από αυτούς θα έχει σκοτώσει κατά τη διάρκεια του καλέσματος στους εκλεκτούς της Φωτεινής Αδελφότητας. Όσοι πάνε στο Αραντίς, θα πάνε γιατί θα έχουν αισθανθεί ότι το κάλεσμα, κάλεσμα ανθρώπου δεν είναι, αλλά κάλεσμα Θεού. Και η εμπιστοσύνη τους στο Θεό, θα τους οδηγήσει ενώπιον του Πολέμαρχου του Θεού. Και αυτοί που θα οδηγηθούν από την πίστη τους στο Θεό εκεί, εκατοντάδες χιλιάδες θα είναι, όλοι όμως δεν θα είναι ικανοί για να κάνουν τον πόλεμο με τον Πολέμαρχο κατά των ανόμων. Διότι, μέγας ο τρόμος της θέας και μόνον των Νεφελίμ. Και θα εμφανιστούν και θα περνούν να δουν όλοι τον Πολέμαρχο του Θεού και εκείνον που δεν γνώριζε κανείς, τώρα όλοι θα τον γνωρίζουν από την όψη και το διαπεραστικό βλέμμα και τα σύμβολα και το σπαθί. Και εκείνοι που θα κάνουν τον πόλεμο μετ' αυτού θα αναφωνούν στη θέα του και θα απαγγέλουν την ωδή, την ετοιμασμένη από καιρού.

Και καθώς θα λένε τους στίχους της θα μιλάει στην καρδιά τους, θα μιλάει και στο μυαλό τους και με δάκρυα στα μάτια θα τον αγκαλιάζουν γιατί θα ξέρουν την αποστολή και την προφητεία που θα πρέπει να εκπληρώσουν μαζί του, αφού «η Ελλάς θα πρέπει να πορθηθεί πάσαν πύονα γαίαν εις δόξαν Θεού». Και αυτό θα αποτελεί την δοκιμασία για τους εκλεκτούς που θα ξεκινήσουν μαζί του. Και η ωδή από Άγγελον Κυρίου δόθηκε και αναφέρεται στον Πολέμαρχο που θα φέρει στον κόσμο την «ελευθερία» και στιχουργός με φώτιση Αγγέλου έγραψε, για να λένε εκείνοι που θα ακολουθήσουν τον Πολέμαρχο, όταν τον πρωτοδούν:

Σε γνωρίζω από την κόψη,
του σπαθιού την τρομερή.
Σε γνωρίζω από την όψη,
που με βία μετράει τη Γη.

Αυτά τα λόγια θα λένε λοιπόν και θα δακρύζουν, γιατί θα τους μιλάνε στην καρδιά τους οι 144.000 οι ητοιμασμένοι δια τον πόλεμον κατά του κακού, μέχρις εσχάτων, για την λευτεριά, μέχρι να χωρίσει η ήρα από το σιτάρι και τα ζιζάνια να καούν σαν το ξερό χορτάρι. (Αποκ. ιδ' - 3). Δεν είναι τυχαία τα λόγια που λέμε και μαθαίνουμε για την ελευθερία και για αυτόν που θα την φέρει. Όχι για λίγο, όχι για να την χαρίσουμε στους πολιτικάντηδες, αλλά για όλους τους ανθρώπους και για όλη τη Γη.

Και όταν συγκεντρωθούν οι 144.000 που θα πούνε τα λόγια της ωδής και θα δακρύσουν γιατί θα μιλήσει στην καρδιά τους, πολύ περισσότεροι που πρόθυμα θα έχουν προσέλθει στο Αραντίς και η ωδή δεν θα μιλήσει μέσα

τους, δεν θα αποχωρήσουν, αλλά θα μείνουν για να βοηθήσουν.

Και οι ετοιμασίες θα αρχίσουν για την μεγάλη μάχη και ο κάμπος του Λαγκαδά θα αρχίσει να καθαρίζεται από τα κτίσματα που θα εμποδίζουν το σχέδιο μάχης του μεγαλύτερου στρατηλάτη όλων των εποχών. Πάνω από 300.000 ανδρών και γυναικών θα εργάζονται νυχθημερόν και οργή θα ξεσπάσει για το θάρρος των Ελλήνων στο στρατόπεδο των εκατομμυρίων Νεφελίμ και των βασιλέων των ανθρώπων που προσκύνησαν το θηρίο και την εικόνα του. Και ο κλώνος του θηρίου, η περιβόητη εικόνα του Αντίχριστου, ο βασιλεύς της Μαύρης Αδελφότητας, θα κινηθεί προς τον κάμπο του Λαγκαδά και την λίμνη για να θανατώσει τους αναιδείς που τόλμησαν να ετοιμαστούν για μάχη εναντίον τους. Και θα έλθει από την παραλία της Ασπροβάλτας ακολουθώντας την Εγνατία οδό την συντετριμμένη από τον πόλεμο Ρώσων – Αμερικανών, για να μπει στην κοιλάδα και να θανατώσει τους αναιδείς. Τότε η απόλυτη πολεμική μηχανή, ο Πολέ-μαρχος του Θεού θα κινηθεί με 300 από τις πολεμίστριες του Ολύμπου με απίστευτη ταχύτητα και τη στιγμή που ο κλώνος θα μπαίνει στα ορεινά στενά για να βγει από την παραλία στην κοιλάδα της λίμνης Βόλβης «Ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτῶν καὶ θάνατος Νεφελίμ ἐγένετο πολλός. Κατεσφάγησαν γὰρ ὑπὸ τῶν δυνάμεων τοῦ ὄρους Ἑρμόν καὶ ὁ κλώνος εἰς αἰχμαλωσίαν ἦλθεν».

Και θα οδηγηθεί ο κλώνος, η εικόνα του θηρίου δέσμιος στο Αραντίς, την πόλιν την αρχαίαν, και σιδηροδέσμιος σε κοινή θέα θα

δοθεί από τον Πολέμαρχον τον Μέγα, τον φέροντα τα σύμβολα και το σπαθί.

Και οι ετοιμασίες θα συνεχιστούν και ο χώρος της μάχης θα ετοιμασθεί, και το θηρίον, ο Αντίχριστος πλήρης μανίας θα συγκεντρώσει εκατομμύρια ανθρώπων και Νεφελίμ από όλους του βασιλείς της Γης και τους βασιλείς των ανθρώπων και τους βασιλείς των Νεφελίμ. Και δεν θα επιτεθεί στο Αραντίς από πουθενά αλλού, αλλά από την προφητευμένη πλευρά από την ανατολική είσοδο της πόλης, το λεγόμενο σήμερα Δερβένι. Και θα έλθουν οι βασιλείς των Νεφελίμ και οι βασιλείς των ανθρώπων με τα στρατεύματά τους από ανατολή, βορρά και δύση και θα συγκεντρωθούν στην πεδιάδα την στενή και τα μπαϊράκια των Νεφελίμ θα υψωθούν και πάλι για μάχη. Και θα είναι αδύνατον να τους εμποδίσει κανείς να έλθουν και λόγω των εκατομμυρίων του πλήθους τους και λόγω του μικρού αριθμού των Ελλήνων, αλλά και για να εκπληρωθεί η γραφή που θέλει την μάχη να γίνεται στη συγκεκριμένη κοιλάδα.

Και θα ανέβη ο Πολέμαρχος του Θεού στα υψώματα του Φιλύρου και θα σταθεί καθημένος επί του ίππου του και «θα δει το θηρίο και τους βασιλείς της γης και τα στρατεύματα αυτών συνηγμένα ποιήσαι τον πόλεμον μετά του καθημένου επί του ίππου και μετά του στρατεύματος αυτού» (Αποκ. 19 – 19). Και θα παρατάξει το στρατεύματά του, τους 144.000 που είχαν «μάθει» να τους μιλάει η ωδή στην καρδιά και στο μυαλό τους και την χιλιαρχία από τον Ολυμπο, το αρχαίο όρος Ερμόν και όλοι θα φέρουν τα σύμβολα του πατρώου

γένους των ΕΛ και τον Τίμιο Σταυρό που θα τον δείχνουν ο ένας στον άλλο και θα λένε ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ. Και όταν ετοιμαστούν οι εκατόν σαράντα τέσσερις συν μία χιλιαρχίες, θα υψωθούν τα μπαϊράκια των ΕΛ του πατρώου γένους και σε λοφίσκο θα στέκει γέροντας με ξύλινο σταυρό και ολίγον πίσω σιδηροδέσμιος ο κλώνος, τον οποίο, όπως έχει προφητευθεί, «θα έρθουν να τον πάρουν. Θα μας χτυπήσουν πολύ, αλλά δεν θα μπορέσουν». Και οι παρατεταγμένοι Νεφελίμ και οι εκ των ανθρώπων δούλοι του κακού, εκείνοι που θα έχουν το χάραγμα του θηρίου και οι εκπρόσωποι του Μπεν Τζαράχ Μωλ, που θα βλέπουν τον παγκόσμιο βασιλέα τους σιδηροδέσμιο, θα βγάλουν κραυγήν μεγάλη, κραυγήν πολέμου και τρόμου και θα την εκπέμψουν προς το στρά-τευμα των του Θεού πιστών.

Και όλοι τους θα κάνουν το σημείο του σταυρού και θα ακούνε τον Βάαλ που μπροστά από τα εκατομμύρια του στρατεύματος του θηρίου θα φωνάζει και θα βλασφημεί τον Θεό και θα λέει: «Τις όμοιος τω θηρίω; Τις δύναται πολεμήσαι μετ' αυτού;» (Αποκ. ιγ – 4). Τότε ο Πολέμαρχος ο Μέγας πάνω στον λευκό του ίππον, εκείνος με τα μαύρα, φέρων το εξ ανατολής σπαθί θηκαρομένο στην πλάτη και την μαύρη στρογγυλή ασπίδα φέρουσα το σύμβολο του Τριαδικού Θεού κρεμασμένη στο πλάι του ίππου, θα σηκώσει τα χέρια προς τον ουρανό και βροντή θα ακουστεί μεγάλη και όλοι θα απορήσουν και σιγήσουν και θα δουν τον Πολέμαρχο ολόκληρον να λάμπει και καθώς θα υψώσει την κεφαλήν προς τον ουρανό εκ του στόματός του πύρινη δίστομος

ρομφαία θα εξέλθει (Αποκ. ιθ – 15). Με την δίστομον ρομφαία στο υψώμενό του χέρι, που όπως το μικρότερο εξ ανατολής σπαθί, δεν θα είναι του κόσμου τούτου, θα διατάζει την έφιππη χιλιαρχία του να επιτεθεί κατά του Βάαλ και του θηρίου και οι 144.000 θα μείνουν παγωμένοι στις θέσεις τους και δεν θα κινούνται από την έκπληξη όλων των δρώμενων, αφού από τότε που θα έχει «κλείσει» το ρεύμα, μόνο δύο χρόνια θα έχουν περάσει και η προηγούμενη ζωή τους θα περνάει μπροστά από τα μάτια τους και η έφιππη εφόρμηση της χιλιαρχίας του Πολέμαρχου εναντίον των εκατομμυρίων, απίστευτη θα θαυμάζει. Και θα πέσει η χιλιαρχία επί του κέντρου της παράταξης των Νεφελίμ «και των ανόμων θάνατος θα γίνει πολλός». Και δεν θα προλαβαίνουν οι πολέμαρχοι Μαλτσέχ και οι πολέμαρχοι Λοσντβέχ και οι πολέμαρχοι Μπαχομέχ και οι πολέμαρχοι Ναχσκραμόν και οι πολέμαρχοι Ζασκραντέχ να μετρούν τους νεκρούς συντρόφους τους και η παράταξις η μεγάλη προς βορράν θα τραπεί εις φυγήν και ο Βάαλ και το θηρίον πρώτοι θα τρέχουν να σωθούν και από το απέναντι ύψωμα οι 144.000 θα κοιτούν και δεν θα πιστεύουν αυτά που θα βλέπουν και όλοι θα κάνουν το σημείον του σταυρού και θα μονολογούν «τα αδύνατα παρ' ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ». Και μέσα σε τρεις ώρες παν γένος Νεφελίμ και ανόμου ανθρώπου θα έχει φύγει από την πεδιάδα μπροστά από την ανατολική είσοδο του Αραντίς, της πόλης της αρχαίας και όλοι στην διπλανή πεδιάδα της Περίνθου θα στρατοπεδεύσουν και αφού συνειδητοποιήσουν το πάθημά τους, εκδίκηση

θα ζητούν και κάποιοι απ' αυτούς θα θυμηθούνε την ανθρώπινη ρήση που λέει: «πρόσεχε τι ζητάς, γιατί μπορεί να το πάρεις», γιατί η εκδίκηση και η απόδοση δικαίου θα έχει πια ξεκινήσει μαζί με το σχέδιο του Πολέμαρχου του Θεού, το σχέδιο ΝΕΜΕΣΙΣ. Και θα σταθεί ο Πολέμαρχος του Θεού μπροστά στο στράτευμα το παγωμένο των 144.000 ανδρών, που έντρομοι παρακολουθούσαν και θα δεηθεί του Κυρίου εκτενώς, για να δοθεί σ' αυτούς εξουσία και θάρρος μάχης κατά των ανόμων και η στρατιά η τα μαύρα χρώματα φέρουσα θα λάμψει μονομιάς και ο αρχαίος κρυμμένος κώδικας μέσα στον καθένα θα αναβιώσει και ο καθένας άφωνος θα σκεφτεί: είχα τον κώδικα ΙΧΩΡ. Και όλοι τους, αλλιώς θα βλέπουν, αλλιώς θα ακούν κι αλλιώς θα αντιλαμβάνονται και αλλιώς θα πολεμούν και όλοι θα σκεφτούν, αφού μπορούν οι χίλιες γυναίκες που πολέμησαν τους Νεφελίμ, μπορούμε και εμείς. Και θα συγκεντρώσει τότε τους χιλιάρχους και τους αξιωματικούς του καθ' ενός και θα εξηγήσει πως θα γίνει σε τρεις μέρες η μάχη στην Πέρινθο. Και οι τοξότες με τα βέλη με τις χάλκινες αιχμές θα εξακολουθούν να φυλούν τον ουρανό για τον φόβο των φτερωτών «θεών» και η πανσέληνος το βράδυ θα κάνει τους Μαλτσέχ και τον Πολέμαρχο Αντράλ, τον ηττημένο στρατάρχη του Αραντίς, να ουρλιάζουν με οργή, αλλά καμία κίνηση δεν θα κάνουν. Και θα περάσουν οι τρεις μέρες και θα κινηθούν οι 144.000 και η χιλιαρχία από το όρος Ερμόν, βόρεια προς Πέρινθον και το στράτευμα των ανόμων ακόμη μεγαλύτερο θα είναι αφού θα έρθουν και άλλοι κατ' εντολήν

του θηρίου. Και θα ξεκινήσει η μάχη για την οποία κανείς δεν γνωρίζει και οι φέροντες το στίγμα του πατρώου γένους των ΕΛ θα επιδράμουν γενναίως επί των ανόμων και χιλιάδες επί χιλιάδων Νεφελίμ και δούλων Νεφελίμ θα σκοτωθούν. Και τρεις ημέρες θα διαρκέσει η μάχη και η περιοχή θα γεμίσει χαλκό και πτώματα των ανόμων (Για λεπτομέρειες ζητήστε στο μέλλον το βιβλίο «Ο ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ»). Έτσι θα αρχίσει η εφαρμογή του σχεδίου Νέμεσις. Μόλις θα τελειώσει η μάχη στην Πέρινθο ο Πολέμαρχος θα στέκει πάνω στον λευκό ίππο σε ύψωμα και με το ανέκφραστο και ατάραχο βλέμμα του θα «μετράει» το πεδίο της μάχης. Τότε οι 144.000 θα γυρίσουν, μόλις τον δουν προς το μέρος και αναγνωρίζοντας το τι έκανε και τι μέλλει να κάνει για όλη την ανθρωπότητα, με μια φωνή θα ψάλουν ο καθένας για τον εαυτό του δακρυσμένοι την ωδή την ηττημασμένη από αιώνων για την αναγνώριση του Πολέμαρχου του Θεού:

Σε γνωρίζω από την κόψη
του σπαθιού την τρομερή.
Σε γνωρίζω από την όψη
που με βία μετράει τη γη.
Απ' τα κόκκαλα βγαλμένη
των Ελλήνων τα ιερά
και σαν πρώτα ανδριωμένη
χαίρε ω χαίρε Λευτεριά.

Και θα ξεκινήσει μετά από έξη μήνες η στρατιά. Μπροστά θα πηγαίνει ο Πολέμαρχος με τα σύμβολα και τα σπαθιά. Θα κινήσουν ανατολικά και θα κάνουν τον γύρο του κόσμου πολεμώντας μέχρι να χωρίσει η ήρα από το

Ζητείστε στο μέλλον το βιβλίο Ο
ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

σιτάρι. Από όπου θα περνούν όποιοι έχουν το στίγμα των ΕΛ, μόλις θα βλέπουν τον Πολέμαρχο, ο ΙΧΩΡ θα ενεργοποιείται, θα λάμπουν ολόκληροι και σε άψογα Ελληνικά που ανέκαθεν ήταν φυτεμένα μέσα τους, θα του λένε κι αυτοί πριν τον ακολουθήσουν:

Σε γνωρίζω από την κόψη
του σπαθιού την τρομερή

Σε γνωρίζω από την όψη
που με βία μετράει τη γη.

Κι εκείνος θα συνεχίζει ατάραχος, γαλήνιος και αγέλαστος μέχρι να χωρίσει η ήρα απ' το σιτάρι και μέχρι τα ζιζάνια να καούν σαν το ξερό χορτάρι, με τον τρόπο που ανέκαθεν για χιλιετίες γνώριζε : ΔΥΝΑΤΑ ΚΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.....	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1 - ΛΙΛΙΘ ΛΑΜΑΣΘΟΥ.....	7
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2 - ΜΠΑΧΟΜΕΧ	17
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3 - ΤΟ ΑΝΤΙΠΑΛΟ ΔΕΟΣ	21
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 - Η ΜΑΥΡΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ	35
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5 - Η ΛΕΥΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ	47
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6 - ΜΠΑΜΠΙ-ΛΟΥ	55
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7 - Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ	59
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8 - ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΣΑΜΑΕΛ ΚΑΙ ΤΟ ΨΗΦΙΑΚΟ ΣΥΜΠΙΑΝ	65
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9 - Η ΒΙΒΛΟΣ ΤΩΝ ΜΠΑΧΟΜΕΧ	79
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10 - Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΗΣ	131
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 11 - Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ	135
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 12 - ΜΙΣΝΑΒΑΧ	139
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 13 - ΣΑΚΑΝΟΕ ΝΟ ΤΑΜΟΥΡΑΜΑΡΟ	143
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 14 - ΤΑΚΑΚΟ ΝΤΟΪ	203
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 15 - ΑΤΕΡΟΥΪ	209
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 16 - ΚΙΓΙΟΜΙΤΣΟΥ ΝΤΕΡΑ	223

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 17 - Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ.....	229
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 18 - ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΩΝ 100 ΕΤΩΝ	241
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 19 - C.E.R.N.	255
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 20 - ΣΕ ΓΝΩΡΙΖΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΨΗ ΤΟΥ ΣΠΑΘΙΟΥ ΤΗΝ ΤΡΟΜΕΡΗ	259
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 21 - ΟΙ ΠΑΝΤΟΓΝΩΣΤΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΤΗΣ ΔΙΠΛΑΝΗΣ ΠΟΡΤΑΣ	263
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 22 - ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΚΑΙ Η ΕΝΕΡΓΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ	273

Ο Λιακόπουλος Δημοσθένης σπούδασε Φυσική και Ψηφιακά Ηλεκτρονικά κι έκανε εκτεταμένες μελέτες πάνω στην Αστροφυσική, την παγκόσμια και Ελληνική Ιστορία, τα Πατερικά κείμενα της Ορθοδοξίας και την στρατιωτική τεχνολογία ανά τους αιώνες, από την προϊστορική εποχή έως σήμερα. Έγραψε βιβλία πάνω στη Μηχανική, τον Ηλεκτρισμό, τη Θερμοδυναμική, τη Στατική, τα Ηλεκτρονικά, τις Διαφορικές Εξισώσεις, την Πορηνική, τη Φιλοσοφία των Φυσικών Επιστημών, καθώς και εργασίες πάνω στις οπτικές ίνες, την μικροηλεκτρονική και την Αστροφυσική.

Δίδαξε για 20 χρόνια τις φυσικές επιστήμες και πολλές από τις μεθοδολογίες του πάνω στην επίλυση των ασκήσεων έχουν υιοθετηθεί από το σύνολο σχεδόν των διδασκόντων και θεωρούνται πλέον κλασσικές. Σήμερα ασκεί το δημοσιογραφικό λειτουργήμα με έδρα τη Θεσσαλονίκη, διακρινόμενος για την ευθύτητα και αμεσότητα του λόγου του. Η ειλικρίνεια και η ευθύτητά του, κατέταξαν αμέσως τις τηλεοπτικές του εκπομπές στην κορυφή από πλευράς ποιότητας ενημέρωσης και τηλεθέασης.

Λίγοι γνωρίζουν και από αυτούς που γνωρίζουν λίγοι αναρωτιούνται, για το πως γίνεται να φυλάσσεται στην ορθόδοξη εκκλησία του Αρχαγγέλου Μιχαήλ στον Μανταράδο της Λέσβου, ένα αρχαίο γιαπωνέζικο σπαθί. Ένα κατά τεκμήριο δηλαδή, βουδιστικό σύμβολο και όχι μία βυζαντινή μορφαία. Θα μου πείτε τώρα, αυτό είναι το μόνο περίεργο για το οποίο κανείς δεν αναρωτιέται;

Διαβάστε το καλύτερο και αποκαλυπτικότερο από τα βιβλία της σειράς **ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΖΟΥΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΜΑΣ.**

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ - 2009

ΤΗΛ. 2311 24.00.00

SET 978 - 960 - 6662 - 99 - 7